

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
ของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์
ของ
เกียรติศักดิ์ พัฒนดำรงเกียรติ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด
สิงหาคม 2558

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
ของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด

สิงหาคม 2558

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
ของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด
สิงหาคม 2558

เกียรติศักดิ์ พัฒนดำรงเกียรติ. (2558). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ บธ.ม. (การตลาด) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษา สารนิพนธ์: รองศาสตราจารย์ ดร.ณัฏฐ์ กุลิสร.

การวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือนักลงทุนหุ้นสามัญในเขตกรุงเทพมหานครที่เปิดบัญชีซื้อขายหลักทรัพย์กับบริษัทหลักทรัพย์จำนวน 400 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ การวิเคราะห์ความแตกต่างใช้ การทดสอบค่าทีแบบอิสระต่อกัน การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียวและความแตกต่างเป็นรายคู่ใช้วิธีผลต่างอย่างมีนัยสำคัญน้อยที่สุด และการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงซ้อนแบบพหุคูณ

ผลการศึกษา พบว่า นักลงทุนหุ้นสามัญทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่เป็น เพศชายมีอายุอยู่ในช่วง 30 – 39 ปี สถานภาพโสดมีการศึกษาระดับปริญญาตรี อาชีพส่วนใหญ่เป็นพนักงานบริษัทเอกชน มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 – 50,000 บาท โดยนักลงทุนมีแหล่งที่มาของเงินทุนจากเงินออม และมีประสบการณ์การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป นอกจากนี้ยังพบว่า

1. สภาพแวดล้อมทางการลงทุน ด้านการวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจและการเมือง ด้านการวิเคราะห์ภาวะอุตสาหกรรม ด้านการวิเคราะห์ภาวะหลักทรัพย์ และด้านการวิเคราะห์ทางเทคนิค นักลงทุนให้ความสำคัญในระดับมากตามลำดับ

2. พฤติกรรมการลงทุนในหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ และตัดสินใจขายหุ้นสามัญอยู่ในระดับปานกลาง

3. ประเภทหุ้นสามัญที่นักลงทุนหุ้นสามัญในเขตกรุงเทพมหานครทำการตัดสินใจลงทุนมากที่สุด คือหุ้นสามัญในกลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง (PROPCON) และวัตถุประสงค์หลักในการลงทุนของนักลงทุนหุ้นสามัญในเขตกรุงเทพมหานครคือ ต้องการส่วนต่างของกำไรจากการลงทุน

4. นักลงทุนที่มีเพศแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนด้านการตัดสินใจขายหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

5. นักลงทุนที่มีประสบการณ์การลงทุนแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนด้านการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6. สภาพแวดล้อมทางการลงทุนด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง การวิเคราะห์ทางเทคนิค การวิเคราะห์ภาวะหลักทรัพย์ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์ ด้านการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยสามารถอธิบายได้ร้อยละ 30.8

7. สภาพแวดล้อมทางการลงทุนด้านการวิเคราะห์ทางเทคนิค ภาวะเศรษฐกิจและการเมือง การวิเคราะห์ภาวะหลักทรัพย์ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์ ด้านการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยสามารถอธิบายได้ร้อยละ 35.6

FACTORS INFLUENCING INVESTOR'S BEHAVIOR ON COMMON STOCK
IN THE STOCK EXCHANGE OF THAILAND IN BANGKOK METROPOLIS

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Business Administration Degree in Management
at Srinakharinwirot University

August 2015

Kiattisak Phatanadomrongkai. (2015). *Factors Influencing Investor's Behavior on Common Stock in the Stock Exchange of Thailand in Bangkok Metropolis*. Master's Project. M.B.A. (Marketing). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor: Assoc. Prof. Dr. Nak Gulid.

The purpose of this research is to study factors influencing investor's behavior on common stock in the stock exchange of Thailand in Bangkok Metropolis. A sample consists of 400 common stock investors who have bank account at Securities Company. The statistical methods used for data analysis are both Descriptive statistics consisting of frequency, percentage, mean, standard deviation and Inferential statistics consisting of Independent t-test, one way analysis of variance, least significant difference, and Stepwise Multiple Regression analysis.

The result of the study is found that the majorities of individual investor in Bangkok Metropolis are male, age between 30 – 39 years old, single with a bachelor's degree. They work in a private company with a monthly income range from Bath 20,001 – 50,000. The major source of funding comes from savings and they are familiar with investments more than 3 year experiences. The research also reveals that:

1. Investment Environments is the main criteria, as far the prime factor for analyzing and selecting securities on common stock are economic & political factor, followed by industrial trends factor, securities conditions factor and technical analysis factor respectively.
2. Buying and selling decision making are at a moderate level of Investor's behavior on common stock in the stock exchange of Thailand in Bangkok Metropolis.
3. The most popular securities sector is securities in Property & Construction group (PROPCON). The main objective in investing in securities is for capital gain.
4. Investors with different gender have different securities investment behaviors in selling decision making at statistically significant level 0.01.
5. Investors with different investment experience have different securities investment behaviors in buying decision making at statistically significant level 0.05.
6. Investment Environments consists of economy and politic, technical analysis and securities conditions factors have influenced on securities investment behaviors in buying decision making at statistically significant level 0.01 and adjusted R^2 is 30.8 percent.

7. Investment Environments consists of technical analysis, economy and politic and securities conditions factors have influenced on securities investment behaviors in selling decision making at statistically significant level 0.01 and adjusted R^2 is 35.6 percent.

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยคามอนุเคราะห์จากอาจารย์ที่ปรึกษา คือ รองศาสตราจารย์ ดร. ฌักษ์ กุลิสร์ ที่ได้เสียสละเวลาอันมีค่านับตั้งแต่เริ่มต้นดำเนินการจนเสร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ ในการให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ และตรวจแก้ไขข้อบกพร่อง อธิบายให้ผู้วิจัยเข้าใจ อันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการทำสารนิพนธ์ครั้งนี้ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณา จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ท่านรองศาสตราจารย์ สุพาดา สิริกุตตา และอาจารย์ ดร.กัลยกิจดี กิรติอังกูร ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจคุณภาพของเครื่องมือและเป็นกรรมการสอบ ตลอดจนให้คำปรึกษา และข้อเสนอแนะ เพื่อแก้ไขปรับปรุงให้สารนิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณ คณาจารย์ในภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ประสานมิตร) และคณาจารย์ในโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตทุกท่าน ที่ได้อบรมสั่งสอนประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งแก่ผู้วิจัย

สุดท้ายขอกราบขอบพระคุณบิดามารดาผู้ให้คำสั่งสอนแก่ผู้วิจัย ในการดำเนินชีวิตด้วยคุณธรรม สติปัญญาและความพากเพียรมาโดยตลอด และเป็นທີ່ปรึกษาที่สำคัญในการวิจัยในครั้งนี้ และตลอดมา

เกียรติศักดิ์ พัฒนดำรงเกียรติ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของงานวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย	3
ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
กรอบแนวคิดในการวิจัย	7
สมมติฐานของการวิจัย	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
แนวความคิดเกี่ยวกับลักษณะประชากรศาสตร์	9
ปัจจัยทางด้านสภาพแวดล้อมทางการลงทุน	17
ทฤษฎีพฤติกรรมผู้บริโภค	42
ประวัติและบทบาท ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	48
แนวความคิดเกี่ยวกับการลงทุน ผลตอบแทน และความเสี่ยง	52
แนวความคิดเกี่ยวกับตลาดเงิน ตลาดทุน และหลักทรัพย์	58
ขั้นตอนการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์	60
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	67
3 วิธีการดำเนินการศึกษาวิจัย	72
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	72
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	74
การเก็บรวบรวมข้อมูล	79
การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล	79
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	80
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	86
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	86
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	87

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 (ต่อ)	
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	87
สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน	125
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	128
สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีการศึกษาค้นคว้า	128
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	133
อภิปรายผล	138
ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า	139
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	149
บรรณานุกรม	143
ภาคผนวก	147
ภาคผนวก ก	148
ภาคผนวก ข	155
ภาคผนวก ค	161
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์	163

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ดัชนีกลุ่มอุตสาหกรรมและดัชนีหมวดธุรกิจ	27
2 ช่วงราคาหลักทรัพย์	64
3 เครื่องหมายแสดงการห้ามหรือการให้ผู้ลงทุนระวังในประเด็นต่างๆ ในการลงทุน ...	66
4 แสดงจำนวน และร้อยละ ข้อมูลส่วนบุคคลของนักลงทุนหุ้นสามัญในเขต กรุงเทพมหานคร	87
5 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ข้อมูลด้านการวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจ และการเมือง	91
6 แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ข้อมูลด้านการวิเคราะห์ภาวะ อุตสาหกรรม	92
7 แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ข้อมูลด้านการวิเคราะห์ภาวะ หลักทรัพย์	93
8 แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ข้อมูลด้านการวิเคราะห์ทางเทคนิค...	94
9 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ข้อมูลพฤติกรรมการลงทุนในหุ้นสามัญ....	95
10 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ข้อมูลพฤติกรรมการลงทุนในหุ้นสามัญ....	96
11 แสดงจำนวน และร้อยละ ข้อมูลพฤติกรรมการตัดสินใจลงทุนหุ้นสามัญ	97
12 ผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญกับเพศ	99
13 การทดสอบความแตกต่างพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการ ตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ จำแนกตามเพศ	99
14 การทดสอบความแตกต่างพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการ ตัดสินใจขายหุ้นสามัญ จำแนกตามเพศ	100
15 ผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของ พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญของกลุ่มอายุ..	101
16 การทดสอบความแตกต่างของ พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการ ตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ จำแนกตามอายุ	102
17 การทดสอบความแตกต่างของ พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการ ตัดสินใจขายหุ้นสามัญ จำแนกตามอายุ	102
18 ผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญของกลุ่ม สถานภาพสมรส	103
19 การทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการ ตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ จำแนกตามสถานภาพสมรส	104

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
20 การทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ จำแนกตามสถานภาพสมรส	105
21 ผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของ พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญของกลุ่มระดับการศึกษา	106
22 การทดสอบความแตกต่างของ พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ จำแนกตามระดับการศึกษา	107
23 การทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ จำแนกตามระดับการศึกษา	107
24 ผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของ พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญของกลุ่มอาชีพ	108
25 การทดสอบความแตกต่างของ พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ จำแนกตามอาชีพ	109
26 การทดสอบความแตกต่างของ พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ จำแนกตามอาชีพ	109
27 ผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของ พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญของกลุ่มรายได้	111
28 การทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ จำแนกตามรายได้	111
29 การทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ จำแนกตามรายได้	112
30 ผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญกับแหล่งที่มาของเงินทุน	113
31 การทดสอบความแตกต่างพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ จำแนกตามแหล่งที่มาของเงินทุน	114
32 การทดสอบความแตกต่างพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ จำแนกตามแหล่งที่มาของเงินทุน	114
33 ผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของ พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญของกลุ่มประสบการณ์การลงทุน	115
34 การทดสอบความแตกต่างของ พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ จำแนกตามประสบการณ์การลงทุน	116

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
35	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างนักลงทุนหุ้นสามัญที่มีประสบการณ์การลงทุน กับพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ	117
36	การทดสอบความแตกต่างของ พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ จำแนกตามประสบการณ์การลงทุน	118
37	ผลการวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณ พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ	119
38	ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ	119
39	ผลการวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณ พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ	122
40	ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ	122
41	ตารางสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน	125

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 สัดส่วนนักลงทุนตามมูลค่าซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์	2
2 กรอบแนวความคิดในการศึกษาวิจัย	8
3 ช่วงอายุของผู้ลงทุน	16
4 วัฏจักรธุรกิจ	19
5 เส้นกราฟทางเทคนิค 1	41
6 เส้นกราฟทางเทคนิค 2	41
7 ลักษณะเฉพาะส่วนบุคคลของนักลงทุน	46
8 แสดงโครงสร้างของตลาดทุนของประเทศไทย	59

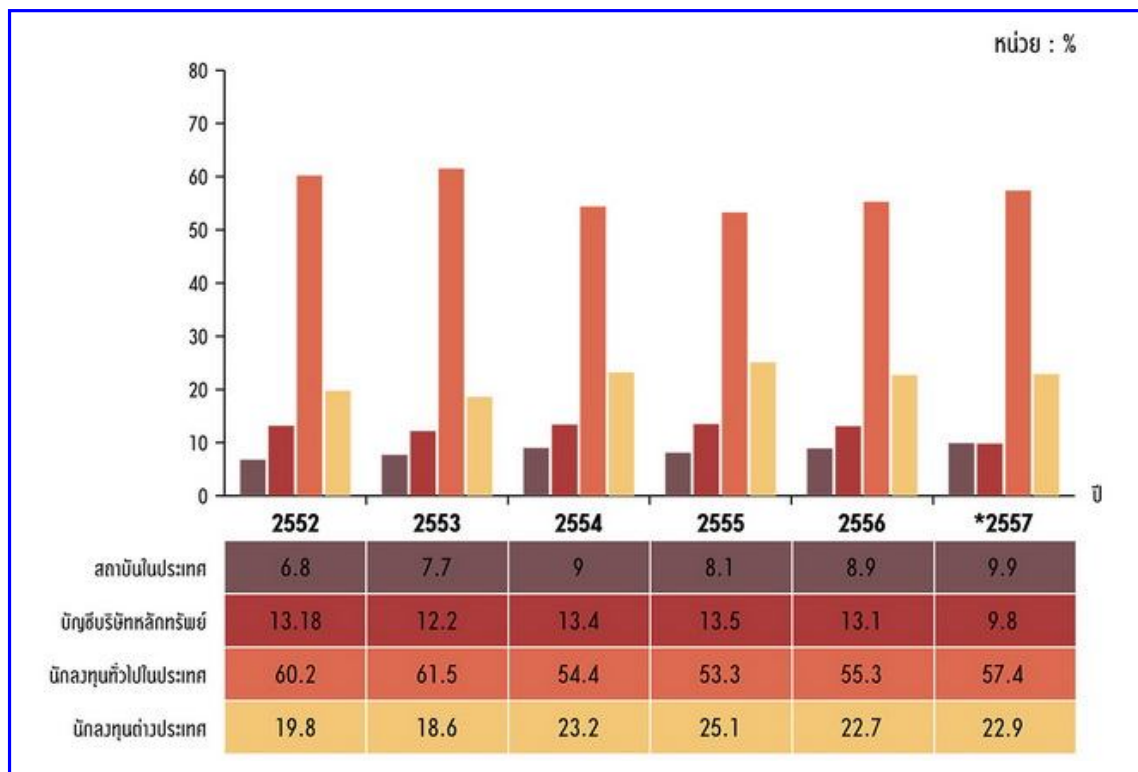
บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

จากจำนวนผู้ลงทุนในการตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เมื่อปี พ.ศ. 2551 มีจำนวน 1,652,320 คน จนถึงปี 2556 มีนักลงทุนเพิ่มขึ้นเป็นจำนวน 5,059,549 คน (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2557: ออนไลน์) ซึ่งเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 206.21 ในช่วงระยะเวลา 5 ปีที่ผ่านมา แสดงให้เห็นได้ว่าบุคคลทั่วไป มีความสนใจทางด้านการลงทุนเพิ่มขึ้น ทั้งนักลงทุนรายใหม่และนักลงทุนรายเดิมที่อยู่ในตลาดหลักทรัพย์ การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยนั้น นักลงทุนสามารถเลือกผลิตภัณฑ์ที่จะลงทุนหลากหลายประเภท อาทิ หุ้นสามัญ หุ้นบุริมสิทธิ ใบสำคัญแสดงสิทธิ หน่วยลงทุน ใบแสดงสิทธิในผลประโยชน์ที่เกิดจากหลักทรัพย์อ้างอิงไทย ใบแสดงสิทธิในผลประโยชน์ที่เกิดจากหลักทรัพย์

การลงทุนในหุ้นสามัญ (Common Stock) หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า การซื้อขายหุ้นนั้น ถือเป็นการลงทุนที่ได้รับความนิยมมากในปัจจุบัน ซึ่งหุ้นสามัญนี้เป็นตราสารที่ออกโดยบริษัทมหาชน จำกัด (บมจ.) ที่ต้องการระดมเงินทุนจากประชาชน โดยผู้ถือหุ้นสามัญจะมีสิทธิร่วมเป็นเจ้าของบริษัท มีสิทธิในการออกเสียงลงมติในที่ประชุมผู้ถือหุ้นตามสัดส่วนของหุ้นที่ถือครองอยู่ เช่น การเพิ่มทุนการจ่ายเงินปันผล การควบรวมกิจการ และที่สำคัญนักลงทุนยังสามารถได้รับผลตอบแทนจากการลงทุน โดยมีสิทธิได้รับเงินปันผล เมื่อบริษัทมีผลกำไร และมีโอกาสได้รับกำไรจากส่วนต่างของราคา เมื่อราคาหุ้นปรับตัวสูงขึ้นตามศักยภาพของบริษัท รวมถึงมีสิทธิในการจองซื้อหุ้นออกใหม่ เมื่อบริษัทเพิ่มทุนหรือจัดสรรใบสำคัญแสดงสิทธิต่างๆ ให้แก่ผู้ถือหุ้น

ภาพประกอบ 1 สัดส่วนนักลงทุนตามมูลค่าซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์

ที่มา: http://www.set.or.th/th/market/market_statistics.html. 2557.

โดยนักลงทุนที่กล่าวมาข้างต้นนั้น เป็นนักลงทุนประเภทบุคคลธรรมดาในประเทศ ซึ่งถือว่ามีบทบาทที่สำคัญที่สุดในตลาดหลักทรัพย์ โดยนักลงทุนประเภทบุคคลธรรมดามีมูลค่าการซื้อขายในสัดส่วนที่สูงกว่า นักลงทุนสถาบันในประเทศและนักลงทุนต่างประเทศ ซึ่งมีทั้งนักลงทุนที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการลงทุนเป็นอย่างดี อาทิ นักลงทุนเก็งกำไร (Speculator) และนักลงทุนที่เน้นคุณค่า (Value Investor) ซึ่งเป็นผู้ที่มีการวิเคราะห์ข้อมูลข่าวสาร และติดตามผล ตลอดจนเรียนรู้ถึงวิธีการและนำเทคนิคต่างๆ ที่เกี่ยวข้องมาใช้ในการตัดสินใจซื้อขายหุ้นสามัญ แต่มีนักลงทุนอีกเป็นจำนวนมากที่ทำการซื้อขายหลักทรัพย์โดยไม่ได้ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านเศรษฐกิจ ด้านอุตสาหกรรม ด้านบริษัท รวมทั้งข้อมูลทางด้านงบการเงิน อัตราส่วนทางการเงินต่างๆ รวมถึงไม่ได้นำเครื่องมือทางเทคนิคที่เกี่ยวข้องมาใช้ ก่อนการตัดสินใจลงทุน ทำให้มูลค่าของหุ้นที่อยู่ในบัญชีซื้อขาย (Portfolio) ไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง ประสบภาวะที่เรียกว่าขาดทุนในหุ้น ยอมรับความเสี่ยงได้น้อย จนต้องตัดสินใจออกจากตลาดหลักทรัพย์ไปในที่สุด

จากสาเหตุดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร” เพื่อที่จะทราบถึงปัจจัยส่วนบุคคล และการวิเคราะห์หลักทรัพย์ ของนักลงทุนในเขต

กรุงเทพมหานครซึ่งเป็นกลุ่มที่ได้รับข้อมูลข่าวสารที่จับใจ ว่ามีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนในหุ้นสามัญอย่างไร โดยผู้วิจัยได้นำองค์ความรู้กรอบแนวคิดและทฤษฎีต่างๆ ที่ศึกษามาใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ เพื่อเป็นประโยชน์สำหรับผู้ที่มีความสนใจที่จะลงทุนในหุ้นสามัญ ไม่ว่าจะเป็นนักลงทุนรายใหม่หรือนักลงทุนรายเดิม และเพื่อเป็นแนวทางให้หน่วยงานที่จัดฝึกอบรม หรือ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สามารถที่จะนำมากำหนดหลักสูตรการฝึกอบรมหรือสร้างวิธีการต่างๆ ที่สามารถนำมาปรับใช้เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ๆ ให้กับนักลงทุน เพื่อให้ตรงกับความต้องการและวัตถุประสงค์ของนักลงทุนมากที่สุด

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
2. เพื่อศึกษาสภาพแวดล้อมทางการลงทุน ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการวิจัย

1. เพื่อนำข้อมูลด้านปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญและแนวทางของนักลงทุนด้านการวิเคราะห์ข้อมูลบริษัทและข้อมูลหลักทรัพย์ ไปใช้ในการวิเคราะห์แนวโน้มการลงทุนของนักลงทุน
2. เพื่อเป็นข้อมูลและแนวทางในการตัดสินใจลงทุนในหุ้นแก่นักลงทุนรายใหม่และนักลงทุนรายเดิม และเพื่อเป็นประโยชน์สำหรับผู้ที่มีความสนใจศึกษาการลงทุนต่อไป
3. เพื่อเป็นข้อมูลและแนวทางให้หน่วยงานจัดอบรมหรือตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้นำไปกำหนดหลักสูตรการอบรมหรือสร้างวิธีการต่างๆ เพื่อการให้ความรู้แก่นักลงทุนต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษางานวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักลงทุนหุ้นสามัญในเขตกรุงเทพมหานครที่เปิดบัญชีซื้อขายหลักทรัพย์กับบริษัทหลักทรัพย์ ซึ่งไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักลงทุนหุ้นสามัญในเขตกรุงเทพมหานครที่เปิดบัญชีซื้อขายหลักทรัพย์กับบริษัทหลักทรัพย์ เนื่องจากไม่ทราบจำนวนที่แน่นอนของประชากร ดังนั้นจึงใช้จำนวนกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรคำนวณในกรณีไม่ทราบจำนวนประชากร ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (นราศรี ไววนิชกุล; และชูศักดิ์ อุดมศรี. 2542: 104) ได้ขนาดตัวอย่างจำนวน 385 คน และเพิ่มขนาดตัวอย่างจำนวน 15 ตัวอย่าง ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้จึงเท่ากับ 400 ตัวอย่าง

3. การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ขั้นที่ 1 ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยใช้บริษัทที่มีมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ 5 อันดับแรก จากบริษัทสมาชิกทั้งหมด 38 บริษัท (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. กันยายน 2557: ออนไลน์) ได้แก่ บริษัทหลักทรัพย์ เมย์แบงก์ กิมเอ็ง (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) บริษัทหลักทรัพย์ ซีไอเอ็มบี (ประเทศไทย) จำกัด บริษัทหลักทรัพย์ กสิกรไทย จำกัด (มหาชน) บริษัทหลักทรัพย์ ฟินันเซีย ไซรัส จำกัด (มหาชน) บริษัทหลักทรัพย์ เอเซียพลัส จำกัด (มหาชน)

ขั้นที่ 2 ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling) โดยให้กลุ่มตัวอย่างบริษัทหลักทรัพย์ทั้ง 5 บริษัทจำนวนเท่าๆ กัน ได้บริษัทละ 80 ตัวอย่าง รวมทั้งสิ้น 400 ตัวอย่าง

ขั้นที่ 3 ใช้วิธีการเก็บตัวอย่างโดยอาศัยความสะดวก (Convenience Sampling) โดยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับนักลงทุนประเภทบุคคลธรรมดาในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในเขตกรุงเทพมหานคร

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) แบ่งออกเป็น

1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล

1.1.1 เพศ

1.1.1.1 ชาย

1.1.1.2 หญิง

1.1.2 อายุ

1.1.2.1 20 – 29 ปี

1.1.2.2 30 – 39 ปี

1.1.2.3 40 – 49 ปี

1.1.2.4 50 – 59 ปี

1.1.2.5 60 ปีขึ้นไป

1.1.3 สถานภาพสมรส

1.1.3.1 โสด

1.1.3.2 สมรส / อยู่ด้วยกัน

1.1.3.3 หย่าร้าง / หม้าย / แยกกันอยู่

1.1.4 ระดับการศึกษาสูงสุด

1.1.4.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี

1.1.4.2 ปริญญาตรี

1.1.4.3 สูงกว่าปริญญาตรี

1.1.5 อาชีพ

1.1.5.1 ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ

1.1.5.2 พนักงานบริษัทเอกชน

1.1.5.3 ประกอบธุรกิจส่วนตัว / เจ้าของกิจการ

1.1.5.4 เกษียณ / ไม่ได้ทำงาน

1.1.5.5 นักเรียน / นักศึกษา

1.1.5.6 อื่นๆ โปรดระบุ.....

1.1.6 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

1.1.6.1 ต่ำกว่า หรือเท่ากับ 20,000 บาท

1.1.6.2 20,001 – 50,000 บาท

1.1.6.3 50,001 – 80,000 บาท

1.1.6.4 80,001 บาทขึ้นไป

1.1.7 แหล่งที่มาของเงินทุน

1.1.7.1 เงินออม

1.1.7.2 เงินกู้ยืม

1.1.8 ประสบการณ์การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

1.1.8.1 น้อยกว่า 1 ปี

1.1.8.2 ระหว่าง 1 – 2 ปี

1.1.8.3 3 ปีขึ้นไป

1.2 สภาพแวดล้อมทางการลงทุน

1.2.1 ด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง

1.2.2 ด้านภาวะอุตสาหกรรม

1.2.3 ด้านภาวะหลักทรัพย์

1.2.4 ด้านการวิเคราะห์ทางเทคนิค

2. ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. หุ้นสามัญ (Common Stock) หมายถึง ตราสารที่ออกโดยบริษัทมหาชนจำกัด (บมจ.) ที่ต้องการระดมเงินทุนจากประชาชน โดยผู้ถือหุ้นสามัญจะมีสิทธิร่วมเป็นเจ้าของบริษัท มีสิทธิในการออกเสียงลงมติในที่ประชุมผู้ถือหุ้นตามสัดส่วนของหุ้นที่ถือครองอยู่ เช่น การเพิ่มทุนการจ่ายเงินปันผล การควบรวมกิจการ

2. บริษัทหลักทรัพย์ (Broker) หมายถึง บริษัทที่เป็นตัวแทนซื้อขายหลักทรัพย์ ที่ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจประเภทนายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์

3. ดัชนีตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (Index) หมายถึง ตัววัดที่เกิดจากการคำนวณทางสถิติ เพื่อติดตามการเปลี่ยนแปลงของสิ่งที่ต้องการวัด หรือเป็นเครื่องมือในการบ่งชี้สถานการณ์ต่างๆ ที่สนใจ ซึ่งในภาคเศรษฐกิจต่างๆ ก็จะมีดัชนีที่ใช้วัดภาวะและการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่แตกต่างกันไป เช่น ดัชนีราคาผู้บริโภค ดัชนีการลงทุนภาคเอกชน ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม และสำหรับดัชนีที่ใช้ในตลาดเงินหรือตลาดทุนก็คือ “ดัชนีราคาหุ้น” ซึ่งเป็นเครื่องมือบ่งชี้ระดับราคาและแนวโน้มของตลาดหุ้น โดยดัชนีราคาหุ้นในประเทศไทย อาทิ SET Index, SET50, SET100, MAI Index เป็นต้น

4. พฤติกรรมการลงทุน (Investment Behavior) หมายถึง การแสดงออกของแต่ละบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการใช้สินค้า บริการ และการลงทุน รวมทั้งกระบวนการในการตัดสินใจที่มีผลต่อการแสดงออกทางการลงทุน อาทิ ด้านการซื้อหุ้นสามัญ ด้านการขายหุ้นสามัญ และประเภทของหุ้นสามัญที่เลือกลงทุน

5. สภาพแวดล้อมทางการลงทุน (Investment Environment) หมายถึง ด้านภาวะเศรษฐกิจ ด้านภาวะอุตสาหกรรม ภาวะการเมือง และผลกระทบจากต่างประเทศ โดยการลงทุนในหลักทรัพย์นักลงทุนจะนำปัจจัยด้านเศรษฐกิจมาใช้วิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานหลักทรัพย์หรือพื้นฐานของบริษัท ด้านอุตสาหกรรมใช้ในการวิเคราะห์แนวโน้มการเติบโตของอุตสาหกรรม ด้านภาวะหลักทรัพย์วิเคราะห์ถึงสภาพคล่องและอัตราส่วนทางการเงิน ด้านภาวะการเมืองพิจารณาทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ล้วนเป็นสิ่งที่ส่งผลให้นักลงทุนเกิดการตัดสินใจซื้อหรือขายหุ้นสามัญ ในช่วงเวลาและระดับราคาที่เหมาะสม ประกอบด้วย

5.1 ด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง (Economics Analysis) หมายถึง การวิเคราะห์และพยากรณ์แนวโน้มภาวะเศรษฐกิจในอนาคตทั้งระยะยาวและระยะสั้น ทั้งเศรษฐกิจของประเทศและเศรษฐกิจโลก นอกจากนั้น ยังรวมไปถึงการวิเคราะห์วัฏจักร ดัชนีชี้วัดภาวะเศรษฐกิจในด้านต่างๆ และนโยบายเศรษฐกิจของรัฐ เช่น นโยบายการเงิน นโยบายการคลัง นโยบายการค้าระหว่างประเทศ ว่าจะมีผลกระทบต่อธุรกิจที่ออกหลักทรัพย์มากน้อยเพียงใด

5.2 ด้านภาวะอุตสาหกรรม (Industrial Analysis) หมายถึง การวิเคราะห์วงจรอุตสาหกรรม สภาพการแข่งขันในอุตสาหกรรม ตลอดจนอนาคตของอุตสาหกรรมว่าจะมีแนวโน้มอัตราการเจริญเติบโตอย่างไร ซึ่งขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่างด้วยกัน เช่น นโยบายของรัฐบาลที่จะให้การสนับสนุนหรือเป็นอุปสรรคในการดำเนินธุรกิจ โครงสร้างการเปลี่ยนแปลงของระบบภาษีของรัฐบาล โครงสร้างของอุตสาหกรรมแต่ละประเภท

5.3 ด้านภาวะหลักทรัพย์ (Fundamental Analysis) หมายถึง การวิเคราะห์หลักทรัพย์ด้วยปัจจัยพื้นฐาน ซึ่งเป็นการวิเคราะห์เพื่อคัดเลือกบริษัทที่ควรลงทุน โดยจะเน้นการวิเคราะห์ทั้งเชิงคุณภาพ เช่น ประสิทธิภาพและความน่าเชื่อถือของผู้บริหาร บุคลากร ชีตความสามารถด้านการตลาด การผลิต / การบริการ การวิจัยและพัฒนา การบริหารและระบบสารสนเทศเพื่อการบริหาร ฯลฯ และการวิเคราะห์เชิงปริมาณ ซึ่งจะวิเคราะห์จากงบการเงินทั้งในอดีตและปัจจุบันของบริษัท เพื่อนำมาประมาณการกำไรต่อหุ้นและราคาหุ้นในอนาคต

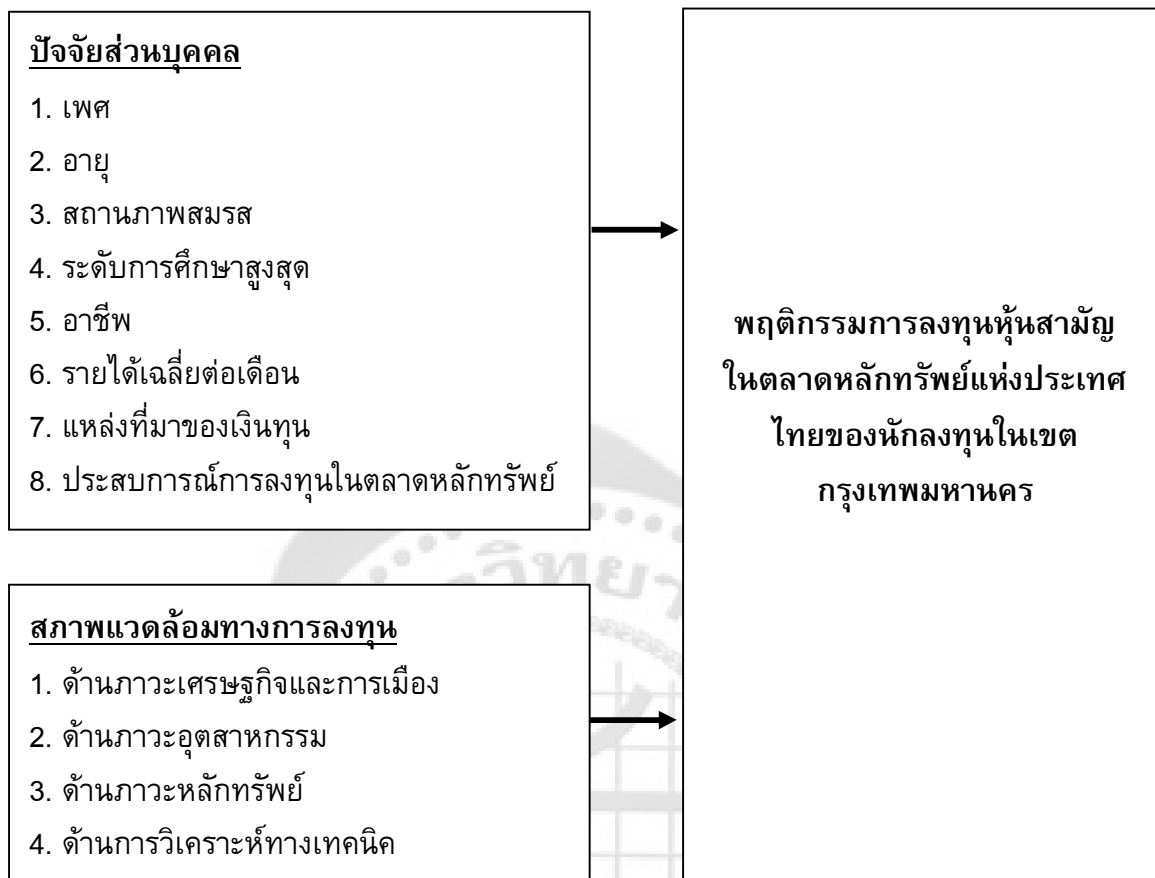
5.4 ด้านการวิเคราะห์ทางเทคนิค (Technical Analysis) หมายถึง การศึกษาพฤติกรรมของราคาหุ้น หรือพฤติกรรมของตลาดในอดีตโดยใช้หลักสถิติ เพื่อนำมาใช้คาดการณ์พฤติกรรมการเคลื่อนไหวของราคาหุ้นในอนาคต และช่วยให้ผู้ลงทุนหาจังหวะการลงทุนที่เหมาะสม โดยข้อมูลหลักที่ใช้ในการวิเคราะห์ทางเทคนิค ได้แก่ ระดับราคา และปริมาณการซื้อขายหุ้น

กรอบแนวความคิดในการวิจัย

ในการศึกษาทฤษฎีและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ดังนี้

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables)

ตัวแปรตาม (Dependent Variables)

ภาพประกอบ 2 กรอบแนวความคิดในการศึกษาวิจัย

สมมุติฐานของการวิจัย

1. นักลงทุนที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษาสูงสุด อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน แหล่งที่มาขอเงินทุน ประสบการณ์การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

2. สภาพแวดล้อมทางการลงทุน ด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง ด้านภาวะอุตสาหกรรม ด้านภาวะหลักทรัพย์ ด้านการวิเคราะห์ทางเทคนิค มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นองค์ประกอบของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหางานวิจัย โดยนำเสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. แนวความคิดเกี่ยวกับลักษณะประชากรศาสตร์
2. ปัจจัยทางด้านสภาพแวดล้อมทางการลงทุน
 - 2.1 ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและการเมือง
 - 2.2 ปัจจัยทางด้านอุตสาหกรรม
 - 2.3 ปัจจัยทางด้านภาวะหลักทรัพย์
 - 2.4 ปัจจัยทางการวิเคราะห์เทคนิค
3. ทฤษฎีพฤติกรรมผู้บริโภค
4. ประวัติและบทบาท ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
5. แนวความคิดเกี่ยวกับการลงทุน ผลตอบแทน และความเสี่ยง
6. แนวความคิดเกี่ยวกับตลาดเงิน ตลาดทุน และหลักทรัพย์
7. ขั้นตอนการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวความคิดเกี่ยวกับลักษณะประชากรศาสตร์

คอตเลอร์ (ชนพร วรศักดิ์. 2552: 18; อ้างอิงจาก Philip Kotler. 2000: 211) ได้กล่าวว่า โครงสร้างทาง ประชากรศาสตร์ประกอบด้วย คุณลักษณะหลายประการซึ่งองค์ประกอบด้านประชากรที่สำคัญ ได้แก่ อายุ เพศ เชื้อชาติ สถานภาพ การศึกษา รายได้ ภาษา และศาสนา เป็นต้น องค์ประกอบด้านเพศ พบว่าเพศชายและหญิง มีความแตกต่างกัน ทั้งด้านการศึกษา การเข้าสู่แรงงาน อาชีพ รายได้ และคุณลักษณะอื่น ๆ ทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม เป็นต้น

องค์ประกอบด้านอายุของประชากร เป็นพื้นฐานของการวิเคราะห์ทางประชากรเกือบทุกด้าน เพราะอายุเป็นตัวเลขพื้นฐานที่สุดของคุณลักษณะส่วนบุคคล สัดส่วนของประชากรในแต่ละกลุ่มอายุ ที่แตกต่างกันมีผลต่ออัตราการเกิด การตาย สมรส และย้ายถิ่นที่อยู่

องค์ประกอบด้านสถานภาพ ศึกษาถึงสถานภาพการสมรส ตลอดจนสิ้นสุดการสมรส โดยการหย่าร้างหรือฝ่ายการทราบถึงสัดส่วนของประชากรที่เป็นโสดหรือสมรส สามารถใช้เป็นเครื่องวัดความแตกต่างทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมได้ในระหว่างประเทศ

องค์ประกอบด้านการศึกษา ระดับการศึกษาเป็นดัชนีแสดงถึงฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ของประเทศ

องค์ประกอบด้านอาชีพ หมายถึง กิจกรรมที่บุคคลประกอบเพื่อเลี้ยงชีพตน และครอบครัว สถานะด้านอาชีพของประชากรเป็นเรื่องที่ต้องศึกษาอย่างละเอียด ทั้งนี้เพราะตัวเลขด้านอาชีพ จะแสดงถึงการมีงานทำ การว่างงาน รวมถึงสถานะด้านอาชีพเป็นองค์ประกอบอย่างสำคัญต่อ ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม

องค์ประกอบด้านรายได้เป็นการแสดงถึงคุณลักษณะในเชิงเศรษฐกิจของประชากรจากการศึกษา ทำให้ทราบว่าประชากรจำนวนเท่าใดในประเทศที่ทำงานและไม่ทำงาน

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2550) กล่าวถึงปัจจัยส่วนบุคคลว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมผู้บริโภค (Personal Factors Influencing Consumer Behavior) การตัดสินใจของผู้ซื้อได้รับอิทธิพลจากลักษณะส่วนบุคคลของคนทางด้านต่าง ๆ ได้แก่ อายุ วงจรชีวิต ครอบครัว อาชีพ โอกาสทางเศรษฐกิจ การศึกษา ค่านิยมหรือคุณค่า และรูปแบบของการดำรงชีวิตซึ่งสามารถจำแนกได้ ดังนี้

1. อายุ (Age) บุคคลที่มีอายุแตกต่างกันจะมีความต้องการในสินค้าและบริการที่ต่างกัน การแบ่งกลุ่มผู้บริโภคตามอายุประกอบด้วย ต่ำกว่า 6 ปี, 6-11ปี, 12-19 ปี, 20-34 ปี, 35-49 ปี, 50-64 ปี และ 65 ปี ขึ้นไป

2. วงจรชีวิตครอบครัว (Family Life Cycle) เป็นขั้นตอนการดำรงชีวิตของบุคคล ซึ่งการดำรงชีวิตในแต่ละขั้นตอนเป็นสิ่งที่มีความต้องการที่ทัศนคติ และค่านิยมของบุคคล ทำให้เกิดความต้องการในผลิตภัณฑ์และพฤติกรรมการซื้อที่แตกต่างกัน โดยมีความสัมพันธ์กับสถานภาพทางการเงินและความสนใจของแต่ละบุคคล

3. อาชีพ (Occupation) อาชีพของแต่ละบุคคลจะนำไปสู่ความจำเป็นและความต้องการซื้อสินค้าและบริการที่แตกต่างกัน ต้องศึกษาว่าสินค้าและบริการของบริษัทเป็นที่ต้องการของกลุ่มอาชีพประเภทใด เพื่อที่จะจัดเตรียมสินค้าให้สอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มได้อย่างเหมาะสม

4. โอกาสทางเศรษฐกิจ (Economic Circumstances) หรือ รายได้ (Income) โอกาสทางเศรษฐกิจของบุคคลจะกระทบต่อสินค้าและบริการที่เขาตัดสินใจซื้อ โอกาสเหล่านี้ประกอบด้วยรายได้ การออมทรัพย์อำนาจการซื้อและทัศนคติเกี่ยวกับการจ่ายเงิน นักการตลาดต้องสนใจในแนวโน้มของรายได้ส่วนบุคคล การออมและอัตราดอกเบี้ย ถ้าภาวะเศรษฐกิจตกต่ำคนมีรายได้ต่ำ กิจกรรมต้องปรับปรุงด้านผลิตภัณฑ์ การจัดจำหน่าย การตั้งราคาลดการผลิตและสินค้าคงคลังและวิธีการต่าง ๆ เพื่อป้องกันการขาดแคลนเงินทุนหมุนเวียน

5. การศึกษา (Education) การศึกษาสูงมีแนวโน้มจะบริโภคผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพดีมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาต่ำ

6. ค่านิยมหรือคุณค่า (Value) และรูปแบบการดำรงชีวิต (Lifestyle) ค่านิยมหรือคุณค่า (Value) หมายถึง ความนิยมในสิ่งของหรือบุคคลหรือความคิดในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือหมายถึงอัตราส่วนของผลประโยชน์ที่รับรู้ต่อราคาสินค้า

7. แบบการดำรงชีวิต (Lifestyle) หมายถึง รูปแบบของการดำรงชีวิตในโลกมนุษย์โดยแสดงออกในรูปของ กิจกรรม (Activities) ความสนใจ (Interest) ความคิด (Opinions) ในรูปแบบ

การดำรงชีวิตเป็นตัวแปรด้านโครงสร้างจิตวิทยา หรือ จิตวิเคราะห์ (Psychographic Variables) ซึ่งมุ่งความสำคัญที่กิจกรรม (Activities) ความสนใจ (Interest) และความคิดเห็นของผู้บริโภค รูปแบบการดำรงชีวิตขึ้นอยู่กับวัฒนธรรม ชั้นของสังคม หรือกลุ่มอาชีพของแต่ละบุคคล ซึ่งจะแตกต่างกัน นักการตลาดเชื่อว่าการเลือกผลิตภัณฑ์ของบุคคลขึ้นอยู่กับค่านิยมและรูปแบบการดำรงชีวิต ซึ่งรูปแบบการดำรงชีวิต สามารถจำแนกได้เป็น 7 ประเภท คือ

7.1 ผู้ที่ชอบเข้าสังคม (Actualizes) เป็นกลุ่มที่ประสบความสำเร็จในชีวิต กระตือรือร้น ใฝ่หา มีตำแหน่งหน้าที่สูง ต้องการยกย่อง และมีฐานะทางการเงินดี กลุ่มนี้จะสนใจในการดูแลและสำรวจการแสดงออกของตนเองด้วยวิธีการต่างๆ ต้องการการเปลี่ยนแปลงต้องการภาพพจน์โดยการแสดงออกในรูปของรสนิยม ความเป็นอิสระและลักษณะต่างๆ กลุ่มนี้มักจะเป็นผู้นำในหน่วยธุรกิจและรัฐบาล มีความสนใจปัญหาด้านสังคม และเปิดรับการเปลี่ยนแปลงสิ่งใหม่ ๆ ตลอดจนต้องการมีคุณภาพชีวิตที่ดี

7.2 ผู้ที่ต้องการประสบความสำเร็จในชีวิต (Fulfilled) เป็นกลุ่มที่มีอายุปานกลางขึ้นไป พอใจความสะดวกสบายเป็นบุคคลที่น่าเชื่อถือ มีการศึกษาสูง และเป็นระดับมีอาชีพ เข้าใจโลกและเหตุการณ์สำคัญเป็นอย่างดีความตื่นตัวที่จะแสวงหาความรู้ใหม่ๆ สนใจกิจกรรมพักผ่อน สนใจกับอาชีพ ครอบครัวการดำรงชีวิต การใช้เวลาว่าง มีความต้องการสถานภาพทางสังคม ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบันเป็นที่ยอมรับและเปิดรับความคิดใหม่ๆ รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงใหม่ ๆ ของสังคม มีการตัดสินใจโดยใช้เหตุผลมีความสุขและเชื่อมั่นในตนเอง มีรายได้จากหลายทางซึ่งจะประกอบด้วยกลุ่มอนุรักษ์นิยม กลุ่มที่มีความชำนาญเฉพาะอย่างสนใจผลิตภัณฑ์ซึ่งมีคุณค่าคงทนถาวร และทำหน้าที่ที่มีประโยชน์

7.3 ผู้ที่ยึดถือในหลักการ (Believers) เป็นพวกอนุรักษ์นิยมยึดถือตามธรรมเนียมซึ่งเคยปฏิบัติกันมา เช่น การปฏิบัติต่อครอบครัวการไปวัดการปฏิบัติต่อชุมชน การเป็นคนดีของประเทศ ผู้ที่ยึดถือจะแสดงลักษณะด้านศีลธรรมตามกฎเกณฑ์ สิ่งที่เคยปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับองค์การต่างๆ ครอบครัว สังคม ศาสนา ที่เกี่ยวข้องอยู่ กลุ่มนี้ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มอนุรักษ์นิยมชอบใช้ตราสินค้าของประเทศของตน การศึกษาและรายได้ปานกลางแต่เพียงพอที่จะตอบสนองความต้องการของตน

7.4 ผู้ที่มีความทะเยอทะยาน (Achievers) เป็นกลุ่มที่ยึดถือสถานะในสังคม (Status Oriented) เป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จในสาขาวิชาชีพ และเป็นบุคคลที่มุ่งความสำคัญที่การทำงานที่ตนชอบโดยทั่วไปจะใช้เวลาและพฤติกรรมในการควบคุมชีวิตค่านิยม จะมีความสอดคล้องกันทางด้านความสามารถในการคาดคะเนเหตุการณ์ ความมั่นคง มุ่งความสำคัญที่ความเป็นส่วนตัว งานและครอบครัว ซึ่งมีความรู้สึกตระหนักในหน้าที่ต้องการรางวัลในลักษณะความภาคภูมิใจ ชีวิตด้านสังคมจะสะท้อนถึงโครงสร้างที่เกี่ยวข้องกับครอบครัว วัด และการทำงาน กลุ่มนี้ดำเนินชีวิตตามธรรมเนียมที่คนส่วนใหญ่ปฏิบัติ มีความอนุรักษ์นิยมด้านการเมือง และเชื่อถืออำนาจและเหตุการณ์ที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน มีความพอใจผลิตภัณฑ์ที่มีภาพลักษณ์สูง ซึ่งชี้ถึงการยอมรับ และการยกย่อง

7.5 ผู้ที่มีความพยายาม (Strivers) ต้องการค้นหาการจูงใจในการยอมรับจากโลกภายนอกจะดิ้นรนเพื่อที่จะค้นหาความปลอดภัยในชีวิต สังคม และมีฐานะทางด้านการรายได้ เศรษฐกิจ และสังคมค่อนข้างต่ำ มีความยึดถือความคิด และต้องการยอมรับจากบุคคลอื่น รายได้หรือตัวเงินเป็นตัวชี้ถึงความสำเร็จของกลุ่มนี้ อย่างไรก็ตามกลุ่มนี้จะต้องอาศัยแรงกระตุ้น ต้องการความทันสมัย ความเป็นเจ้าของ สิ่งที่เขาต้องการมักจะไม่สามารถตอบสนองความต้องการของตนเองได้

7.6 ผู้ที่ต่อสู้ดิ้นรน (Strugglers) ชีวิตของกลุ่มนี้จะต้องต่อสู้ดิ้นรนโดยต้องคำนึงถึงความปลอดภัยและความมั่นคงของครอบครัวเพราะมีรายได้ต่ำ การศึกษาน้อย ใช้แรงงานในการทำงาน มักจะคำนึงถึงความสามารถในการดำรงชีพ มีความจำเป็นและความต้องการ แต่รายได้จำกัด จึงไม่สามารถแสดงความต้องการส่วนตัวที่เด่นชัด กลุ่มนี้จึงเป็นผู้บริโภคที่ตัดสินใจซื้อด้วยความระมัดระวังมีการตัดสินใจซื้อด้วยเหตุผลและเป็นสินค้าที่จำเป็นต่อการครองชีพ

7.7 ผู้ที่มีประสบการณ์ (Experiences) กลุ่มนี้มีอายุน้อย มีแรงกระตุ้น ต้องการความตื่นเต้น ความแปลกใหม่ ความเสี่ยง เริ่มกระบวนการกำหนดค่านิยมรูปแบบของพฤติกรรมในชีวิต เป็นคนกระตือรือร้นต่อสิ่งใหม่ ๆ ในขั้นนี้ยังไม่สนใจด้านการเมือง กลุ่มนี้ต้องการอำนาจ ความภาคภูมิใจและความมั่นคง ต้องการการออกกำลังกาย กีฬา การพักผ่อน และกิจกรรมด้านสังคม ค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่ของกลุ่มนี้จะเกี่ยวข้องกับเสื้อผ้า อาหาร ภาพยนตร์ ดนตรี เป็นต้น

เกื้อ วงศ์บุญสิน (2545) ได้กล่าวถึงประชากรศาสตร์เชิงธุรกิจ (Business Demography) เป็นการนำเนื้อหา และระเบียบวิธีทางประชากรศาสตร์มาใช้ในการแก้ปัญหาตลอดจนการเสริมโอกาสการดำเนินธุรกิจ โดยเน้นเนื้อหาที่ว่าด้วยผลกระทบจากตัวแปร อายุ รายได้ อาชีพ ที่อาจจะมีอิทธิพล หรือส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับตัวบุคคล องค์กร รวมทั้งพิจารณาถึงผลกระทบของกลุ่มปัจจัยหรือกลุ่มตัวแปรไม่ว่าจะเป็นตัวแปรอายุ รายได้ อาชีพ ที่จะมีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมของกิจกรรมที่กำลังดำเนินการ หรือที่กำลังวางแผนว่าจะดำเนินการทั้งนี้การศึกษาวิเคราะห์ทางประชากรศาสตร์ดังกล่าว เป็นการเน้นเงื่อนไขปัจจัยทางประชากรทั้งที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน และที่คาดประมาณหรือพยากรณ์ไปในอนาคตว่ามีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมของกิจกรรมที่จะดำเนินการอย่างไร รวมทั้งส่งผลกระทบอย่างไรต่อการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ที่ได้วางไว้ เพื่อเป็นหลักประกันความสำเร็จของธุรกิจ ประชากรศาสตร์เชิงธุรกิจจึงเป็นศาสตร์ที่มีคุณค่าต่อการปรับปรุงการตัดสินใจให้ดีขึ้น แนวคิดดังกล่าวสอดคล้องกับการวิเคราะห์ของวิค ที่พิจารณาว่าการศึกษานโยบายทางประชากรศาสตร์เชิงธุรกิจเป็นการนำผลการวิเคราะห์หรือการหาแนวทางการอธิบายหลายมิติทางประชากร (Demography Perspectives) มาใช้เพื่อแก้ปัญหา หรือใช้กับเหตุการณ์ต่างๆ ทางธุรกิจ

ในการใช้ข้อมูลทางประชากร รวมไปถึงการนำระเบียบวิธี ตลอดจนแนวทฤษฎีทางประชากรศาสตร์เพื่อศึกษาปัญหา และแสวงหาโอกาสเพื่อการบริหารจัดการที่ดีขึ้นในการยกระดับศักยภาพในการแข่งขันทางการค้า ซึ่งเป็นแนวทางที่ประเทศไทยกำลังแสวงหายุทธศาสตร์ในด้านพลังงานทางเศรษฐกิจอยู่นั้นอาจนำแนวความคิด มาปรับใช้พิจารณาเชื่อมโยงข้อมูลประชากรกับเรื่องต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์สถานที่ตั้ง (Site Analysis) ที่จะต้องพิจารณาควบคู่ไปกับข้อมูลทางประชากร เป็นกระบวนการในการเลือกสถานที่ตั้งใหม่ทางธุรกิจ รวมไปถึงการศึกษาถึงผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงวิถีตลาดจนกิจกรรมที่ดำเนินการอยู่ หรือการเปลี่ยนแปลงสถานที่ตั้งของกลุ่มคู่แข่งทางการค้า

2. การวางแผนทรัพยากรมนุษย์ (Human Resources Planning) พิจารณาผลกระทบทั้งภายนอกและภายในองค์กรหรือประชาคม จากเงื่อนไขการเปลี่ยนแปลงทางประชากรที่จะส่งผลต่อการผลิตเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแนวการผลิตจากที่เคยเน้นประชากรกลุ่มอายุหนึ่งไปสู่การเน้นประชากรกลุ่มอายุอื่น ทั้งนี้รวมถึงเงื่อนไขเกี่ยวกับการเปลี่ยนโครงสร้างการผลิตจากการเน้นแรงงานไร้ฝีมือเป็นแรงงานมีฝีมือ ผลของเงื่อนไขดังกล่าวจะกระทบต่อการเตรียมกำลังแรงงานของบริษัทในอนาคต เพื่อให้เหมาะสมกับอุปสงค์ของลูกค้าต่อผลิตภัณฑ์ของบริษัทในอนาคต

3. ประชากรศาสตร์เชิงองค์กร (Organizational Demography) เน้นวิเคราะห์องค์ประกอบการบริหารจัดการขององค์กรโดยพิจารณาอายุและระดับการศึกษาของแรงงานที่มีอยู่ทั้งในปัจจุบันและความต้องการในอนาคตโดยเปรียบเทียบกับองค์กรของกลุ่มคู่แข่ง

4. การประเมินอาณาเขตของตลาด (Market Area Assessment) เป็นการวิเคราะห์เงื่อนไขทางประชากรภายในอาณาเขตตลาดของบริษัท หรืออาณาเขตที่คาดว่าจะเปิดตลาดใหม่หรือที่วางแผนจะเข้าไปเพิ่มสัดส่วนการตลาด (Market Share)

5. โอกาสที่จะเป็นไปได้ด้านการเงินต่อพื้นที่ตลาด (Market Area Financial Potential) การทราบหรือคาดประมาณขอบเขตตลาดดังกล่าวในข้อ 4 หากมีข้อมูลความสามารถในการซื้อหรือความปรารถนา (Preferences) ที่จะซื้อทั้งบุคคล ครอบครัวและบริษัทห้างร้านสำหรับตลาดในอนาคตการดำเนินการดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการประเมินโอกาสที่จะเป็นไปได้ทางการเงินต่อพื้นที่ตลาดของบริษัทในอนาคตได้ด้วย

6. การวางแผนทางการเงิน (Financial Planning) ครอบคลุมถึงการศึกษาดุลผลตอบแทนของการลงทุน และยุทธศาสตร์การใช้จ่ายเงินทุน (Capital Expenditure Strategy) ซึ่งข้อมูลทางประชากรจะมีส่วนช่วยขยายขอบเขตการวิเคราะห์ กระบวนการวางแผนงานด้านนี้ ให้ครอบคลุมเพิ่มขึ้น เช่นค่าใช้จ่ายต่อคนในการรักษาลูกค้าเดิม หรือค่าใช้จ่ายในการเปลี่ยนผู้บริโภค (Consumer) เป็นลูกค้า (Customer) รายใหม่ของบริษัท เป็นต้น

7. การพยากรณ์การขาย (Sales Forecaster) สำหรับตลาดเฉพาะอาจปรับปรุงให้ดีขึ้นได้ หากการขายนั้นโยงกับเงื่อนไขทางประชากร

8. การตลาดแบบตั้งเป้าหมาย (Target Marketing) หากมีข้อมูลคุณลักษณะทางประชากร (Demographic Characteristics) ของลูกค้าชั้นดีของบริษัทจะทำให้สามารถวางแผนการกระจายสินค้าตัวใหม่ ให้ตรงกับลักษณะทางประชากรของลูกค้าชั้นดี หรือกลุ่มนั้นๆ ได้ และถ้าตั้งสมมติฐานว่าผู้บริโภคที่อยู่ในหมู่บ้านเดียวกับลูกค้าชั้นดีของบริษัทน่าจะมีคุณสมบัติใกล้เคียงกัน หากบริษัทมีข้อมูลลูกค้าชั้นดีดังกล่าวแยกตามกลุ่มอายุ เพศ ที่อยู่อาศัย เบอร์โทรศัพท์ รหัสไปรษณีย์ การตั้งเป้าหมายการตลาดน่าจะอำนวยให้สามารถดำเนินการได้ดีกว่าไม่มีข้อมูลดังกล่าว

9. แผนการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก (Logistics Planning) การทราบข้อมูลทางประชากรสามารถทำให้การจัดสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อประโยชน์ต่อกลุ่มประชากรบางกลุ่มอายุทำได้ตรงเป้าหมายมากขึ้น เช่น การวางแผนเพื่อจัดรถโดยสารที่เหมาะสมเพื่อบริการให้แก่ประชาชน หากจำแนกตามกลุ่มอายุจะทำให้มีการจัดการมีการวิเคราะห์ความเฉพาะของประชากร กล่าวคือ ประชากรบางกลุ่มอายุอาจใช้รูปแบบการจัดการแบบเรียบง่าย ในขณะที่บางกลุ่มอายุ เช่น การจัดรถไฟฟ้าจำเป็นต้องมีบันไดเลื่อนหรือลิฟต์เนื่องจากความไม่สะดวกต่อผู้สูงอายุในการขึ้นบันไดสูง ๆ เป็นต้น

10. การพัฒนาสินค้าตัวใหม่ (New Product Development) การเพิ่มยอดการขายสินค้าเป็นประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงให้สินค้า มีคุณภาพดีขึ้นหรือหากไม่ปรับปรุงก็อาจจะพัฒนาสินค้าตัวใหม่ ทั้งนี้การลงทุนด้านการพัฒนาคุณภาพสินค้า หรือด้านการผลิตสินค้าตัวใหม่มักมีการพิจารณาเกี่ยวข้องกับคุณลักษณะทางประชากรที่คาดว่าจะเกิดขึ้นโดยอาศัยการคาดประมาณขนาดและองค์ประกอบทางประชากรในฐานะดัชนีชี้วัดเบื้องต้นของการลงทุนในการวิจัยสินค้าใหม่ กล่าวคือ เป็นการใช้อัตราทางประชากรเป็นฐานในการพยากรณ์อุปสงค์อุปทานของสินค้าตัวใหม่ ที่จะลงทุนผลิต เช่น หากจำนวนประชากรต่อหน่วยสินค้ามีน้อยก็อาจจะไม่คุ้มทุนในการวิจัยพัฒนาเพื่อการผลิต เป็นต้น

เพชร ชุมทรัพย์ (2544: 6) ได้กำหนดปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดจุดมุ่งหมายของการลงทุนไว้ดังต่อไปนี้

1. อายุของผู้ลงทุน (The age of the investor) ผู้ลงทุนที่มีอายุน้อยหรือระหว่าง 25-40 ปี มักกล้าเสี่ยงและสนใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ก่อให้เกิดความมั่งคั่งแก่เงินลงทุน แต่ผู้ลงทุนที่มีอายุระหว่าง 40-50 ปี อาจสนใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ให้รายได้ประจำ ทั้งนี้เนื่องมาจากภาระทางครอบครัวและผู้ลงทุนที่มีอายุมากกว่า 60 ปี ยิ่งพอใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ให้รายได้แน่นอน

2. การมีครอบครัวและความรับผิดชอบที่มีต่อครอบครัว (Marital status and family responsibilities) ผู้ลงทุนที่มีครอบครัวแล้วต้องรับผิดชอบต่อความเป็นอยู่ของครอบครัว ต้องให้การศึกษาแก่บุตร ทำให้เขาเกิดความจำเป็นที่จะต้องลงทุนในหลักทรัพย์ที่มั่นคง ให้รายได้แน่นอน ส่วนคนโสดไม่มีภาระผูกพัน ย่อมลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงได้

3. สุขภาพของผู้ลงทุน (The health of the investor) ปัญหาเรื่องสุขภาพของผู้ลงทุนมีต่อการกำหนดนโยบายลงทุนของผู้ลงทุน ผู้ลงทุนที่มีสุขภาพไม่สมบูรณ์ย่อมต้องการรายได้ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันมากกว่าหวังผลประโยชน์ที่จะเกิดในอนาคต

4. นิสัยส่วนตัวของผู้ลงทุน (Personal habit) ผู้ลงทุนที่มีนิสัยตระหนี่อาจไม่มีความจำเป็นต้องใช้รายได้ที่ได้รับจากการลงทุนในหลักทรัพย์ เขาอาจลงทุนในหลักทรัพย์ของธุรกิจที่มีการขยายตัวในอนาคตก็ได้ในทางตรงกันข้าม ผู้ลงทุนที่ใช้จ่ายฟุ่มเฟือยย่อมต้องการรายได้ที่แน่นอนเพื่อมาจุนเจือรายจ่ายที่เกิดขึ้น

5. ความสมัครใจในการลงทุน (Willingness to accept risks of investment) ผู้ลงทุนบางคนอาจต้องการลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยง ความเสี่ยงในที่นี้มีหลายลักษณะด้วยกัน เช่น

ความเสี่ยงในธุรกิจความเสี่ยงในตลาด ความเสี่ยงในอัตราดอกเบี้ย และความเสี่ยงในอำนาจซื้อ เป็นต้น ผู้ลงทุนในลักษณะนี้ได้เตรียมตัวเตรียมใจที่จะเผชิญกับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตแล้ว

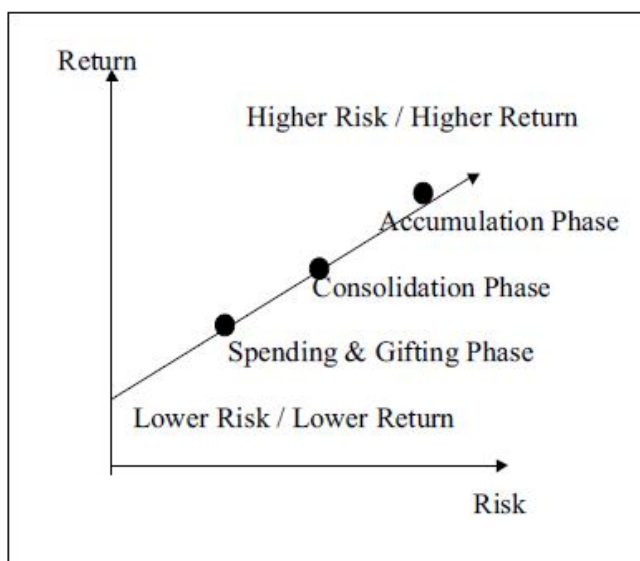
6. ความจำเป็นของผู้ลงทุน (Investor's needs) ความจำเป็นของผู้ลงทุนอาจแตกต่างกัน บางท่านอาจมีความจำเป็นทางด้านการเงิน บางท่านอาจมีความจำเป็นในแง่ของความรู้สึกและจิตใจ แนนอนที่สุดสิ่งสำคัญที่เร่งเร้าให้เกิดการลงทุนก็คือตัวกำไร ซึ่งอาจเก็บสะสมไว้เพื่อใช้ในยามชรา เพื่อการศึกษาหรือเพื่อปรับฐานะการครองชีพของตนเองให้ดีขึ้น

หลักการวิเคราะห์ด้านลักษณะประชากรศาสตร์ (Demographics)

การวิเคราะห์แบบ ลักษณะประชากรศาสตร์ Demographics เป็นการวิเคราะห์นักลงทุน บุคคลธรรมดา จากคุณสมบัติ เช่น รายได้และความมั่งคั่ง (Income & wealth) และช่วงอายุ (Life Cycle)

รายได้และความมั่งคั่ง (Income & wealth) เป็นปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดการลงทุนในตลาดการเงินเมื่อบุคคลมีรายได้ (Income) สูงกว่าการใช้จ่ายในการอุปโภคบริโภคปัจจุบัน (Current consumption) บุคคลนั้นก็ย่อมมีเงินเหลือใช้ ที่สามารถนำไปลงทุนในหลักทรัพย์และตราสารทางการเงินประเภทต่างๆ โดยมีจุดมุ่งหมายว่าจะนำเงินลงทุนและผลประโยชน์ที่เกิดจากการลงทุนนั้นไปใช้ในการจัดหาสิ่งอุปโภคบริโภคที่ต้องการในอนาคต (future consumption) กล่าวอีกนัยหนึ่ง ก็คือ การลงทุนเกิดจากการที่บุคคลยอมเสียสละการอุปโภคบริโภคในปัจจุบัน เพื่อให้ได้มาซึ่งการอุปโภคบริโภคในอนาคตที่ตั้งใจไว้ นั่นเอง

ช่วงอายุ (Life Cycle) มีความสัมพันธ์กับรายได้นั้นคือ เมื่อบุคคลมีอายุเพิ่มขึ้น ก็มักจะมีรายได้เพิ่มขึ้น และเมื่อบุคคลมีรายได้เพิ่มขึ้น การอุปโภคบริโภคในอนาคตที่ตั้งใจไว้ก็จะมาถึงเร็วขึ้น จากสถิติพบว่า ผู้ที่มีอายุน้อยและมีรายได้ในช่วงเริ่มสะสมทรัพย์ มักจะนิยมลงทุนในลักษณะที่มีความเสี่ยงสูง เพื่อโอกาสที่จะได้รับผลตอบแทนสูงกว่า (Higher risk / higher return ด้านขวามือของรูป) เพราะเมื่อการลงทุนไม่ประสบผลดังที่คาดไว้ ก็ยังสามารถเริ่มสะสมทรัพย์ใหม่ แต่ผู้ที่มีอายุมากกว่า แม้ว่าจะมีรายได้ที่มั่นคงแล้ว ก็มักนิยมจะลงทุนในลักษณะที่มีความเสี่ยงโดยรวมต่ำลง แม้ว่าผลตอบแทนจะลดลงก็ตาม (Lower risk / lower return ด้านซ้ายมือของรูป) ทั้งนี้เพราะหากพลาดแล้ว ช่วงอายุที่เหลืออาจไม่เพียงพอที่จะเริ่มสะสมทรัพย์ใหม่

ภาพประกอบ 3 แสดงช่วงอายุของผู้ลงทุน

ที่มา: ปัจจัยที่ส่งผลให้นักลงทุนสถาบันที่ลงทุนในหลักทรัพย์ประสบความสำเร็จ. (2548)

หน้า 12.

ช่วงอายุของนักลงทุนออกได้เป็น 4 ประเภทตาม ดังนี้

1. Accumulation Phase คือ ขั้นตอนของชีวิตช่วงที่เริ่มทำงาน (Early Career) เริ่มสะสมทุนทรัพย์ในช่วงนี้ผู้ลงทุนอาจมีหนี้สิน มากกว่าทรัพย์สิน เพราะต้องซื้อสินทรัพย์รายการใหญ่ เช่น รถยนต์ บ้าน ฯลฯ มีรายได้น้อยแต่สม่ำเสมอ และมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นอย่างมั่นคง และน่าพอใจในอนาคต นักลงทุนในช่วงนี้มักชอบลงทุนประเภท High risk / High return

2. Consolidation Phase คือ ขั้นตอนของชีวิตช่วงที่มีรายได้สูงกว่ารายจ่าย จะอยู่ในช่วง Mid to Late Career คือมีหน้าที่การงานที่มั่นคง รายได้สม่ำเสมอ หนี้สินที่มีลดลงจนใกล้ชำระเสร็จสิ้นเพราะไม่ได้สร้างเพิ่มและหนี้สินก็ได้ผ่อนชำระมาแล้วเป็นเวลานาน แนวการลงทุนจะลดความเสี่ยงลงและคำนึงถึงความมั่นคงมากขึ้น

3. Spending Phase คือ ขั้นตอนของชีวิตช่วงเกษียณอายุการทำงาน มีอิสระทางการเงิน (Financial Independence) คือ ไม่มีภาระหนี้สิน แม้ไม่มีรายได้จากการทำงาน (Earned Income) แต่ก็มีรายได้จากกองทุนที่สะสมและลงทุนไว้ สามารถดำรงมาตรฐานชีวิต เช่นเดิม ก่อนที่จะเกษียณอายุงาน

4. Gifting Phase คือ ขั้นตอนของช่วงปลายชีวิต มีทรัพย์สินมากเกินกว่าจะใช้หมด จึงมีเหลือเพื่อแบ่งปันให้แก่อนุชนได้ ซึ่งจะผ่านไปให้แกทายาทในที่สุด

สรุปได้ว่าจากแนวคิดและทฤษฎีประชากรศาสตร์ตามทัศนะของผู้วิจัย โครงสร้างทางด้านปัจจัยส่วนบุคคลมีองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษาสูงสุด

อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน แหล่งที่มาของเงินทุน ประสบการณ์การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ เป็นต้น

2. ปัจจัยทางด้านสภาพแวดล้อมทางการลงทุน

นิรุต หัตถการณย์ (2548: 119) กล่าวว่า ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการลงทุน ด้านภาวะเศรษฐกิจ ภาวะการเมือง และปัจจัยที่มีผลกระทบจากต่างประเทศ มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ นักลงทุนจะนำปัจจัยด้านเศรษฐกิจมาใช้พิจารณาร่วมกับหลักเกณฑ์ในการพิจารณาเลือกหลักทรัพย์ โดยการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานหลักทรัพย์ (Fundamentals Analysis) โดยมีการวิเคราะห์ภาพรวมเศรษฐกิจก่อน จากนั้นวิเคราะห์อุตสาหกรรม แล้วจึงวิเคราะห์บริษัท (หลักทรัพย์) เมื่อได้เลือกหลักทรัพย์ที่จะลงทุนได้แล้ว จึงหาจังหวะเวลาของการลงทุน โดยใช้การวิเคราะห์ทางเทคนิค เพื่อหาระดับราคาที่เหมาะสมเข้าลงทุนได้ และด้านการเมืองเป็นปัจจัยที่ต้องพิจารณาในระยะสั้นๆ หากการเมืองมีความชัดเจน รัฐบาลมีเสถียรภาพในการเป็นรัฐบาลอย่างต่อเนื่อง ก็จะลดความสำคัญลงในระยะยาว

สุพร จรูญรังษี (2546: 3) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อ/ขายของนักลงทุน ได้แก่ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ หมายถึง ภาพรวมทางเศรษฐกิจที่ส่งผลกระทบต่อการลงทุนในหลักทรัพย์ ปัญหาทางเศรษฐกิจอาจจะส่งผลกระทบต่อปัญหาอื่นๆ ก่อให้เกิดผลกระทบทางจิตวิทยาต่อผู้ลงทุน ได้มากที่สุด อันได้แก่ 1. สภาพคล่องทางการเงิน 2. อัตราดอกเบี้ย 3. อัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา ระหว่างประเทศ 4. ภาวะเศรษฐกิจต่างประเทศ ปัจจัยด้านการเมือง เป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการลงทุนของนักลงทุน 1. การเมืองภายในประเทศ ซึ่งมีผลกระทบต่อการลงทุนของนักลงทุนเป็นอย่างมาก เช่น การก่อการปฏิวัติ การก่อจลาจล 2. การเมืองภายนอกประเทศ ปัจจัยด้านภาวะหลักทรัพย์ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงของหลักทรัพย์ ราคาที่เพิ่มขึ้นหรือลดลง ที่มีผลกระทบต่อนักลงทุนในการตัดสินใจซื้อหรือขายในแต่ละช่วงเวลา เช่น 1. ฐานะการเงินของบริษัท และผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียน 2. การประกาศจ่ายเงินปันผล 3. การขึ้นลงของราคาหลักทรัพย์ในแต่ละช่วงเวลา 4. การประกาศเพิ่มทุนของบริษัทจดทะเบียน ปัจจัยด้านแหล่งข้อมูลข่าวสาร หมายถึง การรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่นักลงทุนได้รับ และใช้ในการประกอบการตัดสินใจซื้อ/ขาย เช่น ข่าวสารด้านการเมือง ข่าวเศรษฐกิจ รายงานการซื้อขาย ราคาหลักทรัพย์ ซึ่งข้อมูลเหล่านี้มีการเปลี่ยนแปลงเคลื่อนไหวตลอดเวลา ซึ่งมีผลกระทบต่อกิจกรรมการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุน ได้แก่ 1. แหล่งข่าวจากสื่อต่างๆ เช่น หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ วิทยุ 2. บทวิเคราะห์และคำแนะนำจากโบรกเกอร์ 3. คำแนะนำและข่าวสารจากเพื่อน/ญาติพี่น้อง

2.1 ปัจจัยทางด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง

อัญญา ชันรวิทย์ (2546: 191-196) กล่าวว่า ผู้วิเคราะห์จะต้องมีความรู้เรื่องเศรษฐกิจ เมื่อทำการวิเคราะห์หลักทรัพย์ เพราะเศรษฐกิจที่ดีเป็นตัวแปรที่กำหนดดัชนีชี้วัดหลักๆ ทางเศรษฐกิจ

มหภาค เพื่อที่ผู้วิเคราะห์จะสามารถนำข้อมูลจากรายงานทางเศรษฐกิจไปวิเคราะห์ถึงภาวะ และผลกระทบของเศรษฐกิจที่มีต่อตลาดการเงินและผลประกอบการของบริษัทในที่สุดได้รัฐบาลบริหาร ภาวะเศรษฐกิจโดยก่อนอื่นรัฐบาลกำหนดนโยบายต่าง ๆ เพื่อให้ประเทศสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ ทางเศรษฐกิจ ซึ่งหลักก็คือการขยายตัว และความมีเสถียรภาพของเศรษฐกิจ นั้นเอง นโยบายหลักๆ ประกอบด้วย

1. นโยบายด้านการคลัง ได้แก่ การใช้จ่ายภาครัฐ และภาษี
2. นโยบายทางการเงิน ได้แก่ การควบคุมปริมาณเงินในระบบ และระดับอัตรา ดอกเบี้ย
3. นโยบายทางการค้าระหว่างประเทศ ได้แก่ นโยบายการค้า นโยบายด้านอัตรา แลกเปลี่ยน

4. นโยบายด้านอื่นๆ ได้แก่ การควบคุมราคาสินค้า การกำหนดค่าจ้างขั้นต่ำ เป็นต้น
 สภาวะเศรษฐกิจที่เกิดจากนโยบายเหล่านี้ ได้มีการวัดความสำเร็จ โดยการรายงานออกมา ในรูปของดัชนีชี้วัดต่างๆ ในระดับเศรษฐกิจมหภาคนั้น ดัชนีชี้วัดสำคัญๆ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์มวลรวม ภายในประเทศ (Gross Domestic Product: GDP) ใช้อัตราการเติบโตของเศรษฐกิจ ของประเทศ ดัชนีราคาผู้บริโภค (Consumer Price Index: CPI) ซึ่งใช้อัตราเงินเฟ้อ อัตราดอกเบี้ยเงินกู้แบบมี ระยะเวลาที่ธนาคารพาณิชย์เรียกเก็บจากลูกค้ารายใหญ่ขึ้นดี (Minimum Loan Rate: MLR) ใช้เป็น อัตราดอกเบี้ยอ้างอิง เป็นต้น

2.1.1 การวิเคราะห์ทางด้านเศรษฐกิจ

การวิเคราะห์หลักทรัพย์โดยใช้ปัจจัยพื้นฐาน (2545: 8) การวิเคราะห์เศรษฐกิจ เป็น ขั้นตอนที่มีความสำคัญต่อ การวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางปัจจัยพื้นฐานเนื่องจากการเปลี่ยนแปลง ของภาวะเศรษฐกิจ จะส่งผลกระทบต่อราคาของหลักทรัพย์ อาทิหลักทรัพย์บางกลุ่มมีระดับราคา ลดลง เมื่อสภาพเศรษฐกิจชะลอตัว และจะมีระดับราคาสูงขึ้น เมื่อเศรษฐกิจฟื้นตัวขึ้น พฤติกรรม ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า สภาพเศรษฐกิจโดยทั่วไป น่าจะมีผลกระทบต่อผลการดำเนินงาน และ ความสามารถในการทำกำไรของบริษัทที่ออกหลักทรัพย์นั้น

อย่างไรก็ตาม เมื่อสภาพเศรษฐกิจเปลี่ยนแปลงไป อุตสาหกรรมแต่ละอุตสาหกรรมมิได้มีการ เปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกับสภาพเศรษฐกิจ หรือด้วยขนาดของการเปลี่ยนแปลงเท่าเทียม กันเสมอไป หลักทรัพย์ในบางอุตสาหกรรมอาจจะได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของภาวะ เศรษฐกิจเพียงเล็กน้อย ขณะที่หลักทรัพย์ในบางอุตสาหกรรม อาจจะได้รับผลกระทบอย่างมากเมื่อ ภาวะเศรษฐกิจเปลี่ยนแปลง

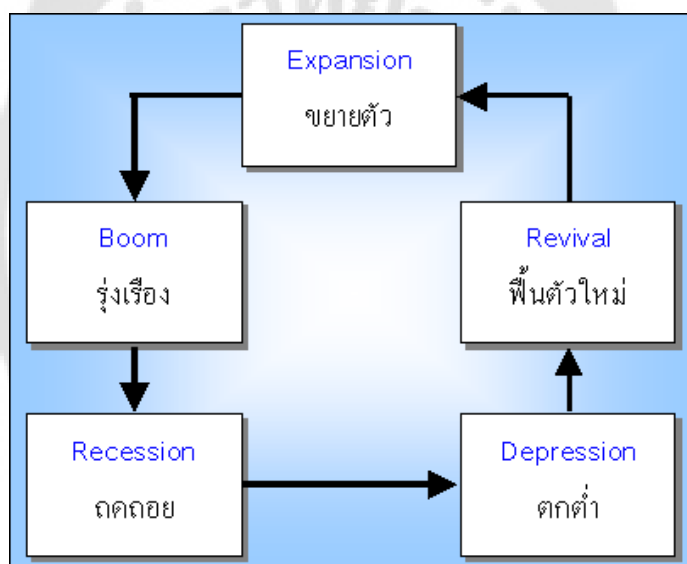
ดังนั้น การวิเคราะห์หลักทรัพย์จึงมีความจำเป็นที่ต้องวิเคราะห์เศรษฐกิจโดยทั่วไป เพื่อ นำไปสู่การคาดการณ์ทิศทางของการขยายตัวของเศรษฐกิจและกำหนดอุตสาหกรรมที่คาดว่าจะได้รับ

ผลประโยชน์จากการขยายตัวของเศรษฐกิจ และท้ายที่สุดก็สามารถหาทางเลือกเกี่ยวกับบริษัทในอุตสาหกรรมนั้นที่ควรลงทุน

การพิจารณาภาวะเศรษฐกิจมหภาคและวัฏจักรธุรกิจ

การตรวจสอบและการพยากรณ์ภาวะเศรษฐกิจ จะสามารถชี้ให้ทราบถึง อุตสาหกรรมที่ได้รับผลประโยชน์จากการขยายตัวของเศรษฐกิจได้ ซึ่งมีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงาน และราคาหลักทรัพย์ของบริษัทต่อไป นั่นคือ ถ้าแนวโน้มในอนาคตของเศรษฐกิจเป็นไปในด้านลบ ก็มักจะคาดการณ์ว่าหลักทรัพย์ส่วนใหญ่จะมีระดับราคาต่ำลง หรือถ้าแนวโน้มเศรษฐกิจเป็นไปในด้านบวก หลักทรัพย์โดยทั่วไปก็น่าจะมีระดับราคาสูงขึ้นตามไปด้วย

ในการสังเกตและวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจสามารถพิจารณาได้จากวัฏจักร (Business cycle) ซึ่งเป็นสิ่งที่บ่งบอกลักษณะเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจ ในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง แบ่งออกได้เป็น

ภาพประกอบ 4 วัฏจักรธุรกิจ

ที่มา: การวิเคราะห์หลักทรัพย์โดยใช้ปัจจัยพื้นฐาน. (2545). หน้า 56.

การที่ธุรกิจจะอยู่ในภาวะรุ่งเรืองหรือตกต่ำ นอกจากจะขึ้นอยู่กับปัจจัยภายในธุรกิจ อันได้แก่ประสิทธิภาพของการบริหารแล้ว ปัจจัยภายนอกซึ่งได้แก่ ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจก็มีส่วนอย่างมาก การเปลี่ยนแปลงของภาวะเศรษฐกิจหมุนเวียนไปตามวัฏจักรธุรกิจ โดยที่การเปลี่ยนแปลงของภาวะเศรษฐกิจจะมีผลต่อการประกอบธุรกิจและมีส่วนในการขึ้นราคาคงของธุรกิจ

เมื่อเศรษฐกิจอยู่ในระยะขยายตัว อำนาจซื้อของประชาชนจะสูง ระยะเวลาดังกล่าวมีการขยายการลงทุนการผลิต และการขายมีปริมาณเพิ่มขึ้น ในภาวะนี้ธุรกิจจะมีสภาพคล่องทางการเงินสูง รายได้ของประชากรสูงขึ้น ทำให้ระดับราคาเพิ่มสูงและมีแนวโน้มที่จะเกิดภาวะเงินเฟ้อ

เมื่อเศรษฐกิจอยู่ในภาวะถดถอยหรือตกต่ำ ภาวะเศรษฐกิจก็จะมีผลกระทบต่อธุรกิจแตกต่างกันไปตามประเภทของธุรกิจ เพราะสินค้าหรือบริการของธุรกิจแต่ละประเภทจะปรับตัวเข้ากับวัฏจักรธุรกิจแต่ละวัฏจักรแตกต่างกันไป เช่น ธุรกิจที่ผลิตสินค้าอุปโภคบริโภคจะอ่อนไหวต่อวงจรระยะสั้น (Short-Term Cycle) ธุรกิจที่ผลิตสินค้าทุนจะขึ้นกับแนวโน้มการเติบโตระยะยาว (Long-Term Growth Trend) และธุรกิจการผลิตขนาดเล็กจะได้รับผลกระทบจากการตกต่ำทางเศรษฐกิจมาก เพราะขาดแคลนเงินทุนหมุนเวียนและมีขีดจำกัดทางด้านการกู้ยืม เป็นต้น

ตัวชี้และเครื่องวัดที่ใช้วิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจ และวัฏจักรธุรกิจมีหลายตัวด้วยกัน อาทิ ผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติเบื้องต้น (Gross National Product - GNP) เป็นตัวชี้ที่ถือว่าวัดความเคลื่อนไหวของเศรษฐกิจอย่างกว้าง ๆ ได้ดีที่สุด นอกจากนั้น ก็ยังมีการวัดโดยใช้ผลผลิตอุตสาหกรรม (Industrial production) ซึ่งโดยทั่วไปแล้ว GNP และผลผลิตของอุตสาหกรรมจะมีการเคลื่อนไหวขึ้นลงในทิศทางเดียวกับวัฏจักรธุรกิจ

นอกจากนั้น ยังจำเป็นต้องพิจารณาข้อมูลทางเศรษฐกิจอื่น ๆ อีก ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลเกี่ยวกับอัตราดอกเบี้ยในปัจจุบันและที่คาดไว้ในอนาคต นโยบายการเงินและนโยบายการคลัง รวมทั้งนโยบายเศรษฐกิจอื่น ๆ ของรัฐบาล ฯลฯ

1. ผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ (Gross national Product - GNP) เป็นเครื่องมือวัดภาวะเศรษฐกิจที่ใช้กันอย่างแพร่หลายที่สุด ผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติเป็นเครื่องวัดมูลค่าของผลผลิตสินค้าและบริการทั้งหมดของประเทศ ไม่ว่าการผลิตนั้นจะเกิดขึ้นในประเทศใด ๆ ก็ตาม ในบางกรณีอาจใช้ตัวเลขผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product - GDP) แทน ซึ่งเป็นการวัดมูลค่าของผลผลิตสินค้าและบริการทั้งหมดที่เกิดขึ้นจากการผลิตในประเทศนั้น ๆ

2. ผลผลิตอุตสาหกรรม (Industrial Production) เป็นดัชนีที่แสดงผลผลิตของอุตสาหกรรม อาทิ อุตสาหกรรมการผลิตเหมืองแร่ ไฟฟ้า และก๊าซ โดยหน่วยงานทางการจะเป็นผู้ประกาศตัวเลขผลผลิตอุตสาหกรรม ดัชนีนี้มักจะเคลื่อนไหวไปในทิศทางเดียวกับภาวะเศรษฐกิจและวัฏจักรธุรกิจ

3. รายได้ส่วนบุคคล (Personal Income) เป็นตัวเลขที่แสดงถึงรายได้ส่วนบุคคลก่อนหักภาษี ซึ่งจะสะท้อนอำนาจซื้อของประชากร โดยสามารถอธิบายพฤติกรรมการซื้อของผู้บริโภคในเมื่อรายได้ส่วนบุคคลเปลี่ยนแปลงไป

4. ดัชนีราคาผู้บริโภค (Consumer Price Index) เป็นดัชนีที่แสดงการเปลี่ยนแปลงราคาของสินค้าและบริการในแต่ละช่วงเวลา ซึ่งสามารถใช้เป็นเครื่องมือวัดภาวะเงินเฟ้อได้อีกวิธีหนึ่ง

5. ดัชนีราคาผู้ผลิต (Producer Price Index) เป็นดัชนีที่แสดงการเปลี่ยนแปลงราคาสินค้าในแต่ละช่วงของการผลิต ตั้งแต่วัตถุดิบไปจนถึงสินค้าสำเร็จรูป ดัชนีราคาผู้ผลิตนี้สามารถใช้เป็นเครื่องมือบ่งบอกถึงภาวะเงินเฟ้อที่อาจจะเกิดขึ้นได้

6. อัตราการว่างงาน (Unemployment Rate) เป็นตัวเลขที่แสดงอัตราร้อยละของผู้ว่างงานในระบบเศรษฐกิจเทียบกับกำลังแรงงานรวม ซึ่งจะแสดงให้เห็นสภาพเศรษฐกิจโดยเปรียบเทียบว่าเป็นไปในทิศทางที่กำลังขยายตัวหรือหดตัว

7. อัตราดอกเบี้ยในประเทศและอัตราดอกเบี้ยต่างประเทศ (Domestic Interest Rate & Foreign Interest Rate) อัตราดอกเบี้ยที่ควรนำมาพิจารณาควรเป็นอัตราดอกเบี้ยที่มีการเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลง และสามารถสะท้อนสภาพคล่องของตลาดเงินได้ดีพอสมควร อัตราดอกเบี้ยซึ่งกำหนดคงที่เป็นการเฉพาะ เป็นอัตราดอกเบี้ยที่ไม่เหมาะสมที่จะนำมาพิจารณาเพื่อการวิเคราะห์เศรษฐกิจ

8. ปริมาณการขายปลีก (Retail Sales) เป็นตัวเลขที่แสดงยอดและการเปลี่ยนแปลงการขายปลีกในระบบเศรษฐกิจในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ตัวเลขปริมาณการขายปลีกนี้จะมีความสัมพันธ์กับการผลิต เช่น เมื่อตัวเลขการขายปลีกชะลอตัวลงเป็นระยะเวลานาน ก็อาจจะมีการลดการผลิตในช่วงเวลาต่อไป เป็นต้น ในบางประเทศซึ่งมีระบบข้อมูลเศรษฐกิจที่ครบถ้วนอาจมีตัวเลขเศรษฐกิจอื่น ๆ เพิ่มเติมที่จะช่วยให้การวิเคราะห์เศรษฐกิจมีความชัดเจนมากขึ้น

พิมพ์ลดา พัฒนะวราโรจน์ (2552: 24-25) กล่าวถึงปัจจัยด้านเศรษฐกิจ หมายถึง ภาพรวมทางเศรษฐกิจที่ส่งผลกระทบต่อการลงทุนในหลักทรัพย์ ปัญหาทางเศรษฐกิจอาจจะส่งผลกระทบต่อปัญหาอื่นๆ ก่อให้เกิดผลกระทบทางจิตวิทยาต่อผู้ลงทุนได้มากที่สุด อันได้แก่

1. สภาพคล่องทางการเงิน เมื่อใดก็ตามที่เกิดปัญหาสภาพคล่องทางการเงิน หมายความว่าธุรกิจหรือกิจการทั้งหลายขาดเงินทุนหมุนเวียนที่จะใช้ในการดำเนินงาน และก็จะเกิดปัญหาอื่น ๆ ตามมา

2. อัตราดอกเบี้ย การขึ้นลงของอัตราดอกเบี้ยเงินฝากและอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ของธนาคาร ถ้าอัตราดอกเบี้ยขยับตัวสูงขึ้นทำให้ต้นทุนการผลิตของกิจการหรืออุตสาหกรรมต่างๆ สูงขึ้นไปด้วย แต่ในทางตรงกันข้ามหากสภาพคล่องทางการเงินมีมากอัตราดอกเบี้ยจะลดต่ำลง ผู้คนในสังคมจะมีกำลังซื้อมากขึ้น ส่งผลให้เกิดการขยายตัวของธุรกิจต่างๆ รวมถึงการลงทุนในหลักทรัพย์ก็จะได้ผลตอบแทนด้วย

3. อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศหรือค่าเงินหากค่าเงินบาทอ่อนตัวลงย่อมทำให้ค่าใช้จ่าย ในการสั่งซื้อสินค้าเข้ามาผลิตหรือจำหน่ายสูงขึ้นตามไปด้วย แต่สำหรับกิจการที่ส่งออกสินค้าหรือบริการอาจได้รับผลดี

4. ภาวะเศรษฐกิจต่างประเทศ เช่น ภาวะเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้า หากอยู่ในสภาพดีก็ จะทำให้มีความต้องการสินค้ามากขึ้น จะส่งผลดีต่อยอดขายและเม็ดเงินที่กลับเข้ามาในประเทศไทย ในทางตรงกันข้าม หากเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้าประสบปัญหา จะทำให้ยอดขายสินค้าและบริการของอุตสาหกรรมต่างๆ ของประเทศลดน้อยลง จะทำให้เกิดผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศ

5. ภาวะเศรษฐกิจภายในประเทศ จะทำให้ความเชื่อมั่นของนักลงทุนต่างชาติเพิ่มขึ้นได้ โดยในภาคอุตสาหกรรมหลายประเภทในไทย ไม่ว่าจะเป็นอุตสาหกรรมปิโตรเคมี อุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์ อุตสาหกรรมยานยนต์ ได้ใช้กำลังการผลิตในปัจจุบันเกือบเต็มกำลังการผลิตแล้ว ซึ่ง

ก็คาดว่าจะได้มีการลงทุนเพื่อขยายกำลังการผลิตเพิ่ม และจะทำให้เศรษฐกิจไทยมีทิศทางที่ดีขึ้น ด้วยและมาตรการการกระตุ้นเศรษฐกิจไทยให้มีทิศทางที่ดีขึ้น มีดังต่อไปนี้

5.1 ควรเดินหน้าลงทุนในโครงการต่างๆ เช่น เมกะโปรเจกต์ ให้เกิดขึ้นจริง ซึ่งจะเป็นการดึงดูดการลงทุนภาคเอกชนตามเข้ามาได้ และมีการลงทุนจากภาครัฐและเอกชนควบคู่กันแล้ว จะเป็นแรงขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยให้สามารถเดินหน้าต่อไปได้

5.2 ควรควบคุมเสถียรภาพของค่าเงินบาท ไม่ให้แข็งค่าจนเกินไป เนื่องจากการส่งออกเป็นภาคธุรกิจที่สำคัญของประเทศ ซึ่งหากเงินบาทแข็งค่าจะกดดันขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการไทยด้วย

5.3 ควรควบคุมอัตราเงินเฟ้อ เนื่องจากราคาน้ำมันในระยะนี้ได้ปรับสูงขึ้นมาก จึงไม่สามารถหลีกเลี่ยงปัญหาอัตราเงินเฟ้อได้ แต่รัฐบาลก็ควรจะควบคุมอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานให้อยู่ระหว่าง 0-3% และควรดูแลอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริง (Real Interest Rate) ด้วย เพราะจะมีผลกระทบต่อสภาพคล่องของเศรษฐกิจเช่นกัน

การพิจารณานโยบายเศรษฐกิจของรัฐบาล

1. นโยบายการคลัง ซึ่งประกอบด้วยนโยบายด้านรายรับอันได้แก่ นโยบายที่เกี่ยวกับภาษี และที่เกี่ยวกับรายรับอื่นที่มีใช้ภาษีอากร นโยบายด้านการใช้จ่ายของรัฐบาล ตลอดจนการจัดการส่วนที่เกินดุล หรือการหาเงินชดเชยส่วนที่ขาดดุล ซึ่งจะมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจโดยตรง

เมื่อใดที่ยอดการใช้จ่ายของรัฐบาลสูงกว่ายอดรายรับของรัฐบาล หมายความว่า ฐานะการคลังของรัฐบาลอยู่ในสภาพขาดดุล ซึ่งอาจเป็นผลจากการใช้นโยบายการคลังขาดดุล กล่าวคือ รัฐบาลพยายามช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจให้มีการขยายตัวมากขึ้นโดยเพิ่มการใช้จ่ายทางด้านโครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure) เช่น การก่อสร้างถนน ระบบคมนาคม เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ผู้วิเคราะห์จำเป็นต้องให้ความสำคัญกับปริมาณการขาดดุลของรัฐบาล และมาตรการแก้ไขการขาดดุลของรัฐบาล เพื่อที่จะสามารถคาดหวังผลกระทบโดยรวมที่จะเกิดขึ้นต่อเศรษฐกิจในอนาคต

ในทางตรงกันข้าม กรณีที่ยอดการใช้จ่ายของรัฐบาลต่ำกว่ายอดรายรับของรัฐบาล ฐานะการคลังของรัฐบาลอยู่ในสภาพเกินดุล ซึ่งอาจเกิดจากการที่รัฐบาลใช้นโยบายการคลังเกินดุล กล่าวคือ รัฐบาลพยายามชะลออัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจ และ/หรือชะลอการเพิ่มขึ้นของอัตราเงินเฟ้อ โดยจำกัดการใช้จ่ายเพื่อซื้อสินค้า และบริการของภาครัฐบาล หรือปรับอัตราภาษีอากรให้สูงขึ้น ซึ่งผู้วิเคราะห์จำเป็นต้องศึกษาและวิเคราะห์ประกอบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินมาตรการทางการคลังของรัฐบาล

2. นโยบายการเงิน ธนาคารกลางจะเป็นผู้ดำเนินการเกี่ยวกับนโยบายการเงินของประเทศ โดยมีจุดประสงค์เพื่อ ควบคุมปริมาณเงินและอัตราดอกเบี้ย นโยบายการเงินนอกจากจะช่วยสนับสนุนนโยบายการคลังแล้ว ยังอาจช่วยในการทำให้เกิดความสมดุลกับผลของนโยบายการคลังด้วย

ธนาคารกลางมีแนวทางปฏิบัติในอันที่จะแก้ปัญหาเศรษฐกิจได้หลายแนวทาง แนวทางแรกคือ ธนาคารกลางสามารถเปลี่ยนแปลงเงินสำรองตามกฎหมาย (Legal Reserve Requirement) ได้ การที่ธนาคารกลางประเทศเพิ่มอัตราเงินสดสำรองตามกฎหมายจะมีผลกระทบต่อปริมาณเงิน กล่าวคือระบบการเงินจะมีเงินสดสำรองส่วนเกินลดลง และธนาคารพาณิชย์ก็สามารถปล่อยเงินกู้ได้ลดลง สำหรับการลดอัตราเงินสำรองตามกฎหมายจะมีผลต่อปริมาณเงินในทางตรงกันข้าม กล่าวคือระบบการเงินจะมีเงินสดสำรองส่วนเกินเพิ่มขึ้น และธนาคารพาณิชย์สามารถปล่อยเงินกู้ได้เพิ่มขึ้น

สำหรับแนวทางประการต่อไป คือ ธนาคารกลางยังสามารถที่จะเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ยซื้อลด (Discount Rate) ซึ่งเป็นอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมระยะสั้นที่ธนาคารกลาง กำหนดให้สำหรับธนาคารพาณิชย์ การลดอัตราดอกเบี้ยซื้อลดจะมีผลกระทบต่อเนื่องไปยังการกระจายเงินกู้ยืมไปยังอุตสาหกรรมและธุรกิจต่าง ๆ ด้วย นอกจากนั้น ธนาคารกลางยังอาจจะกำหนดแนวทางการดำเนินงานทางด้านของธนาคารพาณิชย์ เช่น นโยบายการให้เครดิตทั้งในด้านอัตราการขยายตัวหรือเกี่ยวกับภาคเศรษฐกิจที่ได้รับสินเชื่อ เป็นต้น

การซื้อหรือขายหลักทรัพย์ในตลาดพันธบัตร (Open Market Operation) ก็เป็นอีกแนวทางหนึ่งของเครื่องมือของนโยบายการเงิน เมื่อธนาคารกลางขายหลักทรัพย์ในตลาดการเงิน จะทำให้ปริมาณเงินลดลง ในขณะเดียวกันอุปทานของหลักทรัพย์ หรือพันธบัตรรัฐบาลที่เพิ่มขึ้น จะทำให้ราคาของพันธบัตรลดลง และอัตราผลตอบแทน (Yield) ของพันธบัตรจะสูงขึ้น ทำให้ผู้ลงทุนเกิดแรงจูงใจในการซื้อมากขึ้น ธนาคารกลางจะสามารถปรับสภาพอุปสงค์และอุปทานของเงิน โดยขายหลักทรัพย์ให้แก่ธนาคารพาณิชย์ สถาบันการเงินต่าง ๆ และประชาชนทั่วไป

การพิจารณาภาพรวมของเศรษฐกิจ เพื่อการวิเคราะห์หลักทรัพย์

จะเห็นว่าการวิเคราะห์เศรษฐกิจทั่วไปเกี่ยวข้องกับการศึกษาปัจจัยหลายอย่าง ประกอบด้วย อาทิ วัฏจักรธุรกิจ นโยบายการเงิน นโยบายการคลัง อัตราเงินเฟ้อ การใช้จ่ายของผู้บริโภคและของธุรกิจ ซึ่งการพิจารณาปัจจัยดังกล่าว ผู้วิเคราะห์จะต้องวิเคราะห์องค์ประกอบต่าง ๆ และใช้เป็นแนวทางในการสรุปภาพรวมเศรษฐกิจของประเทศ การวิเคราะห์ภาพรวมของเศรษฐกิจจะทำให้สามารถ ใช้ข้อมูลดังกล่าวประกอบการพิจารณาได้อย่างน้อย 2 แนวทาง คือ

แนวทางแรก ภาพรวมของเศรษฐกิจ ทำให้สามารถกำหนดขอบเขตย่อยของการลงทุนที่น่าสนใจ อาทิ จากการวิเคราะห์เศรษฐกิจพบว่า การใช้จ่ายของภาคธุรกิจมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นมาก ก็อาจจะพิจารณาว่าการลงทุนในกิจการที่เป็นการผลิตสินค้าประเภททุน ได้แก่ การผลิตเครื่องจักร เครื่องมือต่าง ๆ เป็นการลงทุนที่น่าสนใจ หรือพบว่าการใช้จ่ายภาครัฐบาลมีแนวโน้มลดลง ก็อาจพิจารณาหลีกเลี่ยงการลงทุนในกิจการที่มีลักษณะขึ้นลงตามการขยายตัวของเศรษฐกิจ เป็นต้น

แนวทางที่สอง จากการใช้ภาพรวมของเศรษฐกิจกำหนดขอบเขตย่อยของการลงทุน ก็อาจนำไปพิจารณาข้อมูลเกี่ยวกับสภาพของอุตสาหกรรม และบริษัท ว่าอุตสาหกรรมและบริษัทนั้นๆ ได้รับผลกระทบจากเศรษฐกิจอย่างไร ต่อไป

2.1.2 การวิเคราะห์ทางด้านการเมือง

เป็นการวิเคราะห์ถึงภาวะทางการเมืองในปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต เพื่อดูว่าการเปลี่ยนแปลงที่จะเป็นปัจจัยเกื้อหนุนหรือเป็นปฏิปักษ์ต่อประชาชนและธุรกิจ ผลการวิเคราะห์จะทำให้ผู้ลงทุนสามารถประเมินว่าภายใต้นโยบายของรัฐบาลที่เปลี่ยนแปลงไป จะมีอิทธิพลต่อเศรษฐกิจอุตสาหกรรม และกิจการของบริษัทที่ผู้ลงทุนสนใจจะลงทุนซื้อหุ้นนั้น อย่างไรบ้าง

ชุตินา เจริญจิตร (2548: 19) กล่าวว่า ปัจจัยทางการเมือง เป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการลงทุนของนักลงทุน

1. การเมืองภายในประเทศซึ่งมีผลกระทบต่อการลงทุนของนักลงทุนเป็นอย่างยิ่ง เช่น การก่อการปฏิวัติ การก่อจลาจล

2. การเมืองภายนอกประเทศ เช่น เหตุการณ์ก่อวินาศกรรมถล่มตึกเวิลด์เทรด เมื่อวันที่ 11 เดือนกันยายน 2544

วิกรม เกษมวุฒิ (2546: 41) กล่าวว่า การเมือง หมายถึง กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันหรือแสวงหาอำนาจ ซึ่งส่งผลกระทบต่อสังคมโดยรวม การปกครอง หมายถึง การบริหารการวางระเบียบกฎเกณฑ์ สำหรับสังคม รูปแบบการปกครองที่ให้อำนาจอธิปไตย เป็นของประชาชนทั้งหมด และมีจุดมุ่งหมายในการปกครองเป็นไปเพื่อประชาชน เรียกว่า ประชาธิปไตย (Democracy)

ภาวะการเมืองของประเทศไทย ถือได้ว่าเป็นปรอทวัดอุณหภูมิของตลาดหุ้นที่สำคัญมากปัจจัยหนึ่ง ไม่เพียงแต่นักลงทุนในประเทศจะอ่อนไหวเปราะบาง กับข่าวคราวของสถานการณ์ทางการเมืองเป็นพิเศษเท่านั้น นักลงทุนจากต่างประเทศให้ความสำคัญกับการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองมากเช่นกัน ดังจะเห็นได้จากการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองที่จะนำไปสู่ การเปลี่ยนตัวผู้นำรัฐบาล หรือ การปฏิวัติรัฐประหารในแต่ละครั้งที่ผ่านมา เป็นสาเหตุให้นักลงทุนชาวต่างประเทศชะลอการลงทุนในตลาดหุ้นไทย ส่งผลให้ตลาดหุ้นซบเซาลง แม้บางครั้งปัจจัยพื้นฐานอื่นๆ ยังอยู่ในเกณฑ์ดี ทั้งนี้เพราะการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองย่อมนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงนโยบายทางเศรษฐกิจด้วย ประเทศไทยเป็นประเทศกำลังพัฒนา รัฐบาลจึงเข้าแทรกแซงในการดำเนินงานของธุรกิจ ทั้งนี้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการพัฒนาประเทศ การเข้าแทรกแซงของรัฐบาลทำให้การประเมินผลการดำเนินงาน ในอนาคตของบริษัท ทำได้ยากขึ้น เพราะนอกจากปัจจัยที่ไม่แน่นอนนานัปการแล้ว นโยบายของรัฐบาลที่มีต่ออุตสาหกรรม ที่ธุรกิจนั้นๆ ประกอบกิจการอยู่ จะเป็นตัวแปรที่สำคัญมาก เพราะนโยบายต่ออุตสาหกรรมประเภทต่างๆ มักจะไม่แน่นอน เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอตามสภาวะทางเศรษฐกิจและการเมือง และตามนโยบายของพรรคการเมือง ที่เป็นรัฐบาล

ตัวอย่างเช่น กิจการโทรคมนาคม เป็นต้น ด้วยเหตุผลที่ว่า ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีลักษณะพิเศษดังกล่าว ซึ่งเป็นลักษณะที่ตลาดในประเทศที่พัฒนาแล้วไม่มี การวิเคราะห์ภาวะการเมืองในประเทศไทยจึงเป็นสิ่งจำเป็น เพราะจะทำให้สามารถคาดคะเนทิศทางและผลกระทบจากความเปลี่ยนแปลงจะเกิดกับราคาหุ้นได้ในที่สุด

ผลกระทบจากปัจจัยการเมืองในยามที่ตลาดหุ้นได้รับผลกระทบอย่างแรง ไม่ว่าในทางบวกหรือในทางลบ นักลงทุนต้องพิจารณาถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นกับหลักทรัพย์ใน 2 มิติ คือ ผลกระทบทางรูปธรรมและผลกระทบทางด้านจิตวิทยา ผลกระทบประการแรก เรียกว่า ผลกระทบทางรูปธรรม (Maternal Dimension หรือ Maternal Impact) เป็นเรื่องที่มีตัวตน ตัวอย่าง ได้แก่ การแปรรูปกิจการรัฐวิสาหกิจมาสู่เอกชน (Privatization) เช่น การนำหุ้นของการบินไทยมาขายให้แก่มหาชนต่อไปก็มีหุ้นของการไฟฟ้า องค์การโทรศัพท์ ฯลฯ ซึ่งเป็นนโยบายทางการเมือง จะมีผลการลงทุนต่อผลกำไร หมายความว่า เป็นการคาดคะเนในแง่ผลกระทบที่เกิดขึ้นอย่างมีตัวตนสัมผัสได้ แล้วคิดต่อไปว่าผลกำไรในอนาคตภายใต้การนำของนโยบายนี้จะเป็นอย่างไร เพราะสิ่งนี้ส่งผลกระทบต่อราคาหุ้นโดยตรง เพราะราคาหุ้น เมื่อผลกำไรของบริษัทลดลงในขณะที่ทุกอย่างคงเหมือนเดิม ราคาหุ้นจะต้องลดลงด้วยผลกระทบประการที่สอง คือ ผลกระทบทางจิตวิทยา (Psychological impact) หรือ ทางนามธรรม เป็นเรื่องของจิตใจที่ไม่มีตัวตนซึ่งเป็นเรื่องชั่วคราว ต้องพิจารณาว่าผลกระทบ ก็คือ ราคาหุ้นหลังจากที่มีการเปลี่ยนแปลงหรือกำลังมี การเปลี่ยนทางนโยบายการเมือง จะมีผลอย่างไรกับราคาหุ้น ในการวิเคราะห์หุ้น ยังต้องพิจารณาในเรื่องมิติของเวลา ซึ่งแยกย่อยได้เป็น 2 มิติเช่นกัน มิติแรก คือ การมองในระยะยาว มองว่า การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองนั้น จะมีผลกระทบต่อ รายได้ของบริษัทอย่างไรบ้าง และส่งผลถึงราคาหุ้นด้วย กับมิติที่สอง การเมืองในระยะสั้นเป็นการวิเคราะห์สถานการณ์ในช่วง 1 สัปดาห์ หรือในระยะสั้น ๆ

2.2 ปัจจัยทางด้านอุตสาหกรรม

อัญญา ชันชวิทย์ (2546: 199) กล่าวว่า การวิเคราะห์อุตสาหกรรม เป็นขั้นตอนการศึกษาศักยภาพของอุตสาหกรรมต่างๆ ในด้านการเติบโตของ ยอดขายและการทำกำไร เพื่อคัดเลือกอุตสาหกรรมที่เหมาะสมจะลงทุนโดยในที่นี้จะกล่าวถึง 3 ลักษณะดังนี้

1. ความสัมพันธ์กับวัฏจักรธุรกิจ (Business Cycles) การเปลี่ยนแปลงของ ภาวะเศรษฐกิจระหว่างรุ่งเรืองกับชะลอตัว ย่อมส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมต่างๆ ในระดับที่แตกต่างกัน เราสามารถจำแนกประเภทอุตสาหกรรมเมื่อเทียบกับเศรษฐกิจได้เป็น 3 กลุ่ม คือ

- 1.1 อุตสาหกรรมที่กำลังเติบโต (Growth Inductees)
- 1.2 อุตสาหกรรมที่ผันผวนขึ้นลงตามวัฏจักร (Cyclical Inductees)
- 1.3 อุตสาหกรรมที่ไม่ตกต่ำตามเศรษฐกิจ (Defensive Inductees)

2. วงจรชีวิตอุตสาหกรรม (Industry Life Cycle) เป็นรูปแบบขั้นตอนการพัฒนาอุตสาหกรรมตามอายุของอุตสาหกรรมที่ผ่านไปตามเวลา แบ่งออกได้เป็น 4 ชั้น คือ

2.1 ขั้นบุกเบิก (Pioneering Stage) มีผู้ผลิตน้อยราย ยอดขายเติบโตช้า ผลิตภัณฑ์ยังพัฒนาไม่สมบูรณ์ กำไรต่ำหรือขาดทุน และอัตราการล้มเหลวของกิจการสูง

2.2 ขั้นเจริญเติบโต (Growth Stage) ผลิตภัณฑ์เป็นที่ยอมรับของตลาด ยอดขายเพิ่มขึ้นรวดเร็ว เริ่มมีคู่แข่งเข้ามาในตลาด การแข่งขันยังไม่รุนแรง กำไรโน้มเอียงสูงขึ้น

2.3 ขั้นเติบโตเต็มที่ (Maturity Stage) ยอดขายเพิ่มในอัตราที่ลดลง ผลิตภัณฑ์เลียนแบบเข้ามาแข่งขัน การแข่งขันเริ่มรุนแรง กำไรมีแนวโน้มลดลง

2.4 ขั้นถดถอย (Declining Stage) ยอดขายลดต่ำลง ผลิตภัณฑ์ใหม่เข้ามาทดแทน อัตรากำไรลดลง เริ่มมีกิจการถอนตัวออกไป

การเลือกอุตสาหกรรมที่จะลงทุน สิ่งสำคัญจะต้องรู้ว่าอุตสาหกรรมนั้นอยู่ในช่วงใด ของวงจรชีวิต เพื่อที่จะได้ตัดสินใจอย่างถูกต้อง โดยทั่วไปการลงทุนของผู้ประกอบการที่เหมาะสม คือเจริญเติบโต

1. ภาวะการแข่งขันในอุตสาหกรรมซึ่งเป็นการนำแนวคิดกลยุทธ์การแข่งขัน (Competitive Strategy) ของ Michael E Porter มาศึกษาสถานการณ์การแข่งขันของกิจการในอุตสาหกรรมนั้นๆ โดยพิจารณาจากปัจจัยกำหนดการแข่งขันในอุตสาหกรรม 5 ส่วน คือ

1.1 การแข่งขันระหว่างคู่แข่งที่มีอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งถ้ามีการแข่งขันที่สูงอุตสาหกรรมนี้ ก็ไม่น่าจะดำเนินธุรกิจได้ง่าย เมื่อเทียบกับอุตสาหกรรมที่มีการแข่งขันต่ำ

1.2 การเข้ามาของคู่แข่งรายใหม่ ซึ่งถ้าคู่แข่งเกิดยาก ก็จะแสดงว่าจำนวน คู่แข่งจะมีน้อยราย ซึ่งการดำเนินธุรกิจจะได้สะดวกกว่า

1.3 สินค้าทดแทน ถ้าหาสินค้าทดแทนได้ง่าย ก็แสดงว่าธุรกิจนี้ไม่น่าสนใจเท่าที่ควร

1.4 อำนาจการต่อรองของผู้ซื้อ ถ้าผู้ซื้อมีอำนาจมาก อุตสาหกรรมนี้ก็ไม่น่าสนใจ

1.5 อำนาจการต่อรองของผู้ขายปัจจัยการผลิต ถ้ามีอำนาจมาก ย่อมทำให้การทำธุรกิจเป็นไปด้วยความยากลำบาก

ปัจจัยทั้งหมดที่กล่าวมาข้างต้นสามารถใช้ประกอบในการพิจารณาโครงสร้างของการแข่งขันในแต่ละอุตสาหกรรม และสามารถพิจารณาศักยภาพในการทำกำไรในระยะยาวได้ ผู้วิเคราะห์ควรวิเคราะห์ปัจจัยเหล่านี้ในทุกอุตสาหกรรม เพื่อช่วยในการเลือกอุตสาหกรรมที่สนใจลงทุนต่อไป

ปัจจัยทางอุตสาหกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

นอกจากปัจจัยหลักดังที่ได้กล่าวมาแล้ว ผู้วิเคราะห์ควรที่จะพิจารณาปัจจัยอื่น ๆ เกี่ยวกับตัวอุตสาหกรรมด้วย เพื่อให้การวิเคราะห์มีความครอบคลุมได้ดียิ่งขึ้น ปัจจัยเหล่านั้นประกอบด้วย

1. โครงสร้างของอุตสาหกรรม ได้แก่การวิเคราะห์ว่าอุตสาหกรรมนั้นมีโครงสร้างแบบผูกขาด กึ่งผูกขาด หรือแข่งขันอย่างสมบูรณ์ ลักษณะโครงสร้างของอุตสาหกรรมจะมีความสำคัญในการวิเคราะห์โครงสร้างราคาและความยืดหยุ่นของอุปสงค์ต่อราคาของสินค้า

2. ความสัมพันธ์ระหว่างอุปสงค์ และอุปทาน จะมีผลกระทบต่อราคาตลาดของอุตสาหกรรมนั้นๆ และมีผลกระทบต่อความสามารถในการผลิตสินค้าที่มีคุณภาพในระดับราคาที่น่าพอใจ

3. ตัวแปรทางด้านต้นทุน โดยทั่วไปต้นทุนของสินค้าได้รับผลกระทบจากปัจจัยหลายประการ อาทิ วัตถุดิบที่มีอยู่ ค่าแรง เป็นต้น

4. กฎระเบียบข้อบังคับของรัฐบาล ผู้วิเคราะห์จำเป็นต้องพิจารณากฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมนั้นๆ เพื่อให้ทราบบรรทัดฐานที่รัฐบาลกำหนดไว้ การเปลี่ยนแปลงหรือการออกกฎหมายใหม่อาจทำให้อุตสาหกรรมบางประเภทสูญเสียสภาพการแข่งขันที่เปลี่ยนแปลงได้

ดัชนีกลุ่มอุตสาหกรรมและดัชนีหมวดธุรกิจ แบ่งโดยตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตาราง 1 ดัชนีกลุ่มอุตสาหกรรมและดัชนีหมวดธุรกิจ

กลุ่มอุตสาหกรรม	หมวดธุรกิจ	
เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร (.AGRO)	AGRI	ธุรกิจการเกษตร
	FOOD	อาหารและเครื่องดื่ม
สินค้าอุปโภคบริโภค (.CONSUMP)	FASHION	แฟชั่น
	HOME	ของใช้ในครัวเรือนและสำนักงาน
	PERSON	ของใช้ส่วนตัวและเวชภัณฑ์
ธุรกิจการเงิน (.FINCIAL)	BANK	ธนาคาร
	FIN	เงินทุนและหลักทรัพย์
	INSUR	ประกันภัยและประกันชีวิต
สินค้าอุตสาหกรรม (.INDUS)	AUTO	ยานยนต์
	IMM	วัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร
	PAPER	กระดาษและวัสดุการพิมพ์
	PETRO	ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์
	PKG	บรรจุภัณฑ์
	STEEL	เหล็ก

ตาราง 1 (ต่อ)

กลุ่มอุตสาหกรรม	หมวดธุรกิจ	
อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง (.PROPCON)	CONMAT	วัสดุก่อสร้าง
	CONS	บริการรับเหมาก่อสร้าง
	PF&REIT	กองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์และกองทรัสต์เพื่อการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์
	PROP	พัฒนาอสังหาริมทรัพย์
ทรัพยากร (.RESOURC)	ENERG	พลังงานและสาธารณูปโภค
	MINE	เหมืองแร่
บริการ (.SERVICE)	COMM	พาณิชย์
	HEALTH	การแพทย์
	MEDIA	สื่อและสิ่งพิมพ์
	PROF	บริการเฉพาะกิจ
	TOURISM	การท่องเที่ยวและสันทนาการ
	TRANS	ขนส่งและโลจิสติกส์
เทคโนโลยี (.TECH)	ETRON	ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์
	ICT	เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

ที่มา: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. 2557.

2.3 ปัจจัยทางด้านภาวะหลักทรัพย์

อัญญา ชันธิวิทย์ (2546: 201) กล่าวว่า การวิเคราะห์บริษัทในขั้นแรก จะต้องทำความเข้าใจเกี่ยวกับประเภทของบริษัท และประเภทของหลักทรัพย์ ทั้งนี้หลักทรัพย์แต่ละหลักทรัพย์ ไม่จำเป็นต้องจัดอยู่ในประเภทเดียวกันกับบริษัทที่ออกหลักทรัพย์นั้น เนื่องจากการพิจารณาประเภทของหลักทรัพย์นั้น นอกจากจะดูความสามารถในการทำกำไรของบริษัทแล้ว ยังต้องพิจารณาลักษณะความเคลื่อนไหวของราคาว่ามีลักษณะเป็นอย่างไรด้วย เช่น หลักทรัพย์หรือหุ้นที่ออกโดยบริษัทที่เป็น Growth Company อาจจะไม่เป็นหลักทรัพย์ประเภท Growth Stock ในตลาดหุ้นก็ได้

ภายหลังจากที่ผู้ลงทุนได้วิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม เพื่อศึกษาถึงภาวะการลงทุน และประเภทของธุรกิจ หรืออุตสาหกรรมที่จะเลือกลงทุนแล้ว ขั้นตอนต่อไป จะเป็นการศึกษาถึงบริษัทที่ควรลงทุน และราคาหลักทรัพย์ที่ควรซื้อ

การพิจารณาประเภทของบริษัทและประเภทของหลักทรัพย์

ในการวิเคราะห์บริษัท ในขั้นแรกจะต้องทำความเข้าใจเกี่ยวกับประเภทของบริษัท และประเภทของหลักทรัพย์ ทั้งนี้หลักทรัพย์แต่ละหลักทรัพย์ ไม่จำเป็นต้องจัดอยู่ในประเภทเดียวกับบริษัทที่ออกหลักทรัพย์นั้น เนื่องจากการพิจารณาประเภทของหลักทรัพย์นั้น นอกจากจะดูความสามารถในการทำกำไรของบริษัทแล้ว ยังต้องพิจารณาลักษณะความเคลื่อนไหวของราคาว่า มีลักษณะเป็นอย่างไรด้วย เช่น หลักทรัพย์ หรือหุ้นที่ออกโดยบริษัทที่เป็น Growth Company อาจจะไม่ใช่หลักทรัพย์ประเภท Growth Stock ในตลาดหุ้นก็ได้ เป็นต้น

1. Growth Company and Growth Stock

Growth Company เป็นบริษัทที่มียอดขายและผลกำไรในอดีตที่ผ่านมา สูงกว่ามาตรฐานในอุตสาหกรรมเดียวกัน บริษัทที่มีลักษณะเป็น Growth Company จะมีความสามารถในการบริหาร และมีความเป็นไปได้ที่จะลงทุนในโครงการที่ให้อัตราผลตอบแทนสูงกว่าที่คาดไว้ ดังนั้น ผลที่ได้รับก็คือ ยอดขายและผลกำไรของบริษัทจะเพิ่มขึ้น ในอัตราที่สูงกว่ามาตรฐาน และของบริษัทอื่น ๆ ในอุตสาหกรรมเดียวกัน

สำหรับ Growth Stock เป็นหุ้นของบริษัทที่กำลังเจริญก้าวหน้า และมีผลประกอบการดี และมีการจ่ายเงินปันผลแก่ผู้ถือหุ้นเป็นสัดส่วนน้อย เนื่องจากบริษัทนำเอากำไรสะสม เป็นเงินทุนสำหรับการขยายกิจการ Dividend Yield จึงมีระดับต่ำ แต่ราคาหลักทรัพย์ในตลาดมักปรับตัวสูงขึ้นอย่างสม่ำเสมอ

2. Defensive Company and Stock

Defensive Company จะมีผลกำไรที่มีเสถียรภาพ แม้ว่าในอนาคตสภาพเศรษฐกิจโดยทั่วไป จะตกต่ำก็ตาม ได้แก่ กิจการสาธารณูปโภค บริษัทที่ผลิตและจำหน่ายสินค้าที่จำเป็นแก่การครองชีพ เป็นต้น

สำหรับ Defensive Stock หมายถึง หุ้นของบริษัทที่มีผลการประกอบการ และจ่ายเงินปันผลในช่วงที่เศรษฐกิจซบเซาได้ดีกว่าหลักทรัพย์อื่นโดยรวม เมื่อมีการคาดการณ์ว่าภาวะเศรษฐกิจจะเป็นไปในทางลบ ผู้ลงทุนควรสนใจลงทุนในหุ้นประเภทนี้ เนื่องจากลักษณะของหุ้นประเภทนี้ค่อนข้างมีการเปลี่ยนแปลงของราคาไม่มากนักเมื่อภาวะเศรษฐกิจไม่แน่นอนหรือตกต่ำ

หลักทรัพย์ที่จัดอยู่ในประเภท Defensive ได้แก่ หุ้นกิจการสาธารณูปโภค เนื่องจากหลักทรัพย์เหล่านี้มีการเคลื่อนไหวของราคาอย่างช้า ๆ แต่มีแนวโน้มสูงขึ้นตลอดเวลา ซึ่งลักษณะนี้เกิดขึ้นรวมทั้งในช่วงเวลาที่เศรษฐกิจรุ่งเรือง ลักษณะอีกประการหนึ่งของหลักทรัพย์ประเภทนี้ คือ หลักทรัพย์นี้จะมีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยอย่างมีนัยสำคัญ ถ้าอัตราดอกเบี้ยสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว ราคาหลักทรัพย์นี้จะลดลง ในทางตรงกันข้าม ถ้าอัตราดอกเบี้ยทั่วไปลดลง หลักทรัพย์ประเภทนี้จะมีราคาสูงขึ้น

นอกจากหลักทรัพย์ของกิจการสาธารณูปโภคแล้ว หลักทรัพย์ในประเภทนี้ยังได้แก่ หลักทรัพย์ของบริษัทผลิตเครื่องดื่ม บริษัทอาหารและยา รวมถึงหลักทรัพย์ของบริษัทที่ผลิตสินค้าที่จำเป็นขั้นพื้นฐาน เป็นต้น

3. Cyclical Company and Stock

ผลกำไรของยอดขายของบริษัทประเภท Cyclical Company จะได้รับผลกระทบโดยตรงจากวัฏจักรธุรกิจ กล่าวคือ ยอดขายและกำไรของบริษัทจะเพิ่มขึ้นมาก เมื่อเศรษฐกิจขยายตัว และจะลดลงมากเมื่อเศรษฐกิจหดตัว

Cyclical Stock เป็นหุ้นที่มีลักษณะตรงข้ามกับ Defensive Stock คือ เป็นหลักทรัพย์ของบริษัทที่มีกำไรเปลี่ยนแปลงตามวงจรของธุรกิจ เมื่อภาวะเศรษฐกิจดีขึ้น ผลประกอบการของธุรกิจจะดีขึ้น และมีการเจริญเติบโต ราคาของหลักทรัพย์ก็จะสูงขึ้นตาม ในทางตรงกันข้ามเมื่อภาวะเศรษฐกิจซบเซา ผลประกอบการของธุรกิจจะลดลงอย่างมาก

Cyclical Stock ได้แก่ หุ้นของอุตสาหกรรมประเภทวัสดุก่อสร้าง ยานพาหนะและอุปกรณ์วัสดุก่อสร้าง รวมทั้งอุตสาหกรรมที่ผลิตสินค้าฟุ่มเฟือย

4. Speculative Company and Stock

Speculative Company คือ บริษัทที่ได้รับผลตอบแทนสูงในขณะที่มีระดับความเสี่ยงที่สูง บริษัทที่จัดอยู่ในประเภทนี้ ได้แก่ บริษัทที่ริเริ่มคิดค้นสิ่งใหม่ ๆ ที่ค่อนข้างใช้ความเสี่ยงสูง เช่น การขุดเจาะน้ำมัน เหมืองแร่ เป็นต้น

สำหรับ Speculative Stock เป็นหลักทรัพย์ที่ดึงดูดผู้ลงทุนที่ต้องการเก็งกำไรได้เป็นอย่างดี ไม่มีความมั่นคงถาวร และมีการปรับตัวขึ้นลงอย่างรวดเร็วตามอุปสงค์ และอุปทานของตลาด ดังนั้น จึงมีอัตราความเสี่ยงสูงมาก

หลังจากที่ได้ทำความเข้าใจเกี่ยวกับประเภทของบริษัท และประเภทของหลักทรัพย์แล้ว ลำดับต่อไปที่จะต้องทำการวิเคราะห์บริษัท แบ่งได้เป็น 2 ลักษณะคือ การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ (Qualitative Analysis) และ การวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative Analysis)

การวิเคราะห์บริษัทเชิงคุณภาพ

การวิเคราะห์ธุรกิจคุณภาพ (Qualitative Analysis) เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลโดยทั่วไป ที่เกี่ยวข้องกับบริษัท ข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์ได้แก่ อัตราการขยายตัวในอดีต และเมื่อเปรียบเทียบกับคู่แข่ง ส่วนแบ่งตลาด โครงสร้างเงินทุน โครงการขยายโรงงานในอนาคต การขยายช่องทางการจำหน่ายสินค้าที่ได้เตรียมการไว้ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรในบริษัท เป็นต้น เพื่อให้ง่ายแก่การเข้าใจ ผู้วิเคราะห์สามารถดูตัวอย่างการวิเคราะห์เชิงคุณภาพที่สำคัญ ๆ บางประการดังนี้ คือ

1. ขนาดของบริษัท (Size of the Firm) ผู้วิเคราะห์ควรจะพิจารณาขนาดของแต่ละบริษัท ธุรกิจที่มีขนาดใหญ่ย่อมจะมีความได้เปรียบธุรกิจขนาดเล็ก ทั้งในด้านเงินทุน ด้านเทคนิค การจ้างผู้บริหารที่มีความรู้ความสามารถสูง และได้เปรียบในด้านสภาพการแข่งขันในตลาด เป็นต้น

2. อัตราการขยายตัวในอดีต (Past Rate of Growth) ในการประมาณการผลกำไรของบริษัทในอนาคต เพื่อคำนวณหามูลค่าหลักทรัพย์ของบริษัทนั้น ผู้วิเคราะห์อาจใช้อัตราการขยายตัวในอดีตเป็นบรรทัดฐาน ซึ่งมีความเป็นไปได้ที่อัตราการขยายตัวในอนาคต จะเท่ากับอัตราการขยายตัวในอดีต หรือในกรณีที่บริษัทมีจุดเด่น หรือข้อได้เปรียบที่แสดงให้เห็นว่า มีความเป็นไปได้ที่จะมีการพัฒนาก้าวหน้าทั้งจากการเปรียบเทียบกับข้อมูลในอดีตและมาตรฐานอุตสาหกรรม อัตราการขยายตัวก็น่าจะสูงขึ้น

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์ (Nature of the Products) ลักษณะของสินค้าในบริษัทเป็นลักษณะใด หากเป็นสินค้าที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน อุปสงค์ในสินค้าจะมีเสถียรภาพมาก ซึ่งจะส่งผลให้กำไรของบริษัทที่ผลิตหรือจำหน่ายสินค้านั้น จะมีเสถียรภาพมากกว่าบริษัทที่ผลิตสินค้าประเภทอื่น

4. ชื่อยี่ห้อผลิตภัณฑ์ (Brand Name) กรณีที่บริษัทมีชื่อยี่ห้อผลิตภัณฑ์เป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย และเป็นที่ยอมรับบุคคลทั่วไป โอกาสในการทำกำไรของธุรกิจก็สูงขึ้นไปด้วย

5. โครงสร้างของเงินทุน (Capital Structure) โครงสร้างของเงินทุน จะแตกต่างกันไปตามนโยบายของแต่ละบริษัทธุรกิจที่มีโครงสร้างของเงินทุน ประกอบด้วยส่วนของผู้ถือหุ้นเป็นส่วนใหญ่ ย่อมจะมีความเสี่ยงทางการเงินต่ำกว่าธุรกิจที่มีเงินทุนส่วนใหญ่มาจากหนี้สิน

6. การกระจายของผลิตภัณฑ์ (Diversification) ธุรกิจที่ผลิตหรือจำหน่ายสินค้าและบริการหลายชนิด และมีชื่อยี่ห้อผลิตภัณฑ์หลายชื่อ ย่อมจะสามารถมีส่วนแบ่งในตลาด ได้มากกว่าธุรกิจที่มีการกระจายของผลิตภัณฑ์น้อย และย่อมสามารถลดความเสี่ยงที่เกิดจากความไม่แน่นอนของการประกอบ การได้มากกว่า

7. ผู้บริหารระดับสูง (Top Management) คณะผู้บริหารนับเป็นทรัพยากรที่มีค่าอย่างยิ่งของธุรกิจ หากผู้บริหารของบริษัทใดมีความสามารถในการบริหาร และเสริมสร้างสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้ได้บังคับบัญชา รวมทั้งมีประสบการณ์และความชำนาญในการประกอบธุรกิจประเภทนั้นแล้ว ย่อมจะทำให้การดำเนินงานของธุรกิจนั้นมีโอกาสประสบความสำเร็จสูง

8. ความสามารถทางด้านการคิดค้น และนำเสนอผลิตภัณฑ์ใหม่ (Research & Product Development Resources) บริษัทที่มีความสามารถคิดค้นผลิตภัณฑ์ใหม่ จะเป็นผู้ที่ริเริ่ม และพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่นั้นในตลาด หากสินค้านั้นเป็นที่ยอมรับ ในช่วงแรกบริษัทก็จะสามารถทำกำไรได้สูงโดยปราศจากคู่แข่ง และยังสามารถพัฒนาสินค้านั้นให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้นเร็วกว่าที่คู่แข่งจะตามทัน ทำให้บริษัทมีข้อได้เปรียบกว่าบริษัทที่จะก้าวเข้ามาเป็นคู่แข่งในภายหลัง

9. พนักงาน (Human Resources) พนักงานเป็นทรัพยากรที่สำคัญของบริษัท การดำเนินงานของบริษัทจะราบรื่นไปด้วยดี และมีประสิทธิภาพก็ย่อมต้องอาศัยบุคลากรภายในบริษัท

บริษัทจึงควรมีการพัฒนาทางด้านทรัพยากรบุคคล เพื่อป้องกันการเปลี่ยน หรือผลงานบ่อย ๆ ซึ่งอาจจะมีผลกระทบถึงการดำเนินงาน และผลกำไรของบริษัท

การวิเคราะห์บริษัทเชิงปริมาณ

อัญญา ชันธิวิทย (2546: 203) กล่าวว่า การวิเคราะห์เชิงปริมาณ เป็นวิธีการ ที่เริ่มได้รับความนิยมนในช่วงหลัง โดยเป็นการนำข้อมูลทางตัวเลขต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับหลักทรัพย์มาประมวลผล โดยใช้ตัวแบบจำลองทางทฤษฎีการเงินร่วมกับเทคนิคทางสถิติและเศรษฐมิติ เพื่อให้ได้ราคาหรือทิศทางของการเคลื่อนไหวของราคา ตัวอย่างที่ใช้กันได้แก่ ค่า Beta ซึ่งแสดงความสัมพันธ์ของผลตอบแทนของหลักทรัพย์ เมื่อเทียบกับผลตอบแทนของตลาดซึ่งโดยดัชนี (SET index) เช่น หุ่น BBL มีค่า Beta = 1.5 หมายความว่า โดยประมาณแล้วเมื่อดัชนีหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น 1.5% นอกจากนั้นหลักทรัพย์ใหม่ เป็นอนุพันธ์ซึ่งมีโครงสร้างซับซ้อน เช่น ใบสำคัญแสดงสิทธิ (Warrant) เราไม่สามารถหามูลค่า โดยวิธีปัจจัยพื้นฐานได้ จึงต้องใช้วิธีการวิเคราะห์เชิงปริมาณ มาคำนวณค่า Model ที่นิยมใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ การประยุกต์ใช้ตัวระบบ Black-Scholes ซึ่งเป็นการคำนวณหามูลค่าของใบสำคัญแสดงสิทธิโดยเทียบกับราคาหลักทรัพย์อ้างอิงในปัจจุบัน ผ่านตัวแบบจำลองการคำนวณค่าเหล่านี้ ปัจจุบันบริษัทนายหน้าหลักทรัพย์ เกือบทุกแห่งจะมีการทำเป็นโปรแกรมคอมพิวเตอร์ไว้ให้แล้ว

การวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative Analysis) จะวิเคราะห์จากงบการเงินของธุรกิจที่ผ่านมา และในปัจจุบันเป็นสำคัญ เพื่อจะนำมากำหนดตัวแปรต่างๆ อาทิ กำไรและเงินปันผลในอนาคต ราคาของหลักทรัพย์ในอนาคต เป็นต้น ซึ่งประเด็นหลักของการวิเคราะห์ ได้แก่

1. การวิเคราะห์งบการเงิน
2. การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน
3. การประเมินราคาหลักทรัพย์

การวิเคราะห์โดยใช้งบการเงินของบริษัท จะยังประโยชน์แก่ผู้ใช้ ก็ต่อเมื่อผู้วิเคราะห์ได้เข้าใจถึงลักษณะโครงสร้าง และข้อจำกัดในการใช้งบการเงินนั้นๆ นอกจากนี้ ผู้ใช้ควรสามารถตีความผลลัพธ์ที่ได้จากการคำนวณด้วย การวิเคราะห์บริษัทเชิงปริมาณ จึงเป็นเครื่องชี้ว่าอนาคตของธุรกิจนั้น ควรเป็นไปในลักษณะใด โดยผู้วิเคราะห์นำเอาข้อมูลต่างๆ ในงบการเงินมาคำนวณหาสัดส่วนและอัตราส่วนเปรียบเทียบกับในแต่ละช่วงเวลา และเปรียบเทียบกับธุรกิจที่อยู่ในอุตสาหกรรมเดียวกัน แล้วตีความเพื่อหาคำตอบต่างๆ ที่ต้องการ อาทิ สาเหตุที่ธุรกิจต้องใช้เงินทุนเพิ่ม แหล่งที่มาของเงินทุนเป็นอย่างไร แหล่งใช้ไปของเงินทุนเป็นไปในทางใดบ้าง ความสามารถในการชำระหนี้ เป็นต้น

การวิเคราะห์งบการเงิน

งบการเงิน (Financial Statement) หมายถึง รายงานทางบัญชีที่จัดทำขึ้นเมื่อครบรอบระยะเวลาบัญชีเพื่อให้ผู้ถือหุ้นทราบถึงฐานะและผลการดำเนินงานของบริษัทในรอบระยะเวลาที่ผ่านมา

งบการเงินจะประกอบด้วยข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับผลประกอบการในงวดการบัญชีที่ผ่านมา งวดบัญชีอาจแบ่งเป็นรอบ 6 เดือน คือปิดงบการเงิน ณ วันที่ 30 มิถุนายน และ 31 ธันวาคม ในระยะเวลาหนึ่งปี หรืออาจกำหนดเป็น 12 เดือน และกำหนดรอบเวลาการบัญชีมาบรรจบ ณ เดือนใดเดือนหนึ่งก็ได้ แต่ที่นิยมมักจะกำหนดวันสิ้นปี คือ วันที่ 31 ธันวาคมของทุกปี

การวิเคราะห์งบแสดงฐานะการเงิน

งบแสดงฐานะการเงิน (Statement of financial position) เป็นงบการเงินที่แสดงสถานภาพทางการเงินของธุรกิจในวันสิ้นงวดโดยงบดุลนี้จะประกอบด้วยส่วนสำคัญ 3 ส่วนด้วยกันคือสินทรัพย์ (Assets) หนี้สิน (Liabilities) และส่วนของผู้ถือหุ้น (Shareholder's Equity)

ผู้ถือหุ้นหรือเจ้าของกิจการ และบุคคลภายนอก สามารถทราบถึงฐานะและความมั่นคงของธุรกิจได้จากงบดุล โดยเฉพาะเจ้าหนี้ สามารถทราบว่าธุรกิจนั้นจะอยู่ในฐานะที่ชำระหนี้ เมื่อครบกำหนดได้เพียงใด เช่น สามารถวิเคราะห์เพื่อทราบสภาพคล่อง (Liquidity) ของธุรกิจนั้น ซึ่งจะทำให้ทราบถึงความสามารถในการชำระหนี้ได้

นอกจากนั้น งบดุลยังแสดงให้เห็นผลการดำเนินงานของธุรกิจตั้งแต่เริ่มกิจการ เนื่องจากรายการต่าง ๆ แสดงตัวเลขในแง่สะสม ทำให้ทราบแนวโน้มของรายการต่าง ๆ ที่มีอยู่ว่าเป็นไปในทางเพิ่มขึ้นหรือลดลง รวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างรายการหนึ่งกับอีกรายการหนึ่ง ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะชี้ให้เห็นว่า ธุรกิจมีสถานภาพเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร

การวิเคราะห์งบกำไรขาดทุน (The Income Statement)

งบกำไรขาดทุน (Income Statement) เป็นงบการเงินที่แสดงผลการดำเนินงานของบริษัทในรอบระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง โดยแสดงให้เห็นว่าบริษัทมีกำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิจากการดำเนินงาน เป็นการชี้ให้เห็นถึงประสิทธิภาพการดำเนินงานของบริษัทนั้น

ผลการดำเนินงานของบริษัทในด้านกำไรสุทธิ หรือขาดทุนสุทธิจะมีผลต่องบดุล กล่าวคือ กรณีที่รายได้มากกว่าค่าใช้จ่าย (กำไรสุทธิ) จะทำให้ส่วนของผู้ถือหุ้นเพิ่มขึ้นส่วนกรณีที่รายได้น้อยกว่าค่าใช้จ่าย (ขาดทุนสุทธิ) ก็จะทำให้เกิดผลในทางกลับกัน งบกำไรขาดทุนจึงเป็นงบการเงินที่มีผลในการเพิ่มขึ้น หรือลดลงของส่วนของผู้ถือหุ้น ซึ่งเกิดจากการดำเนินงานในงวดเวลาหนึ่ง และมีความสัมพันธ์ต่อเนื่องเกี่ยวกับการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของสินทรัพย์

การวิเคราะห์งบแสดงการเปลี่ยนแปลงฐานะการเงิน

(Statement of Changes in Financial Position)

งบแสดงการเปลี่ยนแปลงฐานะการเงิน เป็นงบที่จัดทำขึ้น เพื่อแสดงที่มาและการใช้ไปของเงินสดและเงินทุนหมุนเวียนในระหว่างงวดบัญชี อันเนื่องมาจากการดำเนินงาน และจากการเปลี่ยนแปลงรายการสินทรัพย์ และหนี้สินอื่นที่มีใช้ทุนหมุนเวียนแต่มีผลต่อทุนหมุนเวียน

งบแสดงการเปลี่ยนแปลงฐานะการเงิน จะแสดงให้เห็นถึงแหล่งที่มาของเงินทุน (Sources of Funds) และการใช้ไปของเงินทุน (Uses of Funds) ในรอบปี เพื่อให้ทราบว่าเป็นระหว่างปีนั้น เงินทุนของกิจการได้เพิ่มขึ้นหรือลดลงเท่าไร และประกอบด้วยรายการอะไรบ้าง

งบแสดงการเปลี่ยนแปลงฐานะการเงิน ให้ประโยชน์ในแง่ที่จะสะท้อนให้เห็นถึง นโยบายทางการเงินของธุรกิจซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้ คือ

1. การจัดหาเงินทุนเพิ่มเติม
2. การจัดสรรเงินทุนที่มีอยู่
3. การใช้เงินทุน และผลทางการเงินที่จะตามมา
4. การแก้ไขสถานการณ์ทางการเงินเฉพาะหน้า

การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน (Ratios Analysis)

จากการวิเคราะห์ย่อส่วนตามแนวดิ่ง (Common-Size) ที่แสดงข้างต้น เป็นการวิเคราะห์อย่างคร่าว ๆ หากผู้วิเคราะห์ต้องการทราบรายละเอียดให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ผู้วิเคราะห์อาจใช้การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน (Ratios Analysis) เข้ามาช่วยโดยการนำรายการต่าง ๆ มาเทียบอัตราส่วน เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างทรัพย์สิน หนี้สิน ทุน รายได้ และค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ว่าเหมาะสมหรือไม่ การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินนี้แบ่งตามจุดมุ่งหมายในการใช้ได้เป็น 4 ลักษณะด้วยกัน คือ

1. การวิเคราะห์สภาพคล่องทางการเงิน
2. การวิเคราะห์ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน
3. การวิเคราะห์ความสามารถในการหากำไรของเงินทุน
4. การวิเคราะห์นโยบายทางการเงินของบริษัท

การประเมินมูลค่าหลักทรัพย์

วัตถุประสงค์ของการประเมินมูลค่าหลักทรัพย์ (Valuation) คือ การหามูลค่าหลักทรัพย์ทางปัจจัยพื้นฐาน เพื่อให้ได้มูลค่าที่แท้จริง (Intrinsic Value) ซึ่งจะนำมาเปรียบเทียบกับราคาของหลักทรัพย์ในตลาด (Market Price) เพื่อพิจารณาว่าหลักทรัพย์นั้น overvalue หรือ undervalue ถ้าหลักทรัพย์นั้น overvalue หมายความว่า ราคาตลาดของหลักทรัพย์นั้นสูงกว่ามูลค่าหลักทรัพย์ที่ประเมินได้ ในกรณีนี้ ผู้ลงทุนไม่ควรซื้อหลักทรัพย์นั้น เนื่องจากราคาตลาดสูงกว่ามูลค่าที่แท้จริง

ในทางตรงกันข้าม ถ้าหลักทรัพย์นั้น undervalue หมายความว่า ราคาตลาดของหลักทรัพย์นั้นต่ำกว่ามูลค่าที่แท้จริงของหลักทรัพย์ที่ประเมินได้ ในกรณีนี้ผู้ลงทุนก็อาจซื้อหลักทรัพย์นั้น

อย่างไรก็ตาม การประเมินมูลค่าเงินลงทุน ย่อมได้รับผลกระทบจากปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ ไม่ว่าจะเป็นนโยบายการเงิน การคลัง อุปสงค์และอุปทาน หรือตัวแปรทางอุตสาหกรรม รวมทั้งการวิเคราะห์งบการเงินและฐานะของบริษัท

ในการประเมินมูลค่าหลักทรัพย์ในทางทฤษฎีมีด้วยกันหลายวิธี วิธีหนึ่งที่ใช้คือการประเมินโดย Dividend Valuation Model เพื่อเป็นการหามูลค่าปัจจุบัน (Present Value) ด้วยการหามูลค่าของหลักทรัพย์ที่ควรลงทุน โดยนำผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับทั้งหมดในอนาคต (เงินปันผลที่คาดว่าจะได้รับในแต่ละงวดและเงินต้น) ซึ่งได้จากการลงทุนนั้นมา Discount ด้วยอัตราส่วนลด (Discount Rate) ที่เหมาะสมมาเป็นมูลค่าปัจจุบัน ผลลัพธ์ที่ได้จะเป็นมูลค่าของหลักทรัพย์ ซึ่งผู้ลงทุนจะนำไปเป็นข้อมูลในการพิจารณามูลค่าเงินลงทุน ที่ผู้ลงทุนควรจ่ายเพื่อซื้อหลักทรัพย์นั้นในขณะนั้น

สำหรับสูตรการคำนวณมูลค่าเงินการลงทุนในหลักทรัพย์ เป็นดังนี้คือ

$$\text{มูลค่าปัจจุบันของหุ้นสามัญ} = \sum_{t=1}^n \frac{Dt}{(1+r)^t} + \frac{Pn}{(1+r)^n}$$

โดยที่

r หมายถึง อัตราผลตอบแทนที่ต้องการจากเงินลงทุน (Required Rate of Return) อัตราผลตอบแทนนี้ จะแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล ผู้ลงทุนบางรายอาจจะพอใจที่จะได้ผลตอบแทน 10% ในขณะที่บางรายอาจต้องการอัตราผลตอบแทนถึง 15% อัตราผลตอบแทนนี้จะสะท้อนให้เห็นถึงความเสี่ยงจากการลงทุน โดยทั่วไปแล้ว หากความเสี่ยงจากการลงทุนนั้นสูง ผู้ลงทุนมักต้องการผลตอบแทนที่สูงตามไปด้วย ในที่นี้ **r** จะเป็น Discount Rate ในสูตรข้างต้น

Dt หมายถึง จำนวนเงินปันผลที่บริษัทจ่ายให้แก่ผู้ถือหุ้นในแต่ละงวด

Pn หมายถึง ราคาหลักทรัพย์ที่คาดว่าจะขายได้เมื่อสิ้นระยะเวลาใดระยะเวลาหนึ่ง ราคานี้ผู้ลงทุนไม่สามารถที่จะทราบได้โดยตรง เนื่องจากราคาของหลักทรัพย์ในขณะหนึ่งขณะใดย่อมขึ้นอยู่กับอุปสงค์และอุปทานในขณะนั้น

อย่างไรก็ตาม วิธีหนึ่งที่ผู้ลงทุนสามารถหาราคาของหลักทรัพย์ในปีที่ **n** ได้โดยการประมาณการกำไรต่อหุ้น (EPS) ที่คาดว่าจะบริษัทจะทำได้ในขณะนั้น คูณกับ Price/Earnings Ratio ของบริษัท

จะเห็นได้ว่า ในการประเมินมูลค่าหลักทรัพย์ของบริษัทหนึ่ง จะต้องคำนึงถึง Price/Earnings Ratio ซึ่งหมายถึงอัตราส่วนของราคาตลาดและกำไรสุทธิต่อหุ้น (Earnings Per Share - EPS) ในรอบหนึ่งปีของบริษัทนั้น ตัวอย่างเช่นหลักทรัพย์ของบริษัทหนึ่งมีราคาตลาด 500 บาทต่อหุ้นและบริษัทนี้มีผลกำไรสุทธิต่อหุ้นเท่ากับ 25 บาท/หุ้น ดังนั้น Price/Earnings Ratio (P/E ratio) ของหลักทรัพย์นี้จะอยู่ในอัตรา 20 (500/25) เป็นต้น

จากตัวอย่างข้างต้น จะสามารถคำนวณหาค่า P_n เพื่อนำไปใช้คำนวณในสูตรคำนวณมูลค่าปัจจุบันของหลักทรัพย์ได้ สมมติว่า ผู้ลงทุนต้องการประเมินมูลค่าหลักทรัพย์ของบริษัทหนึ่ง โดยที่ผู้ลงทุนคาดว่าจะถือหลักทรัพย์นี้ประมาณ 5 ปี และหลังจากนั้นผู้ลงทุนจะขายหลักทรัพย์นี้ออกไป ผู้ลงทุนคาดว่าจะกำไรต่อหุ้นของบริษัทในปีที่ 3 คิดเป็น 10 บาท ต่อหุ้นละ Price/Earnings Ratio ของบริษัทนี้อยู่ในอัตรา 25 ดังนั้น ราคาหลักทรัพย์ของบริษัทนี้ที่ประเมินได้ในปีที่ 3 (P_3) จะเท่ากับ $EPS \times PER = 25 \times 10 = 250$ บาท เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม ในการประเมินมูลค่าหลักทรัพย์ตามวิธีนี้ ผลที่ได้จากการประเมินจะมีความละเอียดเพียงใด ขึ้นอยู่กับวิธีการที่กำหนด หรือการประมาณค่าของอัตราผลตอบแทนที่ต้องการ (r) เงินปันผล (Dr) และกำไรต่อหุ้น (EPS) ซึ่งมีวิธีการและแบบจำลองทางการเงินที่แตกต่างกันไป

เกณฑ์การพิจารณาเลือกหลักทรัพย์

Price-Earnings Ratio (P/E Ratio) หรือ อัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น/ราคาปิดต่อกำไรสุทธิ มันคืออัตราส่วนที่ได้จากการคำนวณโดยใช้ ราคาตลาดของหุ้น หารด้วย กำไรสุทธิต่อหุ้น (EPS) โดยทั่วไปแล้ว การที่บริษัทมีค่า P/E สูงสามารถตีความได้ว่า นักลงทุนคาดหวังกำไรจากการเติบโตในอนาคตหากเทียบกับบริษัทที่มีค่า P/E ต่ำกว่า การเปรียบเทียบค่า P/E กับบริษัทที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมหรือหมวดธุรกิจเดียวกัน และ/หรือเปรียบเทียบย้อนหลังมักจะสามารถบอกอะไรได้มากกว่าอย่างใดก็ตาม การดูแค่ค่า P/E เพียงอย่างเดียวไม่สามารถอธิบายหรือสรุปเรื่องราวทั้งหมดได้

Dividend หรือ เงินปันผล เป็นผลตอบแทนจากการลงทุนที่ผู้ลงทุนในตราสารทุนและหน่วยลงทุน จะได้รับจากบริษัทผู้ออกหลักทรัพย์หรือกองทุนรวม โดยเป็นการนำส่วนของกำไรมาแบ่งจ่ายให้แก่ผู้ถือหุ้นสามัญ ผู้ถือหุ้นบุริมสิทธิ หรือผู้ถือหุ้นหน่วยลงทุน ทั้งนี้ บริษัทอาจพิจารณาจ่ายเป็นเงินปันผลหรือหุ้นปันผลก็ได้ และปันผลที่จ่ายจะมากหรือน้อยนั้น ขึ้นกับผลการดำเนินงานในแต่ละปี และนโยบายการจ่ายเงินปันผลของบริษัท

Price per Book Value Ratio (P/BV) หรือ อัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าตามบัญชีต่อหุ้น อัตราส่วนนี้บอกให้ทราบว่า ราคาหุ้น ณ ขณะนั้น สูงเป็นกี่เท่าของมูลค่าทางบัญชี หากมีค่าสูง ก็แสดงว่าผู้ลงทุนทั่วไปในตลาดคาดหวังว่า บริษัทดังกล่าวมีศักยภาพที่จะเติบโตสูง ขณะเดียวกันก็แสดงถึงระดับความเสี่ยงที่สูงด้วย

Return on Equity (ROE) หรือ อัตราผลตอบแทนผู้ถือหุ้น คือ กำไรสุทธิหารด้วยส่วนของผู้ถือหุ้น โดยส่วนของผู้ถือหุ้นเท่ากับสินทรัพย์รวมลบด้วยหนี้สินรวม เราใช้ ROE ในการวัดความสามารถของบริษัทในการสร้างผลตอบแทนให้กับผู้ถือหุ้น โดย ROE เท่ากับกำไรสุทธิ (หลังปันผลของหุ้นบุริมสิทธิ ก่อนปันผลหุ้นสามัญ) หารด้วยส่วนของผู้ถือหุ้น และ ROE ที่ 15% – 20% โดยประมาณถือว่าเป็นตัวเลขที่ค่อนข้างดี ซึ่งตรวจสอบค่า ROE ย้อนหลัง การหาค่าเฉลี่ยอาจทำให้มองเห็นภาพการเติบโตได้ชัดเจนมากขึ้น

Return on Asset (ROA) หรือ อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวม เป็นการวัดความสามารถในการทำกำไรของสินทรัพย์ทั้งหมดที่ธุรกิจใช้ในการดำเนินงาน ว่าให้ผลตอบแทนจากการดำเนินงานได้มากน้อยเพียงใด หากมีค่าสูง แสดงถึงการใช้สินทรัพย์อย่างมีประสิทธิภาพ

Earnings per Share (EPS) หรือ กำไรต่อหุ้น คืออัตราส่วนกำไรสุทธิต่อหุ้นหรือส่วนกำไรสุทธิแบ่งเฉลี่ยให้แก่หุ้นสามัญแต่ละหุ้นของบริษัท แสดงให้เห็นถึงกำไรของบริษัทเมื่อเทียบกับจำนวนหุ้นทั้งหมด สามารถคำนวณได้โดยการนำกำไรสุทธิรอบ 12 เดือนล่าสุดเป็นตัวตั้งแล้วหารด้วยส่วนของผู้ถือหุ้น (การวิเคราะห์หลักทรัพย์โดยใช้ปัจจัยพื้นฐาน. 2545: 35)

2.4 ปัจจัยทางด้านการวิเคราะห์เทคนิค

ัญญา ขันธวิทย์ (2546: 201-202) กล่าวว่า การวิเคราะห์ทางเทคนิค เป็นการศึกษา รูปแบบการซื้อขายในอดีต (ระดับราคาและปริมาณ) เพื่อคาดการณ์แนวโน้มที่จะเกิดขึ้นในอนาคต หรือระดับราคาที่เหมาะสมที่ควรเป็น นักวิเคราะห์ทางเทคนิคจะไม่ใช้ข้อมูลพื้นฐานของบริษัทมาวิเคราะห์

แนวคิดการวิเคราะห์ทางเทคนิคพัฒนามาจากสมมติฐาน 3 ประการ คือ

1. ตลาดได้สะท้อนข่าวสารทั้งหมดไว้แล้วในราคาและปริมาณการซื้อขาย (Market Action Discounts Everything) ราคาหลักทรัพย์ หรือดัชนีที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ได้รับรู้ และตีค่าสะท้อนถึงสารสนเทศต่าง ๆ ทั้งที่เปิดเผยและยังไม่เปิดเผยอย่างเป็นทางการไว้ทั้งหมดแล้ว

2. ราคาจะเคลื่อนไหวในลักษณะแนวโน้ม (Prices Move in Trends) ราคาหุ้นหรือดัชนีจะเคลื่อนไหวใน 3 ลักษณะ คือ แนวโน้มขึ้น (Uptrend) แนวโน้มลง (Downtrend) และ ราคาที่แกว่งตัวในช่วงแคบๆ บริเวณระดับราคาปัจจุบัน (Sideway)

3. ประวัติศาสตร์ย่อมซ้ำรอย (History Repeats Itself) ลักษณะความเป็นไปของสภาพการณ์และผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นแล้วในอดีต เมื่อองค์ประกอบของภาพการณ์ในปัจจุบัน มีลักษณะคล้ายคลึงกัน จะให้ผลลัพธ์ที่คล้ายคลึงกับ ที่เคยเกิดขึ้นแล้วในอดีต ซึ่งก็คือการศึกษารูปแบบราคา (Price Pattern) ในอดีต เพื่อใช้คาดการณ์แนวโน้มราคา

ในขณะใดขณะหนึ่งจะมีทั้งผู้ซื้อเพราะคิดว่าหุ้นมีราคาต่ำกว่าราคาที่เหมาะสม (Undervalue) และราคามีแนวโน้มจะปรับตัวสูงขึ้นซึ่งทำให้ปริมาณหุ้นในตลาดลดลงและผลักดันให้ราคาสูงขึ้น ในขณะที่ผู้ขายคิดว่าหุ้นมีราคาที่เหมาะสม (Overvalue) จึงขายหุ้นหรือกระจายหุ้นเข้าสู่ตลาด ทำให้ปริมาณหุ้นในตลาดเพิ่มขึ้นและกดดันให้ราคาหุ้นลดลง

นักวิเคราะห์ทางเทคนิค อาศัยข้อมูลเพียง 3 ช่วงเวลา มาใช้ในการศึกษา คือ 1.ราคาหุ้นหรือดัชนี 2. ปริมาณการซื้อขาย และ 3.ช่วงเวลา โดยปรับนำเอาเทคนิคทางคณิตศาสตร์จำนวนมากมาใช้เพื่อระบุตัวชี้วัด (Indicators) เช่น ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ (Moving Averages) ของราคาในตลาด เพื่อค้นหาแนวรับ (ระดับราคาซื้อ) และแนวต้าน (ระดับราคาขาย) หรือแนวโน้มของราคา หรือการนำเอาราคาสูง-ต่ำในอดีตมา เพื่อบ่งชี้ การทะลุผ่าน (Break Out) เพื่อบอกทิศทางการเคลื่อนไหว

ของราคาหุ้น สำหรับเทคนิคที่ได้รับความนิยมอีกประเภทหนึ่ง ที่เรียกว่าปริมาณการซื้อขายคงค้าง (On-Balanced-Volume) คำนวณค่าโดยสารถูกนำเอาปริมาณหุ้นที่ซื้อขายที่เพิ่มขึ้นหรือลดลง เพื่อเปรียบเทียบกับปริมาณการซื้อขายคงค้างของวันก่อนหน้า โดยหากราคาหุ้นปิดสูงขึ้น จากวันก่อนหน้าจะนำไปบวกเข้า แต่ถ้าราคาหุ้นปิดลดลงจะนำไปลบออก ซึ่งเป็นการประมาณการสะสมหุ้น ของนักลงทุนบางกลุ่ม ปัจจุบันการคำนวณค่าต่างๆ ทางเทคนิคใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์เป็นตัวจัดทำให้นักลงทุนแบบกลุ่มสินทรัพย์ (Portfolio) จำนวนมาก ใช้การวิเคราะห์แบบปัจจัยพื้นฐาน ในการคัดเลือกหุ้น ที่จะซื้อขาย และใช้การวิเคราะห์ทางเทคนิค เพื่อกำหนดจังหวะเวลาในการสั่งซื้อขายหุ้น

ปัทมา แจ่มจรัส (2549: 29) กล่าวว่า การวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิค เป็นการวิเคราะห์พฤติกรรมของหลักทรัพย์ โดยการหาราคาที่เหมาะสมต่อการซื้อหรือสัญญาซื้อขาย และการหาราคาที่ขายหรือสัญญาขาย โดยวิเคราะห์จากราคาหลักทรัพย์ ปริมาณการซื้อขาย และช่วงจังหวะเวลา โดยมีได้หาสาเหตุหรือปัจจัยที่ทำให้ราคาหลักทรัพย์เปลี่ยนแปลงการวิเคราะห์ทางเทคนิคอยู่ภายใต้ความเชื่อพื้นฐานหรือข้อสมมติฐานดังนี้

1. ราคาตลาดของหลักทรัพย์สะท้อนถึงทุกสิ่งทุกอย่างในตลาด ปัจจัยต่างๆ ในตลาดจะส่งผลต่อระดับราคาในปัจจุบัน โดยผ่านอุปสงค์และอุปทาน หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือราคาตลาดถูกกำหนดโดยอุปสงค์และอุปทาน ข้อสมมติฐานข้อนี้ สามารถขยายความต่อไปได้ว่าปัจจัยต่างๆ ที่ทำให้ราคาหลักทรัพย์สูงขึ้นหรือตกลง ไม่ว่าจะเป็นปัจจัยที่มีเหตุผลหรือปัจจัยที่ไม่มีเหตุผลต่างสะท้อนอยู่ในระดับราคาตลาดในปัจจุบันเรียบร้อยแล้ว จึงไม่จำเป็นต้องวิเคราะห์ถึงสาเหตุที่ทำให้เกิดราคาในปัจจุบัน

2. ราคาเคลื่อนไหวเป็นแนวโน้ม หากไม่คำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงเล็กๆ น้อยๆ ของราคาหลักทรัพย์แล้ว นักวิเคราะห์เชื่อว่าราคาหลักทรัพย์เคลื่อนไหวเป็นทิศทางที่ต่อเนื่อง จนกว่าจะมีปัจจัยมาทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในอุปสงค์และอุปทาน ราคาจึงเปลี่ยนทิศทาง

3. ประวัติศาสตร์ย่อมซ้ำรอยเดิม นักวิเคราะห์เชื่อว่ารูปแบบราคาหลักทรัพย์ที่เคยเกิดขึ้น ย่อมเกิดขึ้นอีก เพราะผู้ลงทุนจะตอบสนองต่อรูปแบบของราคาเช่นที่มันเคยเกิดขึ้น เช่น เมื่อราคาหลักทรัพย์หนึ่งเคยสูงถึงระดับนี้แล้วตกลงมา เมื่อราคาหลักทรัพย์ถึงระดับดังกล่าวอีกครั้ง ผู้ลงทุนจึงขาย การสนองตอบของผู้ลงทุนเช่นนี้จึงทำให้ราคาหลักทรัพย์ตกลงมาเช่นเดียวกับในอดีต

การวิเคราะห์แนวรับ และแนวต้าน

แนวคิดนี้มีหลักการ คือ เมื่อราคาสินทรัพย์ลดลงมาถึง ณ ระดับราคาที่เป็นแนวรับ (Support Level) แล้ว ก็จะมีแรงซื้อเข้ามารองรับ ทำให้ระดับราคาสินทรัพย์มีแนวโน้มที่จะไม่ลดต่ำลง ในทางตรงกันข้าม เมื่อระดับราคา สินทรัพย์ปรับตัวสูงขึ้นไปถึง ณ ระดับราคาที่เป็นแนวต้าน (Resistance Level) จะเป็นระดับราคาที่มีแรงขายมาก โดยแรงขายนั้นอาจเพียงพอที่จะหยุดราคาสินทรัพย์ไม่ให้สูงไปกว่าระดับราคานี้ได้ โดยทั่วไป ราคาสินทรัพย์จะเคลื่อนไหวจากแนวรับขึ้นไปสู่

แนวต้าน และจากแนวต้านลงมาสู่แนวรับ กล่าวคือ เคลื่อนไหวอยู่ในช่วงระหว่างแนวรับและแนวต้าน และภายหลังช่วงเวลาหนึ่งราคาสินทรัพย์อาจสูงขึ้นจนทะลุแนวต้าน หรือลดต่ำกว่าแนวรับ เทคนิคการลงทุน คือ ควรพิจารณาซื้อสินทรัพย์เมื่อราคาสินทรัพย์อยู่บริเวณแนวรับ และขายเมื่อราคาสินทรัพย์อยู่บริเวณแนวต้าน และควรวิเคราะห์ว่าราคาสินทรัพย์กำลังจะเคลื่อนไหวทะลุแนวรับหรือแนวต้านเมื่อใด เพื่อที่จะสามารถวางแผนการลงทุนในระยะต่อไปได้

Relative Strength Index (RSI) คือ momentum Indicator ที่เปรียบเทียบการเคลื่อนไหวขึ้นและลงของราคาในระยะเวลาที่ได้กำหนดไว้ โดยมีจุดประสงค์เพื่อค้นหาภาวะ การซื้อมากเกินไป (Overbought) และ ภาวะการขายมากเกินไป (Oversold)

การวิเคราะห์แนวโน้ม (Trend)

แนวโน้ม หรือ Trend เป็นการบ่งบอกถึงลักษณะการเคลื่อนไหวโดยรวมของราคาสินทรัพย์ภายในช่วงเวลาหนึ่งๆ โดยรูปแบบการเคลื่อนไหวของราคาสินทรัพย์อาจเคลื่อนไหวอยู่ระหว่างเส้นขนานสองเส้นดังนี้

1. เส้นแนวโน้ม (TREND LINE) หมายถึง ทิศทางของหุ้นที่มีการเคลื่อนที่ไปในแนวทางใดทางหนึ่ง ตามแนวโน้มนั้น ๆ ทำให้เราทราบถึงแนวโน้มของราคาหุ้นในอนาคต เราสามารถนำเส้นแนวโน้มไปหาแนวต้าน และแนวรับ หรือหาทิศทางของราคาได้ในแผนภูมิแบบแท่ง, แผนภูมิแบบแท่งเทียน หรือในแผนภูมิแบบ POINT & FIGURE และเราสามารถนำเอาเส้นแนวโน้มไปใช้ร่วมกับ เครื่องมือวิเคราะห์ทางเทคนิคตัวอื่น ๆ ได้ เช่น RSI, MOMENTUM ฯลฯ

การวิเคราะห์แนวโน้มสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ลักษณะ คือ

1.1 แนวโน้มขึ้น (UPTREND)

1.2 แนวโน้มลง (DOWNTREND)

1.3 แนวโน้มที่เคลื่อนตัวไปทางด้านข้าง (SIDEWAYS TREND)

กรอบเหล่านี้ การวิเคราะห์ทางเทคนิคทั่วไปใช้เรียกว่า “แนวรับ – แนวต้าน” (แนวรับ = จุดซื้อ, แนวต้าน = จุดขาย) หรือกล่าวคือหากราคามีการปรับตัวไปใกล้เส้นแนวโน้มเหล่านี้จะเป็นสัญญาณซื้อขายทางเทคนิค แต่หากเส้นแนวโน้มนี้มีการทะลุของราคาออกไปด้านใดด้านหนึ่งแล้ว แนวรับเดิมจะกลายเป็นแนวต้าน และแนวต้านเดิมจะกลายเป็นแนวรับ

นักลงทุนจำนวนมากนำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์แบบปัจจัยพื้นฐานในการเลือกหุ้นที่จะซื้อขายและใช้ข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ทางเทคนิคเพื่อกำหนดจังหวะเวลาในการส่งซื้อขายหุ้น

2. แผนภูมิแบบแท่ง (Bar Chart) เป็นกราฟที่แสดงการเคลื่อนไหวของระดับราคาหุ้น มีลักษณะเป็นแท่งแนวตั้ง ภายในแท่ง แสดงราคาปิด ราคาเปิด ราคาสูงสุด และราคาต่ำสุดของหุ้น โดยราคาเปิดใช้แทนด้วยเส้นขวางไปทางซ้าย ส่วนราคาปิดแทนด้วยเส้นขวางไปทางขวา จุดสูงสุดและต่ำสุดของแท่งคือราคาสูงสุด และต่ำสุด

3. แผนภูมิแท่งเทียน (Candlesticks Chart) รูปแบบการแผนภูมิแท่งเทียน ประกอบไปด้วยราคาเปิด ราคาปิด ราคาต่ำสุด และราคาสูงสุด และด้วยความรวดเร็วในการแสดงสัญญาณต่าง ๆ ที่ทำให้การวิเคราะห์แบบแท่งเทียนนี้เป็นที่นิยมในปัจจุบันและเหมาะสำหรับนักลงทุนโดยทั่วไป ในกรณีที่ราคาปิดสูงกว่าราคาเปิด แท่งเทียน จะเป็นสีขาว หรือสีเขียว เรียกว่า White Candlestick แสดงถึงแนวโน้มที่ดี (ราคาปรับตัวขึ้น) ในทางกลับกันในกรณีที่ ราคาปิดต่ำกว่าราคาเปิด แท่งเทียนจะเป็นสีดำ หรือ สีแดง เรียกว่า Black Candlestick แสดงถึงแนวโน้มที่ไม่ดี (ราคาปรับตัวลง) ส่วนในกรณีที่ราคาปิด เท่ากับราคาเปิด โดยราคาดังนั้น จะเป็นจุดสูงสุด หรือต่ำสุดหรือไม่ก็ตาม แท่งเทียนจะมีลักษณะเป็นเส้นขีดขวาง เรียกว่า Dojilestick แสดงลักษณะเป็นกลาง (มีแรงซื้อแรงขายที่เท่ากัน) ในกรณีที่เกิดขึ้นในช่วงขาขึ้น อาจแสดงถึงจุดกลับตัวเป็นขาลง หรือในกรณีที่เกิดขึ้นในช่วงขาลง อาจแสดงถึงจุดกลับตัวเป็นขาขึ้นได้

4. Exponential Moving Average (EMA) คือ เส้นค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่แบบเอกซ์โพเนนเชียล (Exponential) เป็นการคำนวณค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของข้อมูลจากช่วงระยะเวลาหนึ่งที่ได้กำหนดไว้ โดยให้น้ำหนักกับข้อมูลล่าสุด

5. Volume คือ ตัวแสดงแนวโน้มในเชิงของปริมาณการซื้อขาย ที่จะเห็นว่าราคาปริมาณการซื้อขายเพิ่มขึ้นหรือลดลง

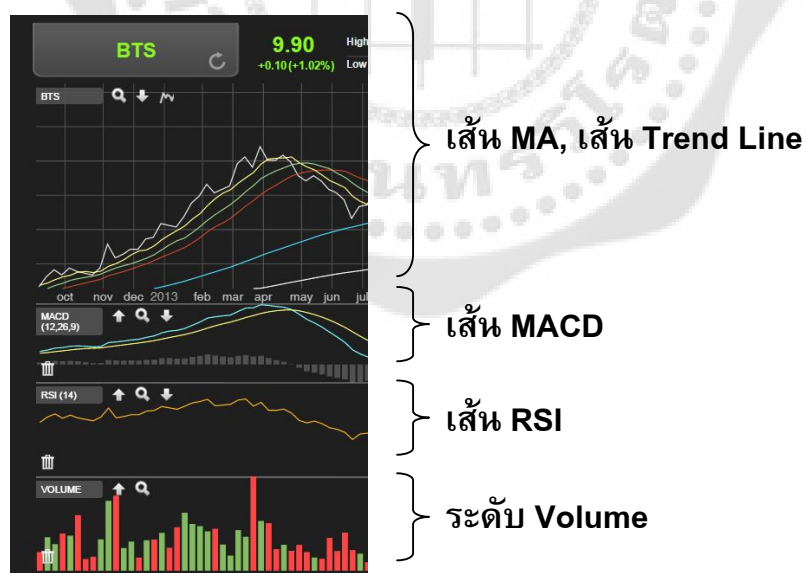
6. Moving Average Convergence Divergence (MACD) ประกอบไปด้วย 3 สิ่ง คือ กราฟสองเส้น (MACD และ Signal line) และกราฟแท่งแบบ Histogram (MACD Histogram) สามารถคำนวณเส้น MACD ได้โดยการนำเส้นค่าเฉลี่ย EMA 12 วัน ลบด้วย EMA 26 วัน ส่วน Signal Line หรือ MACD Signal คือ เส้น EMA 9 วัน ซึ่งจะถูกลากซ้อนไว้กับเส้น MACD เพื่อหาสัญญาณเข้าซื้อขาย

ลักษณะของเส้นกราฟทางเทคนิค ที่แสดงเป็นข้อมูลบนเว็บไซต์การซื้อขายหลักทรัพย์จากบริษัทตัวแทนหลักทรัพย์ เพื่อประกอบการตัดสินใจให้กับสมาชิกที่เปิดบัญชีหลักทรัพย์กับบริษัทตัวแทน ดังนี้

ภาพประกอบ 5 เส้นกราฟทางเทคนิค 1

ที่มา: Tisco. (2015). ออนไลน์.

ภาพประกอบ 6 เส้นกราฟทางเทคนิค 2

ที่มา: Tisco. (2015). ออนไลน์.

3. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมผู้บริโภค

ทฤษฎีพฤติกรรมผู้บริโภค

มีผู้ให้คำนิยามของคำว่า “ผู้บริโภค (Consumer)” ไว้ดังนี้

อดุลย์ จาตุรงค์กุล (2546: 4) ผู้บริโภค หมายถึง ผู้ใช้สินค้าและบริการต่างๆ ที่ผลิตได้ให้หมดไป เพื่อตอบสนองความต้องการของตน

เสรี วงษ์มณฑา (2547: 30) ผู้บริโภค คือ ผู้ที่มีความต้องการซื้อ (Need) มีอำนาจซื้อ (Purchasing power) ทำให้เกิดพฤติกรรมการซื้อ (Purchasing behavior) และพฤติกรรมการใช้ (Using behavior)

เซฟแมน และกานุก (Schiffman; & Kanuk. 2002: 7) ผู้ซื้อ หมายถึง บุคคลซึ่งมีความสามารถ อำนาจซื้อ และความเต็มใจที่จะจ่ายเงินของเขา เพื่อตอบสนองความต้องการต่างๆ ที่เขามีอยู่

ยุทธนา ธรรมเจริญ (2541: 5) ผู้บริโภค (Consumer) หมายถึง บุคคลหนึ่ง หรือหลายคนที่จะแสดงออกซึ่งสิทธิที่จะต้องการ และบริโภค ผลิตภัณฑ์ที่เสนอขายในตลาด ผู้บริโภคอาจซื้อผลิตภัณฑ์ที่จะตอบสนองความต้องการของตนเองและครอบครัว หรือซื้อเพื่อสร้างความพอใจให้กับกลุ่มสังคมที่ตนเองอาศัยอยู่ แต่อย่างไรก็ตาม ในแง่ของนักการตลาดไม่สามารถสรุปว่าทุกคน คือ ผู้บริโภคของกิจการ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องกำหนดองค์ประกอบของผู้บริโภคที่จะเลือกกลุ่มตลาดเป้าหมาย 4 ประการ คือ

1. ผู้บริโภคต้องเป็นผู้มีความต้องการ (Need)
2. ผู้บริโภคต้องเป็นผู้ที่มีอำนาจซื้อ (Purchasing power)
3. ผู้บริโภคต้องเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการบริโภค (Consumer Behavior)
4. ผู้บริโภคต้องเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการซื้อ (Purchasing Behavior)

ผู้วิจัยเห็นด้วยกับคำนิยามต่างๆ ข้างต้น และขอกล่าวโดยสรุปว่า ผู้บริโภค หมายถึง ผู้ซื้อ หรือผู้ใช้สินค้า ที่มีทั้งอำนาจในการที่จะซื้อ ซึ่งก่อให้เกิดพฤติกรรมผู้บริโภคตามมา ความหมายของคำว่า “พฤติกรรม (Behavior)” ได้มีผู้ให้คำจำกัดความไว้อีกหลายท่าน ดังนี้

เซฟแมน และกานุก (Schiffman; & Kanuk. 2002: 4) กล่าวว่า พฤติกรรมผู้บริโภค (Consumer Behavior) หมายถึง พฤติกรรมซึ่งบุคคลทำการค้นหา (Searching) การซื้อ (Purchasing) การใช้ (Using) การประเมินผล (Evaluation) และการใช้จ่าย (Disposing) ในผลิตภัณฑ์และบริการ โดยคาดว่าจะตอบสนองความต้องการของตนเอง

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2541: 106) กล่าวว่า พฤติกรรมผู้บริโภค คือ การศึกษาพฤติกรรมการตัดสินใจและการกระทำของคนที่เกี่ยวข้องกับการซื้อและการใช้สินค้า

อดุลย์ จาตุรงค์กุล (2546: 4) พฤติกรรมผู้บริโภค หมายถึง พฤติกรรมที่ผู้บริโภคแสดงออก ไม่ว่าจะเป็นการเสาะแสวงหา การซื้อ การใช้ การประเมิน หรือ การบริโภคผลิตภัณฑ์ บริการ ซึ่งผู้บริโภคคาดว่าจะสามารถตอบสนองความต้องการของตนได้อย่างพึงพอใจ เป็นการศึกษาการ

ตัดสินใจของผู้บริโภคในการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ ทั้งเงิน เวลา และกำลังซื้อเพื่อบริโภค และบริการต่างๆ อันประกอบด้วย ซื้ออะไร ทำไมจึงซื้อ ซื้อมื่อไหร่ ที่ไหน และบ่อยครั้งแค่ไหน

ปัญญ ลักษิตานนท์ (2536: 27) พฤติกรรมผู้บริโภค หมายถึง การกระทำของบุคคลใดบุคคลหนึ่งซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับการจัดหา และ การใช้ผลิตภัณฑ์ ทั้งนี้ หมายถึง กระบวนการตัดสินใจซึ่งเกิดขึ้นก่อนและมีส่วนในการกำหนดให้มีการกระทำ

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2541: 5) ปัจจุบันขนาดของตลาดผู้บริโภคมีความเจริญและมีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว รวมทั้งในตลาดอุตสาหกรรมสินค้าและบริการจะมีความคล้ายคลึงกัน ผู้วิจัยทางการตลาดได้ศึกษา พฤติกรรมทางการซื้อของผู้บริโภคพบว่ามีพฤติกรรมแตกต่างกัน ผลิตภัณฑ์ที่มีลักษณะเด่น และแตกต่างกัน จะมีผลกระทบต่อความจำเป็นเฉพาะอย่าง รวมทั้งบุคลิกภาพ และการดำรงชีวิต

แนวความคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมนักลงทุน

อัญญา ชันธวิทย์ (2546: 25-27) กล่าวว่า นักลงทุนมี 2 ประเภท ใหญ่ๆ คือ นักลงทุนประเภทสถาบัน (Institutional Investor) และนักลงทุนประเภทบุคคล (Individual Investor) มีลักษณะดังนี้

1. นักลงทุนประเภทสถาบัน (Institutional Investors) ตามคำจำกัดความ ของประกาศสำนักงานคณะกรรมการหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ หมายถึง บุคคลต่อไปนี้ 1.ธนาคารพาณิชย์ 2. บริษัทเงินทุน 3. บริษัทหลักทรัพย์เพื่อเป็นหลักทรัพย์ของตนเอง หรือเพื่อการบริหารกองทุนส่วนบุคคล หรือเพื่อการจัดการโครงการลงทุนที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมาย ว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ 4.บริษัทเครดิตฟองซิเอร์ 5.บริษัทประกันภัย 6.นิติบุคคลที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้น ซึ่งไม่ใช่บุคคลตาม (9) 7.ธนาคารแห่งประเทศไทย 8.สถาบันการเงินระหว่างประเทศ 9.ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ 10. กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนากระบบสถาบันการเงิน 11.กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ 12. กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ 13.กองทุนรวม 14.นิติบุคคลที่มีเงินลงทุนในหลักทรัพย์ตามงบการเงินล่าสุด ที่ผู้สอบบัญชีตรวจสอบแล้ว ตั้งแต่หนึ่งร้อยล้านบาทขึ้นไป 15.นิติบุคคลซึ่งมีผู้ถือหุ้นเป็นบุคคลตาม (1) ถึง (14) ถือหุ้นรวมกันเกินกว่า ร้อยละ 75 ของจำนวนหุ้นที่มีสิทธิ์ออกเสียงทั้งหมด 16.ผู้ลงทุนต่างประเทศที่ไม่ใช่ผู้ลงทุนตาม (1) ถึง (15) โดยอนุโลม 17.ผู้ลงทุนที่ไม่ใช่ผู้ลงทุนตาม (1) ถึง (16) ซึ่งซื้อหลักทรัพย์ตามผู้เสนอขายหลักทรัพย์ได้เสนอขายหลักทรัพย์นั้น ในมูลค่าตั้งแต่สิบล้านบาทขึ้นไป ทั้งนี้การคำนวณมูลค่าของหลักทรัพย์ ดังกล่าวให้ถือเอาราคาเสนอขายเป็นเกณฑ์ นักลงทุนประเภทสถาบัน มีลักษณะเด่นร่วมกันที่พอสรุปได้ ดังนี้

- มีเงินลงทุนจำนวนมาก จึงสามารถกระจายการลงทุนได้ในทางเลือกต่างๆ ที่กว้างขวาง

- มีอำนาจในการต่อรองด้านราคาหลักทรัพย์ และค่านายหน้าสูงกว่า

- มีวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการลงทุนที่ชัดเจน
- มีความรู้ และข่าวสารข้อมูลที่ดีกว่า จึงสามารถประเมินความเสี่ยงจากการลงทุนได้ดีกว่า ประชาชนทั่วไป

- มีกระบวนการจัดการลงทุนที่เป็นระบบ ส่วนใหญ่มอบหมายให้ผู้จัดการกองทุนดูแล การจัดการลงทุนหรืออาจมีทีมงานรับผิดชอบในการจัดการลงทุนเอง

- สินทรัพย์เก็บรักษาไว้กับผู้ดูแลทรัพย์สิน (Custodian)
- มีต้นทุนเฉลี่ยต่อหน่วยในการจัดการลงทุนน้อยกว่า
- มีการกำกับดูแลโดยองค์กรที่เกี่ยวข้อง

2. นักลงทุนประเภทบุคคล (Individual Investors) ได้แก่ นักลงทุนรายย่อยโดยทั่วไป มีลักษณะต่างจากนักลงทุนประเภทสถาบันที่สำคัญ ได้แก่

- มีทุนทรัพย์หรือจำนวนเงินลงทุนน้อยกว่า ทำให้การกระจายการลงทุนได้แคบ ความเสี่ยงจึงสูงกว่า

- มีอำนาจในการต่อรองด้านราคาหลักทรัพย์ และค่านายหน้าต่ำกว่า
- มีความรู้ความชำนาญ และข่าวสารข้อมูลเกี่ยวกับการลงทุนน้อยกว่า หรือช้ากว่า
- มักใช้บริการซื้อขาย และคำแนะนำการลงทุนของบริษัทนายหน้าค้าหลักทรัพย์ เป็นการชดเชยข้อด้อยข้างต้น

แนวคิดที่เหมือนกันของนักลงทุนทั้ง 2 ประเภท คือต้องการได้รับผลตอบแทนในอัตราที่สูงสุด จากการลงทุนที่ตนเลือก (Maximized return at assumed risk)

แนวคิดที่แตกต่างกัน ได้แก่ ระดับความเสี่ยงที่รับได้ การกำหนดนโยบายในการลงทุน การประเมินสถานะของทรัพย์สินหรือความมั่งคั่งของผู้ลงทุน การตัดสินใจในการลงทุน และภาระภาษีของเงินได้จากการลงทุน

ผู้วิจัยยอมรับว่าการศึกษาเกี่ยวกับ พฤติกรรมผู้บริโภคเป็นเรื่องราวที่ไม่มีวันล้าหลัง และมีความสำคัญต่อการทำความเข้าใจกระบวนการทางการตลาดในทุกส่วน จึงขอกล่าวโดยสรุป เกี่ยวกับคำว่าพฤติกรรมผู้บริโภค ว่าหมายถึง การแสดงออกของผู้บริโภค ในทุกกระบวนการ นับตั้งแต่ การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร การตระหนักถึงปัญหา การเสาะแสวงหาข้อมูล ประเมินทางเลือก การตัดสินใจซื้อ ตลอดจนความรู้สึกหลังการซื้อ ซึ่งกระบวนการทั้งหมดเหล่านี้ มีสิ่งเร้าจากปัจจัยต่าง ๆ มากกระตุ้น อีกทั้งได้รับอิทธิพลจากปัจจัยทั้งภายในตัวบุคคล และปัจจัยภายนอกเป็นตัวตัดสินใจ ประกอบด้วยกับ แนวความคิดและทฤษฎีของ อดุลย์ จาตุรงค์กุล (2546) ที่ได้กล่าวถึง พฤติกรรมผู้บริโภค ที่แสดงออกมาไม่ว่าจะเป็นการเสาะแสวงหา การซื้อ การใช้ การประเมิน หรือการบริโภคผลิตภัณฑ์/บริการ ซึ่งผู้บริโภคคาดว่าจะสามารถตอบสนองความต้องการของตนได้อย่างพึงพอใจ

การวิเคราะห์ทางด้านจิตวิทยา (Psychographics)

การวิเคราะห์ทางด้านจิตวิทยาจะเกี่ยวข้องกับทัศนคติ ความคิดเห็น ความนิยมชอบส่วนตัว บุคลิกภาพ และความต้องการของแต่ละบุคคล ซึ่งอาจแตกต่างกันออกไป โดยการวิเคราะห์ทางด้านของจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนที่สำคัญได้แก่

Barnewall Two-Way Model

Bailard, Biehi & Kaiser Five-Way Model

Barnewall Two-Way Model

เป็นวิเคราะห์วิจัยบุคคลในกลุ่มอาชีพต่าง ๆ เป็นเวลากว่า 13 ปี โดย Marilyn MacGruder Barnewall แห่ง MacGruder Agency พบว่า นักลงทุนสามารถแบ่งแยกออกเป็นลักษณะใหญ่ๆ ได้ 2 ลักษณะได้แก่

1. นักลงทุนประเภทรอรับผล (Passive Investors) มักจะหลีกเลี่ยงความเสี่ยง (Risk Averse) หรือยอมรับความเสี่ยงได้ต่ำกว่า (Lower Risk Tolerance) บุคคลเหล่านี้ได้แก่

1.1 บุคคลที่มีทุนทรัพย์โดยตนเองไม่ต้องพึ่งพาอุปสรรคหรือสร้างด้วยมือตนเอง เช่น ได้รับเงินมรดก หรือขายที่ดินที่มีราคาสูงขึ้นจากถนนตัดผ่าน

1.2 บุคคลที่มีทุนทรัพย์น้อย และกลัวขาดทุน

1.3 ลูกจ้างที่มีการงานในตำแหน่งสูงในบริษัท และองค์กรขนาดใหญ่เช่น ทนายความ และที่ปรึกษากฎหมาย นักบัญชี

1.4 แพทย์ทั่วไปที่ไม่ใช่ศัลยแพทย์ นักลงทุนประเภทรอรับผล มักมอบหมายการจัดการลงทุนให้แก่มืออาชีพ มากกว่าจัดการลงทุนด้วยตนเอง

2. นักลงทุนประเภทมุ่งหวังผล (Active Investors) มักชอบความเสี่ยงมากกว่าความมั่นคงของเงินลงทุนโดยมีความเห็นว่าถ้าเงินลงทุนต้องสูญไป ก็สามารถสร้างใหม่ได้ บุคคลเหล่านี้ได้แก่

2.1 บุคคลที่ร่ำรวยโดยสร้างธุรกิจด้วยมือของตัวเอง

2.2 บุคคลที่ทำงานอิสระ มิได้เป็นลูกจ้างผู้ใด ในสายอาชีพต่างๆ เช่น ทนายความ อิสระ นักบัญชี

2.3 ศัลยแพทย์มือดี นักลงทุนประเภทมุ่งหวังผล มักจัดการลงทุนด้วยตนเอง เพราะมีความมั่นใจในตัวเองสูง

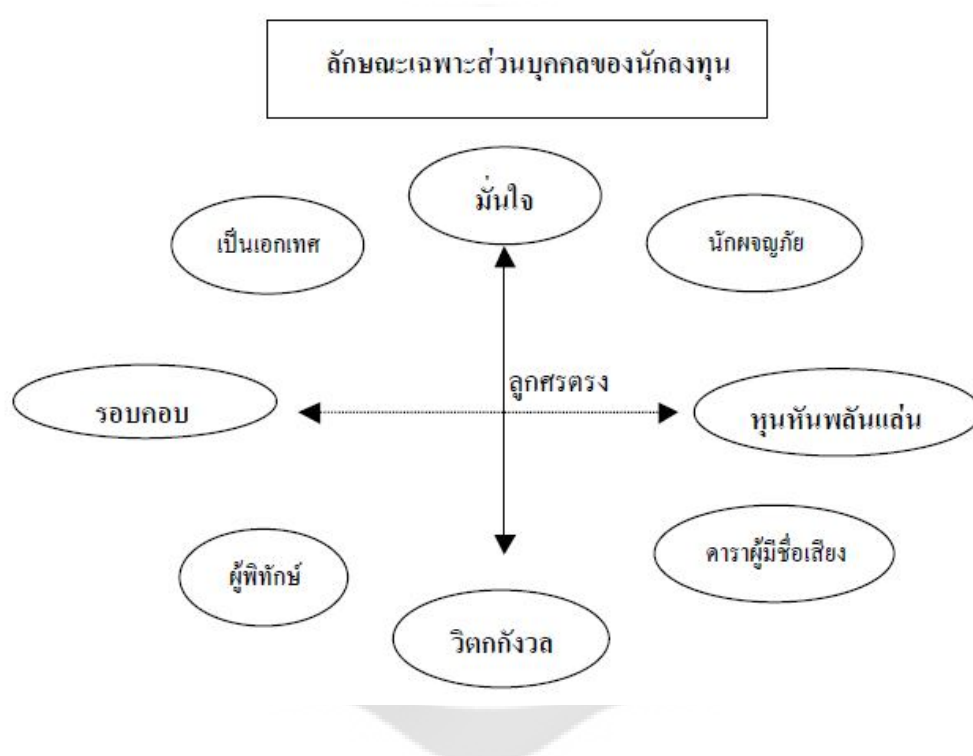
Bailard, Biehi & Kaiser Five-Way Model

เป็นทฤษฎีที่ได้แยกแยะประเภทนักลงทุนโดยใช้การวิเคราะห์ จากระดับความมั่นใจ (Level of Confidence) และแนวปฏิบัติ (Method of Action) ของบุคคลนั้นๆ เมื่อมีสิ่งๆ เข้ามาในชีวิต (รวมถึงการลงทุน) บุคคลย่อมมีปฏิกิริยาที่แตกต่าง อาจมี ความมั่นใจ (Confident) หรือในทางตรงกันข้าม อาจมีความวิตกกังวล (Anxious) ในขณะเดียวกัน ความมั่นใจหรือความวิตกกังวลที่

บุคคลมี จะสะท้อนไปยังแนวปฏิบัติของบุคคลนั้นๆ ไม่ว่าจะเป็นการดำเนินการอย่าง รอบคอบ ระวัง (Careful) มีการวิจัยวางแผน หรือดำเนินการอย่างหุนหันพลันแล่น (Impetuous) ขาดความระมัดระวัง

Bailard, Biehi & Kaiser (BB&K) มีแกนจิตวิทยามนุษย์ 2 แกนได้แก่

1. แกนตั้ง Confident – Anxious Axis (แสดงเป็นเส้นทแยง) ด้านบนสุด แสดงความมั่นใจสูง และด้านล่างสุด แสดงความวิตกกังวล
2. แกนนอน Careful – Impetuous Axis (แสดงเป็นเส้นประ) ด้านซ้ายสุดแสดงความระมัดระวังและด้านขวาสุดแสดงความหุนหันพลันแล่น

ภาพประกอบ 7 ลักษณะเฉพาะส่วนบุคคลของนักลงทุน (Bailard, Biehi & Kaiser Five-Way Model)

Bailard, Biehi & Kaiser Five-Way Model ได้ทำการจำแนกประเภทนักลงทุนออกเป็น 5 ประเภทดังแผนภาพด้านบน

1. นักผจญภัย (Adventurer) ลูกค้ำที่มีคุณลักษณะประเภทนี้ มักใช้ความเชื่อมั่นในตัวเองสูง เป็นผู้มีความสุขในการตัดสินใจ ใช้ชีวิตอยู่กับความไม่แน่นอน และเมื่อต้องตัดสินใจ ก็มักจะหุนหันพลันแล่น ไม่ค่อยจะคิดให้รอบคอบ มักเป็นคนที่ต้องการลงทุนแบบมุ่งหวังผล (Active Investor)

2. ผู้มีความเป็นเอกเทศ (Individualist) ลูกค้ำที่มีคุณลักษณะประเภทนี้ มีความเชื่อมั่นในตัวเองสูงเป็นผู้มีความสุขในการตัดสินใจเองเช่นเดียวกับ นักผจญภัย (Adventurer) จะต่างกันตรงที่ว่า จะตัดสินใจอย่างรอบคอบระมัดระวัง หลังจากมีดุลพินิจอย่างถี่ถ้วนแล้ว เป็นคนที่ต้องการลงทุนแบบมุ่งหวังผล (Active Management Approach) มักลงทุนด้วยตัวเอง แต่ถ้าไว้วางใจผู้จัดการกองทุน (fund manager) เมื่ออาชีพจัดการลงทุนไว้ให้แล้ว ก็มักจะไม่วางใจเลย

3. ดาราผู้มีชื่อเสียง (Celebrity) ลูกค้ำที่มีคุณลักษณะประเภทนี้ มักซีแกวล์ ในขณะที่เดียวกันก็เป็นพวกตามกระแส กลัวตกข่าว ตกฐาน จึงมักตัดสินใจเร็วโดยไม่ค่อยระมัดระวัง ส่วนใหญ่จะเป็นลูกค้ำของบริษัทนายหน้าค้าหลักทรัพย์ (broker) มากกว่าจะเป็นลูกค้ำของ ผู้จัดการกองทุน (fund manager)

4. ผู้พิทักษ์ (Guardian) ลูกค้ำที่มีคุณลักษณะประเภทนี้ มักจะระมัดระวังรอบคอบค่อนข้างจู้จี้และมีความวิตกกังวลมาก เป็นคนที่รู้ข้อจำกัดของตัวเองและกลัวการตัดสินใจ จึงเต็มใจให้ผู้จัดการกองทุน (fund manager) เมื่ออาชีพเข้ามาช่วยในการจัดการลงทุน มักจะพอใจที่จะลงทุนแบบรอรับผล (Passive Management Approach) มากกว่า

5. ผู้ที่อยู่คาบเส้น (Straight Arrow) ได้แก่ลูกค้ำที่ไม่ตกอยู่ในประเภทใด ประเภทหนึ่งข้างต้น แต่จะมีคุณลักษณะอยู่ตรงกลาง

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2547: 395) จิตวิทยา (Psychology) ศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการคิดและการแสดงพฤติกรรมของคน จิตวิทยาธุรกิจ (Business psychology) จึงเป็นศาสตร์อีกแขนงหนึ่งที่มีคุณค่าต่อวงการธุรกิจ เพราะธุรกิจทุกประเภทล้วนมีความเกี่ยวข้องกับคน ดังนั้นความเข้าใจในความคิดและพฤติกรรมของคนได้อย่างถ่องแท้จะช่วยให้การดำเนินงานของธุรกิจเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

จิตวิทยา (Psychology) เป็นการศึกษาเกี่ยวกับความคิดและพฤติกรรมของมนุษย์ โดยใช้หลักวิทยาศาสตร์ (Muchinsky. 2003: 3) หรือเป็นศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับขั้นตอนของพฤติกรรมและจิตใญ่มนุษย์ ซึ่งประกอบด้วย 3 คำ ที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ศาสตร์ (Science) เป็นความรู้ที่เกิดขึ้นโดยใช้หลักเหตุผล และการสังเกตอย่างมีระบบ
2. พฤติกรรม (Behavior) หมายถึง การกระทำหรือกิริยาของบุคคลซึ่งสามารถสังเกตเห็นได้โดยตรงและสามารถวัดได้

3. กระบวนการด้านจิตใจ (Mental processes) เป็นกิจกรรมทางด้านจิตวิทยาของบุคคล ซึ่งไม่สามารถสังเกตเห็นได้โดยตรง ประกอบด้วย ความคิด (Thinking) การรับรู้ (Perceiving) และความรู้สึก (Feeling)

เป้าหมายของศาสตร์ด้านจิตวิทยา (Goals of Psychology) ศาสตร์ด้านจิตวิทยามีเป้าหมายเพื่อ

1. อธิบาย (Describe) เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์ เพื่อช่วยให้นักจิตวิทยาสามารถอธิบายเหตุการณ์ทางจิตวิทยาได้อย่างถูกต้องและสมบูรณ์

2. พยากรณ์ (Predict) นักจิตวิทยาสามารถใช้พฤติกรรมในอดีตเพื่อพยากรณ์เหตุการณ์ในอนาคตได้ ตัวอย่าง นักจิตวิทยาได้ใช้ความรู้ด้านจิตวิทยาเกี่ยวกับพฤติกรรมของชายและหญิงเพื่อคัดเลือกพนักงานชายและหญิงเข้ามาทำงานให้เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่การงานต่าง ๆ

3. ทำความเข้าใจ (Understand) ผู้บริหารจะสามารถเข้าใจพฤติกรรมและกระบวนการการตัดสินใจเพื่ออธิบายถึงสิ่งที่เกิดขึ้น เช่น ความขัดแย้งมีสาเหตุมาจากอะไร และจะแก้ปัญหาความขัดแย้งนั้นได้อย่างไร ซึ่งต้องอาศัยทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเข้ามาช่วยอธิบาย

4. ก่อให้เกิดอิทธิพล (Influence) นักจิตวิทยาจะต้องให้รายละเอียด ทำความเข้าใจ และพยากรณ์พฤติกรรมในอนาคตเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ในการตัดสินใจ ตัวอย่าง การศึกษาว่าปัจจัยใดบ้างที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการทำงานของพนักงานในองค์กร ในประเด็นนี้สามารถแบ่งออกเป็นปัจจัยระดับบุคคล ปัจจัยระดับกลุ่ม และปัจจัยระดับองค์กรซึ่งทั้ง 3 ปัจจัยนี้ต้องอาศัยหลักจิตวิทยาที่จะเป็นการเรียนรู้ การจูงใจ บุคลิกภาพ ความพึงพอใจในงาน ทักษะ และค่านิยม เพื่อช่วยให้การตัดสินใจของบุคคล การประเมินผลการทำงาน การคัดเลือกพนักงาน การออกแบบงาน และการบริหารความตึงเครียด

4. ประวัติและบทบาท ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

การจัดตั้งตลาดหุ้นของไทยเริ่มขึ้น ในเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2505 ในรูปห้างหุ้นส่วนจำกัด โดยในปีต่อมาได้จดทะเบียนเป็นบริษัทจำกัด และเปลี่ยนชื่อเป็น "ตลาดหุ้นกรุงเทพ" (Bangkok Stock Exchange) ถึงแม้ว่าจะมีพื้นฐานในการจัดตั้งที่ดีการซื้อขายหุ้นในตลาดหุ้นกรุงเทพ ก็ไม่ได้ได้รับความนิยมมากนัก มูลค่าการซื้อขายมีเพียง 160 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2511 และ 114 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2512 การซื้อขายมีปริมาณลดลงเป็น 46 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2513 และลดลงเหลือ 28 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2514 การซื้อขายหุ้นก็มีมูลค่าถึง 87 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2515 แต่การซื้อขายหุ้น ก็ยังคงไม่เป็นที่สนใจ โดยมูลค่าการซื้อขายหุ้น ที่ต่ำสุดมีเพียง 26 ล้านบาทเท่านั้น และในที่สุดตลาดหุ้นกรุงเทพ ก็ต้องปิดกิจการลง เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่า ตลาดหุ้นกรุงเทพ ไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากขาดการสนับสนุน จากภาครัฐ ประกอบกับประชาชน ยังขาดความรู้ความเข้าใจที่เพียงพอ ในเรื่องตลาดทุน

การจัดตั้งตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ถึงแม้ว่าตลาดหุ้นกรุงเทพจะไม่ประสบความสำเร็จแนวความคิดเกี่ยวกับการ จัดตั้ง ตลาดหลักทรัพย์ที่มีระบบระเบียบและ ได้รับการสนับสนุนอย่างเป็นทางการนั้น ได้รับความสนใจจากประชาชนเป็นอย่างมาก ดังนั้น แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2510 - 2514) จึงได้เสนอแผนการจัดตั้งตลาดทุนดังกล่าวขึ้นเป็นครั้งแรก โดยให้มี เครื่องมืออำนวยความสะดวกและมาตรการสำหรับการซื้อขายหลักทรัพย์ ที่เหมาะสม ในปี พ.ศ. 2512 รัฐบาลได้ทำการว่าจ้างศาสตราจารย์ซิดนีย์ เอ็ม รอบบิ้นส์ ศาสตราจารย์ประจำภาควิชาการเงิน จากมหาวิทยาลัยโคลัมเบียสหรัฐอเมริกา เพื่อมาทำการศึกษาช่องทางการพัฒนาตลาดทุนไทยในเวลาต่อมา

ในปี พ.ศ. 2515 รัฐบาลได้เข้ามามีบทบาทโดยการแก้ไข "ประกาศคณะปฏิวัติ ที่ 58 เกี่ยวกับการควบคุมธุรกิจการค้า ที่มีผลกระทบต่อความปลอดภัยและความเป็นอยู่ของประชาชน" การแก้ไขดังกล่าวส่งผลให้รัฐบาลสามารถกำกับดูแล การดำเนินงานของบริษัทเงินทุนและหลักทรัพย์ ซึ่งทำให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีระเบียบและยุติธรรม หลังจากนั้นในปี พ.ศ.2517 ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พ.ศ.2517 โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อจะจัดให้มีแหล่งกลางสำหรับการซื้อขายหลักทรัพย์ เพื่อส่งเสริมการออมทรัพย์และการระดมเงินทุนในประเทศ ตามมาด้วยการแก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับรายได้เพื่อให้สามารถนำเงินออมมาลงทุนในตลาดทุนได้ ในปี พ.ศ. 2518 รูปแบบทางกฎหมายต่างๆได้รับการปรับแก้จนลงตัว และในวันที่ 30 เมษายน พ.ศ.2518 ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (ชื่อภาษาอังกฤษในขณะนั้นคือ The Securities Exchange of Thailand) ได้เปิดทำการซื้อขายขึ้นอย่างเป็นทางการครั้งแรก และได้ทำการเปลี่ยนชื่อภาษาอังกฤษเป็น "The Stock Exchange of Thailand" (SET) เมื่อวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2534 (วารสารตลาดหลักทรัพย์: 2544)

บทบาทของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ในวันที่ 20 พฤษภาคม พ.ศ. 2517 ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จากนั้นตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้เริ่มเปิดทำการซื้อขายครั้งแรกเมื่อวันที่ 30 เมษายน พ.ศ. 2518 และได้ทำการเปลี่ยนชื่อ ภาษาอังกฤษจาก "The Securities Exchange of Thailand" เป็น "The Stock Exchange of Thailand" (SET) เมื่อวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2534 ตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 ตลาดหลักทรัพย์มีบทบาทสำคัญ ดังนี้

1. ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางการซื้อขายหลักทรัพย์จดทะเบียน และพัฒนาระบบต่างๆ ที่จำเป็นเพื่ออำนวยความสะดวกในการซื้อขายหลักทรัพย์
2. ดำเนินธุรกิจใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการซื้อขายหลักทรัพย์ เช่น การทำหน้าที่เป็นสำนักหักบัญชี (Clearing House) ศูนย์รับฝากหลักทรัพย์ นายทะเบียนหลักทรัพย์ หรือกิจกรรมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
3. การดำเนินธุรกิจอื่น ๆ ที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

องค์ประกอบที่สำคัญของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้แก่

1. ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (The Stock Exchange of Thailand)

ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางการซื้อขายหลักทรัพย์ อย่างไรก็ตามตัวตลาดหลักทรัพย์เองไม่ได้ทำหน้าที่ซื้อขายหลักทรัพย์โดยตรง แต่จะควบคุมดูแลให้การซื้อขายหลักทรัพย์ดำเนินไปอย่าง

มีระเบียบ คล่องตัว โปร่งใส และ ยุติธรรม เพื่อสร้างความมั่นใจแก่ผู้ลงทุน และส่งเสริมให้เกิดการระดมเงินออมจากประชาชนไปลงทุนกิจการต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวม

2. บริษัทสมาชิก (Broker)

ทำหน้าที่เป็นนายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์ให้แก่ผู้ลงทุนทั่วไป โดยบริษัทสมาชิกได้รับค่าธรรมเนียมเป็นการตอบแทน บริษัทสมาชิก (Broker) คือบริษัทจำกัดที่ได้รับอนุญาตจากกระทรวงการคลังให้ประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ และได้รับอนุญาตจากตลาดหลักทรัพย์ให้ประกอบกิจการตัวแทนนายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ได้ ในปัจจุบันนี้ มีบริษัทสมาชิกรวมทั้งสิ้น 28 บริษัท นอกจากนี้มีบริษัทหลักทรัพย์อีกกลุ่มหนึ่งที่ไม่ได้เป็นบริษัทสมาชิกในตลาดหลักทรัพย์โดยตรง แต่ทำหน้าที่เป็นเพียง Associated Broker อีกต่อหนึ่ง ในการซื้อขายหลักทรัพย์ บริษัทสมาชิกอาจทำหน้าที่เป็นเพียงตัวแทน (Broker) หรือผู้ค้าหลักทรัพย์ (Dealer) ก็ได้ ทั้งนี้ บริษัทเหล่านี้ต้องแสดงตัวให้ผู้ลงทุนทราบอย่างชัดเจนว่าทำหน้าที่ใด หากทำหน้าที่เป็นตัวแทนก็จะได้ค่านายหน้าเป็นค่าตอบแทน แต่หากทำหน้าที่เป็นผู้ค้าหลักทรัพย์แล้วก็จะซื้อขายในนามตัวเอง ผลตอบแทนที่ได้จะได้ในรูปของกำไรหรือขาดทุนจากการขายหลักทรัพย์นั้น (Capital gain or capital loss) บริษัทสมาชิกแต่ละบริษัทจะมีหมายเลขประจำตัวหรือเลขที่หนึ่ง ตั้งแต่หมายเลขที่ 1 ถึง 49 ทั้งนี้เพื่อการสะดวกในการปฏิบัติงาน

3. หลักทรัพย์จดทะเบียน (Listed Securities)

หมายถึง หลักทรัพย์ที่ออกโดยบริษัทมหาชนจำกัด ที่จดทะเบียนหลักทรัพย์ของตนให้มีการซื้อขายกันในตลาดหลักทรัพย์ โดยทั้งหลักทรัพย์จดทะเบียนและบริษัทจดทะเบียนผู้ออกหลักทรัพย์นั้นต้องมีคุณสมบัติตรงตามที่ตลาดหลักทรัพย์กำหนด และเป็นไปตามข้อตกลงการจดทะเบียนหลักทรัพย์ (Listing Agreement) หลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์

4. ผู้ลงทุน (Investor) ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้จำแนกนักลงทุนในตลาดออกเป็น 3 ประเภท ดังต่อไปนี้คือ

- 4.1 นักลงทุนต่างประเทศ (Foreign Investors)
- 4.2 นักลงทุนสถาบันในประเทศ (Institutional Investors)
- 4.3 นักลงทุนทั่วไปในประเทศ (local Investors)

หลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ มีดังต่อไปนี้

1. หุ้นสามัญ (Common Stock) เป็นตราสารประเภทหุ้นทุน ซึ่งออกโดยบริษัทมหาชนจำกัดที่ต้องการระดมเงินทุนจากประชาชน เพื่อให้ได้เข้าไปมีส่วนร่วมในธุรกิจนั้น ๆ โดยตรง หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือเข้าไปมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของกิจการ มีสิทธิในการลงคะแนนเสียง ร่วมตัดสินใจในปัญหาสำคัญในที่ประชุมผู้ถือหุ้น อาทิ การเพิ่มทุน การจ่ายเงินปันผล การควบรวมกิจการ ผู้ถือหุ้นจะมีสิทธิออกเสียง ตามสัดส่วนของหุ้นที่ถืออยู่ ผลตอบแทนที่จะได้โดยตรง ก็คือ เงินปันผลจากกำไรในธุรกิจ กำไรจากการขายหุ้น (ในกรณีที่ขายได้ในราคาที่สูงกว่าราคาเมื่อซื้อ) และสิทธิในการ

จองซื้อหุ้นใหม่ ในกรณีที่มี การ เพิ่มทุนจดทะเบียนผลตอบแทนจากหุ้นสามัญไม่มีความแน่นอน อาจสูง หรือต่ำ หรือขาดทุน (ในกรณีขายคืนได้ราคาต่ำกว่าเวลาซื้อ) ขึ้น อยู่กับผลของการ ดำเนินงาน ของบริษัทนั้น ๆ ตลอดจนปัจจัยภายนอกอื่น ๆ ซึ่งคุณ ในฐานะผู้ลงทุนจะต้องศึกษาจาก แหล่งข้อมูล ที่น่าเชื่อถือพอ เพื่อประกอบการตัดสินใจทุกครั้ง

2. หุ้นบุริมสิทธิ (Preferred Stock) เป็นตราสารประเภทหุ้นทุน มีข้อแตกต่างจากหุ้นสามัญคือผู้ถือหุ้นบุริมสิทธิจะได้รับสิทธิในการชำระคืนเงินลงทุน ก่อนผู้ถือหุ้นสามัญในกรณีที่บริษัท เลิกกิจการ หุ้นประเภทนี้มีไม่มากนัก ในตลาดหลักทรัพย์ มีการซื้อขายกันน้อยหรือภาษาเทคนิค เรียกว่ามีสภาพคล่องต่ำหุ้นบุริมสิทธิบนกระดานหุ้นสังเกตได้จาก สัญลักษณ์ -P ท้ายอักษรย่อ ของ หุ้นสามัญ

3. หุ้นกู้ (Debenture) เป็นตราสารที่บริษัทเอกชนออก เพื่อกู้เงินระยะยาวจากผู้ลงทุน ผู้ลงทุนเมื่อตัดสินใจซื้อหุ้นกู้ จะมีฐานะเป็นเจ้าหนี้ของ กิจการ บริษัทจะต้องจ่ายผลตอบแทนเป็น ดอกเบี้ยให้แก่ผู้ถือตามระยะเวลา และอัตราที่กำหนด ผู้ถือจะได้เงินต้นคืน ครบถ้วน เมื่อสิ้นสุดอายุ ตามระบุในเอกสาร ตลาดหุ้นกู้มักมีสภาพคล่องในการซื้อขายไม่มากนัก ส่วนใหญ่ ซื้อขายโดย ผู้ลงทุนประเภทสถาบัน หรือ ผู้ลงทุนระยะยาว

4. หุ้นกู้แปลงสภาพ (Convertible Debenture) หุ้นกู้แปลงสภาพคล้ายคลึงกับหุ้นกู้ในข้อ 3 แตกต่างกันตรงที่หุ้นกู้แปลงสภาพมีสิทธิที่จะแปลงสภาพเป็นหุ้นสามัญในช่วงเวลา อัตรา และ ราคาที่กำหนดในหนังสือชี้ชวน ในช่วงที่เศรษฐกิจดี หุ้นประเภทนี้ได้รับความนิยมมาก เพราะผู้ซื้อ คาดหวังผลตอบแทนที่จะได้จากราคาหุ้นเมื่อแปลงสภาพแล้ว ซึ่งจะทำกำไรได้มากกว่าผลตอบแทน ในรูปดอกเบี้ยของหุ้นกู้ธรรมดา

5. ใบสำคัญแสดงสิทธิ (Warrant) เป็นตราสารที่ระบุว่าผู้ถือครองจะได้รับสิทธิจองซื้อหุ้นสามัญ หุ้นบุริมสิทธิ หุ้นกู้ หรือตราสารอนุพันธ์ ในราคาที่กำหนดเมื่อถึงเวลาที่ระบุไว้ (ซึ่งราคาจองซื้อมักจะกำหนดไว้ต่ำ หรือบางครั้งอาจได้รับหุ้นสามัญโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย) ใบสำคัญแสดงสิทธิ จะ ออกควบคู่กับการเพิ่มทุนเป็นเทคนิคการตลาด ของบริษัทผู้ออกหลักทรัพย์ ในการจูงใจ ให้ผู้ลงทุน จองซื้อหุ้นสามัญเพิ่มทุนหุ้นบุริมสิทธิ หรือหุ้นกู้ เป็นต้นว่า ถ้าซื้อหุ้นเพิ่มทุนในวันนี้ จะได้รับ ใบสำคัญ แสดงสิทธิฟรี หรือในราคาที่กำหนด เช่น 12 บาท ในเวลาที่กำหนด อาจเป็นในระยะเวลา 6 เดือนหรือ 1 ปีข้างหน้า

6. ใบสำคัญแสดงสิทธิระยะสั้น (Short-Term Warrant) ใบสำคัญแสดงสิทธิชนิดนี้จะมีอายุ ไม่เกิน 2 เดือน และเป็นทางเลือกหนึ่ง ในการระดมทุนจากผู้ถือหุ้น แทนการจัดสรรสิทธิในการจองซื้อหุ้น (Rights) และบริษัทผู้ออกหลักทรัพย์ สามารถยื่นคำขอให้เป็นหลักทรัพย์ประเภทนี้ ซื้อ ขายหมุนเวียนในตลาดหลักทรัพย์ได้

7. ใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์ (Derivative Warrant: DW) เป็นตราสารที่มีลักษณะ คล้ายคลึงกับใบสำคัญแสดงสิทธิทั่วไป (Warrant) โดยจะให้สิทธิแก่ผู้ถือ DW ในการซื้อ หรือขาย หลักทรัพย์อ้างอิง(Underlying Securities) ซึ่งอาจเป็นหลักทรัพย์ (Stock) หรือดัชนีหลักทรัพย์

(Index) ในราคาใช้สิทธิ อัตราการใช้สิทธิ และระยะเวลาใช้สิทธิที่กำหนดไว้ โดยบริษัทผู้ออก DW (Issuer) จะเป็นผู้กำหนดว่าจะเลือก ทำการส่งมอบให้แก่ผู้ถือ DW เป็นหลักทรัพย์ หรือเงินสดก็ได้

8. หน่วยลงทุน (Unit Trust) คือตราสาร ที่ออกโดยบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม (บลจ.) ในรูปของหน่วยลงทุนของกองทุนรวม ซึ่งเป็น รูปแบบหนึ่ง ของการระดมเงินทุนจาก ประชาชน โดยบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม จะเป็นผู้บริหารกองทุน ให้ได้รับผลตอบแทน สูงสุด แล้วนำมาเฉลี่ยคืนให้แก่ผู้ถือหุ้นในรูปของเงินปันผล กองทุนรวมมีหลายประเภท ซึ่ง สามารถศึกษารายละเอียดได้ ในหนังสือชี้ชวนซื้อหน่วยลงทุนของแต่ละกองทุน ซึ่งจะมีการกำหนด นโยบาย การลงทุนที่ชัดเจน ข้อดีของการลงทุนประเภทนี้คือ จะมีผู้บริหารมืออาชีพดูแลเงินลงทุน แทน มีการกระจายความเสี่ยงลงในหุ้นกลุ่มต่าง ๆ และมีอำนาจต่อรองที่มากกว่า เพราะเป็น เงินกองทุนขนาดใหญ่

9. ใบแสดงสิทธิในผลประโยชน์ที่เกิดจากหลักทรัพย์อ้างอิงไทย หรือ เอ็นวีดีอาร์ (Non-Voting Depository Receipts) เป็นตราสารการลงทุนประเภทใหม่ ที่ออกโดยบริษัท ไทยเอ็นวีดีอาร์ จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทย่อยของตลาดหลักทรัพย์ มีสถานะเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนโดยอัตโนมัติ โดยมีหลักทรัพย์อ้างอิงเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ผู้ลงทุนสามารถซื้อขายเอ็นวีดีอาร์ ในตลาดหลักทรัพย์ได้ในลักษณะเดียวกันกับการซื้อขายหลักทรัพย์จดทะเบียนโดยทั่วไป ทั้งนี้ผู้ถือ เอ็นวีดีอาร์จะได้รับผลตอบแทนทางการเงินเช่นเดียวกับผู้ถือหุ้นสามัญ แต่จะไม่มีสิทธิออกเสียงในที่ ประชุมผู้ถือหุ้นบริษัทเท่านั้น เอ็นวีดีอาร์จะช่วยอำนวยความสะดวกต่อการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ให้แก่ผู้ลงทุนชาวต่างชาติที่ติดขัดในเรื่องเพดานการถือครอง แต่ก็มิได้จัดการซื้อขายของผู้ลงทุน ไทยแต่อย่างใด

การนำบริษัทมหาชนจำกัด เข้ามาจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย หรือที่ เรียกกันว่า บริษัทจดทะเบียน (Listed Company) มีประโยชน์อย่างยิ่งในทางธุรกิจ สำหรับเจ้าของ หรือผู้ถือหุ้นเดิม สามารถจะระดมทุน เพื่อขยายกิจการได้ ในต้นทุนที่ต่ำกว่าการกู้ยืมจากสถาบัน การเงิน ทั้งเป็นการยกระดับการดำเนินธุรกิจ ตลอดจนมีการตรวจสอบที่ได้มาตรฐาน สำหรับ ประชาชนทั่วไป ก็จะมีทางเลือกในการลงทุนที่เพิ่มมากขึ้น มีโอกาสที่ดีในการเข้าถือหุ้น ในกิจการที่ ตนสนใจ และเชื่อว่าจะเจริญก้าวหน้า

5. แนวความคิดเกี่ยวกับการลงทุน ผลตอบแทน และความเสี่ยง

มีผู้ให้คำนิยามที่เกี่ยวกับการลงทุน ผลตอบแทน และความเสี่ยง ไว้ดังนี้

5.1 แนวความคิดเกี่ยวกับการลงทุน

ัญญา ชันธิวิทย์ (2546: 2-3, 33-34) ได้ให้คำนิยามว่า เงินลงทุน (Investment Capital) หมายถึง ทรัพย์สินตีมูลค่าตามราคาที่เป็นบุคคล หรือนิติบุคคลลงทุนและครอบครองอยู่ บุคคลหรือนิติ บุคคลในที่นี้ หมายรวมถึง บุคคลทั่วไป บริษัท ห้างร้าน องค์กรมูลนิธิ สถาบันต่างๆ ตลอดจนองค์กร

และภาครัฐบาล ทรัพย์สินที่มีมูลค่าตามราคาดตลาดที่บุคคลหรือนิติบุคคลลงทุน และครอบครองอยู่ หมายถึง ทรัพย์สินที่แท้จริงและมีตัวตนจับต้องได้ เช่น ที่ดิน อาคาร ทองคำ เพชรนิลจินดา และเครื่องประดับ รถยนต์ และอื่นๆ ทรัพย์สินทางการเงิน เช่น เงินสด เงินฝาก บัตรเงินฝากหลักทรัพย์ ประเภทต่างๆ ได้แก่ หุ้น พันธบัตร หุ้นกู้ และหลักทรัพย์อื่นๆ ในลักษณะเดียวกัน ที่จะจ่าย กระแสเงินสดได้ในอนาคต เงินลงทุน จึงมีความสำคัญ และมีมูลค่าทางเศรษฐกิจ (Economic Value) ที่สะท้อนให้เห็นถึงความมั่งคั่งของประเทศ ระดับการออมและการลงทุน ของประเทศว่าสูงหรือต่ำ เพียงใด ประเทศที่มีเงินลงทุนมากย่อมมีระดับความมั่งคั่งสูงกว่าประเทศที่มีเงินน้อยกว่า เงินลงทุน จึงเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญที่สุดอย่างหนึ่งของโลก ลักษณะเฉพาะของเงินทุน (Characteristics of Capital) เงินลงทุนมีลักษณะเฉพาะ 3 ประการด้วยกัน คือ

1. เคลื่อนย้ายได้ (Mobile) โดยการถอนจากแหล่งลงทุนหนึ่งแล้วไปแหล่งลงทุนอื่น
2. ไวต่อสิ่งแวดล้อม (Sensitive) กล่าวคือ เมื่อมีเหตุการณ์ใดเกิดขึ้น ก็จะมีผลกระทบต่อการตัดสินใจเคลื่อนย้ายเงินลงทุนของผู้ลงทุน
3. เป็นทรัพยากรที่ขาดแคลน (Scarce) หมายถึง ประเทศต้องการเงินลงทุน ในขณะที่จำนวนเงินลงทุนมีจำนวนจำกัด

เงินลงทุนจะโยกย้ายจาก แหล่งลงทุนหนึ่งที่ทำให้ อัตราผลตอบแทนต่ำกว่า หรือ มีความเสี่ยงสูงกว่าไปยังแหล่งลงทุนที่มีความมั่นคงและมีโอกาสในการทำกำไรมากกว่า หรือมีระดับความเสี่ยงต่ำกว่าเสมอ แหล่งลงทุนที่เป็นที่ชื่นชอบของนักลงทุน และเป็นแหล่งที่เงินลงทุน มักจะเคลื่อนย้ายไปสู่ ได้แก่ แหล่งลงทุนในประเทศที่มีความเสี่ยงต่ำ (Country Risk) เช่น ประเทศที่มีแนวโน้มทางเศรษฐกิจดี มีรัฐบาลที่มีเสถียรภาพทางการเมือง กิจกรรมทางเศรษฐกิจ (Economic Activities) ไม่ถูกทางการควบคุมจนเกินควร (Over-Regulated) จนขาดความยืดหยุ่น มีบรรยากาศที่เอื้อต่อการลงทุน และสำคัญที่สุด คือ มีโอกาสในการทำกำไรจากการลงทุน และมีเครื่องมือ เพื่อช่วยบริหารความเสี่ยงได้ครบถ้วน

จิรตัน สังข์แก้ว (2544: 7) การลงทุน หมายถึง การกักเงินไว้จำนวนหนึ่ง ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง เพื่อก่อให้เกิดกระแสเงินสดรับในอนาคตซึ่งจะชดเชยให้แก่ผู้กักเงิน โดยกระแสเงินสดรับนี้ ควรคุ้มกับอัตราเงินเฟ้อ และคุ้มกับความไม่แน่นอนที่จะเกิดแก่กระแสเงินสดรับในอนาคต

เพชร ชุมทรัพย์ (2544: 1) การลงทุน (Investment) หมายถึง การซื้อสินทรัพย์หรือหลักทรัพย์ของบุคคลหรือสถาบัน ซึ่งให้ผลตอบแทนเป็นสัดส่วนกับความเสี่ยงตลอดเวลาอันยาวนานประมาณ 10 ปี แต่อย่างต่ำไม่เกิน 3 ปี

ทวี วิริยทรัพย์ และคณะ (2529: 7) การลงทุน หมายถึง เฉพาะหลักทรัพย์ทางการเงิน เช่น หุ้นชนิดต่างๆ และพันธบัตร เป็นต้น ในการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์นั้น ต้องมีการวิเคราะห์หรือพิจารณาคัดเลือกซื้อเฉพาะหลักทรัพย์ที่ให้ผลตอบแทนในอัตราที่เหมาะสม หรือ มีเหตุผลที่เป็นที่พอใจของผู้ลงทุน ทั้งนี้โดยคำนึงถึงความเสี่ยงที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดเวลาที่ถือหลักทรัพย์อยู่

จุดมุ่งหมายในการลงทุน

ไชย ณ พล (2540: 7) กล่าวว่า มนุษย์ต้องมีเป้าหมายใดเป้าหมายหนึ่ง เมื่อมีเป้าหมายแล้ว การบรรลุเป้าหมายที่ปรารถนาคือ ความสำเร็จ ผู้ลงทุนต่างก็มีจุดมุ่งหมายการลงทุนของตนเองตามความต้องการและภาวะแวดล้อมของผู้ลงทุน ซึ่งแบ่งเป็นลักษณะดังนี้

1. ความปลอดภัยของเงินทุน (Security of principle) หมายถึงการลงทุนที่มุ่งรักษาไว้ซึ่งเงินลงทุน โดยหวังที่จะได้รับเงินลงทุนเป็นการแน่นอน นโยบายการลงทุนแบบนี้เป็นนโยบายค่อนข้าง Conservative เพราะคำนึงถึงความปลอดภัยไว้ก่อนเพื่อไม่ให้เงินต้นสูญไป การลงทุนที่ยึดถือหลักความปลอดภัยได้แก่ การฝากเงินกับธนาคาร หรือการซื้อหลักทรัพย์รัฐบาล เป็นต้น

2. เสถียรภาพของรายได้ (Stability of income) หมายถึง การลงทุนที่ให้รายได้โดยสม่ำเสมอ หรือได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนเป็นการแน่นอนและสม่ำเสมอ ผู้ลงทุนธรรมดาที่ไม่ใช่ นักเก็งกำไร มักต้องการได้รับดอกเบี้ย หรือปันผลเพื่อนำไปใช้จ่ายตามความต้องการได้ ดังนั้น การฝากธนาคารหรือลงทุนในหลักทรัพย์ทำให้ได้รับผลตอบแทนอย่างสม่ำเสมอ

3. ความมั่งคั่งของเงินทุน (Capital growth) โดยทั่วไปแล้วผู้ลงทุนมักจะตั้งความมุ่งหมายไว้ว่า เงินที่เขาลงทุนไปนั้นจะต้องมีค่าเพิ่มพูนขึ้น ความมั่งคั่งของเงินทุนเกิดขึ้นได้จากการลงทุนในหุ้นของบริษัทที่กำลังขยายตัว

4. ความคล่องตัวในการซื้อขาย (Marketability/Liquidity) หมายถึง การเลือกลงทุนในหลักทรัพย์ที่ซื้อขายคล่อง คือเป็นหลักทรัพย์ที่เป็นที่ต้องการของตลาด หลักทรัพย์บางชนิดจำหน่ายได้ง่าย แต่บางอย่างจำหน่ายได้ยาก ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับราคา ขนาดและชื่อเสียงของบริษัทผู้ออกหลักทรัพย์โดยทั่วไปแล้วหุ้นของบริษัทใหญ่ย่อมจำหน่ายได้ง่ายกว่าหุ้นของบริษัทเล็ก

5. การกระจายเงินทุน (Diversification) ในการลงทุนไม่ควรทุ่มเงินลงทุนไปในหลักทรัพย์ชนิดใดชนิดหนึ่ง เพราะถ้าธุรกิจนั้นเกิดล้มเหลว เงินที่ลงทุนไปนั้นจะสูญหายไปทั้งหมดการกระจายการลงทุนจะช่วยลดความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นกับผู้ลงทุนได้มาก

6. ความพอใจด้านภาษี (Favorable tax status) ในการลงทุนต้องพิจารณาด้วยว่าผลตอบแทนที่ได้รับจะต้องเสียภาษี หรือได้รับการยกเว้นภาษี ถ้าต้องเสียภาษีด้วยจะทำให้ผลตอบแทนที่ได้จริงน้อยลง ฉะนั้นในการลงทุนผู้ลงทุนควรจะต้องคำนึงถึงผลตอบแทนภายหลังจากการหักภาษีแล้วหลักทรัพย์รัฐบาลย่อมได้รับการยกเว้นภาษี ดังนั้นผู้ลงทุนจึงได้ผลตอบแทนเต็มที่

การลงทุนในหลักทรัพย์

สำหรับการลงทุนในหลักทรัพย์หรือสินทรัพย์ใดๆ ควรกำหนดวัตถุประสงค์ในการลงทุนคำนึงถึงเป้าหมายของการลงทุนรวมทั้งเงื่อนไขการลงทุนที่ต้องพิจารณาประกอบดังนี้

1. กำหนดวัตถุประสงค์การลงทุนก่อน เพื่อที่จะได้วางแผนการลงทุนและเลือกหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินที่จะลงทุนได้อย่างเหมาะสม

2. กำหนดเป้าหมายว่า ต้องการใช้เงินที่เป็นผลลัพธ์เมื่อใด เพื่อที่จะได้วางแผนการลงทุน ให้มีความสอดคล้องกันระหว่างระยะเวลาที่ลงทุนกับจังหวะของการใช้เงิน เพื่อการใช้จ่ายในอนาคตที่กำหนดไว้

เงื่อนไขที่ผู้ลงทุนต้องนำมาประกอบการพิจารณาในการลงทุน

1. เงินลงทุน เนื่องจากการที่ผู้ลงทุนรายย่อยมีเงินลงทุนน้อย ทำให้จำนวนหลักทรัพย์ที่จะสามารถลงทุนได้มีจำนวนค่อนข้าง จำกัดและกระจุกตัวอยู่เป็นกลุ่มๆ ไม่สามารถลดความเสี่ยงในการลงทุนได้เพราะไม่สามารถกระจายการลงทุนไปในหลักทรัพย์หลายประเภทได้

2. อายุและสุขภาพ เมื่อผู้ลงทุนมีอายุมากขึ้น ข้อจำกัดด้านการเงินหลังเกษียณอายุและสุขภาพที่ทรุดโทรมลงจะมีอิทธิพล ทำให้ผู้ลงทุนเพิ่มความระมัดระวังมากขึ้น และเมื่อจำเป็นก็อาจจะต้องขายหลักทรัพย์ที่ลงทุนไว้เพื่อหาเงินมาเป็นรายได้เสริมกับรายได้ประจำที่ไม่มีแล้วหรือลดลง

3. ภาระผูกพันส่วนบุคคล ซึ่งจะเป็นภาระรายจ่ายต่างๆ ที่หลีกเลี่ยงไม่ได้หรือลดไม่ได้เช่น ค่าเล่าเรียนค่าผ่อนบ้านทำให้ไม่มีเงินส่วนเกินที่จะสามารถนำไปลงทุนได้

4. การศึกษาและประสบการณ์ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่ต้องนำมาพิจารณา ผู้ลงทุนที่ร่ำรวย มีเงินพร้อมสำหรับการลงทุน แต่ไม่ทราบข้อมูลเกี่ยวกับการลงทุนจึงไม่มีโอกาสได้มาลงทุนหรือไม่สามารถเลือกลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีคุณภาพได้

5. เวลา ผู้ลงทุนจำนวนส่วนใหญ่มักไม่มีเวลาที่จะติดตามสถานการณ์เกี่ยวกับการลงทุนจึงเลือกที่จะไม่ลงทุนหรือหากลงทุน ก็มักจะมีปัญหาการลงทุนที่ไม่ประสบความสำเร็จ เพราะขาดข้อมูลทำให้ไม่สามารถปรับเปลี่ยนวิธีการลงทุนได้ทันต่อสถานการณ์

6. ความทนทานต่อความเสี่ยง ผู้ลงทุนแต่ละคนมีความทนทานต่อความเสี่ยงในระดับที่แตกต่างกันซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะส่วนบุคคล เช่นบางคนชอบการลงทุนที่มีความเสี่ยงสูง เพราะรู้ว่าเป็นการลงทุนในจังหวะที่ดีจะได้ผลตอบแทนสูงมาก ในขณะที่ถ้าเป็นจังหวะที่หลักทรัพย์มีราคาลดลงอย่างรวดเร็วอันเนื่องมาจากปัจจัยใดก็ตาม บุคคลนี้ก็จะยอมรับได้ว่าเงินที่ตนลงทุนไปอาจมีจำนวนลดลงอย่างน่าใจหายสิ่งเหล่านี้จึงถือเป็นข้อจำกัดที่สำคัญอย่างหนึ่งในการลงทุน

7. กฎระเบียบจากภาครัฐ กฎระเบียบต่างๆ จะมีส่วนอย่างมากในการจำกัดทางเลือกในการลงทุนเช่นการลงทุนโดยเสรีในหลักทรัพย์นอกประเทศไทยยังถือเป็นข้อห้าม ยกเว้นแต่เป็นการลงทุนผ่านกระบวนการที่รัฐอนุญาต

8. การเสียภาษีรายได้จากการลงทุน ซึ่งเป็นข้อจำกัดของผลตอบแทนการลงทุนอีกอย่างหนึ่ง (สถาบันส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุน. 2557: ออนไลน์)

5.2 แนวความคิดเกี่ยวกับผลตอบแทนจากการลงทุน

มีผู้ให้คำนิยามของคำว่า ผลตอบแทน ไว้ดังนี้

สมหมาย ปฐมวิชัยวัฒน์ และคณะ (2529: 446) ผลตอบแทนจากการลงทุน หมายถึง ดอกผลทั้งสิ้นที่ได้รับจากหลักทรัพย์ ที่ได้ลงทุนนั้นตลอดระยะเวลาหนึ่ง ที่ผู้ลงทุนครอบครองกรรมสิทธิ์ หรือถือครองหลักทรัพย์ นั้นไว้หรือที่เรียกว่า รายได้ปัจจุบัน (Current yield หรือ Income) รวมทั้งมูลค่าส่วนเพิ่มของราคาหลักทรัพย์ ณ วันสุดท้ายของระยะเวลาลงทุนที่สูงกว่าราคาทุนที่ซื้อหลักทรัพย์นั้น หรือที่เรียกว่า ส่วนเกินทุนหรือกำไรส่วนทุน (Capital gain)

สุภาว จุลนาพันธุ์ (2529: 35) ผลตอบแทน หมายถึง กระแสเงินสด ที่ผู้ลงทุนได้รับทั้งหมด ตลอดเวลาที่ลงทุน ผลตอบแทนการลงทุนแบ่งได้เป็น รายได้ปัจจุบัน (Current income) และ กำไรส่วนทุน (Capital gain)

อัญญา ชันธิวิทย์ (2546: 33) ผลตอบแทน (Investment Return) นักลงทุนทั้งประเภทบุคคลธรรมดาและสถาบันต่างมุ่งหวังในสิ่งเดียวกัน คือ ผลตอบแทนจากการลงทุน ในอัตราที่น่าพอใจและคุ้มค่ากับการลงทุน รวมทั้งระดับความเสี่ยงจากการลงทุนที่ต้องแบกรับ เพื่อที่นักลงทุนจะได้นำเงินลงทุนและดอกผลที่เกิดขึ้น ไปใช้ในการอุปโภคตามเป้าหมายในอนาคต (Future Consumption) เช่น บ้าน ที่อยู่อาศัย เงินทุนเพื่อการศึกษาบุตร เงินเพื่อการเกษียณอายุอย่างมีคุณค่า

ผลตอบแทนรวมจากการลงทุน ควรจะคํึงกับปัจจัยเหล่านี้

1. ระยะเวลา ที่ใช้ในการลงทุน
2. อัตราผลตอบแทนที่ได้จากการลงทุน โดยพิจารณา ถึงต้นทุนของการอุปโภคบริโภคตามเป้าหมายในอนาคต (Future Consumption) ที่อาจเพิ่มขึ้นในระหว่างที่ลงทุน ซึ่งเกิดขึ้นเนื่องจากปัจจัยต่างๆ ที่เปลี่ยนไป เช่น อัตราเงินเฟ้อ เป็นต้น
3. การเสียโอกาสที่ยังไม่ได้ใช้เงินทันทีในวันนี้ แต่ต้องชะลอออกไปใช้จ่ายในอนาคตแทน
4. ระดับความเสี่ยงจากการลงทุนที่อาจเกิดผลขาดทุนได้ ประเด็นที่แตกต่างกันบ้าง ก็คือ สำหรับนักลงทุนประเภทสถาบันแล้วผลตอบแทนหรือประโยชน์จากการลงทุน จะตกอยู่กับคนหมู่มาก ซึ่งอาจจะเป็นผู้ถือหุ้น หรือผู้ถือหุ้นรายลงทุน หรือพนักงานลูกจ้าง

ผลตอบแทนรวมจากการลงทุน (Total Return) โดยทั่วไป ประกอบด้วยเงินได้ทุกประเภทที่ได้รับจากการลงทุน และกำไรส่วนเกินทุน

ผลตอบแทนรวม = เงินปันผล + ดอกเบี้ยรับ + ส่วนลดรับ + (กำไรส่วนเกินทุน - ขาดทุนส่วนทุน) + สิทธิ

$$Total\ Return = Dividend + Interest\ Earned + Discount\ Earned + (Capital\ Gain - Capital\ Loss) + Rights$$

โดยความเป็นจริงแล้ว การลงทุนประเภท ย่อมมีค่าใช้จ่าย ซึ่งได้แก่ ค่าธรรมเนียมที่เกี่ยวกับการลงทุน และค่านายหน้าในการซื้อขายหลักทรัพย์ที่นักลงทุนต้องจ่าย ฉะนั้นนักลงทุนควรคำนึงถึง ผลตอบแทนสุทธิ (Net Return หรือ Nominal Return) ซึ่งเป็นผลต่างของ ผลตอบแทนรวม – ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการลงทุน

$$\text{ผลตอบแทนสุทธิ} = \text{ผลตอบแทนรวม} - \text{ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการลงทุน}$$

Net Return or Nominal Return = Total Return – All Fees

หากจะพิจารณาให้ถี่ถ้วนมากขึ้น ผลตอบแทนจากการลงทุนใดๆ ควรสูงกว่าอัตราเงินเฟ้อในขณะนั้นๆ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้ลงทุน มีรายได้จากการลงทุน ในอนาคตคุ้มค่ากับการซื้อสินค้าและบริการที่แพงขึ้นในอนาคต ฉะนั้น นักลงทุนควรคำนึงถึง ผลตอบแทนที่แท้จริง (Real Return) ซึ่งเป็นผลต่างของ ผลตอบแทนสุทธิ – อัตราเงินเฟ้อ

$$\text{ผลตอบแทนที่แท้จริง} = \text{ผลตอบแทนสุทธิ} - \text{อัตราเงินเฟ้อ}$$

Real Return = Net Return – Inflation Rate

5.3 แนวความคิดเกี่ยวกับความเสี่ยงจากการลงทุน

มีผู้ให้คำนิยามของคำว่า ความเสี่ยง ไว้ดังนี้

เพชรี ขุมทรัพย์ (2544: 129) ความเสี่ยง คือ โอกาสที่จะสูญเสียของบางอย่าง (Implies a chance of losing something) ในขณะที่กำลังพิจารณา จะลงทุนในหลักทรัพย์ เป็นความขัดแย้งระหว่าง ความปลอดภัยของเงินลงทุน (Safety of principal) กับอัตราผลตอบแทน ที่ต้องการได้รับจากเงินลงทุนนั้น (Required rate of return)

สุภาว จุลนาพันธุ์ (2529: 36) ความเสี่ยงภัยในการลงทุน หมายถึง การที่ผลตอบแทนที่ได้รับจริงจะน้อยไปกว่าผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนคาดหวังไว้ นั่นคือ ผลตอบแทนจริงอาจจะผันแปรแตกต่างไปจากที่คาดหวังไว้ การวัดความเสี่ยงการลงทุน มีหลายวิธี เช่น การวัดค่าพิสัย (Range) ระหว่าง อัตราผลตอบแทนสูงสุด และต่ำสุดที่จะเป็นไปได้ การวัดค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) หรือ ซิกมา และการวัดค่าเบต้าซึ่งเป็นการวัดค่าความเสี่ยง โดยใช้แนวคิดเกี่ยวกับการทำถดถอย (Regression) เป็นต้น

อัญญา ชันชวิทย์ (2546: 34) ความเสี่ยง คือ การที่ผลตอบแทนจริง (Actual Return) ที่ผู้ลงทุนได้รับจากการลงทุนมีโอกาสที่จะเบี่ยงเบน หรือแตกต่างไปจากผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนนั้นคาดหวังไว้ (Expected Return) ถ้าโอกาสที่การลงทุนเบี่ยงเบน หรือแตกต่างมาก ก็ยิ่งมีความเสี่ยงสูงกว่า แต่ถ้าเบี่ยงเบน หรือแตกต่างน้อยก็จะมีความเสี่ยงต่ำกว่า

6. แนวความคิดเกี่ยวกับตลาดเงิน ตลาดทุน และหลักทรัพย์

มีผู้ให้คำนิยามที่เกี่ยวกับตลาดเงิน ตลาดทุน และหลักทรัพย์ ไว้ดังนี้

ทวี วัระยทุรย์ และคณะ (2529: 26) ตลาดการเงิน หมายถึง ศูนย์กลางการกู้ยืมและการให้กู้ยืมเงินโดยมีสถาบันต่างๆ เช่น ธนาคารพาณิชย์ ธนาคารออมสิน บริษัทการเงิน บริษัทประกันชีวิต ตลาดหลักทรัพย์ เป็นต้น ทำหน้าที่เป็นตลาดการเงิน สามารถแบ่งประเภทตามระยะเวลาของเงินทุนได้เป็น 2 ประเภท คือ ตลาดเงิน และตลาดทุน

อัญญา ชันธวิทย์ (2546: 49-51) ได้ให้คำนิยามของคำว่า ตลาดเงินตลาดทุน ไว้ว่า

ตลาดเงิน หมายถึง ตลาดของการกู้ยืม หรือ จัดหาเงินทุนระยะสั้น ที่มีระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี หลักทรัพย์ที่ซื้อขายในตลาดเงินมักเป็นตราสารแสดงความเป็นหนี้
ตลาดเงิน (Money Market) เป็นตลาดที่มีการซื้อขายตราสารทางการเงินที่มีอายุไม่เกิน 1 ปี เช่น ตั๋วเงินคลัง บัตรเงินฝาก โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะระดมทุนไปใช้จ่าย เพื่อเสริมสภาพคล่องสำหรับการทำธุรกรรมปกติ ในแต่ละวัน

ตลาดทุน (Capital Market) เป็นตลาดที่มีการซื้อขายตราสารทางการเงิน ที่มีอายุมากกว่า 1 ปีขึ้นไป เช่น หุ้นสามัญ พันธบัตรประเภทต่างๆ เพื่อที่จะนำมาใช้ในการลงทุนในโครงการระยะยาว

ตลาดทุน หมายถึง ตลาดที่ทำการซื้อขายหลักทรัพย์ระยะยาว ที่มีอายุเกินกว่า 1 ปี เป็นการระดมเงินทุน เงินออมจากผู้ลงทุนเพื่อจัดสรรให้แก่ผู้ต้องการเงินทุนระยะยาวที่เป็นผู้ออกหลักทรัพย์ กลไกการทำงานของตลาดทุนสามารถตอบสนองความต้องการ ที่แตกต่างกันของผู้ลงทุนทั้งที่เป็นการลงทุนระยะสั้นเพื่อหวังกำไรส่วนเกินจากการซื้อหลักทรัพย์ แล้วขายหลักทรัพย์นั้นออกไป หลังจากที่ได้ถือครองไว้เป็น ระยะเวลาเพียงสั้นๆ หรือที่เป็นการลงทุนระยะยาวที่ผู้ลงทุนซื้อหลักทรัพย์แล้วถือครองอย่างต่อเนื่อง เพื่อต้องการผลตอบแทน ในรูปของเงินปันผล หรือคูปอง ทั้งนี้ ตลาดทุนสามารถจำแนกตามลักษณะของตราสารที่จำหน่ายได้เป็น 2 ประเภท คือ ตลาดตราสารหนี้ และตลาดตราสารทุน

อัญญา ชันธวิทย์ (2546: 58-70) ยังให้คำนิยามของคำ ตลาดตราสารหนี้ ตลาดตราสารทุน และหลักทรัพย์ไว้ว่า

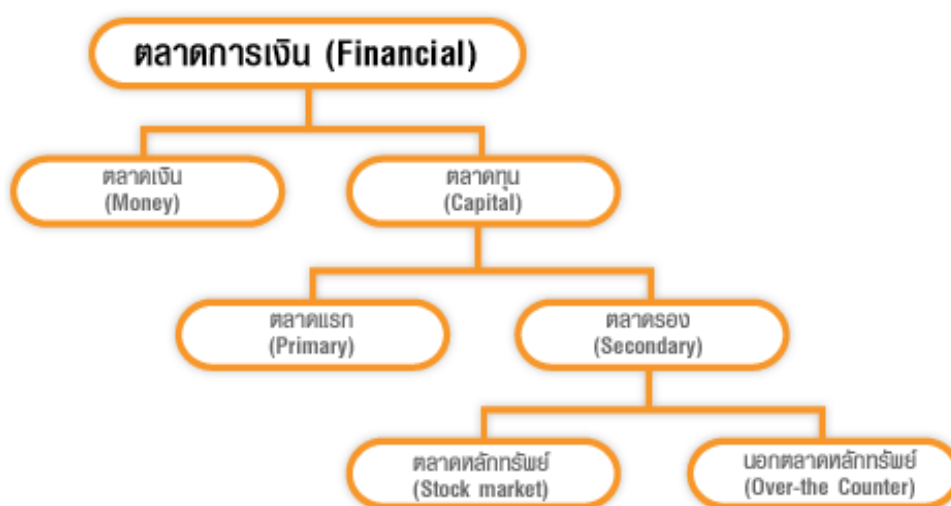
ตลาดตราสารหนี้ (Bond Market หรือ Debt Market) หลักทรัพย์ที่ซื้อขายในตลาดตราสารหนี้ ประกอบด้วย ตราสารแสดงความเป็นหนี้ ที่มีอายุครบกำหนดระยะปานกลาง (โดยทั่วไป 3-5 ปี) และระยะยาว (โดยทั่วไป 5 ปีขึ้นไป) โดยมีรัฐบาล หรือบริษัทเอกชน เป็นผู้ออกจำหน่ายตราสารหนี้

ตลาดตราสารทุน (Equity Market หรือ Stock Market) เป็นตลาดเพื่อการซื้อขายตราสารทางการเงินที่พิจารณาได้ว่า เป็นส่วนทุนของบริษัท ประกอบด้วยหุ้นสามัญ หุ้นบุริมสิทธิ ใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหุ้นสามัญหรือหุ้นบุริมสิทธิ หรือ ตราสารอื่นที่เกี่ยวข้องกับ ตราสารเหล่านั้น ตลาด

ตราสารทุนสามารถ จำแนกตามลักษณะการซื้อขายหลักทรัพย์ เป็นหลักทรัพย์ที่มีการซื้อขายเปลี่ยนมือกันในเวลาต่อมา

1. ตลาดแรกหรือตลาดเพื่อซื้อขายหลักทรัพย์ที่ออกใหม่ (Primary market) เป็นตลาดเพื่อการเสนอขายหลักทรัพย์กลุ่มทุนที่ผู้ต้องการเงินทุนได้ออกใหม่ แล้วนำไปขายในตลาดเป็นครั้งแรก โดยเงินทุนที่จะระดมทุนได้จะนำไปใช้เพื่อการลงทุนระยะยาว

2. ตลาดรองหรือตลาดค้าหลักทรัพย์ (Secondary market/Trading market) เป็นแหล่งซื้อขายหลักทรัพย์ที่ได้ออกจำหน่าย และหมุนเวียนในระบบอยู่แล้ว ทำให้เกิดการเปลี่ยนมือระหว่างผู้ลงทุน ซึ่งถือครองหลักทรัพย์อยู่ และผู้ลงทุนรายต่อไป ที่ประสงค์ที่จะลงทุนซื้อหลักทรัพย์นั้น ตลาดรองของตราสารทุนของไทย ได้แก่ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (Stock Exchange of Thailand หรือ SET) ตลาดหลักทรัพย์ใหม่ (Market for Alternative Investment หรือ MAI)

ภาพประกอบ 8 แสดงโครงสร้างของตลาดทุนของประเทศไทย

ที่มา: ความรู้เกี่ยวกับตลาดเงินและตลาดทุน สถาบันพัฒนาบุคลากรธุรกิจหลักทรัพย์. (2552). หน้า 56.

ผลิตภัณฑ์ในตลาดตราสารทุน ได้แก่ หุ้นสามัญ หุ้นบุริมสิทธิ ใบสำคัญแสดงสิทธิซื้อหุ้นสามัญ

ดัชนีตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET Index) คือ ดัชนีราคาหุ้นของ กลุ่มบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ช่วยทำให้นักลงทุนเข้าใจถึงภาพรวมของมูลค่าของหุ้น เมื่อเปรียบเทียบกับ มูลค่าของตราสารประเภทอื่นๆ เช่น พันธบัตร หุ้นกู้ และตราสารการเงินอื่นๆ ในตลาดการเงิน ดัชนีตลาดหลักทรัพย์ เป็นดัชนีถ่วงเฉลี่ยของมูลค่าหุ้นจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ คำนวณจากมูลค่าตลาดรวมของหุ้นสามัญทั้งหมด ณ วันปัจจุบัน (คำนวณจากราคาถ่วงเฉลี่ยของ

ราคาตลาด ณ ปัจจุบันของหุ้นจดทะเบียนทั้งหมดในกระดานหลัก) โดยคำนวณเปรียบเทียบกับมูลค่าตลาดรวมของหุ้นสามัญทั้งหมด ณ วันฐาน (ราคาตลาด ของหุ้นจดทะเบียนทั้งหมดในตลาดหลักทรัพย์ ในวันที่ 30 เมษายน 2518 ซึ่งเป็นวันที่เปิดดำเนินงานของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย) ซึ่งมีค่าดัชนีตลาดหลักทรัพย์ที่ 100 จุด ดัชนีตลาดหลักทรัพย์มีการแก้ไขปรับปรุงทุกครั้ง มีการรับหุ้นจดทะเบียนใหม่ หรือหุ้นที่ถอดถอนออกจากตลาด หรือมีการเปลี่ยนแปลงฐานทุนของบริษัทจดทะเบียนหรือปัจจัยอื่นๆ ที่จะส่งผลกระทบต่อเหนือจากการเคลื่อนไหวของราคาตลาด

สูตรที่ใช้ในการคำนวณดัชนีตลาดหลักทรัพย์ มีดังนี้

ดัชนีตลาดหลักทรัพย์ = $\frac{\text{มูลค่าตลาดรวมของหุ้นสามัญทั้งหมด ณ วันปัจจุบัน} \times 100}{\text{มูลค่าตลาดรวมของหุ้นสามัญทั้งหมด ณ วันฐาน}}$

หลักทรัพย์ (ตราสาร) คือ สินทรัพย์ ที่มีมูลค่าในการแลกเปลี่ยน ซึ่งผู้ถือครองสินทรัพย์สามารถนำไปขายเพื่อรับเงิน หรือแลกเปลี่ยนเป็นสินค้า หรือบริการอื่นๆ ได้ในตลาดเงินและตลาดทุน ตราสารทางการเงินนั้นจัดอยู่ในประเภทสินทรัพย์ที่ไม่มีตัวตน (Intangible asset) ถึงแม้จะเป็นสินทรัพย์ที่ไม่มีประโยชน์ใช้สอย แต่มูลค่านั้นขึ้นอยู่กับกระแสเงินหรือผลตอบแทนที่ตราสารนั้นจะส่งมอบให้แก่ ผู้เป็นเจ้าของได้ ในอนาคตและระดับความเสี่ยงที่ผู้ถือจะได้รับ จึงไม่มีการสึกหรอ หรือเสื่อมสภาพ นอกจากนี้ ตราสารยังได้แสดงถึงสิทธิเรียกร้องตามกฎหมายต่อผลประโยชน์ที่ผู้ถือครองจะได้รับในอนาคต ซึ่งอาจมาจากรายได้หรือทรัพย์สินของหน่วยงานที่ออกตราสาร นอกจากนี้ ตราสารยังมีสภาพคล่องที่จะสามารถแปลงสภาพขายเป็นเงินสดได้ง่ายกว่าสินทรัพย์ที่มีตัวตน จึงทำให้ตราสารเป็นที่พึงประสงค์ในฐานะการเป็นสินทรัพย์ที่สามารถรักษามูลค่าและรักษาความมั่นคง ให้แก่เจ้าของได้

คุณลักษณะของหลักทรัพย์ประเภทต่างๆ (Features of Securities) ได้แก่

1. โอนเปลี่ยนมือกันได้
2. มีสภาพคล่อง
3. มีศักยภาพในการทำกำไร
4. ใช้เป็นหลักทรัพย์ค้ำประกันได้
5. สิทธิอื่นๆ

7. ขั้นตอนการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

ฝ่ายการลงทุนบุคคล สายงานการตลาด ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2557) เมื่อทราบถึงหลักทรัพย์ชนิดต่าง ๆ และการพิจารณาความเหมาะสมในการลงทุนแล้ว จะอธิบายขั้นตอนต่าง ๆ ที่จะเข้าสู่การซื้อขาย ว่าจะต้องมีความพร้อมอย่างไร และต้องทำอะไรบ้าง

ขั้นตอนที่ 1 วางกรอบการลงทุนของตัวเองอย่างชัดเจน วงเงินที่คุณจะลงทุน ระยะเวลาที่จะลงทุน ความคาดหวังผลตอบแทน คุณพร้อมรับความเสี่ยงแค่ไหน หรือพร้อมรับความจริง หากต้องขาดทุนในวงเงินเท่าไรเช่นกัน ถ้าได้กำไร จะขยายวงเงินในการลงทุนหรือไม่ ฯลฯ ทั้งหมดนี้เป็นการตั้งสติ กำหนดขอบเขตการลงทุนของตัวเอง

ขั้นตอนที่ 2 คุณต้องมีบัญชีกับธนาคารเพื่อใช้ในการซื้อขายหลักทรัพย์ ซึ่งอาจเป็นบัญชีออมทรัพย์หรือกระแสรายวันก็ได้ คุณต้องแจ้งเลขที่บัญชีที่คุณจะใช้ เมื่อคุณเปิดบัญชีเพื่อซื้อขายหลักทรัพย์ กับโบรกเกอร์ที่คุณจะใช้บริการ

ขั้นตอนที่ 3 ติดต่อบริษัทหลักทรัพย์หรือโบรกเกอร์ และสมัครเป็นสมาชิกหรือลูกค้า โดยการขอเปิดบัญชีเพื่อซื้อขายหลักทรัพย์ ซึ่งแบ่งเป็น 2 ประเภทคือ

1) บัญชีเงินสด (Cash Account) หมายถึง บัญชีที่ผู้ลงทุนจะต้องชำระด้วยเงินสด เมื่อมีการแจ้งผลการซื้อจริงเกิดขึ้น บัญชีเงินสดนี้โบรกเกอร์จะพิจารณาอนุมัติวงเงินที่เหมาะสมกับฐานะการเงิน และความสามารถในการชำระหนี้ ทั้งนี้การซื้อขายหลักทรัพย์จะต้องชำระค่าซื้อภายใน 3 วัน นับจากวันที่ซื้อหลักทรัพย์

2) บัญชีเงินให้กู้ยืมเพื่อซื้อหลักทรัพย์ หรือบัญชีมาร์จิน (Margin Account) เป็นบัญชีที่ผู้ลงทุนจ่ายชำระค่าซื้อหลักทรัพย์ส่วนหนึ่ง และกู้ยืมเงินจากโบรกเกอร์อีกส่วนหนึ่ง โดยมีหลักทรัพย์ที่ซื้อวางเป็นหลักประกัน และมีข้อตกลงว่านักลงทุนจะต้องจ่ายดอกเบี้ยสำหรับเงินในส่วนที่กู้ยืมด้วยการลงทุนด้วยระบบมาร์จินมีความซับซ้อนที่ต้องระวังอยู่ในวงเงินที่คุณใช้ลงทุนอยู่นั้น สามารถเพิ่มขึ้นหรือลดลงตลอดเวลา และอาจรวดเร็วรุนแรงตามสภาพการณ์ของตลาดหลักทรัพย์และของตัวหุ้นที่คุณถือลงทุนด้วยระบบมาร์จินอยู่

การลงทุนด้วยระบบมาร์จินในกรณีที่มูลค่าที่ลงทุนด้วยระบบบัญชีมาร์จินตกต่ำจากวงเงินกู้ครั้งแรก (Initial Margin) จนถึงเกณฑ์ที่กำหนด โบรกเกอร์จะเรียกเพื่อนำเงินสดมาวางเป็นหลักประกันเพิ่มเติม (Margin Call) เพื่อให้มูลค่าหลักประกันวงเงินกู้ของคุณอยู่ในอัตราส่วนที่กำหนด หรือที่เรียกว่า Maintenance Margin Rate หากไม่นำเงินมาวางเป็นหลักประกัน โดยที่ราคาหุ้นที่ลงทุนอยู่นั้นตกลงไปเรื่อยๆ จนถึงระดับที่ตลาดหลักทรัพย์ กำหนดไว้โบรกเกอร์จะต้องนำหุ้นนั้นออกขาย (Forced Sell) เพื่อนำเงินสดที่ได้มาใช้หลักประกันเพิ่มเติมเพื่อให้ Maintenance Margin Rate ของเรานั้นอยู่ในเกณฑ์ที่กำหนด ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ถ้าตลาดหลักทรัพย์กำหนด

Initial Margin Rate =	50%
Margin Call =	35%
Forced Sell =	25%

หากมีความประสงค์จะซื้อหุ้นด้วยบัญชี Margin มูลค่า 100,000 บาท
 จะต้องวางเงินเป็นหลักประกันเบื้องต้น 50,000 บาท
 เมื่อราคาหุ้นลดต่ำลงจนมีมูลค่าเหลือ 75,000 บาท
 หลักประกันจะลดลงเหลือ 25,000 บาท
 ซึ่งคิดจาก $50,000 - (100,000 - 75,000) = 25,000$ บาท
 หรือเท่ากับ 33.33% ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 35%

โบรกเกอร์ของคุณจะให้คุณนำเงินมาวางเพิ่มเพื่อให้มูลค่าหลักประกันของคุณครบตาม
 เกณฑ์คือ 35% ซึ่งมีวิธีคำนวณคือ

$$\frac{75,000 \times 35}{100} = 26,250 \text{ บาท}$$

ซึ่งคุณต้องนำเงินมาวางเพิ่ม $26,250 - 25,000 = 1,250$ บาท

และหากไม่นำเงินไปวางเพิ่ม และราคาหุ้นของคุณยังตกลงเรื่อย ๆ จนเหลือมูลค่าเพียง
 40,000 บาท ซึ่งต่ำกว่า 25% เป็นระดับที่จะถูก Forced Sell โบรกเกอร์จะนำหุ้นของคุณบางส่วน
 ออกขาย เพื่อให้ได้เงินมาเพิ่มมูลค่าหลักประกันเงินกู้ของคุณ โดยเทียบกับยอดมูลค่าหลักทรัพย์แล้ว
 เกินกว่า 25% ในกรณีที่ถูกรวม Forced Sell หลายครั้ง จนกระทั่งหุ้นของคุณหมด คุณยังต้องรับผิดชอบ
 ภาระหนี้ส่วนที่เหลือกับแหล่งเงินกู้ของคุณพร้อมภาระดอกเบี้ยทั้งหมดด้วย

เอกสารที่ต้องใช้เพื่อเปิดบัญชีซื้อขายหลักทรัพย์

เมื่อคุณตัดสินใจจะเปิดบัญชีซื้อขายหลักทรัพย์ คุณต้องจัดเตรียมเอกสารดังต่อไปนี้

1. สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาใบสำคัญคนต่างด้าว หรือสำเนาหนังสือเดินทาง
 ในกรณีเป็นชาวต่างชาติ
2. สำเนาทะเบียนบ้าน
3. สำเนาบัตรประจำตัวผู้เสียภาษีอากร
4. สำเนาใบแจ้งรายการบัญชีธนาคาร (Bank Statement) หรือสำเนาสมุดคู่ฝากบัญชีออม
 ทรัพย์ย้อนหลัง 6 เดือน

การเปิดบัญชีซื้อขายหลักทรัพย์ สามารถติดต่อเพื่อขอเปิดบัญชีซื้อขายหลักทรัพย์ กับ
 บริษัทหลักทรัพย์ที่เป็นนายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์ได้ ทั้งบริษัทที่เป็นสมาชิกและไม่เป็นสมาชิกของ
 ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

วิธีการส่งคำสั่งซื้อ-ขายหลักทรัพย์

ตลาดหลักทรัพย์เปิดทำการ วันจันทร์-วันศุกร์ ยกเว้นวันหยุดธนาคาร สมาชิกสามารถส่งคำสั่งซื้อขายได้ วันละ 2 ช่วงเวลา ตลาดหลักทรัพย์ได้กำหนดระยะเวลาที่สามารถส่งคำสั่งซื้อขายมาเป็นการเสนอซื้อขายบนกระดานหลัก ดังนี้

ช่วงเช้า	09.30 - 10.00 น. ระยะก่อนเปิดทำการซื้อขายช่วงเช้า (Pre-Open)
	10.00 - 12.30 น. ระยะเวลาทำการซื้อขายช่วงเช้า (Open)
ช่วงบ่าย	14.00 - 14.30 น. ระยะก่อนเปิดทำการซื้อขายช่วงบ่าย (Pre-Open)
	14.30 - 16.00 น. ระยะเวลาทำการซื้อขายช่วงบ่าย (Open)

การซื้อขายหลักทรัพย์ เป็นธุรกรรมที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสภาพของผู้ถือหลักทรัพย์ (หุ้น) รายหนึ่งไปยังอีกรายหนึ่ง โดยผู้ถือหลักทรัพย์รายเดิม (ผู้ขาย) เมื่อขายหลักทรัพย์ สถานะความเป็นเจ้าของหลักทรัพย์ (ผู้ถือหุ้น) ที่ขายจะถูกโอนไปยังผู้ถือหลักทรัพย์รายใหม่ (ผู้ซื้อ) ขณะเดียวกันผู้ถือหลักทรัพย์รายใหม่ (ผู้ซื้อ) ก็จะต้องชำระราคาซื้อหลักทรัพย์นั้นให้กับผู้ถือหลักทรัพย์รายเดิม (ผู้ขาย) เป็นการตอบแทน

กระบวนการซื้อขายหลักทรัพย์ มี 4 ขั้นตอน

1. การตกลงซื้อขาย
2. การชำระราคา
3. การส่งมอบหลักทรัพย์
4. การโอนหลักทรัพย์

วิธีส่งคำสั่งซื้อ-ขายหลักทรัพย์นั้น สามารถกระทำได้ 3 วิธีคือ

1. สั่งด้วยตัวคุณเองที่ห้องค้าหลักทรัพย์ ซึ่งคุณจะต้องกรอกใบคำสั่งซื้อหรือขายด้วยตนเอง พร้อมทั้งเซ็นชื่อกำกับ
2. สั่งทางโทรศัพท์ ในกรณีที่ไม่สะดวกหรือไม่ต้องการไปส่งคำสั่ง ณ ห้องค้าหลักทรัพย์ อาจโทรศัพท์ไปยังเจ้าหน้าที่ฝ่ายการตลาดผู้ดูแลบัญชีซื้อขายหลักทรัพย์ และส่งคำสั่งที่แจ้งรายละเอียดทั้งหมด รวมทั้งจะต้องแจ้งรหัสประจำตัวของผู้ซื้อขายทุกครั้ง
3. สั่งซื้อผ่านทางอินเทอร์เน็ต ในกรณีที่ได้เปิดบัญชี และแจ้งความต้องการที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ผ่านทางอินเทอร์เน็ต เจ้าของบัญชีจะได้รับรหัสลูกค้าและรหัสผ่าน (User Name and Password) สำหรับในการใช้ส่งซื้อขายหลักทรัพย์ทางอินเทอร์เน็ต ซึ่งจะต้องรักษารหัสดังกล่าวไว้เป็นความลับเช่นเดียวกับรหัสบัตร ATM

ตลาดหลักทรัพย์ได้มีการกำหนดหน่วยการซื้อขายและช่วงราคา ดังนี้

1. หน่วยการซื้อขาย (Board Lot) กำหนดไว้สำหรับการซื้อขายบนกระดานหลัก โดยทั่วไป ส่วนใหญ่จะเป็น Board Lot ละ 100 หุ้นเท่ากันทุกหลักทรัพย์ แต่ในกรณีที่มีผู้ต้องการซื้อ-

ขายหุ้นเป็นเศษของหน่วยการซื้อขาย เช่น 15 หุ้น 77 หุ้น จะทำการซื้อขายได้บนกระดานหน่วยย่อย (Odd Lot Board)

2. ช่วงราคา (Spread) ตลาดหลักทรัพย์ได้กำหนดช่วงราคาการปรับขึ้น-ลงของราคาซื้อขายหลักทรัพย์แต่ละครั้งที่แน่นอนไว้เพื่อให้การซื้อขายหลักทรัพย์มีมาตรฐาน และก่อให้เกิดการซื้อขายที่สะดวกรวดเร็วขึ้นดังนี้

ตาราง 2 ช่วงราคาหลักทรัพย์

ระดับราคาตลาด			ช่วงราคา	
ต่ำกว่า	2	บาท	0.01	บาท
ตั้งแต่	2 - 5	บาท	0.02	บาท
ตั้งแต่	5 - 10	บาท	0.05	บาท
ตั้งแต่	10 - 25	บาท	0.10	บาท
ตั้งแต่	25 - 50	บาท	0.25	บาท
ตั้งแต่	50 - 100	บาท	0.50	บาท
ตั้งแต่	100 - 200	บาท	1.00	บาท
ตั้งแต่	200 - 400	บาท	2.00	บาท
ตั้งแต่	400 - 800	บาท	4.00	บาท
ตั้งแต่	800 ขึ้นไป	บาท	6.00	บาท

ยกตัวอย่างเช่น ผู้ลงทุนที่จะเสนอซื้อหรือเสนอขายหลักทรัพย์ จึงจำเป็นที่จะต้องเสนอราคาให้ตรงกับช่วงราคาที่ตลาดหลักทรัพย์กำหนด เช่น หุ้นที่มีการซื้อขายกันอยู่ที่ราคา 110 บาท ผู้ลงทุนจะต้องเสนอราคาเสนอซื้อหรือเสนอขายด้วยราคาที่ตรงช่วงละ 1 บาท เช่น เสนอซื้อที่ราคา 109 บาท หรือเสนอขายที่ราคา 111 บาท หรือในช่วงราคาอื่น ๆ ที่เป็นทวีคูณของช่วง 1 บาท เช่น เสนอซื้อที่ 108, 107 และเสนอขายที่ 112 และ 113 บาท หรือในกรณีที่ราคาหุ้นมีการตกลงซื้อขายกันอยู่ที่ 250 บาท ซึ่งกำหนดช่วงราคาไว้ช่วงละ 2 บาท ดังนั้นนักลงทุนจะต้องเสนอราคาซื้อหรือขายให้ตรงช่วงละ 2 บาท หรือทวีคูณของ 2 บาท เช่น เสนอราคาที่ 252, 254, 256 เป็นต้น แต่ถ้าคุณเสนอราคาที่ 253, 255, 259 เครื่องคอมพิวเตอร์ของตลาดหลักทรัพย์จะไม่ตอบรับคำสั่งของคุณ เพราะไม่สามารถลงตัวกับช่วงราคาที่ตั้งไว้

3. ราคาซื้อขายสูงสุดและต่ำสุดในแต่ละวัน (Ceiling & Floor Price) ตลาดหลักทรัพย์มีข้อกำหนดให้ ราคาซื้อขายหลักทรัพย์ในแต่ละวัน สามารถเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นสูงสุด หรือลดลงต่ำสุดได้ไม่เกินร้อยละ 30 ของราคาซื้อขายสุดท้ายในวันทำการก่อนหน้านี้ หรืออธิบายง่าย ๆ ว่า ราคาหุ้นโดยทั่วไปในแต่ละวันจะขึ้นลงได้ไม่เกินร้อยละ 30 จากราคาปิดตลาดของวันทำการก่อนหน้านี้ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้ลงทุนได้มีเวลาเพียงพอ เพื่อพิจารณาประกอบการตัดสินใจ เมื่อมีการขึ้นลงผันผวนที่รุนแรงเกินไป อย่างไรก็ตามกฎข้อนี้มีการยกเว้นสำหรับหลักทรัพย์บางประเภท อาทิ ใบสำคัญแสดงสิทธิต่าง ๆ (Warrant) หรือหลักทรัพย์ที่ถูกสั่งพักการซื้อขายไปเป็นระยะเวลานาน

4. การหยุดการซื้อขายหลักทรัพย์เป็นการชั่วคราว (Circuit Breaker) ตลาดหลักทรัพย์มีข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงของดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์ไว้ด้วยเช่นกัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้ลงทุนได้รับทราบและได้มีเวลารับรู้และไตร่ตรองข้อมูลข่าวสารที่เกิดขึ้น ก่อนที่จะตัดสินใจลงทุนต่อไป โดยในกรณีที่เกิดการเปลี่ยนแปลงของระดับราคาอย่างรุนแรง Circuit Breaker จะทำงานใน 2 ระดับ ดังนี้

ระดับแรก เมื่อดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์เปลี่ยนแปลงลดลงถึงร้อยละ 10 ของค่าดัชนีปิดในวันทำการก่อนหน้านี้ ตลาดหลักทรัพย์จะหยุดทำการซื้อขายเป็นเวลา 30 นาที

ระดับที่สอง เมื่อดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์เปลี่ยนแปลงลดลงถึงร้อยละ 20 ของค่าดัชนีปิดในวันทำการก่อนหน้านี้ ตลาดจะหยุดพักการซื้อขายเป็นเวลา 1 ชั่วโมง

และหลังจากการทำงานระดับที่สองของ Circuit Breaker แล้วตลาดหลักทรัพย์จะเปิดให้ทำการซื้อขายต่อไป จนถึงเวลาปิดทำการซื้อขายตามปกติ โดยไม่มีกาหยุดพักการซื้อขายอีก เนื่องจากดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์จะถูกกำกับโดยกลไกของราคา Ceiling & Floor ซึ่งจะเป็นตัวควบคุมไม่ให้ดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์ลดลงต่ำกว่าร้อยละ 30 อยู่แล้ว

เครื่องหมายแสดงการห้าม หรือการให้ผู้ลงทุนระวังในประเด็นต่าง ๆ ในการลงทุน

กรณีมีเหตุการณ์ที่อาจส่งผลกระทบต่อสิทธิประโยชน์ของผู้ลงทุนหรือการซื้อขายหุ้น ตลาดหลักทรัพย์ฯ จะขึ้นเครื่องหมายต่าง ๆ บนกระดานซื้อขาย เพื่อให้ผู้ลงทุนทราบข้อมูลเกี่ยวกับหุ้นแต่ละตัว โดยเครื่องหมายที่สำคัญ ๆ ได้แก่

ตาราง 3 เครื่องหมายแสดงการห้าม หรือการให้ผู้ลงทุนระวังในประเด็นต่างๆ ในการลงทุน

เครื่องหมาย	ความหมาย
NP (Notice Pending)	บริษัทจดทะเบียนต้องรายงาน และตลาดหลักทรัพย์อยู่ระหว่างรอข้อมูลจากบริษัท
NR (Notice Received)	ตลาดหลักทรัพย์ ได้รับการชี้แจงข้อมูลจากบริษัทจดทะเบียนที่ขึ้นเครื่องหมาย NP แล้ว และจะขึ้นเครื่องหมาย NR เป็นเวลา 1 วัน
SP (Suspension)	ห้ามซื้อขายหุ้นเป็นการชั่วคราว โดยแต่ละครั้งมีระยะเวลาเกินกว่าหนึ่งรอบการซื้อขาย
H (Halt)	ห้ามซื้อขายหุ้นเป็นการชั่วคราว โดยแต่ละครั้งมีระยะเวลาไม่เกินกว่าหนึ่งรอบการซื้อขาย
XD (Excluding Dividend)	ผู้ถือหุ้นไม่ได้สิทธิ รับเงินปันผล
XI (Excluding Interest)	ผู้ถือหุ้นไม่ได้สิทธิ รับดอกเบี้ย
XE (Excluding Exercise)	แสดงการปิดสมุดทะเบียน พักการโอนหุ้น เพื่อให้สิทธิแก่ผู้ถือหุ้น ในการนำตราสารสิทธิไปแปลงสภาพเป็นหุ้นอ้างอิง
XR (Excluding Right)	ผู้ถือหุ้นไม่ได้สิทธิ จองซื้อหุ้นออกใหม่
XW (Excluding Warrant)	ผู้ถือหุ้นไม่ได้สิทธิรับ ใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหุ้น
XS (Excluding Short-term Warrant)	ผู้ถือหุ้นไม่ได้สิทธิรับ ใบสำคัญแสดงสิทธิในการจองซื้อหุ้นระยะสั้น
XT (Excluding Transferable Subscription Right)	ผู้ถือหุ้นไม่ได้สิทธิ ในการซื้อหุ้นเพิ่มทุนที่โอนสิทธิได้
XP (Excluding Principal)	ผู้ถือหุ้นไม่ได้สิทธิรับ เงินต้นที่บริษัทประกาศจ่ายคืนในคราวนั้น
XM (Excluding Meetings)	ผู้ถือหุ้นไม่มีสิทธิ เข้าร่วมประชุมผู้ถือหุ้น
XN (Excluding Capital Return)	ผู้ถือหุ้นไม่มีสิทธิ ในการรับเงินคืนจากการลดทุน
XA (Excluding All)	ผู้ถือหุ้นไม่ได้สิทธิทุกประเภท ที่บริษัทประกาศให้ในคราวนั้น

8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ พฤติกรรมการลงทุน หุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร

พิชิต อัคราทิตย์; เจริญชัย เล็งศิริวัฒน์; และปราณี เล็กศรีสกุล (2540) ได้ศึกษาถึงผลกระทบของข่าวต่อการเปลี่ยนแปลงราคาหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อตอบปัญหา 2 ประเด็นคือ ข่าวต่าง ๆ โดยเฉพาะข่าวเศรษฐกิจ ข่าวการเมือง และข่าวต่างประเทศมีผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงระดับราคาหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์หรือไม่ อย่างไร และหากข่าวดังกล่าวมีผลกระทบจริงจะมีวิธีลดผลกระทบที่เกิดขึ้นอย่างไร โดยการทดสอบแบบจำลองโดยใช้ตัวแปรอิสระทั้งสิ้น 150 ตัว ทำการทดสอบความมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95% มีจำนวน 5 ตัวได้แก่ มูลค่าซื้อขายสุทธิของนักลงทุนต่างประเทศ ข่าวการไหลเข้าเงินทุนจากต่างประเทศ ข่าวการเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ยต่างประเทศ ข่าวการเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ยในประเทศ และข่าวการประกาศและเปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์ในตลาดหลักทรัพย์

ผลการศึกษาพบว่า ข่าวมีผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงระดับราคาหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์จริง ประเภทของข่าวและระดับของผลกระทบจะมากน้อยแตกต่างกันไปตามสภาวะเศรษฐกิจในแต่ละช่วงเวลา และผลกระทบที่เกิดขึ้นมีส่วนลดทอนเสถียรภาพและประสิทธิภาพของตลาดทุนไทย

สุพร จรูญรังษี (2546) ได้ศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 385 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแตกต่างใช้ การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว การวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ใช้วิธีผลต่างอย่างมีนัยสำคัญน้อยที่สุด และการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน

ผลการศึกษาพบว่า นักลงทุนทั่วไปในประเทศกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็น เพศชายมีอายุอยู่ในช่วง 30 – 39 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรี อาชีพ ส่วนใหญ่เป็นพนักงานบริษัทเอกชน มีรายได้ต่อเดือน 20,001 – 50,000 บาท นอกจากนี้ยังพบว่า นักลงทุนส่วนใหญ่มีบุคลิกภาพในการใช้เหตุผลในการตัดสินใจมากที่สุด โดยมีปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อ/ขายหลักทรัพย์ด้านแหล่งข้อมูลข่าวสารจากบทวิเคราะห์และคำแนะนำของโบรกเกอร์ อาทิ ปัจจัยด้านภาวะเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องทิศทางของอัตราดอกเบี้ยมากที่สุด ปัจจัยด้านภาวะการเมืองที่เกี่ยวข้องภาวะการเมืองต่างประเทศมากที่สุด ปัจจัยด้านภาวะหลักทรัพย์ด้านหลักทรัพย์ที่ได้ลงทุนมีราคาเพิ่มขึ้น และรองลงมาคือหลักทรัพย์ที่ได้ลงทุนมีการประกาศจ่ายเงินปันผล และในส่วนของจุดมุ่งหมายในการลงทุน คือต้องการกำไรจากการซื้อขายหลักทรัพย์มากที่สุด และต้องการเงินปันผล ส่วนประเภท

หลักทรัพย์ที่นิยมลงทุนคือหุ้นสามัญมากที่สุด รองลงมาคือใบสำคัญแสดงสิทธิ และในส่วนของระยะเวลาถือครองหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยเท่ากับ 61.96 วัน

นิธิศ หัตถการุณย์ (2548) ได้ศึกษาถึงพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุนประเภทบุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 385 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแตกต่างใช้การทดสอบค่าที (T-Test) การวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ใช้วิธีผลต่างอย่างมีนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD) และการเปรียบเทียบข้อมูลเชิงกลุ่ม โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-square)

ผลการศึกษาพบว่า นักลงทุนประเภทบุคคลที่ซื้อขายหลักทรัพย์ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุ 26-35 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรี อาชีพส่วนใหญ่เป็นพนักงานบริษัทเอกชน/รับจ้าง รายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 50,000 บาท ประสบการณ์ในการลงทุนส่วนใหญ่ไม่ถึง 1 ปี จำนวนเงินลงทุนส่วนใหญ่ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 500,000 บาท พฤติกรรมการลงทุนหลักทรัพย์ส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการลงทุนคือต้องการกำไรจากการลงทุนมากที่สุด และข้อมูลประกอบการตัดสินใจลงทุนคือบทวิเคราะห์จากบริษัทหลักทรัพย์มากที่สุด และในส่วนของการพิจารณาเลือกหลักทรัพย์คือ ดูปัจจัยพื้นฐานของหลักทรัพย์เป็นหลัก และรองลงมาคือระดับราคา แนวรับ-แนวต้าน หรือวิเคราะห์ทางเทคนิค และมีเหตุผลในการเลือกหลักทรัพย์คือคาดการณ์ราคาว่ามีแนวโน้มสูงขึ้น รองลงมาคือผลประโยชน์การเติบโตดี ส่วนความถี่ในการลงทุนหลักทรัพย์คือทุกสัปดาห์และรองลงมาคือทุกวัน ส่วนระยะเวลาในการถือครองโดยเฉลี่ยคือ 36 วัน และกลุ่มหลักทรัพย์ที่นักลงทุนทำการลงทุนมากที่สุดคือ กลุ่มธุรกิจการเงิน และกลุ่มพลังงาน และในส่วนของการปัจจัยทางด้านการประชาสัมพันธ์การตลาดที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุน พบว่า ผลิตภัณฑ์และช่องทางจัดจำหน่ายมีผลต่อพฤติกรรมการลงทุน ผลิตภัณฑ์ที่มีผลต่อการซื้อขาย โดยนักลงทุนให้ความสำคัญกับสภาพคล่องของหลักทรัพย์และแนวโน้มการเติบโตอนาคต ส่วนช่องทางจัดจำหน่าย มีผลต่อการซื้อขาย โดยนักลงทุนให้ความสำคัญกับความสะดวกรวดเร็วในการสั่งซื้อขายหลักทรัพย์ และในส่วนของการปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุน พบว่า ภาวะเศรษฐกิจมีผลต่อพฤติกรรมการลงทุน เนื่องจากนักลงทุนนำมาเป็นปัจจัยประกอบการเลือกหลักทรัพย์ที่จะลงทุน โดยมีการวิเคราะห์เศรษฐกิจมหภาค วิเคราะห์อุตสาหกรรม และวิเคราะห์บริษัท เพื่อเลือกหลักทรัพย์ที่จะลงทุน

วสินท์ ดันตะสิ (2549) ได้ศึกษาถึงการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่ออัตราผลตอบแทนส่วนเกินของหุ้นสามัญที่เสนอขายครั้งแรกต่อประชาชน ในปี พ.ศ.2545 2546 และ 2547 โดยใช้สมการเศรษฐมิติ แบบการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงซ้อน (Multiple Regression) และใช้วิธีการกำลังสองน้อยที่สุด แบบธรรมดา (Ordinary Least Square) และข้อมูลที่ใช้เป็นข้อมูลทุยภูมิ โดยปัจจัยที่นำมาวิเคราะห์ ได้แก่ ดัชนีตลาดหลักทรัพย์ ณ วันที่หุ้น IPOs เข้าซื้อขายวันแรก (SET) กำไรต่อหุ้น (EPS) อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (D/E) อัตราส่วนราคาตลาดต่อกำไรต่อหุ้น (P/E) มูลค่าทางบัญชี (BV) สินทรัพย์รวม (Total asset)

ผลการศึกษาพบว่า อัตราส่วนราคาตลาดต่อกำไรต่อหุ้น (P/E) มีความสัมพันธ์กับ อัตราผลตอบแทนส่วนเกิน (Capital Gain) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ 29.924 ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ในปี พ.ศ. 2546 ดัชนีตลาดหลักทรัพย์ ณ วันที่หุ้น IPOs เข้าซื้อขายวันแรก (SET) และ อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (D/E) มีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนส่วนเกิน (Capital Gain) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ 4796.631 และ 5675.846 ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และ 99 และ ในปี พ.ศ. 2547 อัตราส่วนราคาตลาดต่อกำไรต่อหุ้น (P/E) มีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนส่วนเกิน (Capital Gain) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ 0.007 ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90

ชินานุตม์ แก้วรัตนกุล (2549) ได้ศึกษาถึงลักษณะประชากรศาสตร์ การรับรู้เกี่ยวกับการสื่อสารทางการตลาด และพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมของนักลงทุนทั่วไปในกรุงเทพมหานคร มีประเด็นที่ใช้ในการศึกษา คือ ลักษณะทางประชากรศาสตร์ และพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวม โดยมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 216 คนโดยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบสมมติฐานใช้สถิติ การทดสอบไคสแควร์

ผลการศึกษาพบว่า เหตุผลที่นักลงทุนทั่วไปใช้ในการลงทุนในกองทุนรวม มีความสัมพันธ์กับ อายุ รายได้ต่อเดือน อาชีพ สถานภาพสมรส ปริมาณการเปิดรับสื่อทางด้านการโฆษณา การส่งเสริมการขาย การขายโดยบุคคล และการประชาสัมพันธ์ ลักษณะการรับรู้ข้อมูลทางด้านการส่งเสริมการขาย และการตลาดทางตรง และทัศนคติต่อกองทุนรวมทางด้านการขายโดยบุคคลและการตลาดทางตรง ความถี่เฉลี่ยต่อปีที่นักลงทุนทั่วไปลงทุนในกองทุนรวม มีความสัมพันธ์กับ รายได้ต่อเดือน และอาชีพ จำนวนเงินลงทุนเฉลี่ยที่นักลงทุนทั่วไปลงทุนในกองทุนรวม มีความสัมพันธ์กับ อายุ รายได้ต่อเดือน อาชีพ สถานภาพสมรส ปริมาณการเปิดรับสื่อทางด้านการประชาสัมพันธ์ ลักษณะการรับรู้ข้อมูลทางด้านการตลาดทางตรง และทัศนคติต่อกองทุนรวมทางด้านการโฆษณา และการขายโดยบุคคล ช่องทางที่เลือกทำธุรกรรมในกองทุนรวม มีความสัมพันธ์กับ อายุ อาชีพ ทัศนคติ ต่อกองทุนรวมทางด้านการโฆษณา และการขายโดยบุคคล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาถึงปัจจัยส่วนบุคคล และสภาพแวดล้อมทางการลงทุน ที่มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้วิจัยได้เลือกใช้แนวความคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมาใช้ในการดำเนินการวิจัยดังนี้

แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลหรือลักษณะประชากรศาสตร์ ผู้วิจัยอ้างอิงจาก ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2550) ซึ่งได้กล่าวว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมผู้บริโภค ประกอบไปด้วย อายุ เพศ วงจรชีวิตครอบครัว อาชีพ การศึกษา โอกาสทางเศรษฐกิจแบบการดำรงชีวิต อาทิ ผู้ที่มีประสบการณ์ ข้อมูลทางด้านปัจจัยส่วนบุคคลเหล่านี้สามารถนำมาใช้ในการกำหนดแบบสอบถามอย่างเป็นระบบเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการทำวิจัย ซึ่งเกณฑ์ในการแบ่งอายุ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ผู้วิจัยอ้างอิงจาก สุพร จรูญรังษี (2547) ที่ได้ศึกษาถึงปัจจัยที่มี

อิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุน (หลักทรัพย์ทุกประเภท) ในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศในเขตกรุงเทพมหานคร

แนวความคิดเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางการลงทุน ผู้วิจัยอ้างอิงจากแนวความคิดของ นิธิศ หัตถการุณย์ (2548) ที่ได้ทำการศึกษาถึง สภาพแวดล้อมทางการลงทุน ด้านภาวะเศรษฐกิจ ภาวะการเมือง และปัจจัยที่มีผลกระทบจากต่างประเทศ มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ นักลงทุนจะนำปัจจัยด้านเศรษฐกิจมาใช้พิจารณาร่วมกับหลักเกณฑ์ในการพิจารณาเลือกหลักทรัพย์ โดยการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานหลักทรัพย์ โดยมีการวิเคราะห์ภาพรวมเศรษฐกิจก่อน จากนั้นวิเคราะห์อุตสาหกรรม แล้วจึงวิเคราะห์บริษัท (หลักทรัพย์) เมื่อได้เลือกหลักทรัพย์ที่จะลงทุนได้แล้ว จึงหาจังหวะเวลาของการลงทุน โดยใช้การวิเคราะห์ทางเทคนิค เพื่อหาระดับราคาที่เหมาะสมเข้าลงทุนได้ และด้านการเมืองเป็นปัจจัยที่ต้องพิจารณาในระยะสั้นๆ หากการเมืองมีความชัดเจนรัฐบาลมีเสถียรภาพในการเป็นรัฐบาลอย่างต่อเนื่อง ก็จะลดความสำคัญลงในระยะยาว ซึ่งเหล่านี้ล้วนเป็นแหล่งข้อมูลข่าวสารในแต่ละด้านที่มีผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุน อ้างอิงจาก สุพร จรูญรังษี (2547) ผู้วิจัยจึงได้นำแนวความคิดสภาพแวดล้อมทางการลงทุน ดังกล่าว ด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง ด้านภาวะอุตสาหกรรม ด้านภาวะหลักทรัพย์ ด้านการวิเคราะห์ทางเทคนิค มาใช้ในการศึกษาวิจัยเฉพาะเจาะจงลงไปในเรื่องของการลงทุนในหุ้นสามัญเท่านั้น โดยนำมาใช้ในการกำหนดแบบสอบถามอย่างเป็นระบบเพื่อให้ได้บรรลุวัตถุประสงค์ในการทำวิจัย

แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมการลงทุนหรือพฤติกรรมผู้บริโภค ผู้วิจัยอ้างอิงจากแนวความคิดและทฤษฎีของ อุดุลย์ จาตุรงค์กุล (2546) ที่ได้กล่าวถึง พฤติกรรมผู้บริโภค ที่แสดงออกมาไม่ว่าจะเป็นการเสาะแสวงหา การซื้อ การใช้ การประเมิน หรือการบริโภคผลิตภัณฑ์/บริการ ซึ่งผู้บริโภคคาดว่าจะสามารถตอบสนองความต้องการของตนได้อย่างพึงพอใจ เป็นการศึกษาการตัดสินใจของผู้บริโภคในการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ ทั้งเงิน เวลา และกำลังซื้อเพื่อการบริโภค และบริการต่างๆ อันประกอบด้วย ซื้ออะไร ทำไม่จึงซื้อ ซื้อเมื่อไหร่ ที่ไหน และบ่อยครั้งแค่ไหน ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำแนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภค นำมาใช้ในการกำหนดแบบสอบถามอย่างเป็นระบบเพื่อให้ได้บรรลุวัตถุประสงค์ในการทำวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร

รวมถึงงานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้นำองค์ความรู้ กรอบแนวคิดและทฤษฎีต่างๆ ที่ได้ทำการศึกษามาใช้ในการกำหนดชื่อเรื่อง วัตถุประสงค์ ขอบเขต กรอบแนวความคิด สมมุติฐาน รวมถึงการกำหนดแบบสอบถาม เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการประมวลผลและทำการวิเคราะห์ ให้ได้ผลลัพธ์ที่จะนำไปใช้ในการพัฒนาความรู้และเป็นประโยชน์สำหรับผู้ที่มีความสนใจที่จะลงทุนในหุ้นสามัญ ไม่ว่าจะเป็นนักลงทุนรายใหม่หรือนักลงทุนรายเดิม และเพื่อเป็นแนวทางให้หน่วยงานที่จัดฝึกอบรมเกี่ยวกับการลงทุนในหุ้นสามัญหรือตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สามารถที่จะนำผลลัพธ์ที่ได้ไปกำหนดหลักสูตรการฝึกอบรมหรือนำไปสร้างเครื่องมือและวิธีการต่างๆ ที่สามารถ

นำไปพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ ให้กับนักลงทุน เพื่อให้ตรงกับความต้องการและวัตถุประสงค์ของนักลงทุนมากที่สุด

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษา ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักลงทุนหุ้นสามัญในเขตกรุงเทพมหานครที่เปิดบัญชีซื้อขายหลักทรัพย์กับบริษัทหลักทรัพย์ ซึ่งไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักลงทุนหุ้นสามัญในเขตกรุงเทพมหานครที่เปิดบัญชีซื้อขายหลักทรัพย์กับบริษัทหลักทรัพย์ เนื่องจากไม่ทราบจำนวนที่แน่นอนของประชากร ดังนั้นจึงใช้จำนวนกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรคำนวณในกรณีไม่ทราบจำนวนประชากร ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (นราศรี ไววนิชกุล; และชูศักดิ์ อุดมศรี. 2542: 104) ดังนี้

$$n = \frac{Z^2 pq}{B^2}$$

เมื่อ	n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
	B	แทน	ระดับความคลาดเคลื่อน
	Z	แทน	Z score ขึ้นอยู่กับระดับความเชื่อมั่น
	P	แทน	ความน่าจะเป็นของประชากรที่ศึกษา
	q	แทน	$1 - q$

โดยกำหนดให้มีค่าความเชื่อมั่นที่ 95% Z จะเท่ากับ 1.96 และกำหนดให้ P = 0.5 และ D = ค่าความคลาดเคลื่อนที่อนุโลมได้ 5% จะได้ผลดังนี้

$$n = \frac{(1.96)^2 (0.5) (0.5)}{(0.5)^2} = 384.16 \text{ หรือ } 385 \text{ ตัวอย่าง}$$

ดังนั้น ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ 385 คน และเพิ่มตัวอย่างไว้ 15 ตัวอย่าง รวมเป็นขนาดตัวอย่างทั้งหมด 400 ตัวอย่าง

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ขั้นที่ 1 ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยใช้บริษัทที่มีมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ 5 อันดับแรก จากบริษัทสมาชิกทั้งหมด 38 บริษัท (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. กันยายน 2557: ออนไลน์) ได้แก่ บริษัทหลักทรัพย์ เมย์แบงก์ กิมเอ็ง (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) บริษัทหลักทรัพย์ ซีไอเอ็มบี (ประเทศไทย) จำกัด บริษัทหลักทรัพย์ กสิกรไทย จำกัด (มหาชน) บริษัทหลักทรัพย์ ฟินันเซีย ไซรัส จำกัด (มหาชน) บริษัทหลักทรัพย์ เอเซีย พลัส จำกัด (มหาชน)

ขั้นที่ 2 ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling) โดยให้กลุ่มตัวอย่างบริษัทหลักทรัพย์ทั้ง 5 บริษัทจำนวนเท่าๆ กัน ได้บริษัทละ 80 ตัวอย่าง รวมทั้งสิ้น 400 ตัวอย่าง

ขั้นที่ 3 ใช้วิธีการเก็บตัวอย่างโดยอาศัยความสะดวก (Convenience Sampling) โดยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับนักลงทุนประเภทบุคคลธรรมดาในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในเขตกรุงเทพมหานคร

จำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละบริษัทหลักทรัพย์

บริษัทหลักทรัพย์	จำนวนตัวอย่าง/คน
บริษัทหลักทรัพย์ เมย์แบงก์ กิมเอ็ง (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)	80
บริษัทหลักทรัพย์ ซีไอเอ็มบี (ประเทศไทย) จำกัด	80
บริษัทหลักทรัพย์ กสิกรไทย จำกัด (มหาชน)	80
บริษัทหลักทรัพย์ ฟินันเซีย ไซรัส จำกัด (มหาชน)	80
บริษัทหลักทรัพย์ เอเซีย พลัส จำกัด (มหาชน)	80
จำนวนรวม	400

ที่มา: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. ข้อมูล ณ เดือนกันยายน 2557:

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จากการศึกษาทฤษฎี เอกสารทางวิชาการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมาประยุกต์เป็นลักษณะและข้อคำถามในแบบสอบถาม ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษาสูงสุด อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน แหล่งที่มาขอเงินทุน ประสิทธิภาพการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ จำนวน 8 ข้อ ดังนี้

ข้อที่ 1 เพศ เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามกำหนด (Nominal Scale)

1.1 ชาย

1.2 หญิง

ข้อที่ 2 อายุ เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) ซึ่งเกณฑ์ในการแบ่งตามงานวิจัยของสุพร จรุงรังษี (2547) ได้ศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุน (หลักทรัพย์ทุกประเภท) ในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศในเขตกรุงเทพมหานคร

2.1 20 – 29 ปี

2.2 30 – 39 ปี

2.3 40 – 49 ปี

2.4 50 – 59 ปี

2.5 60 ปีขึ้นไป

ข้อที่ 3 สถานภาพสมรส เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามกำหนด (Nominal Scale)

3.1 โสด

3.2 สมรส / อยู่ด้วยกัน

3.3 หย่าร้าง / หม้าย / แยกกันอยู่

ข้อที่ 4 ระดับการศึกษาสูงสุด เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale)

4.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี

4.2 ปริญญาตรี

4.3 สูงกว่าปริญญาตรี

ข้อที่ 5 อาชีพ เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามกำหนด (Nominal Scale)

5.1 ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ

5.2 พนักงานบริษัทเอกชน

5.3 ประกอบธุรกิจส่วนตัว / เจ้าของกิจการ

5.4 เกษียณ / ไม่ได้ทำงาน

5.5 นักเรียน / นักศึกษา

5.6 อื่นๆ.....

ข้อที่ 6 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) ซึ่งเกณฑ์ในการแบ่งตามงานวิจัยของสุพร จุญรังษี. (2547) ได้ศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุน (หลักทรัพย์ทุกประเภท) ในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศในเขตกรุงเทพมหานคร

6.1 ต่ำกว่า หรือเท่ากับ 20,000 บาท

6.2 20,001 – 50,000 บาท

6.3 50,001 – 80,000 บาท

6.4 80,001 บาทขึ้นไป

ข้อที่ 7 แหล่งที่มาขอเงินทุน เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามกำหนด (Nominal Scale)

7.1 เงินออม

7.2 เงินกู้ยืม

ข้อที่ 8 ประสบการณ์การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale)

8.1 น้อยกว่า 1 ปี

8.2 ระหว่าง 1 – 2 ปี

8.3 3 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางการลงทุน จำนวน 19 ข้อ ซึ่งเป็นแบบสอบถามประเภทมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ในรูปแบบของลิเคิร์ต (Likert's Scale) ที่มีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ ซึ่งข้อความในแบบสอบถามมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ระดับความสำคัญมากที่สุด 5 คะแนน

ระดับความสำคัญมาก 4 คะแนน

ระดับความสำคัญปานกลาง 3 คะแนน

ระดับความสำคัญน้อย 2 คะแนน

ระดับความสำคัญน้อยที่สุด 1 คะแนน

เกณฑ์การประเมินผลโดยใช้เกณฑ์การประเมิน (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2542:

$$\begin{aligned}\text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{ข้อมูลที่มีค่าสูงสุด} - \text{ข้อมูลที่มีค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} = 0.80\end{aligned}$$

ดังนั้น เกณฑ์เฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ

ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00 หมายถึง ให้ความสำคัญกับการลงทุนในระดับมากที่สุด
 ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20 หมายถึง ให้ความสำคัญกับการลงทุนในระดับมาก
 ค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.40 หมายถึง ให้ความสำคัญกับการลงทุนในระดับปานกลาง
 ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60 หมายถึง ให้ความสำคัญกับการลงทุนในระดับน้อย
 ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80 หมายถึง ให้ความสำคัญกับการลงทุนในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 12 ข้อ ซึ่งเป็นแบบสอบถามประเภทมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ในรูปแบบของลิเคิร์ต (Likert's Scale) ที่มีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ ซึ่งข้อความในแบบสอบถามมีเกณฑ์การให้คะแนนลำดับความสำคัญ ดังนี้

มีการปฏิบัติมากที่สุด	5 คะแนน
มีการปฏิบัติมาก	4 คะแนน
มีการปฏิบัติปานกลาง	3 คะแนน
มีการปฏิบัติน้อย	2 คะแนน
มีการปฏิบัติน้อยที่สุด	1 คะแนน

เกณฑ์การประเมินผลโดยใช้เกณฑ์การประเมิน (มหาวิทยาลัยสุโขทัยนครราชสีมา. 2542:

110)

$$\begin{aligned}\text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{ข้อมูลที่มีค่าสูงสุด} - \text{ข้อมูลที่มีค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} = 0.80\end{aligned}$$

ดังนั้น เกณฑ์เฉลี่ยระดับความสำคัญของพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ

ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00 หมายถึง มีผลต่อการปฏิบัติมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20 หมายถึง มีผลต่อการปฏิบัติมาก

ค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.40 หมายถึง มีผลต่อการปฏิบัติปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60 หมายถึง มีผลต่อการปฏิบัติน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80 หมายถึง มีผลต่อการปฏิบัติน้อยที่สุด

ข้อที่ 13 ท่านตัดสินใจลงทุนในหุ้นสามัญประเภทใดมากที่สุด (เลือกตอบเพียง 1 ข้อ)

(Nominal Scale)

- ☐ 1. เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
- ☐ 2. สินค้าอุปโภคบริโภค
- ☐ 3. ธุรกิจการเงิน
- ☐ 4. สินค้าอุตสาหกรรม
- ☐ 5. อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
- ☐ 6. ทรัพยากร
- ☐ 7. บริการ
- ☐ 8. เทคโนโลยี

ข้อที่ 14 ท่านมีวัตถุประสงค์หลักในการลงทุนหุ้นสามัญ เพราะเหตุใดมากที่สุด

(เลือกตอบเพียง 1 ข้อ) (Nominal Scale)

- ☐ 1. ส่วนต่างของกำไรจากการลงทุน
- ☐ 2. เงินปันผลที่ได้รับจากการลงทุน
- ☐ 3. การเพิ่มขึ้นของเงินทุน อย่างสม่ำเสมอ
- ☐ 4. สิทธิต่างๆที่พึงได้รับจากการลงทุน เช่นสิทธิในการซื้อหุ้นเพิ่ม ใบสำคัญแสดงสิทธิ
- ☐ 5. อื่นๆ โปรดระบุ.....

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือตามลำดับดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างๆ จากเอกสาร บทความ ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่จะศึกษา เพื่อกำหนดขอบเขตของการวิจัย และสร้างเครื่องมือ ในการวิจัย ให้ครอบคลุมตามความมุ่งหมายการวิจัย

2. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามจากเอกสาร สัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดขอบเขตและเนื้อหาแบบทดสอบ จะได้มีความชัดเจนตามความมุ่งหมายการวิจัยยิ่งขึ้น

3. สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมตามความมุ่งหมายของการวิจัย โดยแบ่งเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการลงทุน

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์

แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร

4. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปให้อาจารย์ที่ปริกษาสารนิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องและเสนอแนะเพิ่มเติม

5. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรง ตามเนื้อหาจากนั้นนำมาปรึกษากับอาจารย์ที่ปริกษาสารนิพนธ์เพื่อปรับปรุงให้ความชัดเจนก่อนนำไปทดลองใช้

6. นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขเสร็จแล้ว นำไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้ที่เป็นนักลงทุนทั่วไปในประเทศแต่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มตัวอย่าง 30 คน เพื่อนำไปวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach's alpha Coefficient) (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2545: 449) ค่าอัลฟาที่ได้จะแสดงถึงระดับความคงที่ของแบบสอบถาม โดยจะมีค่าระหว่าง โดยมีค่าระหว่าง $0 \leq \alpha \leq 1$ ซึ่งค่าที่ใกล้เคียงกับ 1 มาก แสดงว่ามีความเชื่อมั่นสูง

เกณฑ์ในการประเมินผล ค่า Cronbach's alpha

กรณีค่า Cronbach's alpha น้อยกว่า 0.6 ค่าความเชื่อถืออยู่ในระดับไม่ดี

กรณีค่า Cronbach's alpha ใกล้ 0.7 ค่าความเชื่อถืออยู่ในระดับที่ยอมรับได้

กรณีค่า Cronbach's alpha มากกว่า 0.8 ค่าความเชื่อถืออยู่ในระดับดี

ผลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามนักลงทุนทั่วไปในประเทศแต่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มตัวอย่าง 30 คน สามารถ ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach's alpha Coefficient) โดยแยกเป็นแต่ละด้านได้ดังนี้

ด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง

ค่า Cronbach's alpha เท่ากับ 0.730

ด้านภาวะอุตสาหกรรม

ค่า Cronbach's alpha เท่ากับ 0.850

ด้านภาวะหลักทรัพย์

ค่า Cronbach's alpha เท่ากับ 0.756

ด้านการวิเคราะห์ทางเทคนิค

ค่า Cronbach's alpha เท่ากับ 0.763

ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ

ค่า Cronbach's alpha เท่ากับ 0.761

ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ

ค่า Cronbach's alpha เท่ากับ 0.739

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

แหล่งข้อมูล (Source of Data) การวิจัยเรื่องนี้เป็น การวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) และการวิจัยเชิงสำรวจ (Exploratory Research) โดยมุ่งศึกษาพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร

1. แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ได้จากการศึกษาค้นคว้าจากข้อมูลที่มีผู้รวบรวมไว้ทั้งหน่วยงานของรัฐและเอกชน ดังนี้

1.1 หนังสือพิมพ์ธุรกิจ วารสารต่างๆ

1.2 ข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต

1.3 หนังสือทางวิชาการ บทความ วิทยานิพนธ์ และรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.4 โบวัวร์ เอกสารการลงทุนเกี่ยวกับหลักทรัพย์ที่บริษัทหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จัดทำขึ้น

2. แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ได้จากการใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้

2.1 ผู้วิจัยเตรียมแบบสอบถามให้เพียงพอกับจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการเก็บรวบรวมในแต่ละบริษัทที่กำหนดไว้ โดยผู้วิจัยจะทำการชี้แจงให้ผู้ตอบแบบสอบถามเข้าใจถึงวัตถุประสงค์และอธิบายวิธีการตอบแบบสอบถามก่อนแจกแบบสอบถาม และรอเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเองจำนวน 400 ชุด

2.2 นำข้อมูลฉบับที่มีคำตอบครบถ้วนสมบูรณ์มาทำการลงรหัส เพื่อนำไปวิเคราะห์และแปรผลข้อมูลทางสถิติต่อไป

4. การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่รวบรวมได้มาดำเนินการดังนี้

1. การตรวจสอบข้อมูล (Editing) ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามและแยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก

2. การลงรหัส (Coding) นำแบบสอบถามที่ถูกต้องเรียบร้อยแล้ว มาลงรหัสตามที่ได้กำหนดไว้ล่วงหน้า สำหรับแบบสอบถามที่เป็นปลายปิด (Close-ended)

3. การประมวลผลข้อมูล ข้อมูลที่ลงรหัสแล้วได้นำมาบันทึกเข้า File โดยใช้คอมพิวเตอร์เพื่อทำการประมวลผล ซึ่งใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Statistic Package for Social Sciences (SPSS)) และการแจกแจงความถี่ของทุกตัวแปร แล้วคำนวณค่าร้อยละ (Percentage)

4. การวิเคราะห์ข้อมูล มีวิธีการดังนี้

4.1 นำข้อมูลตอนที่ 1 ซึ่งเป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร มาแจกแจงความถี่ และร้อยละ

4.2 นำข้อมูลตอนที่ 2 ซึ่งเป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการลงทุน ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร มาหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4.3 นำข้อมูลตอนที่ 3 ซึ่งเป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร มาหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4.4 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระจากกันโดยใช้ t-test ในการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 เฉพาะตัวแปรเพศ และใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) เปรียบเทียบความแตกต่างที่มากกว่า 2 กลุ่ม ในสมมติฐานข้อที่ 1 ยกเว้น ด้านเพศ ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จึงทดสอบรายคู่โดยใช้ Least-Significant Different (LSD) เพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างอีกชั้นหนึ่ง (กัลยา วาณิชยบัญชา. 2546: 258)

4.5 ทดสอบความสัมพันธ์โดยใช้สถิติ สมการความถดถอยเชิงซ้อน (Multiple Regression) ใช้ในการวิเคราะห์ตัวแปรตามที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรอิสระหลายตัว โดยตัวแปรอิสระแต่ละตัวไม่มีความสัมพันธ์กันเอง แต่จะมีความสัมพันธ์เชิงเส้นกับตัวแปรตาม (กัลยา วาณิชยบัญชา. 2545: 302)

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยข้อมูลใช้สถิติ และอักษรย่อดังนี้

1. ค่าสถิติพื้นฐาน ใช้ในการอธิบาย ประกอบด้วย

1.1 ค่าร้อยละ (Percentage)

1.2 สูตรค่าเฉลี่ย/มัธมเลขคณิต (Arithmetic mean) (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2544: 40)

สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ยหรือค่าเฉลี่ย
	$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนนข้อมูล
	n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

1.3 สูตรส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation หรือ S.D.) (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2544: 65) จากสูตร

$$S.D = \sqrt{\frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $\sum x^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
 $(\sum x)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดด้วยยกกำลังสอง
 n แทน จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

2. สถิติที่ใช้ทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมา ใช้สำหรับการศึกษาวิจัย ไปทำการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม โดยหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยนำแบบสอบถามไปทดสอบ (Pre-test) กับกลุ่มเป้าหมายจำนวน 30 ราย โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach alpha Coefficient) (กัลยา วาณิชยปัญญา. 2546: 34-36) จากสูตร

$$\alpha = \frac{k \text{ Covariance } / \text{ Variance}}{1 + (k - 1) \text{ Covariance } / \text{ Variance}}$$

เมื่อ α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
 k แทน จำนวนคำถาม
 $\frac{\text{covariance}}{\text{variance}}$ แทน ค่าเฉลี่ยของค่าแปรปรวนร่วมระหว่างคำถามต่างๆ
 $\frac{\text{variance}}{\text{variance}}$ แทน ค่าเฉลี่ยของค่าแปรปรวนของคำถาม

3. ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

3.1 การทดสอบโดยใช้ t-test สำหรับทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระกัน (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2544: 178) ซึ่งใช้ในการทดสอบสมมติฐานข้อ 1 ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลในส่วนของเพศ โดยใช้สูตรดังนี้

3.1.1 กรณีค่าความแปรปรวนแตกต่างกันหรือไม่เท่ากัน

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}}}$$

$$df = \frac{\left[\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2} \right]^2}{\frac{\left[\frac{S_1^2}{n_1} \right]^2}{n_1 - 1} + \frac{\left[\frac{S_2^2}{n_2} \right]^2}{n_2 - 1}}$$

3.1.2 กรณีค่าความแปรปรวนไม่แตกต่างกันหรือเท่ากัน $S_1^2 = S_2^2$

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left[\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right]}}$$

โดยที่ $df = n_1 + n_2 - 2$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t-distribution

$\bar{x}_1$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 1

$\bar{x}_2$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 2

S_1^2 แทน ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1

S_2^2 แทน ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 2

n_1 แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 1

n_2 แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 2

df แทน องศาอิสระ (Degree of freedom)

3.2 สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance: ANOVA) ใช้ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม (กัลยา วาณิชยปัญญา. 2545: 142) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 1 ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษาสูงสุด อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน แหล่งที่มาของเงินทุน ประสบการณ์การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ โดยใช้สูตรดังนี้

3.2.1 ใช้สถิติ F-test กรณีค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มเท่ากัน มีสูตรดังนี้
การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA)

แหล่งแปรปรวนหรือ แหล่งความผันแปร	องศาอิสระ (df)	ผลบวกกำลังสอง (SS)	ผลบวกกำลังสอง เฉลี่ย	F
ระหว่างกลุ่ม	k-1	SS _b	$ms = \frac{SS}{df}$	MS _b /MS _w
ภายในกลุ่ม	n-k	SS _w	MS _b	
รวม	n-1	SS _t	MS _w	

ที่มา: กัลยา วาณิชย์บัญชา. (2545). 142.

$$\text{สถิติทดสอบ } F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ F แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา t-distribution
 MS_b แทน ความแปรปรวนระหว่างกลุ่มตัวอย่าง
 MS_w แทน ความแปรปรวนภายในกลุ่มตัวอย่าง
 MS_b = SS_b/(k-1)
 MS_w = SS_w/(n-k)
 k แทน จำนวนกลุ่มของตัวอย่าง
 n แทน จำนวนสมาชิกในกลุ่มตัวอย่าง
 SS_b แทน ผลบวกกำลังสองระหว่างกลุ่มตัวอย่าง
 SS_w แทน ผลบวกกำลังสองภายในกลุ่มตัวอย่าง
 k-1 แทน Degree of freedom สำหรับความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
 n-k แทน Degree of freedom สำหรับความแปรปรวนภายในกลุ่ม

กรณีพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 หรือระดับความเชื่อมั่น 95% เพื่อดูว่ามีคู่ใดบ้างที่แตกต่างกัน โดยใช้สูตรตามวิธี Fisher's Least Significant Difference (LSD) (กัลยา วาณิชย์บัญชา. 2545: 332-333) จากสูตร

$$LSD = t_{1-\frac{\alpha}{2}; n-k} \sqrt{MSE \left[\frac{1}{n_i} + \frac{1}{n_j} \right]}$$

เมื่อ $t_{1-\frac{\alpha}{2}; n-k}$ แทน ค่าที่ใช้พิจารณาในการแจกแจงแบบ t-test ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และชั้นห่างความเป็นอิสระภายในกลุ่ม

MSE แทน ค่าความแปรปรวนภายในกลุ่ม (MS_w)

k แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ทดสอบ

n_i แทน จำนวนข้อมูลของกลุ่ม i

n_j แทน จำนวนข้อมูลของกลุ่ม j

3.2.2 ใช้สถิติ Brown-Forsythe (B) กรณีค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มไม่เท่ากัน (Hartung. 2001: 300) มีสูตรดังนี้

สูตร

$$\beta = \frac{MS_b}{MS_w}$$

โดย $MS_w = \sum_{i=1}^k \left(1 - \frac{n_i}{N}\right) s_i^2$

เมื่อ β แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน Brown-Forsythe

MS_b แทน ค่าประมาณของความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม (Mean square between group)

MS_w แทน ค่าประมาณของความแปรปรวนภายในกลุ่ม (Mean square with group) สำหรับ Brown-Forsythe

k แทน จำนวนของกลุ่มตัวอย่างที่นำมาทดสอบสมมติฐาน

n_i แทน จำนวนข้อมูลของกลุ่มที่ i

N แทน ขนาดของประชากร

s_i^2 แทน ค่าความแปรปรวนกลุ่มตัวอย่างที่ i

กรณีผลการทดสอบมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการทดสอบเป็นรายคู่ เพื่อดูว่าคู่ใดที่แตกต่างกัน โดยใช้วิธี Dunnett's T3 (วิเชียร เกศสิงห์. 2543: 116) มีสูตรดังนี้ จากสูตร

$$t = \frac{\bar{X}_i - \bar{X}_j}{MS_w \left(\frac{1}{n_i} + \frac{1}{n_j} \right)}$$

เมื่อ t	แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
MS_w	แทน ค่าประมาณของความแปรปรวนภายในกลุ่ม (Mean square with group) สำหรับ Brown-Forsythe
$\bar{X}_i$	แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ i
$\bar{X}_j$	แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ j
n_i	แทน จำนวนตัวอย่างของกลุ่มที่ i
n_j	แทน จำนวนตัวอย่างของกลุ่มที่ j

3.3 ความสัมพันธ์ของตัวแปร ระหว่างปัจจัยทางด้านภาพแวดล้อมทางการลงทุน กับ พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์ โดยสถิติการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงซ้อน (Multiple Regression) ใช้การวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression analysis) โดยใช้สูตร (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2545: 302) จากสูตร

$$Y_i = \beta_0 + \beta_1 x_1 + \beta_2 x_2 + \dots + \beta_k x_k + \epsilon$$

เมื่อ Y_i	แทน ตัวแปรตาม
X	แทน ตัวแปรอิสระ
β_0	แทน ค่าคงที่ (Constant) ของสมการถดถอย จะใช้สัญลักษณ์ β_0 สำหรับสมการตัวอย่าง
ϵ	แทน ความคลาดเคลื่อนที่เกิดจากตัวอย่างระหว่างค่าจริง Y และค่าที่ได้จากสมการ $\hat{Y}$ (y hat)
β_1	แทน ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (Regression Coefficient) ของตัวแปรอิสระที่ $i(x)$ และใช้สัญลักษณ์ β_1 สำหรับค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยคงที่ในรูปของสมการตัวอย่าง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานครโดยการใช้แบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 400 ตัวอย่าง และนำผลที่ได้ผลโดยโปรแกรม SPSS ซึ่งผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 4 ตอน และเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักลงทุนหุ้นสามัญ
$\bar{X}$	แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
S.D.	แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
MS	แทน ค่าเฉลี่ยผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean of Squares)
df	แทน ชั้นของความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Squares)
t	แทน ค่าที่ใช้พิจารณา t - Distribution
F-Ratio	แทน ค่าที่ใช้พิจารณา F – Distribution
F-Prob., p	แทน ความน่าจะเป็นสำหรับบอกนัยสำคัญทางสถิติ
*	แทน ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
B	แทน สัมประสิทธิ์ความถดถอยของตัวพยากรณ์
Beta	แทน สัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐาน
r	แทน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เชิงซ้อน
R ²	แทน สัมประสิทธิ์การตัดสินใจเชิงซ้อน
Std.Error	แทน ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ความถดถอย
Std.Error of Estimate	แทน ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการประมาณค่า
Adjusted R Square	แทน ค่า R ² ที่ได้ปรับแล้ว
a	แทน ค่าคงที่ของการพยากรณ์
b	แทน ค่าความลาดชันของการพยากรณ์

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษาสูงสุด อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน แหล่งที่มาขอเงินทุน ประสบการณ์การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์เกี่ยวกับปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการลงทุน

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์เกี่ยวกับพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมานเพื่อทดสอบสมมติฐานในการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษาสูงสุด อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน แหล่งที่มาขอเงินทุน ประสบการณ์การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

ตาราง 4 แสดงจำนวน และร้อยละ ข้อมูลส่วนบุคคลของนักลงทุนหุ้นสามัญในเขตกรุงเทพมหานคร

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	209	52.25
1.2 หญิง	191	47.75
รวม	400	100.00
2. อายุ		
2.1 20 – 29 ปี	109	27.25
2.2 30 – 39 ปี	145	36.25
2.3 40 – 49 ปี	88	22.00
2.4 50 – 59 ปี	40	10.00
2.5 60 ปีขึ้นไป	18	4.50
รวม	400	100.00

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
3. สถานภาพสมรส		
3.1 โสด	245	61.25
3.2 สมรส / อยู่ด้วยกัน	132	33.00
3.3 หย่าร้าง / หม้าย / แยกกันอยู่	23	5.75
รวม	400	100.00
4. ระดับการศึกษาสูงสุด		
4.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี	32	8.00
4.2 ปริญญาตรี	228	57.00
4.3 สูงกว่าปริญญาตรี	140	35.00
รวม	400	100.00
5. อาชีพ		
5.1 ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ	57	14.25
5.2 พนักงานบริษัทเอกชน	190	47.50
5.3 ประกอบธุรกิจส่วนตัว / เจ้าของกิจการ	98	24.50
5.4 เกษียณ / ไม่ได้ทำงาน	36	9.00
5.5 นักเรียน / นักศึกษา	19	4.75
รวม	400	100.00
6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
6.1 ต่ำกว่า หรือเท่ากับ 20,000 บาท	68	17.00
6.2 20,001 – 50,000 บาท	181	45.25
6.3 50,001 – 80,000 บาท	95	23.75
6.4 80,001 บาทขึ้นไป	56	14.00
รวม	400	100.00

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
7. แหล่งที่มาของเงินทุน		
7.1 เงินออม	387	96.75
7.2 เงินกู้ยืม	13	3.25
รวม	400	100.00
8. ประสบการณ์การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์		
8.1 น้อยกว่า 1 ปี	94	23.50
8.2 ระหว่าง 1 – 2 ปี	119	29.75
8.3 3 ปีขึ้นไป	187	46.75
รวม	400	100.00

จากตาราง 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามที่ใช้กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ทั้งหมด จำนวน 400 ตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรได้ดังนี้

เพศ นักลงทุนหุ้นสามัญในเขตกรุงเทพมหานครที่ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชาย จำนวน 209 คน คิดเป็นร้อยละ 52.25 เพศหญิงจำนวน 191 คน คิดเป็นร้อยละ 47.75 คน โดยนักลงทุนหุ้นสามัญในเขตกรุงเทพมหานครที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง

อายุ นักลงทุนหุ้นสามัญในเขตกรุงเทพมหานครที่ตอบแบบสอบถามมากที่สุด คือ นักลงทุนที่มีอายุ 30 - 39 ปี มีจำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 36.25 รองลงมาคือ นักลงทุนที่มีอายุ 20 - 29 ปี จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 27.25 นักลงทุนที่มีอายุ 40 - 49 ปี จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 22.00 นักลงทุนที่มีอายุ 50 - 59 ปี จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 นักลงทุนที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 4.50 ตามลำดับ

สถานภาพสมรส นักลงทุนหุ้นสามัญในเขตกรุงเทพมหานครที่ตอบแบบสอบถามมากที่สุด คือ นักลงทุนหุ้นสามัญที่มีสถานภาพ โสด มีจำนวน 245 คน คิดเป็นร้อยละ 61.25 รองลงมาคือ สมรส / อยู่ด้วยกัน มีจำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 33.00 และ หย่าร้าง / หม้าย / แยกกันอยู่ มีจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.75 ตามลำดับ

ระดับการศึกษา นักลงทุนหุ้นสามัญในเขตกรุงเทพมหานครที่ตอบแบบสอบถามมากที่สุด คือ นักลงทุนหุ้นสามัญที่มี ระดับการศึกษาปริญญาตรี มีจำนวน 228 คน คิดเป็นร้อยละ 57.00 รองลงมา ระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีจำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 35.00 และระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 8.00 ตามลำดับ

อาชีพ นักลงทุนหุ้นสามัญในเขตกรุงเทพมหานครที่ตอบแบบสอบถามมากที่สุด คือ นักลงทุนที่เป็นพนักงานบริษัทเอกชน มีจำนวน 190 คน คิดเป็นร้อยละ 47.50 รองลงมา นักลงทุนที่เป็นประกอบธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ มีจำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 24.50 นักลงทุนที่เป็นข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ มีจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 14.25 นักลงทุนที่เกษียณ/ไม่ได้ทำงาน มีจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 9.00 และนักลงทุนที่นักเรียน/นักศึกษา มีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 4.75 ตามลำดับ

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน นักลงทุนหุ้นสามัญในเขตกรุงเทพมหานครที่ตอบแบบสอบถามมากที่สุด คือ นักลงทุนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 – 50,000 บาท มีจำนวน 181 คน คิดเป็นร้อยละ 45.25 รองลงมา นักลงทุนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 50,001 – 80,000 บาท มีจำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 23.75 นักลงทุนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท มีจำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 17.00 และนักลงทุนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 80,001 บาทขึ้นไป มีจำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 14.00

แหล่งที่มาของเงินทุน นักลงทุนหุ้นสามัญในเขตกรุงเทพมหานครที่ตอบแบบสอบถาม คือ เงินออม มีจำนวน 387 คน คิดเป็นร้อยละ 96.75 เงินกู้ยืม มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.30 โดยแหล่งที่มาของเงินทุนส่วนใหญ่มาจากเงินออมมากกว่าเงินกู้ยืม

ประสบการณ์การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ นักลงทุนหุ้นสามัญในเขตกรุงเทพมหานครที่ตอบแบบสอบถามมากที่สุด คือ นักลงทุนหุ้นสามัญที่ประสบการณ์ 3 ปีขึ้นไป มีจำนวน 187 คน คิดเป็นร้อยละ 46.80 รองลงมา นักลงทุนหุ้นสามัญที่ประสบการณ์ ระหว่าง 1-2 ปี มีจำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 29.80 และนักลงทุนหุ้นสามัญที่ประสบการณ์ น้อยกว่า 1 ปี มีจำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 23.50 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์เกี่ยวกับปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการลงทุน

การวิเคราะห์ข้อมูลสภาพแวดล้อมทางการลงทุน แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังนี้
 ตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ข้อมูลด้านการวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจและการเมือง

ด้านการวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจและการเมือง	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความสำคัญ
1. อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจภายในประเทศ (GDP)	3.41	0.984	มาก
2. การลดอัตราดอกเบี้ยเงินฝากภายในประเทศ และจาก ธนาคารกลางของสหรัฐฯ (เฟด)	3.43	1.026	มาก
3. ความผันผวนของดัชนีตลาดหลักทรัพย์ในต่างประเทศ	3.53	1.035	มาก
4. การเปลี่ยนแปลงนโยบายการเงินหรือการลงทุนของรัฐบาล กับโครงการต่างๆ ภายในประเทศ	3.77	1.017	มาก
5. เมื่อเกิดสถานการณ์หรือการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง เช่น การปฏิวัติ การก่อจลาจล ฯลฯ	3.96	1.022	มาก
ผลรวมด้านการวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจและการเมือง	3.62	0.735	มาก

จากตาราง 5 แสดงข้อมูลด้านผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพแวดล้อมทางการลงทุน ด้านการวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจและการเมือง พบว่า โดยรวมนักลงทุนที่ตอบแบบสอบถาม มีผลรวมด้านการวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจและการเมือง มีระดับความสำคัญมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.62 ซึ่งเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าทุกข้อมีความสำคัญระดับมาก ได้แก่ เมื่อเกิดสถานการณ์หรือการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง เช่น การปฏิวัติ การก่อจลาจลฯลฯ รองลงมาได้แก่ การเปลี่ยนแปลงนโยบายการเงินหรือการลงทุนของรัฐบาลกับโครงการต่างๆ ภายในประเทศ ความผันผวนของดัชนีตลาดหลักทรัพย์ในต่างประเทศ การลดอัตราดอกเบี้ยเงินฝากภายในประเทศ และจากธนาคารกลางของสหรัฐฯ (เฟด) อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจภายในประเทศ (GDP) โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96, 3.77, 3.53, 3.43 และ 3.41 ตามลำดับ

ตาราง 6 แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ข้อมูลด้านการวิเคราะห์ภาวะอุตสาหกรรม

ด้านการวิเคราะห์ภาวะอุตสาหกรรม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความสำคัญ
6. วัฏจักรธุรกิจของอุตสาหกรรม (Business Cycle) ของหุ้น ในกลุ่มที่ท่านกำลังพิจารณา เช่น วัฏจักรช่วงระยะรุ่งเรือง	3.72	0.981	มาก
7. วงจรชีวิตของอุตสาหกรรม (Industry Life Cycle) ของหุ้น ในกลุ่มที่ ท่านกำลังพิจารณา เช่น วรจรขึ้นเจริญเติบโต	3.75	0.887	มาก
8. สภาพการแข่งขันในอุตสาหกรรม ของหุ้นในกลุ่มที่ท่าน กำลังพิจารณา เช่น อุตสาหกรรมที่มีการแข่งขันสูง	3.78	0.890	มาก
ผลรวมด้านการวิเคราะห์ภาวะอุตสาหกรรม	3.75	0.772	มาก

จากตาราง 6 แสดงข้อมูลด้านผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพแวดล้อมทางการลงทุน ด้านการวิเคราะห์ภาวะอุตสาหกรรม พบว่า โดยรวมนักลงทุนที่ตอบแบบสอบถาม มีผลรวมด้านการวิเคราะห์ภาวะอุตสาหกรรม มีระดับความสำคัญมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 ซึ่งเมื่อพิจารณารายข้อพบว่าทุกข้อมีความสำคัญระดับมาก ได้แก่ สภาพการแข่งขันในอุตสาหกรรม ของหุ้นในกลุ่มที่ท่านกำลังพิจารณา เช่น อุตสาหกรรมที่มีการแข่งขันสูง รองลงมาได้แก่ วงจรชีวิตของอุตสาหกรรม (Industry Life Cycle) ของหุ้นในกลุ่มที่ท่านกำลังพิจารณา เช่น วรจรขึ้นเจริญเติบโต วัฏจักรธุรกิจของอุตสาหกรรม (Business Cycle) ของหุ้นในกลุ่มที่ท่านกำลังพิจารณา เช่น วัฏจักรช่วงระยะรุ่งเรือง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78, 3.75 และ 3.72 ตามลำดับ

ตาราง 7 แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ข้อมูลด้านการวิเคราะห์ภาวะหลักทรัพย์

ด้านการวิเคราะห์ภาวะหลักทรัพย์	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความสำคัญ
9. อัตราส่วนกำไรต่อส่วนของผู้ถือหุ้น Price-Earnings Ratio (P/E)	3.61	0.988	มาก
10. อัตราการจ่ายเงินปันผล (Dividend) ที่ผ่านมา	3.56	1.240	มาก
11. อัตราส่วนราคาต่อมูลค่าหุ้นตามบัญชี (P/BV)	3.45	0.951	มาก
12. อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE)	3.64	0.986	มาก
13. อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ทั้งหมด (ROA)	3.48	0.912	มาก
14. หุ้นที่มีอัตราส่วนกำไรต่อหุ้น (EPS)	3.78	0.977	มาก
ผลรวมด้านการวิเคราะห์ภาวะหลักทรัพย์	3.58	0.802	มาก

จากตาราง 7 แสดงข้อมูลด้านผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพแวดล้อมทางการลงทุน ด้านการวิเคราะห์ภาวะหลักทรัพย์ พบว่า โดยรวมนักลงทุนที่ตอบแบบสอบถาม มีผลรวมด้านการวิเคราะห์ภาวะหลักทรัพย์ มีระดับความสำคัญมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 ซึ่งเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าทุกข้อมีความสำคัญระดับมาก ได้แก่ หุ้นที่มีอัตราส่วนกำไรต่อหุ้น (EPS) รองลงมาได้แก่ อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) อัตราส่วนกำไรต่อส่วนของผู้ถือหุ้น Price-Earnings Ratio (P/E) อัตราการจ่ายเงินปันผล (Dividend) ที่ผ่านมา อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ทั้งหมด (ROA) อัตราส่วนราคาต่อมูลค่าหุ้นตามบัญชี (P/BV) โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78, 3.64, 3.61, 3.56, 3.48 และ 3.45 ตามลำดับ

ตาราง 8 แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ข้อมูลด้านการวิเคราะห์ทางเทคนิค

ด้านการวิเคราะห์ทางเทคนิค	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ ความสำคัญ
15. วิเคราะห์เส้นแนวโน้ม (Trend Line) ของเส้นกราฟทางเทคนิคจากเว็บไซต์การซื้อขาย	3.64	0.973	มาก
16. วิเคราะห์เส้นค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ Moving Average (MA) ของเส้นกราฟทางเทคนิคจากเว็บไซต์การซื้อขาย	3.64	1.023	มาก
17. วิเคราะห์เส้นค่าเฉลี่ยสะสมเคลื่อนที่ Moving Average Convergence Divergence (MACD) ของเส้นกราฟทางเทคนิคจากเว็บไซต์การซื้อขาย	3.59	1.000	มาก
18. วิเคราะห์เส้นคาดการณ์แนวโน้ม Relative Strength Index (RSI) ของเส้นกราฟทางเทคนิคจากเว็บไซต์การซื้อขาย	3.67	0.988	มาก
19. วิเคราะห์เส้นปริมาณการซื้อขายหุ้น (Volume) ของกราฟทางเทคนิคจากเว็บไซต์การซื้อขาย	3.76	0.990	มาก
ผลรวมด้านการวิเคราะห์ทางเทคนิค	3.65	0.851	มาก

จากตาราง 8 แสดงข้อมูลด้านผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพแวดล้อมทางการลงทุน ด้านการวิเคราะห์ทางเทคนิค พบว่า โดยรวมนักลงทุนที่ตอบแบบสอบถาม มีผลรวมด้านการวิเคราะห์ทางเทคนิค มีระดับความสำคัญมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65 ซึ่งเมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่าทุกข้อมีความสำคัญระดับมาก ได้แก่ วิเคราะห์เส้นปริมาณการซื้อขายหุ้น (Volume) ของกราฟทางเทคนิคจากเว็บไซต์การซื้อขาย รองลงมาได้แก่ วิเคราะห์เส้นคาดการณ์แนวโน้ม Relative Strength Index (RSI) ของเส้นกราฟทางเทคนิคจากเว็บไซต์การซื้อขาย วิเคราะห์เส้นแนวโน้ม (Trend Line) ของเส้นกราฟทางเทคนิคจากเว็บไซต์การซื้อขาย วิเคราะห์เส้นค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ Moving Average (MA) ของเส้นกราฟทางเทคนิคจากเว็บไซต์การซื้อขาย วิเคราะห์เส้นค่าเฉลี่ยสะสมเคลื่อนที่ Moving Average Convergence Divergence (MACD) ของเส้นกราฟทางเทคนิคจากเว็บไซต์การซื้อขาย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76, 3.67, 3.64, 3.64 และ 3.59 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์เกี่ยวกับพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังนี้

ตาราง 9 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ข้อมูลพฤติกรรมการลงทุนในหุ้นสามัญ

ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ
1. ซื้อหุ้นเมื่อราคาต่ำกว่าพื้นฐาน (under value)	3.62	1.088	มาก
2. ซื้อหุ้นตามผู้ลงทุนที่เป็นสถาบัน (กองทุน) ทำการเข้าซื้อหุ้น	2.92	1.063	ปานกลาง
3. ซื้อหุ้นเมื่อมีผู้ลงทุนต่างชาติ ทำการเข้าซื้อหุ้นในประเทศ	3.06	1.146	ปานกลาง
4. ซื้อตามบทวิเคราะห์จากบริษัทตัวแทน และคำแนะนำของ เจ้าหน้าที่การตลาด	2.93	1.177	ปานกลาง
5. ซื้อหุ้นตัวนั้นเมื่อมี Volume ซื้อเข้ามาจำนวนมาก	3.30	1.083	ปานกลาง
6. ซื้อหุ้นเมื่อมีการเปิดขาย IPO	2.74	1.247	ปานกลาง
ผลรวมด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ	3.09	0.803	ปานกลาง

จากตาราง 9 แสดงข้อมูลด้านผลการวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมการลงทุน ด้านการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ พบว่า โดยรวมนักลงทุนที่ตอบแบบสอบถาม มีผลรวมด้านการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ มีระดับการปฏิบัติปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.09 ซึ่งเมื่อพิจารณารายข้อ มีข้อที่มีระดับการปฏิบัติมาก คือ นักลงทุนจะซื้อหุ้นเมื่อราคาต่ำกว่าพื้นฐาน (under value) โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.62 รองลงมาคือ มีระดับการปฏิบัติปานกลาง ได้แก่ นักลงทุนจะซื้อหุ้นตัวนั้นเมื่อมี Volume ซื้อเข้ามาจำนวนมาก นักลงทุนจะซื้อหุ้นเมื่อมีผู้ลงทุนต่างชาติ ทำการเข้าซื้อหุ้นในประเทศ นักลงทุนจะซื้อตามบทวิเคราะห์จากบริษัทตัวแทน และคำแนะนำของเจ้าหน้าที่การตลาด นักลงทุนจะซื้อหุ้นตามผู้ลงทุนที่เป็นสถาบัน (กองทุน) ทำการเข้าซื้อหุ้น นักลงทุนจะซื้อหุ้นเมื่อมีการเปิดขาย IPO โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30, 3.06, 2.93, 2.92 และ 2.74 ตามลำดับ

ตาราง 10 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ข้อมูลพฤติกรรมการลงทุนในหุ้นสามัญ

ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
7. ขายเมื่อราคาหุ้นเพิ่มขึ้นเกินมูลค่า (over value)	3.52	1.191	มาก
8. ขายเมื่อราคาเริ่มลดลงกว่า 5% ของต้นทุน (Cut Loss)	3.01	1.223	ปานกลาง
9. ขายเมื่อมีกำไร มากกว่า 20% ของต้นทุน	3.37	1.167	ปานกลาง
10. ขายหุ้นเมื่อมีผู้ลงทุนสถาบัน (กองทุน) ทำการขายหุ้นสามัญ	2.97	1.062	ปานกลาง
11. ขายหุ้นเมื่อมีผู้ลงทุนต่างชาติ ทำการขายหุ้นสามัญ	3.05	1.171	ปานกลาง
12. ขายตามบทวิเคราะห์จากบริษัทตัวแทน และคำแนะนำของเจ้าหน้าที่การตลาด	2.80	1.213	ปานกลาง
ผลรวมด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ	3.12	0.817	ปานกลาง

จากตาราง 10 แสดงข้อมูลด้านผลการวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมการลงทุน ด้านการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ พบว่า โดยรวมนักลงทุนที่ตอบแบบสอบถาม มีผลรวมด้านการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ มีระดับการปฏิบัติปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.12 ซึ่งเมื่อพิจารณารายข้อ มีข้อที่มีระดับการปฏิบัติมาก คือ นักลงทุนจะขายเมื่อราคาหุ้นเพิ่มขึ้นเกินมูลค่า (over value) โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 รองลงมาคือ มีระดับการปฏิบัติปานกลาง ได้แก่ นักลงทุนจะขายเมื่อมีกำไร มากกว่า 20% ของต้นทุน นักลงทุนจะขายหุ้นเมื่อมีผู้ลงทุนต่างชาติ ทำการขายหุ้นสามัญ นักลงทุนจะขายเมื่อราคาเริ่มลดลงกว่า 5% ของต้นทุน (Cut Loss) นักลงทุนจะขายหุ้นเมื่อมีผู้ลงทุนสถาบัน (กองทุน) ทำการขายหุ้นสามัญ นักลงทุนจะขายตามบทวิเคราะห์จากบริษัทตัวแทน และคำแนะนำของเจ้าหน้าที่การตลาด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37, 3.05, 3.01, 2.97 และ 2.80 ตามลำดับ

ตาราง 11 แสดงจำนวน และร้อยละ ข้อมูลพฤติกรรมการตัดสินใจลงทุนหุ้นสามัญ

ข้อมูลพฤติกรรมการตัดสินใจลงทุนหุ้นสามัญ	จำนวน	ร้อยละ
13. ด้านประเภทหุ้นสามัญที่ทำการตัดสินใจลงทุน		
เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร (AGRO)	10	2.50
สินค้าอุปโภคบริโภค (CONSUMP)	54	13.50
ธุรกิจการเงิน (FINCIAL)	57	14.25
สินค้าอุตสาหกรรม (INDUS)	42	10.50
อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง (PROPCON)	92	23.00
ทรัพยากร (RESOURC)	39	9.75
บริการ (SERVICE)	31	7.75
เทคโนโลยี (TECH)	75	18.75
รวม	400	100.00
14. ด้านวัตถุประสงค์หลักที่ทำการตัดสินใจลงทุน		
ส่วนต่างของกำไรจากการลงทุน	207	51.75
เงินปันผลที่ได้รับจากการลงทุน	116	29.00
การเพิ่มขึ้นของเงินทุน อย่างสม่ำเสมอ	69	17.25
สิทธิต่างๆ ที่พึงได้รับจากการลงทุน เช่น สิทธิในการซื้อหุ้นเพิ่มทุน	8	2.00
ใบสำคัญแสดงสิทธิ์		
รวม	400	100.00

จากตาราง 11 แสดงข้อมูลด้านผลการวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมการตัดสินใจลงทุนหุ้นสามัญ การลงทุน สามารถจำแนกตามตัวแปรได้ดังนี้

ด้านประเภทหุ้นสามัญที่ทำการตัดสินใจลงทุน พบว่า นักลงทุนหุ้นสามัญในเขตกรุงเทพมหานครที่ตอบแบบสอบถามมากที่สุด คือ อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง (PROPCON) จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 23.00 รองลงมา คือ เทคโนโลยี (TECH) จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 18.75 ธุรกิจการเงิน (FINCIAL) จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 14.25 สินค้าอุปโภคบริโภค (CONSUMP) จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 13.50 สินค้าอุตสาหกรรม (INDUS) จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 10.50 ทรัพยากร (RESOURC) จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 9.75 บริการ (SERVICE) จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 7.75 และเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร (AGRO) จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5 ตามลำดับ

ด้านวัตถุประสงค์หลักที่ทำการตัดสินใจลงทุน พบว่า นักลงทุนหุ้นสามัญในเขตกรุงเทพมหานครที่ตอบแบบสอบถามมากที่สุด คือ ส่วนต่างของกำไรจากการลงทุน จำนวน 207 คน

คิดเป็นร้อยละ 51.75 รองลงมา คือ เงินปันผลที่ได้รับจากการลงทุน จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 29.00 การเพิ่มขึ้นของเงินทุน อย่างสม่ำเสมอ จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 17.25 สิทธิต่างๆ ที่พึงได้รับจากการลงทุน เช่น สิทธิในการซื้อหุ้นเพิ่มทุนไปสำคัญแสดงสิทธิ์ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.00 ตามลำดับ

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมานเพื่อทดสอบสมมติฐานในการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 นักลงทุนที่มี เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษาสูงสุด อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน แหล่งที่มาขอเงินทุน ประสบการณ์การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.1 นักลงทุนที่มีเพศแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : นักลงทุนที่มีเพศแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักลงทุนที่มีเพศแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าโดยใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มเป็นอิสระกัน (Independent t-test) ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ 2-tailed Prob. (p) มีค่าน้อยกว่า 0.05

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์นั้นในขั้นแรกจะทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างความแปรปรวนของกลุ่มเพศทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้สถิติ Leven's test ซึ่งหากผลการทดสอบพบว่าค่าความแปรปรวนของทั้ง 2 กลุ่มไม่แตกต่างกัน (ค่า Sig. มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.05) ก็จะใช้ค่า t-test กรณี Equal Variances Assumed สำหรับผลการทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญของกลุ่มเพศทั้ง 2 กลุ่ม แต่หากผลการทดสอบพบว่าค่าความแปรปรวนของทั้ง 2 กลุ่มแตกต่างกัน (ค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05) ก็จะใช้ค่า t-test กรณี Equal Variances not Assumed สำหรับผลการทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญของกลุ่มเพศทั้ง 2 กลุ่ม ซึ่งผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างความแปรปรวนของกลุ่มเพศทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้สถิติ Levene's test แสดงดังตาราง 12

ตาราง 12 ผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญกับเพศ

พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ	Levene's test for Equality of Variances	
	F	Sig.
1.ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ	0.164	.686
2.ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ	7.409**	.007

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 12 ผลการทดสอบ Levene's test พบว่า พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ มีค่า Sig. เท่ากับ .686 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 หมายความว่าค่าความแปรปรวนของเพศทั้ง 2 กลุ่มไม่แตกต่างกัน จึงใช้ t-test กรณี Equal Variances assumed และด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ มีค่า Sig. เท่ากับ .007 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 หมายความว่าค่าความแปรปรวนของเพศทั้ง 2 กลุ่มแตกต่างกัน จึงใช้ t-test กรณี Equal Variances not assumed ดังนั้น ผู้วิจัยจึงทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญของเพศทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้สถิติ t-test ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ผลการทดสอบจะยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า Sig. มากกว่า 0.05 และจะยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ต่อเมื่อค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 ซึ่งผลการทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ โดยใช้สถิติ t-test แสดงดังตาราง 13-14

ตาราง 13 การทดสอบความแตกต่างพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ จำแนกตามเพศ

พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ	t-test for Equality of Means					
	เพศ	$\bar{X}$	S.D.	t	df	Sig.
1.ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ	ชาย	3.02	.811	-1.929	398	.054
	หญิง	3.17	.788			

จากตาราง 13 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ จำแนกตามเพศ โดยใช้สถิติทดสอบค่าที (Independent t-test) พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ .054 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักลงทุนที่มีเพศแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนหุ้น

สามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 14 การทดสอบความแตกต่างพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ จำแนกตามเพศ

พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ	t-test for Not Equality of Means					
	เพศ	$\bar{X}$	S.D.	t	df	Sig.
2.ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ	ชาย	3.02	.874	-2.747	395.475**	.006
	หญิง	3.24	.736			

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 14 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ จำแนกตามเพศ โดยใช้สถิติทดสอบค่าที (Independent t-test) พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ .006 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และ ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักลงทุนที่มีเพศแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยนักลงทุนที่มีเพศหญิง มีพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ มากกว่า นักลงทุนที่มีเพศชาย

สมมติฐานที่ 1.2 นักลงทุนที่มีอายุแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : นักลงทุนที่มีอายุแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักลงทุนที่มีอายุแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์นั้นในขั้นแรกจะทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างแปรปรวนของกลุ่มอายุโดยใช้สถิติ Levene Statistic ซึ่งหากผลการทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญของกลุ่มอายุ แต่หากผลการทดสอบพบว่ากลุ่มอายุมีความแปรปรวนไม่แตกต่างกันทุกกลุ่ม (ค่า Sig. มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.05) ก็จะใช้ค่าสถิติ F-test ในการ

ทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญของกลุ่มอายุ แต่หากผลการทดสอบพบว่า กลุ่มอายุมีค่าความแปรปรวนแตกต่างกันอย่างน้อย 2 กลุ่ม (ค่า Sig. มีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับ 0.05) ก็จะใช้ค่าสถิติ Brown-Forsythe ในการทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญของกลุ่มอายุ ซึ่งผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างความแปรปรวนของกลุ่มอายุโดยใช้สถิติ Levene Statistic แสดงดังตาราง 15

ตาราง 15 ผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของ พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญของกลุ่มอายุ

พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ	Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ	1.890	4	395	.111
2.ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ	1.586	4	395	.177

จากตาราง 15 ผลการทดสอบ Levene Statistic Test เปรียบเทียบกลุ่มอายุกับพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ พบว่า ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ มีค่า Sig. = .111 ซึ่งมากกว่า 0.05 หมายความว่า ค่าความแปรปรวนของกลุ่มอายุอย่างน้อย 2 กลุ่มไม่แตกต่างกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ F-test ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อย 1 คู่ ที่แตกต่างกันจะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดูตาราง 16

ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ มีค่า Sig. = .177 ซึ่งมากกว่า 0.05 หมายความว่า ค่าความแปรปรวนของกลุ่มอายุอย่างน้อย 2 กลุ่มไม่แตกต่างกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ F-test ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อย 1 คู่ ที่แตกต่างกันจะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดูตาราง 17

ตาราง 16 การทดสอบความแตกต่างของ พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ จำแนกตามอายุ

พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
1.ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ	ระหว่างกลุ่ม	1.622	4	.406	.626	.644
	ภายในกลุ่ม	255.890	395	.648		
	รวม	257.512	399			

จากตาราง 16 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ จำแนกตามอายุ โดยใช้สถิติ F-test พบว่า ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ มีค่า Sig. เท่ากับ .644 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักลงทุนที่มีอายุแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 17 การทดสอบความแตกต่างของ พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ จำแนกตามอายุ

พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
2.ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ	ระหว่างกลุ่ม	5.219	4	1.305	1.971	.098
	ภายในกลุ่ม	261.496	395	.662		
	รวม	266.715	399			

จากตาราง 17 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ จำแนกตามอายุ โดยใช้สถิติ F-test พบว่า ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ มีค่า Sig. เท่ากับ .098 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักลงทุนที่มีอายุแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 1.3 นักลงทุนที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : นักลงทุนที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักลงทุนที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์นั้นในขั้นแรกจะทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างแปรปรวนของกลุ่มสถานภาพสมรสโดยใช้สถิติ Levene Statistic ซึ่งหากผลการทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญของกลุ่มสถานภาพสมรส แต่หากผลการทดสอบพบว่ากลุ่มสถานภาพสมรสมีความแปรปรวนไม่แตกต่างกันทุกกลุ่ม (ค่า Sig. มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.05) ก็จะใช้ค่าสถิติ F-test ในการทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญของกลุ่มสถานภาพสมรส แต่หากผลการทดสอบพบว่ากลุ่มสถานภาพสมรสมีความแปรปรวนแตกต่างกันอย่างน้อย 2 กลุ่ม (ค่า Sig. มีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับ 0.05) ก็จะใช้ค่าสถิติ Brown-Forsythe ในการทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญของกลุ่มสถานภาพสมรส ซึ่งผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างความแปรปรวนของกลุ่มสถานภาพสมรสโดยใช้สถิติ Levene Statistic แสดงดังตาราง 18

ตาราง 18 ผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญของกลุ่มสถานภาพสมรส

พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ	Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ	14.593**	2	397	.000
2.ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ	8.117**	2	397	.000

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 18 ผลการทดสอบ Levene Statistic Test เปรียบเทียบกลุ่มสถานภาพสมรสกับพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ พบว่า ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ มีค่า Sig. = .000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า ค่าความแปรปรวนของกลุ่มสถานภาพสมรสอย่างน้อย 2 กลุ่มแตกต่างกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ Brown Forsythe ที่ระดับความ

เชื่อมั่น 95% จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อย 1 คู่ ที่แตกต่างกันจะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T3 เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงดังตาราง 19

ส่วนด้านพฤติกรรมกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ มีค่า Sig. = .000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า ค่าความแปรปรวนของกลุ่มสถานภาพสมรสอย่างน้อย 2 กลุ่มแตกต่างกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ Brown Forsythe ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อย 1 คู่ ที่แตกต่างกันจะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T3 เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงดังตาราง 20

ตาราง 19 การทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ จำแนกตามสถานภาพสมรส

พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ	Brown-Forsythe	Statistic	df1	df2	Sig.
1.ด้านพฤติกรรมกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ	ระหว่างกลุ่ม	0.049	2	51.197	.953

จากตาราง 19 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ จำแนกตามสถานภาพสมรสโดยใช้การทดสอบ Brown-Forsythe Test พบว่า ด้านพฤติกรรมกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ มีค่า Sig. เท่ากับ .953 ซึ่งมากกว่า 0.01 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักลงทุนที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 20 การทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ จำแนกตามสถานภาพสมรส

พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ	Brown-Forsythe	Statistic	df1	df2	Sig.
2.ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ	ระหว่างกลุ่ม	0.237	2	48.108	.790

จากตาราง 20 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ จำแนกตามสถานภาพสมรสโดยใช้การทดสอบ Brown-Forsythe Test พบว่า ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ มีค่า Sig. เท่ากับ .790 ซึ่งมากกว่า 0.01 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักลงทุนที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 1.4 นักลงทุนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : นักลงทุนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน

H_a : นักลงทุนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์นั้นในขั้นแรกจะทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างแปรปรวนของกลุ่มระดับการศึกษาโดยใช้สถิติ Levene Statistic ซึ่งหากผลการทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญของกลุ่มระดับการศึกษา แต่หากผลการทดสอบพบว่ากลุ่มระดับการศึกษามีความแปรปรวนไม่แตกต่างกันทุกกลุ่ม (ค่า Sig. มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.05) ก็จะใช้ค่าสถิติ F-test ในการทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญของกลุ่มระดับการศึกษา แต่หากผลการทดสอบพบว่ากลุ่มระดับการศึกษามีค่าความแปรปรวนแตกต่างกันอย่างน้อย 2 กลุ่ม (ค่า Sig. มีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับ 0.05) ก็จะใช้ค่าสถิติ Brown-Forsythe ในการทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญของกลุ่มระดับการศึกษา ซึ่งผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างความแปรปรวนของกลุ่มระดับการศึกษาโดยใช้สถิติ Levene Statistic แสดงดังตาราง 21

ตาราง 21 ผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของ พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญของกลุ่มระดับการศึกษา

พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ	Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ	1.201	2	397	.302
2.ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ	3.170*	2	397	.043

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 21 ผลการทดสอบ Levene Statistic Test เปรียบเทียบกลุ่มระดับการศึกษา กับ พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ พบว่า ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ มีค่า Sig. = .302 ซึ่งมากกว่า 0.05 หมายความว่า ค่าความแปรปรวนของกลุ่มระดับการศึกษาอย่างน้อย 2 กลุ่มไม่แตกต่างกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ F-test ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อย 1 คู่ ที่แตกต่างกันจะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดูตาราง 22

ส่วนด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ มีค่า Sig. = .043 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ค่าความแปรปรวนของกลุ่มระดับการศึกษาอย่างน้อย 2 กลุ่มแตกต่างกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ Brown Forsythe ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อย 1 คู่ ที่แตกต่างกันจะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T3 เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงดังตาราง 23

ตาราง 22 การทดสอบความแตกต่างของ พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ จำแนกตามระดับการศึกษา

พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
1.ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ	ระหว่างกลุ่ม	2.754	2	1.377	2.146	.118
	ภายในกลุ่ม	254.758	397	.642		
	รวม	257.512	399			

จากตาราง 22 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ จำแนกตามระดับการศึกษา โดยใช้สถิติ F-test พบว่า ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ มีค่า Sig. เท่ากับ .118 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักลงทุนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 23 การทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ จำแนกตามระดับการศึกษา

พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ	Brown-Forsythe	Statistic	df1	df2	Sig.
2.ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ	ระหว่างกลุ่ม	.555	2	85.509	.576

จากตาราง 23 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ จำแนกตามระดับการศึกษา โดยใช้การทดสอบ Brown-Forsythe Test พบว่า ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ มีค่า Sig. เท่ากับ .576 ซึ่งมากกว่า 0.01 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_0) หมายความว่า นักลงทุนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 1.5 นักลงทุนที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : นักลงทุนที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักลงทุนที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์นั้นในขั้นแรกจะทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างแปรปรวนของกลุ่มอาชีพ โดยใช้สถิติ Levene Statistic ซึ่งหากผลการทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญของกลุ่มอาชีพ แต่หากผลการทดสอบพบว่ากลุ่มอาชีพ มีความแปรปรวนไม่แตกต่างกันทุกกลุ่ม (ค่า Sig. มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.05) ก็จะใช้ค่าสถิติ F-test ในการทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญของกลุ่มอาชีพ แต่หากผลการทดสอบพบว่ากลุ่มอาชีพมีความแปรปรวนแตกต่างกันอย่างน้อย 2 กลุ่ม (ค่า Sig. มีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับ 0.05) ก็จะใช้ค่าสถิติ Brown-Forsythe ในการทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญของกลุ่มอาชีพ ซึ่งผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างความแปรปรวนของกลุ่มอาชีพโดยใช้สถิติ Levene Statistic แสดงดังตาราง 24

ตาราง 24 ผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของ พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญของกลุ่มอาชีพ

พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ	Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ	1.225	4	395	.300
2.ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ	.628	4	395	.643

จากตาราง 24 ผลการทดสอบ Levene Statistic Test เปรียบเทียบกลุ่มอาชีพกับพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ พบว่า ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ มีค่า Sig. = .300 ซึ่งมากกว่า 0.05 หมายความว่า ค่าความแปรปรวนของกลุ่มอาชีพอย่างน้อย 2 กลุ่มไม่แตกต่างกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ F-test ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อย 1 คู่ ที่แตกต่างกันจะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดูตาราง 25

ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ มีค่า Sig. = .643 ซึ่งมากกว่า 0.05 หมายความว่า ค่าความแปรปรวนของกลุ่มอาชีพอย่างน้อย 2 กลุ่มไม่แตกต่างกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ F-test ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อย 1 คู่ ที่แตกต่างกันจะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดูตาราง 26

ตาราง 25 การทดสอบความแตกต่างของ พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ จำแนกตามอาชีพ

พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
1.ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ	ระหว่างกลุ่ม	6.011	4	1.503	2.360	.053
	ภายในกลุ่ม	251.501	395	.637		
	รวม	257.512	399			

จากตาราง 25 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ จำแนกตามอาชีพโดยใช้สถิติการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance: One-way ANOVA) พบว่า ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ มีค่า Sig. เท่ากับ .053 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักลงทุนที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 26 การทดสอบความแตกต่างของ พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ จำแนกตามอาชีพ

พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
2. ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ	ระหว่างกลุ่ม	3.373	4	.843	1.265	.283
	ภายในกลุ่ม	263.342	395	.667		
	รวม	266.715	399			

จากตาราง 26 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ จำแนกตามอาชีพโดยใช้สถิติการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance: One-way ANOVA) พบว่า ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ มีค่า Sig. เท่ากับ .283 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักลงทุนที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 1.6 นักลงทุนที่มีรายได้แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : นักลงทุนที่มีรายได้แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักลงทุนที่มีรายได้แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์นั้นในขั้นแรกจะทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างแปรปรวนของกลุ่มรายได้โดยใช้สถิติ Levene Statistic ซึ่งหากผลการทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญของกลุ่มรายได้ แต่หากผลการทดสอบพบว่ากลุ่มรายได้ มีความแปรปรวนไม่แตกต่างกันทุกกลุ่ม (ค่า Sig. มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.05) ก็จะใช้ค่าสถิติ F-test ในการทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญของกลุ่มรายได้ แต่หากผลการทดสอบพบว่ากลุ่มรายได้มีความแปรปรวนแตกต่างกันอย่างน้อย 2 กลุ่ม (ค่า Sig. มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.05) ก็จะใช้ค่าสถิติ Brown-Forsythe ในการทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญของกลุ่มรายได้ซึ่งผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างความแปรปรวนของกลุ่มรายได้โดยใช้สถิติ Levene Statistic แสดงดังตาราง 27

ตาราง 27 ผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของ พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญของกลุ่มรายได้

พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ	Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ	3.391*	3	396	.018
2.ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ	3.318*	3	396	.020

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 27 ผลการทดสอบ Levene Statistic Test เปรียบเทียบกลุ่มรายได้กับพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ พบว่า ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ มีค่า Sig. = .018 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ค่าความแปรปรวนของกลุ่มรายได้อย่างน้อย 2 กลุ่มแตกต่างกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ Brown Forsythe ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อย 1 คู่ ที่แตกต่างกันจะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T3 เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงดังตาราง 28

ส่วนด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ มีค่า Sig. = .020 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ค่าความแปรปรวนของกลุ่มรายได้อย่างน้อย 2 กลุ่มแตกต่างกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ Brown Forsythe ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อย 1 คู่ ที่แตกต่างกันจะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T3 เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงดังตาราง 29

ตาราง 28 การทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ จำแนกตามรายได้

พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ	Brown- Forsythe	Statistic	df1	df2	Sig.
1.ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ	ระหว่างกลุ่ม	1.032	3	269.673	.379

จากตาราง 28 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ จำแนกตามรายได้ โดยการใช้การทดสอบ Brown-Forsythe Test พบว่า ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ มีค่า Sig. เท่ากับ .379 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักลงทุนที่มีรายได้ แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 29 การทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ จำแนกตามรายได้

พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ	Brown-Forsythe	Statistic	df1	df2	Sig.
2.ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ	ระหว่างกลุ่ม	1.479	3	260.047	.221

จากตาราง 29 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ จำแนกตามรายได้โดยการใช้การทดสอบ Brown-Forsythe Test พบว่า ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ มีค่า Sig. เท่ากับ .221 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักลงทุนที่มีรายได้แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 1.7 นักลงทุนที่มีแหล่งที่มาของเงินทุนแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : นักลงทุนที่มีแหล่งที่มาของเงินทุนแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักลงทุนที่มีแหล่งที่มาของเงินทุนแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าโดยใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มเป็นอิสระกัน (Independent t-test) ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ 2-tailed Prob. (p) มีค่าน้อยกว่า 0.05

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์นั้นในขั้นแรกจะทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างความแปรปรวนของกลุ่มแหล่งที่มาของเงินทุนทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้สถิติ Levene's test ซึ่งหากผลการทดสอบพบว่าค่าความแปรปรวนของทั้ง 2 กลุ่มไม่แตกต่างกัน (ค่า Sig. มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.05) ก็จะใช้ค่า Equal Variances Assumed สำหรับผลการทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญของกลุ่มแหล่งที่มาของเงินทุนทั้ง 2 กลุ่ม แต่หากผลการทดสอบพบว่าค่าความแปรปรวนของทั้ง 2 กลุ่มแตกต่างกัน (ค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05) ก็จะใช้ค่า Equal Variances not Assumed สำหรับผลการทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญของกลุ่มแหล่งที่มาของเงินทุนทั้ง 2 กลุ่ม ซึ่งผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างความแปรปรวนของกลุ่มแหล่งที่มาของเงินทุนทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้สถิติ Levene's test แสดงดัง ตาราง 30

ตาราง 30 ผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญกับแหล่งที่มาของเงินทุน

พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ	Levene's test for Equality of Variances	
	F	Sig.
1. ด้านพฤติกรรม การตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ	11.850**	.001
2. ด้านพฤติกรรม การตัดสินใจขายหุ้นสามัญ	10.126**	.002

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 30 ผลการทดสอบ Levene's test พบว่า พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรม การตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ มีค่า Sig. เท่ากับ .001 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า ค่าความแปรปรวนของแหล่งที่มาของเงินทุนทั้ง 2 กลุ่มแตกต่างกัน จึงใช้ t-test กรณี Equal Variances not assumed และด้านพฤติกรรม การตัดสินใจขายหุ้นสามัญ มีค่า Sig. เท่ากับ .002 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า ค่าความแปรปรวนของแหล่งที่มาของเงินทุนทั้ง 2 กลุ่มแตกต่างกัน จึงใช้ t-test กรณี Equal Variances not assumed ดังนั้น ผู้วิจัยจึงทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ของแหล่งที่มาของเงินทุนทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้สถิติ t-test ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ผลการทดสอบจะยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า Sig. มากกว่า 0.05 และจะยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ต่อเมื่อค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 ซึ่งผลการทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ โดยใช้สถิติ t-test แสดงดังตาราง 31-32

ตาราง 31 การทดสอบความแตกต่างพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ จำแนกตามแหล่งที่มาของเงินทุน

พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ	แหล่งที่มา ของเงินทุน	t-test for Not Equality of Means				
		$\bar{X}$	S.D.	t	df	Sig.
1.ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ	เงินออม	3.088	.815	-2.021	21.146	.056
	เงินกู้ยืม	3.256	.260			

จากตาราง 31 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ จำแนกตามแหล่งที่มาของเงินทุนโดยใช้สถิติทดสอบค่าที (Independent t-test) พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ .056 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักลงทุนที่มีแหล่งที่มาของเงินทุนแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 32 การทดสอบความแตกต่างพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ จำแนกตามแหล่งที่มาของเงินทุน

พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ	แหล่งที่มา ของเงินทุน	t-test for Not Equality of Means				
		$\bar{X}$	S.D.	t	df	Sig.
2. ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ	เงินออม	3.115	.829	-1.752	20.278	.095
	เงินกู้ยืม	3.269	.277			

จากตาราง 32 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ จำแนกตามแหล่งที่มาของเงินทุนโดยใช้สถิติทดสอบค่าที (Independent t-test) พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ .095 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักลงทุนที่มีแหล่งที่มาของเงินทุนแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.8 นักลงทุนที่มีประสบการณ์การลงทุนแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : นักลงทุนที่มีประสบการณ์การลงทุนแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักลงทุนที่มีประสบการณ์การลงทุนแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์นั้นในขั้นแรกจะทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างแปรปรวนของกลุ่มประสบการณ์การลงทุน โดยใช้สถิติ Levene Statistic ซึ่งหากผลการทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญของกลุ่มประสบการณ์การลงทุน แต่หากผลการทดสอบพบว่ากลุ่มประสบการณ์การลงทุน มีความแปรปรวนไม่แตกต่างกันทุกกลุ่ม (ค่า Sig. มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.05) ก็จะใช้ค่าสถิติ F-test ในการทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญของกลุ่มประสบการณ์การลงทุน แต่หากผลการทดสอบพบว่ากลุ่มประสบการณ์การลงทุนมีความแปรปรวนแตกต่างกันอย่างน้อย 2 กลุ่ม (ค่า Sig. มีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับ 0.05) ก็จะใช้ค่าสถิติ Brown-Forsythe ในการทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญของกลุ่มประสบการณ์การลงทุน ซึ่งผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างความแปรปรวนของกลุ่มประสบการณ์การลงทุนโดยใช้สถิติ Levene Statistic แสดงดังตาราง 33

ตาราง 33 ผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของ พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญของกลุ่มประสบการณ์การลงทุน

พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ	Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ	2.134	2	397	.120
2.ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ	.310	2	397	.734

จากตาราง 33 ผลการทดสอบ Levene Statistic Test เปรียบเทียบกลุ่มประสบการณ์การลงทุนกับพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ พบว่า ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ มีค่า Sig. = .120 ซึ่งมากกว่า 0.05 หมายความว่า ค่าความแปรปรวนของกลุ่มประสบการณ์การลงทุนอย่างน้อย 2 กลุ่มไม่แตกต่างกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ F-test ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อย 1 คู่ ที่แตกต่างกัน

จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดูตาราง 34

ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ มีค่า Sig. = .734 ซึ่งมากกว่า 0.05 หมายความว่า ค่าความแปรปรวนของกลุ่มประสบการณ์การลงทุนอย่างน้อย 2 กลุ่มไม่แตกต่างกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ F-test ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อย 1 คู่ ที่แตกต่างกันจะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดูตาราง 36

ตาราง 34 การทดสอบความแตกต่างของ พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ จำแนกตามประสบการณ์การลงทุน

พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
1. ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ	ระหว่างกลุ่ม	5.321	2	2.661	4.188*	.016
	ภายในกลุ่ม	252.191	397	.635		
	รวม	257.512	399			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 34 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ จำแนกตามประสบการณ์การลงทุน โดยใช้สถิติ F-test พบว่า ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ มีค่า Sig. เท่ากับ .016 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักลงทุนที่มีประสบการณ์การลงทุนแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ต่อไปจะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ตาราง 35

ตาราง 35 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างนักลงทุนหุ้นสามัญที่มีประสบการณ์การลงทุน กับพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ

ประสบการณ์การลงทุน	$\bar{x}$	น้อยกว่า 1 ปี	ระหว่าง 1-2 ปี	3 ปีขึ้นไป
		3.22	3.18	2.97
น้อยกว่า 1 ปี	3.22	-	0.37 (.738)	0.25* (.013)
ระหว่าง 1-2 ปี	3.18	-	-	0.21* (.023)
3 ปีขึ้นไป	2.97	-	-	-

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 35 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ จำแนกตามประสบการณ์การลงทุน โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD) พบว่า

นักลงทุนหุ้นสามัญที่มีประสบการณ์การลงทุน น้อยกว่า 1 ปี กับ 3 ปีขึ้นไป มีค่า Sig. เท่ากับ .013 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า นักลงทุนหุ้นสามัญที่มีประสบการณ์การลงทุน น้อยกว่า 1 ปี กับ พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ แตกต่างเป็นรายคู่กับ นักลงทุนหุ้นสามัญที่มีประสบการณ์การลงทุน 3 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักลงทุนหุ้นสามัญที่มีประสบการณ์การลงทุน น้อยกว่า 1 ปี มีพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ มากกว่า นักลงทุนหุ้นสามัญที่มีประสบการณ์การลงทุน 3 ปีขึ้นไป โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.25

นักลงทุนหุ้นสามัญที่มีประสบการณ์การลงทุน ระหว่าง 1-2 ปี กับ 3 ปีขึ้นไป มีค่า Sig. เท่ากับ .023 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า นักลงทุนหุ้นสามัญที่มีประสบการณ์การลงทุน ระหว่าง 1-2 ปี กับ พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ แตกต่างเป็นรายคู่กับ นักลงทุนหุ้นสามัญที่มีประสบการณ์การลงทุน 3 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักลงทุนหุ้นสามัญที่มีประสบการณ์การลงทุน ระหว่าง 1-2 ปี มีพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ มากกว่า นักลงทุนหุ้นสามัญที่มีประสบการณ์การลงทุน 3 ปีขึ้นไป โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.21

สำหรับรายคู่อื่นๆ ไม่พบว่ามีผลแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 36 การทดสอบความแตกต่างของ พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ จำแนกตามประสบการณ์การลงทุน

พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
2.ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ	ระหว่างกลุ่ม	2.395	2	1.198	1.799	.167
	ภายในกลุ่ม	264.320	397	.666		
	รวม	266.715	399			

จากตาราง 36 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ จำแนกตามประสบการณ์การลงทุนโดยใช้สถิติการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance: One-way ANOVA) พบว่าด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ มีค่า Sig. เท่ากับ .167 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักลงทุนที่มีประสบการณ์การลงทุนแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 2 สภาพแวดล้อมทางการลงทุน ด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง ด้านภาวะอุตสาหกรรม ด้านภาวะหลักทรัพย์ ด้านการวิเคราะห์ทางเทคนิค มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

สมมติฐานที่ 2.1 สภาพแวดล้อมทางการลงทุน มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : สภาพแวดล้อมทางการลงทุนไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ

H_1 : สภาพแวดล้อมทางการลงทุนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ

สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน คือ การวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยเลือกตัวแปรอิสระเข้าสมการถดถอยด้วยเทคนิค Stepwise โดยใช้ระดับ

ความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก H_0 : และยอมรับสมมติฐานรอง H_1 : ก็ต่อเมื่อ Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05 ซึ่งผลการทดสอบแสดงดังตาราง 34

ตาราง 37 ผลการวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณ พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
Reression	80.730	3	26.910	60.280**	.000
Residual	176.782	396	.446		
Total	257.512	399			

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 37 ผลการวิเคราะห์ พบว่า พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับกลุ่มตัวแปรอิสระ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และสามารถสร้างสมการพยากรณ์เชิงเส้นตรงได้ ซึ่งจากการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ สามารถคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณได้ ดังตาราง 38

ตาราง 38 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ตัวแปรพยากรณ์	Unstandardized		Standardized	t	Sig.
	Coefficients		Coefficients		
	B	SE	Beta		
ค่าคงที่ (Constant)	.572	.192		2.981**	.003
ด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง (X_1)	.378	.058	.346	6.523**	.000
ด้านการวิเคราะห์ทางเทคนิค (X_4)	.161	.046	.170	3.463**	.001
ด้านภาวะหลักทรัพย์ (X_3)	.158	.050	.158	3.135**	.002
r	.560				
R ²	.314				
Adjusted R ²	.308				
SE	.668				

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 38 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ ซึ่งประกอบด้วย ด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง (X_1) ด้านการวิเคราะห์ทางเทคนิค (X_4) ด้านภาวะหลักทรัพย์ (X_3) พบว่า ด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง (X_1) ด้านการวิเคราะห์ทางเทคนิค (X_4) ด้านภาวะหลักทรัพย์ (X_3) สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จากสมมติฐานที่ตั้งไว้ จึงเป็นการยอมรับสมมติฐาน H_1 และปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ทั้งนี้เนื่องจากมีตัวแปรมากกว่า 1 ตัวที่สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญของนักลงทุน ทั้ง 3 ด้านนี้มีอิทธิพลในการพยากรณ์ได้ร้อยละ 30.8 ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมการปัจจัยที่มีอิทธิพลในการพยากรณ์ พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ (Y_1) ได้ดังนี้

$$Y_1 = .572 + .378 (X_1) + .161 (X_4) + .158 (X_3)$$

ผลการศึกษา สรุปได้ดังนี้

ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ (Y_1) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้แก่ ด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง (X_1) ด้านการวิเคราะห์ทางเทคนิค (X_4) ด้านภาวะหลักทรัพย์ (X_3) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์เท่ากับ .378, .161 และ .158 ซึ่งหมายความว่า สภาพแวดล้อมทางการลงทุน ด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง (X_1) ด้านการวิเคราะห์ทางเทคนิค (X_4) ด้านภาวะหลักทรัพย์ (X_3) เป็นปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ (Y_1) ซึ่งจากค่าสัมประสิทธิ์ดังกล่าวสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

หากนักลงทุนมีพฤติกรรมการตัดสินใจลงทุนหุ้นสามัญจากสภาพแวดล้อมทางการลงทุน ด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง (X_1) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะมีผลทำให้ พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ (Y_1) เพิ่มขึ้น .378 หน่วย ทั้งนี้เมื่อกำหนดให้สภาพแวดล้อมทางการลงทุน อีก 2 ด้าน ด้านการวิเคราะห์ทางเทคนิค (X_4) ด้านภาวะหลักทรัพย์ (X_3) มีค่าคงที่

หากนักลงทุนมีพฤติกรรมการตัดสินใจลงทุนหุ้นสามัญจากสภาพแวดล้อมทางการลงทุน ด้านการวิเคราะห์ทางเทคนิค (X_4) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะมีผลทำให้ พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ (Y_1) เพิ่มขึ้น .161 หน่วย ทั้งนี้เมื่อกำหนดให้สภาพแวดล้อมทางการลงทุน อีก 2 ด้าน อีก 2 ด้าน ด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง (X_1) ด้านภาวะหลักทรัพย์ (X_3) มีค่าคงที่

หากนักลงทุนมีพฤติกรรมการตัดสินใจลงทุนหุ้นสามัญจากสภาพแวดล้อมทางการลงทุน ด้านภาวะหลักทรัพย์ (X_3) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะมีผลทำให้ พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาด

หลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ (Y_1) เพิ่มขึ้น .158 หน่วย ทั้งนี้เมื่อกำหนดให้สภาพแวดล้อมทางการลงทุน อีก 2 ด้าน ด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง (X_1) ด้านการวิเคราะห์ทางเทคนิค (X_4) มีค่าคงที่

และตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ (Y_1) มี 1 ตัวแปร ได้แก่ สภาพแวดล้อมทางการลงทุน ด้านภาวะอุตสาหกรรม (X_2)

ส่วนค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน พบว่า พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ ซึ่งประกอบไปด้วย ด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง (X_1) ด้านการวิเคราะห์ทางเทคนิค (X_4) ด้านภาวะหลักทรัพย์ (X_3) ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมการค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ (Y_1) ได้ดังนี้

$$Y_1 = .346 (X_1) + .170 (X_4) + .158 (X_3)$$

ผลการศึกษา สรุปได้ดังนี้

ด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง (X_1) มีอิทธิพลมากที่สุด พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน .346 รองลงมา คือด้านการวิเคราะห์ทางเทคนิค (X_4) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน .170 และด้านภาวะหลักทรัพย์ (X_3) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน .158

สมมติฐานที่ 2.2 สภาพแวดล้อมทางการลงทุน มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : สภาพแวดล้อมทางการลงทุน ไม่มีอิทธิพลต่อ พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ

H_1 : สภาพแวดล้อมทางการลงทุน มีอิทธิพลต่อ พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ

สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน คือ การวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยเลือกตัวแปรอิสระเข้าสมการถดถอยด้วยเทคนิค Stepwise โดยใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก H_0 : และยอมรับสมมติฐานรอง H_1 : ก็ต่อเมื่อ Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05 ซึ่งผลการทดสอบแสดงดังตาราง 39

ตาราง 39 ผลการวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณ พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
Reression	96.221	3	32.074	74.496**	.000
Residual	170.494	396	.431		
Total	266.715	399			

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 39 ผลการวิเคราะห์ พบว่า พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับกลุ่มตัวแปรอิสระ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และสามารถสร้างสมการพยากรณ์เชิงเส้นตรงได้ ซึ่งจากการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ สามารถคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณได้ ดังตาราง 40

ตาราง 40 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ตัวแปรพยากรณ์	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	SE	Beta		
ค่าคงที่ (Constant)	.368	.188		1.956	.051
ด้านการวิเคราะห์ทางเทคนิค (X ₄)	.281	.046	.292	6.162**	.000
ด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง (X ₁)	.263	.057	.236	4.618**	.000
ด้านภาวะหลักทรัพย์ (X ₃)	.216	.050	.212	4.364**	.000
r	.601				
R ²	.361				
Adjusted R ²	.356				
SE	.656				

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 40 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ ซึ่งประกอบด้วย ด้านการวิเคราะห์ทางเทคนิค (X_4) ด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง (X_1) ด้านภาวะหลักทรัพย์ (X_3) พบว่า ด้านการวิเคราะห์ทางเทคนิค (X_4) ด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง (X_1) ด้านภาวะหลักทรัพย์ (X_3) สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จากสมมติฐานที่ตั้งไว้ จึงเป็นการยอมรับสมมติฐาน H_1 และปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ทั้งนี้เนื่องจากมีตัวแปรมากกว่า 1 ตัวที่สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญของนักลงทุน ทั้ง 3 ด้านนี้มีอิทธิพลในการพยากรณ์ ได้ร้อยละ 35.6 ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมการปัจจัยที่มีอิทธิพลในการพยากรณ์ พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ (Y_2) ได้ดังนี้

$$(Y_2) = .281 (X_4) + .263 (X_1) + .216 (X_3)$$

ผลการศึกษา สรุปได้ดังนี้

ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ (Y_1) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้แก่ ด้านการวิเคราะห์ทางเทคนิค (X_4) ด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง (X_1) ด้านภาวะหลักทรัพย์ (X_3) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์เท่ากับ .281, .263 และ .216 ซึ่งหมายความว่า สภาพแวดล้อมทางการลงทุน ด้านการวิเคราะห์ทางเทคนิค (X_4) ด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง (X_1) ด้านภาวะหลักทรัพย์ (X_3) เป็นปัจจัยที่เป็นตัวกำหนด พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ (Y_2) ซึ่งจากค่าสัมประสิทธิ์ดังกล่าว สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

หากนักลงทุนมีพฤติกรรมการตัดสินใจลงทุนหุ้นสามัญจากสภาพแวดล้อมทางการลงทุน ด้านการวิเคราะห์ทางเทคนิค (X_4) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะมีผลทำให้ พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ (Y_2) เพิ่มขึ้น .281 หน่วย ทั้งนี้เมื่อกำหนดให้สภาพแวดล้อมทางการลงทุน อีก 2 ด้าน ด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง (X_1) ด้านภาวะหลักทรัพย์ (X_3) มีค่าคงที่

หากนักลงทุนมีพฤติกรรมการตัดสินใจลงทุนหุ้นสามัญจากสภาพแวดล้อมทางการลงทุน ด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง (X_1) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะมีผลทำให้ พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ (Y_2) เพิ่มขึ้น .263 หน่วย ทั้งนี้เมื่อกำหนดให้สภาพแวดล้อมทางการลงทุน อีก 2 ด้าน ด้านการวิเคราะห์ทางเทคนิค (X_4) ด้านภาวะหลักทรัพย์ (X_3) มีค่าคงที่

หากนักลงทุนมีพฤติกรรมการตัดสินใจลงทุนหุ้นสามัญจากสภาพแวดล้อมทางการลงทุน ด้านภาวะหลักทรัพย์ (X_3) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะมีผลทำให้ พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาด

หลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ (Y_2) เพิ่มขึ้น .216 หน่วย ทั้งนี้เมื่อกำหนดให้สภาพแวดล้อมทางการลงทุน อีก 2 ด้านด้านการวิเคราะห์ทางเทคนิค (X_4) ด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง (X_1) มีค่าคงที่

และตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ (Y_2) มี 1 ตัวแปร ได้แก่ สภาพแวดล้อมทางการลงทุน ด้านภาวะอุตสาหกรรม (X_2)

ส่วนค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน พบว่า พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ ซึ่งประกอบไปด้วย ด้านการวิเคราะห์ทางเทคนิค (X_4) ด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง (X_1) ด้านภาวะหลักทรัพย์ (X_3) ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมการค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ (Y_2) ได้ดังนี้

$$(Y_2) = .292 (X_4) + .236 (X_1) + .212 (X_3)$$

ผลการศึกษา สรุปได้ดังนี้

ด้านการวิเคราะห์ทางเทคนิค (X_4) มีอิทธิพลมากที่สุด ต่อพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน .292 รองลงมาคือด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง (X_1) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน .236 และด้านภาวะหลักทรัพย์ (X_3) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน .212

สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ตาราง 41 ตารางสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบ	สถิติที่ใช้ในการทดสอบ
สมมติฐานที่ 1 นักลงทุนที่มี เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษาสูงสุด อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน แหล่งที่มาของเงินทุน ประสบการณ์การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน		
สมมติฐานที่ 1.1 นักลงทุนที่มีเพศแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน		
1.ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ	ไม่สอดคล้อง	Independent t-test
2.ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ	สอดคล้อง	Independent t-test
สมมติฐานที่ 1.2 นักลงทุนที่มีอายุแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน		
1.ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ	ไม่สอดคล้อง	F-test
2.ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ	ไม่สอดคล้อง	F-test
สมมติฐานที่ 1.3 นักลงทุนที่มีสถานภาพสมรส แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน		
1.ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ	ไม่สอดคล้อง	Brown-Forsythe Test
2.ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ	ไม่สอดคล้อง	Brown-Forsythe Test

ตาราง 41 (ต่อ)

สมมติฐาน	ผลการทดสอบ	สถิติที่ใช้ ในการทดสอบ
สมมติฐานที่ 1.4 นักลงทุนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน 1.ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ 2.ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ	ไม่สอดคล้อง ไม่สอดคล้อง	F-test Brown-Forsythe Test
สมมติฐานที่ 1.5 นักลงทุนที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน 1.ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ 2.ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ	ไม่สอดคล้อง ไม่สอดคล้อง	F-test F-test
สมมติฐานที่ 1.6 นักลงทุนที่มีรายได้แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน 1.ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ 2.ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ	ไม่สอดคล้อง ไม่สอดคล้อง	Brown-Forsythe Test Brown-Forsythe Test
สมมติฐานที่ 1.7 นักลงทุนที่มีแหล่งที่มาของเงินทุนแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน 1.ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ 2.ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ	ไม่สอดคล้อง ไม่สอดคล้อง	Independent t-test Independent t-test
สมมติฐานที่ 1.8 นักลงทุนที่มีประสบการณ์การลงทุนแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน 1.ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ 2.ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ	สอดคล้อง ไม่สอดคล้อง	F-test F-test

ตาราง 41 (ต่อ)

สมมติฐาน	ผลการทดสอบ	สถิติที่ใช้ ในการทดสอบ
สมมติฐานที่ 2 สภาพแวดล้อมทางการลงทุน ด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง ด้านภาวะอุตสาหกรรม ด้านภาวะหลักทรัพย์ ด้านการวิเคราะห์ทางเทคนิค มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร		
สมมติฐานที่ 2.1 สภาพแวดล้อมทางการลงทุนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ 1.ด้านการวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจและการเมือง 2.ด้านการวิเคราะห์อุตสาหกรรม 3.ด้านการวิเคราะห์ภาวะหลักทรัพย์ 4.ด้านการวิเคราะห์ทางเทคนิค	สอดคล้อง ไม่สอดคล้อง สอดคล้อง สอดคล้อง	Multiple Regression Analysis
สมมติฐานที่ 2.2 สภาพแวดล้อมทางการลงทุน มีอิทธิพลต่อ พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ 1.ด้านการวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจและการเมือง 2.ด้านการวิเคราะห์อุตสาหกรรม 3.ด้านการวิเคราะห์ภาวะหลักทรัพย์ 4.ด้านการวิเคราะห์ทางเทคนิค	สอดคล้อง ไม่สอดคล้อง สอดคล้อง สอดคล้อง	Multiple Regression Analysis

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีในการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) รวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร

สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
2. เพื่อศึกษาสภาพแวดล้อมทางการลงทุน ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการวิจัย

1. เพื่อนำข้อมูลด้านปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญและแนวทางของนักลงทุนด้านการวิเคราะห์ข้อมูลบริษัทและข้อมูลหลักทรัพย์ ไปใช้ในการวิเคราะห์แนวโน้มการลงทุนของนักลงทุน
2. เพื่อเป็นข้อมูลและแนวทางในการตัดสินใจลงทุนในหุ้นแก่นักลงทุนรายใหม่และนักลงทุนรายเดิม และเพื่อเป็นประโยชน์สำหรับผู้ที่มีความสนใจศึกษาการลงทุนต่อไป
3. เพื่อเป็นข้อมูลและแนวทางให้หน่วยงานจัดอบรมหรือตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้นำไปกำหนดหลักสูตรการอบรมหรือสร้างวิธีการต่างๆ เพื่อการให้ความรู้แก่นักลงทุนต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษางานวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักลงทุนหุ้นสามัญในเขตกรุงเทพมหานครที่เปิดบัญชีซื้อขายหลักทรัพย์กับบริษัทหลักทรัพย์ ซึ่งไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักลงทุนหุ้นสามัญในเขตกรุงเทพมหานครที่เปิดบัญชีซื้อขายหลักทรัพย์กับบริษัทหลักทรัพย์ เนื่องจากไม่ทราบจำนวนที่แน่นอนของประชากร ดังนั้นจึงใช้จำนวนกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรคำนวณในกรณีไม่ทราบจำนวนประชากร ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (นราศรี ไววนิชกุล; และชูศักดิ์ อุดมศรี. 2542: 104) ได้ขนาดตัวอย่างจำนวน 385 คน และเพิ่มขนาดตัวอย่างจำนวน 15 ตัวอย่าง ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้จึงเท่ากับ 400 ตัวอย่าง

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ขั้นที่ 1 ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยใช้บริษัทที่มีมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ 5 อันดับแรก จากบริษัทสมาชิกทั้งหมด 38 บริษัท (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. กันยายน 2557: ออนไลน์) ได้แก่ บริษัทหลักทรัพย์ เมย์แบงก์ กิมเอ็ง (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) บริษัทหลักทรัพย์ ซีไอเอ็มบี (ประเทศไทย) จำกัด บริษัทหลักทรัพย์ กลสิกรไทย จำกัด (มหาชน) บริษัทหลักทรัพย์ ฟินันเซีย ไซรัส จำกัด (มหาชน) บริษัทหลักทรัพย์ เอเซีย พลัส จำกัด (มหาชน)

ขั้นที่ 2 ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling) โดยให้กลุ่มตัวอย่างบริษัทหลักทรัพย์ทั้ง 5 บริษัทจำนวนเท่าๆ กัน ได้บริษัทละ 80 ตัวอย่าง รวมทั้งสิ้น 400 ตัวอย่าง

ขั้นที่ 3 ใช้วิธีการเก็บตัวอย่างโดยอาศัยความสะดวก (Convenience Sampling) โดยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับนักลงทุนประเภทบุคคลธรรมดาในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในเขตกรุงเทพมหานคร

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) แบ่งออกเป็น

1. ปัจจัยส่วนบุคคล

- 1.1 เพศ
- 1.2 อายุ
- 1.3 สถานภาพสมรส
- 1.4 ระดับการศึกษาสูงสุด
- 1.5 อาชีพ
- 1.6 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน
- 1.7 แหล่งที่มาของเงินทุน
- 1.8 ประสบการณ์การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

2. สภาพแวดล้อมทางการลงทุน

- 2.1 ด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง
- 2.2 ด้านภาวะอุตสาหกรรม

2.3 ด้านภาวะหลักทรัพย์

2.4 ด้านการวิเคราะห์ทางเทคนิค

ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จากการศึกษาทฤษฎีเอกสารทางวิชาการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมาประยุกต์เป็นลักษณะและข้อคำถามในแบบสอบถาม ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษาสูงสุด อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน แหล่งที่มาขอเงินทุน ประสบการณ์การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ จำนวน 8 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางการลงทุน จำนวน 19 ข้อ ซึ่งเป็นแบบสอบถามประเภทมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ในรูปแบบของลิเคิร์ต (Likert's Scale) ที่มีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ ซึ่งข้อความในแบบสอบถามมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ระดับความสำคัญมากที่สุด 5 คะแนน

ระดับความสำคัญมาก 4 คะแนน

ระดับความสำคัญปานกลาง 3 คะแนน

ระดับความสำคัญน้อย 2 คะแนน

ระดับความสำคัญน้อยที่สุด 1 คะแนน

ดังนั้น เกณฑ์เฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ

ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00 หมายถึง ให้ความสำคัญกับการลงทุนในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20 หมายถึง ให้ความสำคัญกับการลงทุนในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.40 หมายถึง ให้ความสำคัญกับการลงทุนในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60 หมายถึง ให้ความสำคัญกับการลงทุนในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80 หมายถึง ให้ความสำคัญกับการลงทุนในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 12 ข้อ ซึ่งเป็นแบบสอบถามประเภทมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ในรูปแบบของลิเคิร์ต (Likert's Scale) ที่มีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ ซึ่งข้อความในแบบสอบถามมีเกณฑ์การให้คะแนนลำดับความสำคัญ ดังนี้

มีการปฏิบัติมากที่สุด	5 คะแนน
มีการปฏิบัติมาก	4 คะแนน
มีการปฏิบัติปานกลาง	3 คะแนน
มีการปฏิบัติน้อย	2 คะแนน
มีการปฏิบัติน้อยที่สุด	1 คะแนน

ดังนั้น เกณฑ์เฉลี่ยระดับความสำคัญของพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ

ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00 หมายถึง มีผลต่อการปฏิบัติมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20 หมายถึง มีผลต่อการปฏิบัติมาก

ค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.40 หมายถึง มีผลต่อการปฏิบัติปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60 หมายถึง มีผลต่อการปฏิบัติน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80 หมายถึง มีผลต่อการปฏิบัติน้อยที่สุด

และคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีลักษณะของแบบสอบถาม คือ คำถามปลายปิด (Normal Scale) จำนวน 2 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

แหล่งข้อมูล (Source of Data) การวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาเชิงพรรณนา (Descriptive Research) และการวิจัยเชิงสำรวจ (Exploratory Research) โดยมุ่งศึกษาพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร

1. แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ได้จากการศึกษาค้นคว้าจากข้อมูลที่มีผู้รวบรวมไว้ทั้งหน่วยงานของรัฐและเอกชน ดังนี้

1.1 หนังสือพิมพ์ธุรกิจ วารสารต่างๆ

1.2 ข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต

1.3 หนังสือทางวิชาการ บทความ วิทยานิพนธ์ และรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.4 โบวัวร์ เอกสารการลงทุนเกี่ยวกับหลักทรัพย์ที่บริษัทหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จัดทำขึ้น

2. แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ได้จากการใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้

2.1 ผู้วิจัยเตรียมแบบสอบถามให้เพียงพอกับจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการเก็บรวบรวมในแต่ละบริษัทที่กำหนดไว้ โดยผู้วิจัยจะทำการชี้แจงให้ผู้ตอบแบบสอบถามเข้าใจถึงวัตถุประสงค์และอธิบายวิธีการตอบแบบสอบถามก่อนแจกแบบสอบถาม และรอเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเองจำนวน 400 ชุด

2.2 นำข้อมูลฉบับที่มีคำตอบครบถ้วนสมบูรณ์มาทำการลงรหัส เพื่อนำไปวิเคราะห์และแปรผลข้อมูลทางสถิติต่อไป

การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่รวบรวมได้มาดำเนินการดังนี้

1. การตรวจสอบข้อมูล (Editing) ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามและแยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก

2. การลงรหัส (Coding) นำแบบสอบถามที่ถูกต้องเรียบร้อยแล้ว มาลงรหัสตามที่ได้กำหนดไว้ล่วงหน้า สำหรับแบบสอบถามที่เป็นปลายปิด (Close-ended)

3. การประมวลผลข้อมูล ข้อมูลที่ลงรหัสแล้วได้นำมาบันทึกเข้า File โดยใช้คอมพิวเตอร์เพื่อทำการประมวลผล ซึ่งใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Statistic Package for Social Sciences (SPSS)) และการแจกแจงความถี่ของทุกตัวแปร แล้วคำนวณร้อยละ (Percentage)

4. การวิเคราะห์ข้อมูล มีวิธีการดังนี้

4.1 นำข้อมูลตอนที่ 1 ซึ่งเป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร มาแจกแจงความถี่ และร้อยละ

4.2 นำข้อมูลตอนที่ 2 ซึ่งเป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการลงทุน ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานครมาหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4.3 นำข้อมูลตอนที่ 3 ซึ่งเป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร มาหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4.4 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระจากกันโดยใช้ t-test ในการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 เฉพาะตัวแปรเพศ และใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) เปรียบเทียบความแตกต่างที่มากกว่า 2 กลุ่ม ในสมมติฐานข้อที่ 1 ยกเว้น ด้านเพศ ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จึงทดสอบรายคู่โดยใช้ Least-Significant Different (LSD) เพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างอีกขั้นหนึ่ง (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2546: 258)

4.5 ทดสอบความสัมพันธ์โดยใช้สถิติ สมการความถดถอยเชิงซ้อน (Multiple Regression) ใช้ในการวิเคราะห์ตัวแปรตามที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรอิสระหลายตัว โดยตัวแปรอิสระแต่ละตัวไม่มีความสัมพันธ์กันเอง แต่จะมีความสัมพันธ์เชิงเส้นกับตัวแปรตาม (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2545: 302)

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักลงทุนหุ้นสามัญ
$\bar{X}$	แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
S.D.	แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
MS	แทน ค่าเฉลี่ยผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean of Squares)
df	แทน ชั้นของความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Squares)
t	แทน ค่าที่ใช้พิจารณา t - Distribution
F-Ratio	แทน ค่าที่ใช้พิจารณา F – Distribution
F-Prob., p	แทน ความน่าจะเป็นสำหรับบอกนัยสำคัญทางสถิติ
*	แทน ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
B	แทน สัมประสิทธิ์ความถดถอยของตัวพยากรณ์
Beta	แทน สัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐาน
r	แทน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เชิงซ้อน
R ²	แทน สัมประสิทธิ์การตัดสินใจเชิงซ้อน
Std.Error	แทน ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ความถดถอย
Std.Error of Estimate	แทน ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการประมาณค่า
Adjusted R Square	แทน ค่า R ² ที่ได้ปรับแล้ว
a	แทน ค่าคงที่ของการพยากรณ์
b	แทน ค่าความลาดชันของการพยากรณ์

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ได้ผลสรุปได้ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างโดยส่วนใหญ่ พบว่า จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 400 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย 209 คน คิดเป็นร้อยละ 52.25 มีอายุ 30 – 39 ปี จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 36.25 มีสถานภาพโสดจำนวน 245 คน คิดเป็นร้อยละ 61.25 ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีจำนวน 228 คน คิดเป็นร้อยละ 57.0 มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชนจำนวน 190 คน คิดเป็นร้อยละ 47.5 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 – 50,000 บาท จำนวน 181 คน คิดเป็นร้อยละ

45.25 โดยส่วนใหญ่มีแหล่งที่มาของเงินทุนจากเงินออม จำนวน 387 คน คิดเป็นร้อยละ 96.75 และมีประสบการณ์การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป จำนวน 187 คน คิดเป็นร้อยละ 46.75

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการลงทุน

ด้านการวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจและการเมือง พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับการวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจและการเมืองระดับมาก เมื่อเกิดสถานการณ์หรือการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง เช่น การปฏิวัติ การก่อจลาจล ฯลฯ การเปลี่ยนแปลงนโยบายการเงินหรือการลงทุนของรัฐบาลกับโครงการต่างๆ ภายในประเทศ ความผันผวนของดัชนีตลาดหลักทรัพย์ในต่างประเทศ การลดอัตราดอกเบี้ยเงินฝากภายในประเทศ และจากธนาคารกลางของสหรัฐฯ (เฟด) อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจภายในประเทศ (GDP) โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96, 3.77, 3.53, 3.43 และ 3.41 ตามลำดับ

ด้านการวิเคราะห์ภาวะอุตสาหกรรม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญการวิเคราะห์ภาวะอุตสาหกรรมระดับมาก เมื่อมีสภาพการแข่งขันในอุตสาหกรรม ของหุ้นในกลุ่มที่ท่านกำลังพิจารณา เช่น อุตสาหกรรมที่มีการแข่งขันสูง วงจรชีวิตของอุตสาหกรรม (Industry Life Cycle) ของหุ้นในกลุ่มที่ท่านกำลังพิจารณา เช่น วงจรขึ้นเจริญเติบโต วงจรธุรกิจของอุตสาหกรรม (Business Cycle) ของหุ้นในกลุ่มที่ท่านกำลังพิจารณา เช่น วงจรช่วงระยะรุ่งเรือง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78, 3.75 และ 3.72 ตามลำดับ

ด้านการวิเคราะห์ภาวะหลักทรัพย์ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญการวิเคราะห์ภาวะหลักทรัพย์ระดับมาก เมื่อหุ้นมีอัตราส่วนกำไรต่อหุ้น (EPS) อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) อัตราส่วนกำไรต่อส่วนของผู้ถือหุ้น Price-Earnings Ratio (P/E) อัตราการจ่ายเงินปันผล (Dividend) ที่ผ่านมา อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ทั้งหมด (ROA) อัตราส่วนราคาต่อมูลค่าหุ้นตามบัญชี (P/BV) โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78, 3.64, 3.61, 3.56, 3.48 และ 3.45 ตามลำดับ

ด้านการวิเคราะห์ทางเทคนิค พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญการวิเคราะห์ทางเทคนิคระดับมาก โดยมีการวิเคราะห์เส้นปริมาณการซื้อขายหุ้น (Volume) ของกราฟทางเทคนิคจากเว็บไซต์การซื้อขาย รองลงมาได้แก่ วิเคราะห์เส้นคาดการณ์แนวโน้ม Relative Strength Index (RSI) ของเส้นกราฟทางเทคนิคจากเว็บไซต์การซื้อขาย วิเคราะห์เส้นแนวโน้ม (Trend Line) ของเส้นกราฟทางเทคนิคจากเว็บไซต์การซื้อขาย วิเคราะห์เส้นค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ Moving Average (MA) ของเส้นกราฟทางเทคนิคจากเว็บไซต์การซื้อขาย วิเคราะห์เส้นค่าเฉลี่ยสะสมเคลื่อนที่ Moving Average Convergence Divergence (MACD) ของเส้นกราฟทางเทคนิคจากเว็บไซต์การซื้อขาย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76, 3.67, 3.64, 3.64 และ 3.59 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการลงทุนในหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการลงทุนในหุ้นสามัญ ด้านการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญโดยมีระดับการปฏิบัติมาก คือนักลงทุนจะซื้อหุ้นเมื่อราคาต่ำกว่าพื้นฐาน (under value) รองลงมา

คือ มีระดับการปฏิบัติปานกลาง คือนักลงทุนจะซื้อหุ้นตัวนั้นเมื่อมี Volume ซื้อเข้ามาจำนวนมาก นักลงทุนจะซื้อหุ้นเมื่อมีผู้ลงทุนต่างชาติ ทำการเข้าซื้อหุ้นในประเทศ นักลงทุนจะซื้อตามบทวิเคราะห์จากบริษัทตัวแทน และคำแนะนำของเจ้าหน้าที่การตลาด นักลงทุนจะซื้อหุ้นตามผู้ลงทุนที่เป็นสถาบัน (กองทุน) ทำการเข้าซื้อหุ้น นักลงทุนจะซื้อหุ้นเมื่อมีการเปิดขาย IPO โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.62, 3.30, 3.06, 2.93, 2.92 และ 2.74 ตามลำดับ

ส่วนด้านการตัดสินใจขายหุ้นสามัญผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการลงทุนในหุ้นสามัญ ด้านการตัดสินใจขายหุ้นสามัญโดยมีระดับการปฏิบัติมาก คือ นักลงทุนจะขายเมื่อราคาหุ้นเพิ่มขึ้นเกินมูลค่า (Over value) รองลงมาคือ มีระดับการปฏิบัติปานกลาง คือนักลงทุนจะขายเมื่อมีกำไร มากกว่า 20% ของต้นทุน นักลงทุนจะขายหุ้นเมื่อมีผู้ลงทุนต่างชาติ ทำการขายหุ้นสามัญ นักลงทุนจะขายเมื่อราคาเริ่มลดลงกว่า 5% ของต้นทุน (Cut Loss) นักลงทุนจะขายหุ้นเมื่อมีผู้ลงทุนสถาบัน (กองทุน) ทำการขายหุ้นสามัญ นักลงทุนจะขายตามบทวิเคราะห์จากบริษัทตัวแทน และคำแนะนำของเจ้าหน้าที่การตลาด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52, 3.37, 3.05, 3.01, 2.97 และ 2.80 ตามลำดับ

โดยประเภทหุ้นสามัญที่นักลงทุนทำการตัดสินใจลงทุนมากที่สุดคือ อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง (PROPCON) จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 23.00 รองลงมา คือ เทคโนโลยี (TECH) จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 18.75 ธุรกิจการเงิน (FINCIAL) จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 14.25 สินค้าอุปโภคบริโภค (CONSUMP) จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 13.50 สินค้าอุตสาหกรรม (INDUS) จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 10.50 ทรัพยากร (RESOURC) จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 9.75 บริการ (SERVICE) จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 7.75 และเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร (AGRO) จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5 ตามลำดับ

และวัตถุประสงค์หลักในการลงทุนมากที่สุดคือ ต้องการส่วนต่างของกำไรจากการลงทุน จำนวน 207 คน คิดเป็นร้อยละ 51.75 รองลงมา คือ เงินปันผลที่ได้รับจากการลงทุน จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 29.00 การเพิ่มขึ้นของเงินทุน อย่างสม่ำเสมอ จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 17.25 สิทธิต่างๆ ที่พึงได้รับจากการลงทุน เช่น สิทธิในการซื้อหุ้นเพิ่มทุนใบสำคัญแสดงสิทธิ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.00 ตามลำดับ

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมานเพื่อทดสอบสมมติฐานในการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 นักลงทุนที่มี เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษาสูงสุด อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน แหล่งที่มาขอเงินทุน ประสบการณ์การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานครที่ต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.1 นักลงทุนที่มีเพศแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร

นักลงทุนหุ้นสามัญที่มีประสบการณ์การลงทุนระหว่าง 1-2 ปี มีพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญมากกว่านักลงทุนหุ้นสามัญที่มีประสบการณ์การลงทุน 3 ปีขึ้นไป

ส่วนด้านการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ พบว่า นักลงทุนที่มีประสบการณ์การลงทุนแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 2 สภาพแวดล้อมทางการลงทุน ด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง ด้านภาวะอุตสาหกรรม ด้านภาวะหลักทรัพย์ ด้านการวิเคราะห์ทางเทคนิค มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานที่ 2.1 สภาพแวดล้อมทางการลงทุน มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ

ผลการวิจัย พบว่า ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทางการลงทุน ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ ซึ่งประกอบด้วย ด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง (X_1) ด้านภาวะอุตสาหกรรม (X_2) ด้านภาวะหลักทรัพย์ (X_3) และด้านการวิเคราะห์ทางเทคนิค (X_4) พบว่า ด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง (X_1) ด้านการวิเคราะห์ทางเทคนิค (X_4) และด้านภาวะหลักทรัพย์ (X_3) สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญของนักลงทุน ทั้ง 3 ด้านนี้มีอิทธิพลในการพยากรณ์ได้ร้อยละ 30.8

สมมติฐานที่ 2.2 สภาพแวดล้อมทางการลงทุน มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ

ผลการวิจัย พบว่า ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทางการลงทุน ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ ซึ่งประกอบด้วย ด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง (X_1) ด้านภาวะอุตสาหกรรม (X_2) ด้านภาวะหลักทรัพย์ (X_3) และด้านการวิเคราะห์ทางเทคนิค (X_4) พบว่า ด้านการวิเคราะห์ทางเทคนิค (X_4) ด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง (X_1) และด้านภาวะหลักทรัพย์ (X_3) สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญของนักลงทุน ทั้ง 3 ด้านนี้มีอิทธิพลในการพยากรณ์ได้ร้อยละ 35.6

การอภิปรายผล

จากการวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลสำหรับการศึกษา ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร มีประเด็นสำคัญที่สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. จากผลการศึกษาลักษณะประชากรศาสตร์ของนักลงทุน ด้านเพศ พบว่า นักลงทุนที่มีเพศแตกต่างกันมีพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยพบว่า ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญนั้น เพศหญิงมีพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญบ่อยครั้งกว่านักลงทุนเพศชาย เนื่องจากเพศหญิงไม่สามารถยอมรับความเสี่ยงได้ดีเท่ากับเพศชาย จึงไม่สามารถที่จะถือครองหุ้นสามัญได้ในระยะเวลาที่ยาวนานภายใต้ความเสี่ยงและผลกระทบของสภาพแวดล้อม ที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงของราคาหลักทรัพย์หุ้นสามัญ ซึ่งมีพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการตัดสินใจขายหุ้นสามัญมากกว่า ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุพร จรุงรังษี (2546) ได้ศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศในเขตกรุงเทพมหานคร ที่พบว่า นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีเพศต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แตกต่างกัน อาจเนื่องมาจากการที่เพศชายชอบเสี่ยงมากกว่าเพศหญิง

2. จากผลการศึกษาลักษณะประชากรศาสตร์ของนักลงทุน ด้านประสบการณ์การลงทุน พบว่า นักลงทุนที่มีประสบการณ์การลงทุนแตกต่างกันมีพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยพบว่า ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญนั้นนักลงทุนที่มีประสบการณ์การลงทุนน้อยกว่า 1 ปี มีการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญมากที่สุด เนื่องจาก นักลงทุนที่เริ่มเข้ามาทำการซื้อขายหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งนักลงทุนประเภทนี้จะเรียกว่านักลงทุนหน้าใหม่ ความมั่นใจสูงและมีความกล้าเสี่ยงที่จะตัดสินใจซื้อขายหุ้นสามัญได้อย่างรวดเร็ว โดยขาดข้อมูลข่าวสารในการประกอบการตัดสินใจลงทุนหุ้นสามัญ แต่เมื่อลงทุนไปสักระยะ 1 – 2 ปี จะทำให้นักลงทุนได้รับผลกระทบจากการลงทุนซึ่งโดยส่วนใหญ่จะประสบกับสภาวะขาดทุนในหุ้นสามัญ มูลค่าของราคาหุ้นปัจจุบันมักจะต่ำลงจากราคาหุ้นที่ทำการตัดสินใจซื้อ ซึ่งช่วงระยะเวลาดังกล่าวมักจะเกิดขึ้นกับนักลงทุนที่ลงทุนอยู่ในตลาดหลักทรัพย์ในช่วงปีที่ 3 เป็นต้นไป โดยเป็นช่วงที่ประสบภาวะขาดทุน เริ่มมีการลดคำสั่งซื้อขายหุ้นสามัญลงจากเดิม หรืออาจทำให้นักลงทุนตัดสินใจออกจากตลาดหลักทรัพย์ไปในที่สุด ซึ่งสอดคล้องนิริศ หัตถการุณย์ (2558) ที่ได้ศึกษาพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุนประเภทบุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ประสบการณ์ในการลงทุนของนักลงทุนส่วนใหญ่ประมาณ 1 ปี ซึ่งเป็นนักลงทุนส่วนใหญ่ที่มีการพฤติกรรมการลงทุนมากนั้น เป็นนักลงทุนที่มีประสบการณ์การลงทุนต่ำ ซึ่งมีจำนวนมากกว่านักลงทุนที่มีประสบการณ์สูง ส่วนนักลงทุนที่มีประสบการณ์สูงจะใช้เวลาในการตัดสินใจลงทุนยาวนานกว่า จึงทำให้เกิดพฤติกรรมการลงทุนซื้อขายไม่มากนัก

3. จากผลการศึกษาสภาพแวดล้อมทางการลงทุน ด้านพฤติกรรมการณ์ตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ พบว่า นักลงทุนมีพฤติกรรมการณ์ตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ โดยใช้การวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจและการเมือง การวิเคราะห์ทางเทคนิค และการวิเคราะห์ภาวะหลักทรัพย์ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ .346, .170 และ .158 ซึ่งหมายความว่า การวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจและการเมือง มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญมากที่สุด รองลงมาคือการวิเคราะห์ทางเทคนิค และการวิเคราะห์ภาวะหลักทรัพย์ โดยสามารถพยากรณ์พฤติกรรมการณ์การลงทุนหุ้นสามัญของนักลงทุนทั้ง 3 ด้านนี้มีอิทธิพลในการพยากรณ์ได้ร้อยละ 30.8 เนื่องจาก นักลงทุนใช้การวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านภาวะการเมืองเพื่อคาดการณ์ราคาหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์ในระยะสั้น แต่ทางด้านเศรษฐกิจมีการคาดการณ์สถานการณ์ในระยะยาวซึ่งถือได้ว่ามีความยืดหยุ่นไม่มากเท่ากับสภาวะการเมือง ซึ่งสอดคล้องกับอัญญา ขันวิทย์ (2546) ได้กล่าวว่า ผู้วิเคราะห์จะต้องมีความรู้เรื่องเศรษฐกิจ เมื่อทำการวิเคราะห์หลักทรัพย์ เพราะเศรษฐกิจที่ดีเป็นตัวแปรที่กำหนดดัชนีชี้วัดหลักๆ ทางเศรษฐกิจมหภาค เพื่อให้ผู้วิเคราะห์จะสามารถนำข้อมูลจากรายงานทางเศรษฐกิจไปวิเคราะห์ถึงภาวะ และผลกระทบของเศรษฐกิจที่มีต่อตลาดการเงินและผลประกอบการของบริษัท

4. จากผลการศึกษาสภาพแวดล้อมทางการลงทุน ด้านพฤติกรรมการณ์ตัดสินใจขายหุ้นสามัญ พบว่า นักลงทุนมีพฤติกรรมการณ์ตัดสินใจขายหุ้นสามัญ โดยใช้การวิเคราะห์ทางเทคนิค การวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจและการเมือง และการวิเคราะห์ภาวะหลักทรัพย์ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ .292, .236 และ .212 ซึ่งหมายความว่า การวิเคราะห์ทางเทคนิคมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจขายหุ้นสามัญมากที่สุด รองลงมาคือการวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจและการเมือง และการวิเคราะห์ภาวะหลักทรัพย์ โดยสามารถพยากรณ์พฤติกรรมการณ์การลงทุนหุ้นสามัญของนักลงทุนทั้ง 3 ด้านนี้มีอิทธิพลในการพยากรณ์ได้ร้อยละ 35.6 เนื่องจาก นักลงทุนใช้การวิเคราะห์ทางเทคนิค มาเป็นตัวช่วยในการตัดสินใจขายหุ้นสามัญมากที่สุด เนื่องจากการวิเคราะห์ทางเทคนิคสามารถแสดงถึงการพยากรณ์แนวโน้มในอนาคตว่าจะราคาหุ้นตัวนั้นจะเติบโตหรือถดถอย เพื่อนำมาเป็นที่ศทางในการส่งคำสั่งขายหุ้นสามัญ ซึ่งสอดคล้องกับปัทมา แจ่มจรัส (2549) กล่าวว่า การวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิค เป็นการวิเคราะห์พฤติกรรมของหลักทรัพย์ โดยการหาราคาที่เหมาะสมต่อการซื้อหรือสัญญาณซื้อ และการหาราคาที่น่าขายหรือสัญญาณขาย โดยวิเคราะห์จากราคาหลักทรัพย์ ปริมาณการซื้อขาย และช่วงจังหวะเวลา โดยมีได้หาสาเหตุหรือปัจจัยที่ทำให้ราคาหลักทรัพย์เปลี่ยนแปลง

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า

1. บริษัทหลักทรัพย์ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย หรือผู้เกี่ยวข้องในตลาดซื้อขายหลักทรัพย์ ควรมีการเพิ่มบทบาทการจัดหาวิทยากรหรือผู้เชี่ยวชาญเข้าไปบรรยายให้ความรู้ด้านการลงทุน กับนักลงทุนหน้าใหม่ที่มีประสบการณ์ลงทุนที่น้อยกว่า 1 ปี ให้เกิดความรู้ความเข้าใจ โดยการใช้เครื่องมือทางการตลาด ด้านโปรแกรมการสัมมนา ด้านการโฆษณาประชาสัมพันธ์ข้อมูลหลักทรัพย์ และให้ข้อมูลข่าวสารจดหมายอิเล็กทรอนิกส์หรืออีเมลเพื่อให้ได้รับข้อมูลที่จับใจและ

ก่อให้เกิดการตัดสินใจที่รวดเร็วในการซื้อหลักทรัพย์ เพื่อส่งเสริมให้นักลงทุนเกิดความเข้าใจและทำการลงทุนได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม อันจะเป็นประโยชน์ที่จะทำให้นักลงทุนอยู่ในตลาดซื้อขายหลักทรัพย์ได้ในระยะยาวมากยิ่งขึ้น เพื่อเสริมสร้างให้นักลงทุนเน้นการลงทุนแบบเน้นคุณค่า (Value Investor) หรือเป็นนักลงทุนระยะยาว เนื่องจากเป็นนักลงทุนกลุ่มเป้าหมายสำหรับตลาดหลักทรัพย์ และเป็นลูกค้ากลุ่มเป้าหมายสำหรับบริษัทหลักทรัพย์ เนื่องจากผลการศึกษาพบว่า ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญนั้น นักลงทุนที่มีประสบการณ์การลงทุนน้อยกว่า 1 ปี มีการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญมากที่สุด

2. หน่วยงานจัดอบรม บริษัทหลักทรัพย์ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย หรือผู้เกี่ยวข้องในตลาดซื้อขายหลักทรัพย์ ควรใช้ข้อมูลจากงานวิจัยไปใช้ในการประกอบการพัฒนาบทบาทในการเสริมสร้างความเข้าใจในเรื่องของบุคคลลักษณะของแต่ละบุคคล ที่สามารถจะพัฒนาให้เท่าเทียมและเสมอภาคกันได้ทั้งเพศชายและหญิง โดยขึ้นอยู่กับความสามารถในการพัฒนาและการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง โดยสื่อสารให้นักลงทุนมีความเข้าใจผ่านสื่อต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นวิทยากรในการสัมมนาต่างๆ ของตลาดหลักทรัพย์ หรือผ่านโฆษณาทางโทรทัศน์ในช่องของตลาดหลักทรัพย์ และช่องอื่นๆ ต่อไป เพื่อให้นักลงทุนที่ยังไม่เข้ามาในตลาดหลักทรัพย์ ได้รับการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างค่านิยมในการลงทุนใหม่ๆ โดยต้องอาศัยพลังขับเคลื่อนภายในให้มีความต้องการความสำเร็จในการลงทุนอันมาจากกลุ่มอ้างอิงหรือครอบครัวเนื่องจากผลการศึกษาพบว่า ด้านพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญนั้น เพศหญิงที่มีพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญบ่อยครั้งกว่านักลงทุนเพศชาย

3. นักวิเคราะห์หลักทรัพย์ บริษัทหลักทรัพย์ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย หรือผู้เกี่ยวข้องในตลาดซื้อขายหลักทรัพย์ ควรมีการให้ข้อมูลด้านสถานการณ์ทางด้านเศรษฐกิจ นโยบายทางการเงินของภาครัฐบาล นโยบายการเงิน การคลังในโครงการต่างๆ รวมถึงให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองที่ทันต่อเหตุการณ์ผ่านเว็บไซต์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และเว็บไซต์ระบบซื้อขายหลักทรัพย์ของบริษัทหลักทรัพย์ เพื่อรายงานความเคลื่อนไหวต่างๆ เพื่อให้นักลงทุนได้รับข้อมูลข่าวสารที่รวดเร็วและสะดวกมากยิ่งขึ้น เนื่องจากผลการศึกษาพบว่า นักลงทุนมีพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ ใช้การวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจและการเมือง ซึ่งมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญมากที่สุด รองลงมาคือการวิเคราะห์ทางด้านเทคนิค

4. บริษัทหลักทรัพย์ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย หรือผู้เกี่ยวข้องในตลาดซื้อขายหลักทรัพย์และนักวิเคราะห์หลักทรัพย์ ควรมีการส่งเสริมหลักสูตรที่ต่อยอดการเรียนรู้ด้านการวิเคราะห์ทางเทคนิค เพื่อกระตุ้นแรงจูงใจไปสู่ความสำเร็จในการลงทุนซื้อขายหุ้นสามัญ อันเนื่องมาจากตัวเลขเชิงปริมาณจากการวิเคราะห์ทางเทคนิค เป็นการนำข้อมูลสถิติในอดีตมาใช้ในการคำนวณ เพื่อวิเคราะห์แนวโน้มในการตัดสินใจ โดยควรจัดให้มีการเพิ่มเติมการปฏิบัติแบบจำลองสถานการณ์จริง อาทิ สัมมนาและจัดกิจกรรมส่งเสริมความรู้ เพื่อให้นักลงทุนนำความรู้ที่ได้จากการฝึกอบรมมาสู่ภาคปฏิบัติและได้ฝึกฝนควบคุมอารมณ์และควบคุมการตัดสินใจ ใน

สภาวะการณ์ที่มีเรื่องของปัจจัยทางด้านอื่นๆ มาเกี่ยวข้องในรูปของ การแข่งขันออนไลน์หรือการจัดสัมมนา เนื่องจากผลการศึกษาพบว่า นักลงทุนมีพฤติกรรมการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ ใช้การวิเคราะห์วิเคราะห์ทางเทคนิค ซึ่งมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจขายหุ้นสามัญมากที่สุด รองลงมาคือการวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจและการเมือง

5. บริษัทเจ้าของหลักทรัพย์ บริษัทตัวแทนหลักทรัพย์ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย หรือผู้เกี่ยวข้องในตลาดซื้อขายหลักทรัพย์และนักวิเคราะห์หลักทรัพย์ ควรมีการจัดเตรียมบทวิเคราะห์ด้านลักษณะและประเภทของหลักทรัพย์ รวมถึงงบการเงินของบริษัทเจ้าของหลักทรัพย์ ซึ่งโดยปกติบริษัทที่เข้าสู่ตลาดหลักทรัพย์ งบการเงินของบริษัทจะถูกเปิดเผยต่อสาธารณะและบุคคลทั่วไป แต่เพื่อให้สะดวกต่อการเข้าถึงข้อมูล ทางด้านบริษัทตัวแทนซื้อขายหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ควรนำมาวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินทั้งในอดีตและปัจจุบันให้รวมเป็นศูนย์ข้อมูลแหล่งเดียวกัน เพื่อให้ง่ายต่อการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ ซึ่งปัจจุบันมีบางหน่วยงานที่นำเสนอรายงานอัตราส่วนทางการเงิน แต่นักลงทุนต้องทำการสืบค้นข้อมูลจากรายงานหลายแห่ง อาจทำให้เกิดความล่าช้าในการตัดสินใจลงทุน ซึ่งการจัดเตรียมข้อมูลดังกล่าวจะสามารถกระตุ้นให้เกิดการตัดสินใจลงทุนซื้อหุ้นสามัญเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากผลการศึกษาพบว่า นักลงทุนมีพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญและการตัดสินใจขายหุ้นสามัญ ล้วนใช้การวิเคราะห์ภาวะหลักทรัพย์ ซึ่งมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญและการตัดสินใจขายหุ้นสามัญทั้งสิ้น

ซึ่งจากผลการศึกษาสิ่งที่สำคัญก็คือกรรมการตลาดหลักทรัพย์และหน่วยงานที่ให้บริการข้อมูลข่าวสารแก่นักลงทุนรายใหม่ และนักลงทุนรายเดิมที่อยู่ในตลาดหลักทรัพย์ จะต้องมีความรู้และวิธีการที่เหมาะสมที่จะป้องกันไม่ให้นักลงทุนออกจากตลาดหลักทรัพย์ อันเนื่องมาจากปัญหาขาดทุน หรือปัญหาอื่นๆ จากความไม่เข้าใจในวิธีการหรือข่าวสารที่มาจากแหล่งที่ถูกต้อง ดังนั้นหน่วยงานเหล่านั้นจะต้องเตรียมข้อมูล ข่าวสาร และวิธีการจัดการ รวมถึงการนำมาประยุกต์วิธีการให้เข้าถึงกลุ่มนักลงทุน สะดวกต่อการรับรู้และสามารถทำความเข้าใจได้ง่าย เพื่อให้ให้นักลงทุนสามารถนำไปพัฒนาองค์ความรู้และแนวคิดในการลงทุนที่เหมาะสม ว่าปัจจัยดังกล่าวมีผลต่อการตัดสินใจแล้วเนื้อหาสาระที่จะนำมาเสนอแก่นักลงทุนควรที่จะเรียงลำดับความสำคัญให้เหมาะสมเพื่อให้ตรงกับความต้องการและวัตถุประสงค์ของนักลงทุนมากที่สุด ตลอดจนเมื่อตลาดหลักทรัพย์ในประเทศไทยมีความแข็งแกร่งจากนักลงทุนภายในประเทศที่มีประสิทธิภาพแล้ว ก็จะส่งผลดีต่อการพัฒนาประเทศอันเนื่องมาจากการดึงดูดนักลงทุนจากต่างประเทศให้มีการส่งคำสั่งซื้อขายหุ้นเข้ามาจากต่างประเทศ ทำให้ตลาดหลักทรัพย์โดยรวมเกิดการเติบโต จนกระทั่งส่งผลทำให้มีการขยายตัวของเศรษฐกิจในประเทศ และทำให้ประเทศมีการพัฒนาจนสามารถสร้างความขีดความสามารถในการแข่งขันกับตลาดโลกต่อไปได้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

สำหรับการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. การศึกษาของผู้วิจัยในครั้งนี้มุ่งเน้นศึกษาลักษณะประชากรศาสตร์ สภาพแวดล้อมทางการลงทุน ซึ่งประกอบไปด้วย ด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง ด้านภาวะอุตสาหกรรม ด้านภาวะหลักทรัพย์ และด้านการวิเคราะห์ทางเทคนิค และพฤติกรรมการลงทุนในหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งการลงทุนในหุ้นสามัญมีปัจจัยอื่นๆ ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญ อาทิ ปัจจัยทางด้านเครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่นักลงทุนใช้ส่งคำสั่งซื้อขาย ปัจจัยด้านตัวแทนบริษัทหลักทรัพย์ ปัจจัยด้านส่วนประสมทางการตลาด ปัจจัยทางด้านทัศนคติ ปัจจัยทางด้านความรู้ความเข้าใจ และปัจจัยทางด้านความพึงพอใจ เป็นต้น
2. ควรศึกษาในเรื่องของปัจจัยเดียวกัน ด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง ด้านภาวะอุตสาหกรรม ด้านภาวะหลักทรัพย์ และด้านการวิเคราะห์ทางเทคนิค ที่มีผลต่อการพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ประเภทอื่นๆ อาทิ ใบสำคัญแสดงสิทธิ (Warrant) ใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์ (Derivative Warrant: DW) หน่วยลงทุน (Unit Trust) กองทุนรวมอีทีเอฟ (ETF) เป็นต้น
3. ควรศึกษาลักษณะประชากรศาสตร์ สภาพแวดล้อมทางการลงทุน ประกอบไปด้วย ด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง ด้านภาวะอุตสาหกรรม ด้านภาวะหลักทรัพย์ และด้านการวิเคราะห์ทางเทคนิค และพฤติกรรมการลงทุนในหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนในเขตอื่นๆ ซึ่งควรมีการเปลี่ยนกลุ่มตัวอย่างตามหัวเมืองหลัก อาทิ จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดขอนแก่น จังหวัดชลบุรี และจังหวัดสงขลา เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กัลยา วาณิชยปัญญา. (2548). *การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- . (2546). *การวิเคราะห์สถิติ: สถิติเพื่อการตัดสินใจ*. พิมพ์ครั้งที่ 7 กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- . (2545). *หลักสถิติ*. พิมพ์ครั้งที่ 7 กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เกื้อ วงศ์บุญสิน. (2545). *ประชากรศาสตร์ สารเพื่อการตัดสินใจเชิงธุรกิจ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จิรัตน์ สังข์แก้ว. (2544). *การลงทุน*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ชุตินา เจริญจิตร. (2548). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนทั่วไปในกรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ บธ.ม. (การจัดการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชินานุตม์ แก้วรัตนกุล. (2549). *ลักษณะประชากรศาสตร์ การรับรู้เกี่ยวกับการสื่อสารทางการตลาด และพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมของนักลงทุนทั่วไปในกรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ บธ.ม. (การตลาด). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2544). *เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย*. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: เทพเนรมิตรการพิมพ์.
- ไชย ณ พล. (2540). *สู่ความสำเร็จอันไร้ขอบเขต*. กรุงเทพฯ: TAUTH AUTHORIZATION INSTITUTE.
- ทวี วิริยบุรุษย์; และคณะ. (2529). *การลงทุน หน่วยที่ 1-8*. กรุงเทพฯ: สารมวลชน.
- นิธิต หัตถการุณย์. (2548). *พฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุนประเภทบุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ บธ.ม. (การตลาด). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นราศรี ไวนิชกุล; และชูศักดิ์ อุดมศรี. (2542). *ระเบียบวิธีวิจัยธุรกิจ*. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บริษัทหลักทรัพย์ทิสโก้ จำกัด. (2558). *เส้นกราฟทางเทคนิค*. สืบค้นเมื่อ 7 กุมภาพันธ์ 2558, จาก <https://charte1.settrade.com/technicalchart2/index.jsp>
- ปัทมา แจ้งจรัส. (2549). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อราคาหุ้นกลุ่มขนส่ง*. สารนิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การจัดการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ปริญ ลักษิตานนท์. (2536). *การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภค*. กรุงเทพฯ: เอ็ดดิสัน เพรส โปรดักส์.

- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2545). การวิเคราะห์หลักทรัพย์โดยใช้ปัจจัยพื้นฐาน. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพฯ: ส่วนสิ่งพิมพ์ฝ่ายสื่อสารองค์กร ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.
- (2542). ก้าวแรกสู่การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: ส่วนสิ่งพิมพ์ฝ่ายสื่อสารองค์กร ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.
- (2546). เทคนิคการวิเคราะห์งบการเงินบริษัทจดทะเบียน. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: ส่วนสิ่งพิมพ์ฝ่ายสื่อสารองค์กร ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.
- (2547). ข้อมูลสถิติการซื้อขายหลักทรัพย์ประจำปี 2551-2556. กรุงเทพฯ: ส่วนสิ่งพิมพ์ฝ่ายสื่อสารองค์กร ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.
- (2548). ปัจจัยที่ส่งผลให้นักลงทุนสถาบันที่ลงทุนในหลักทรัพย์ประสบความสำเร็จ. กรุงเทพฯ: ส่วนสิ่งพิมพ์ฝ่ายสื่อสารองค์กร ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.
- (2557). ดัชนีกลุ่มอุตสาหกรรมและดัชนีหมวดธุรกิจ. กรุงเทพฯ: ส่วนสิ่งพิมพ์ฝ่ายสื่อสารองค์กร ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.
- (2557). สัดส่วนนักลงทุนตามมูลค่าซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์. สืบค้นเมื่อ 10 พฤศจิกายน 2557, จาก http://www.set.or.th/th/market/market_statistics.html
- พิชิต อัคราทิตย์; เจริญชัย เล็งศิริวัฒน์; และปราณี เล็กศรีสกุล. (2540). การสื่อสารทางการตลาดที่มีผลต่อพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิมพ์ลดา พัฒนะวราโรจน์. (2552). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ บธ.ม. (การตลาด). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เพชร ชุมทรัพย์. (2544). หลักการลงทุน. พิมพ์ครั้งที่ 12. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ยุทธนา ธรรมเจริญ. (2541). กลยุทธ์การตลาดและการบริหารการตลาด. กรุงเทพฯ: ธีระฟิล์มและไซเท็กซ์.
- วิกรม เกษมวุฒิ. (2546). นักลงทุนผู้ชาญฉลาด. กรุงเทพฯ: บุญศิริการพิมพ์.
- วิเชียร เกศสิงห์. (2543). ค่าเฉลี่ยกับการแปลความหมายเรื่องง่ายๆ ที่บางครั้งก็พลาดได้. ข่าวสารการวิจัยทางการศึกษา. 18: 3.
- วสินท์ ดันตะสี. (2549). การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่ออัตราผลตอบแทนส่วนเกินของหุ้นสามัญที่เสนอขายครั้งแรกต่อประชาชน. สารนิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การจัดการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สถาบันส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุน. (2557). หลักการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์. สืบค้นเมื่อ 10 พฤศจิกายน 2557, จาก <http://www.tsi-thailand.org>
- (2557). ความรู้เกี่ยวกับตลาดเงินและตลาดทุน. สืบค้นเมื่อ 10 พฤศจิกายน 2557, จาก <http://www.tsi-thailand.org>

- สุพร จรูญรังษี. (2546). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศในเขตกรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ บธ.ม. (การจัดการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุภาว จุลนาพันธุ์. (2529). *การลงทุน หน่วยที่ 1-8*. กรุงเทพฯ: สารมวลชน.
- เสรี วงษ์มณฑา. (2547). *ครบเครื่องเรื่องการสื่อสารการตลาด*. กรุงเทพฯ: ธรรมสาร.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์; และคณะ. (2541). *การบริหารการตลาดยุคใหม่*. กรุงเทพฯ: วิสิทธิ์พัฒนา.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2550). *พฤติกรรมผู้บริโภค*. กรุงเทพฯ: วิสิทธิ์พัฒนา.
- . (2547). *การวิจัยตลาด*. กรุงเทพฯ: ธรรมสาร.
- สมหมาย ปฐมวิชัยวัฒน์; และคณะ. (2529). *การลงทุน หน่วยที่ 1-8*. กรุงเทพฯ: สารมวลชน.
- อดุลย์ จาตุรงค์กุล. (2546). *พฤติกรรมผู้บริโภคฉบับมาตรฐาน*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อัญญา ชันชวิทย์. (2546). *กลไกของตลาดการเงินในระบบเศรษฐกิจไทย*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- Hartung, Joachim. (2001). Testing for Homogeneity in Combining of two-armed trials with normally distributed responses. *The Indian Journal of Statistics*. Sankhya Volume 63: 293-310.
- Muchinsky, P.M. (2003). *Psychology applied to work*. 7th ed. Belmont CA: Thomson Wadsworth.
- Philip Kotler. (2000). *Marketing Management The Millennium Edition*. New Jersey: Prentice-Hall.
- Schiffman Leon G.; & Kanuk Lazar. (2002). *Consumer Behavior*. 7th ed. New Jersey: Prentice-Hall.
- Thomas Bailard, David Biehl; & Ronald Kaiser. (1986). *Personal Money Management*. 5th ed. Chicago: Science Research Associates.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถาม

เรื่อง

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทย ของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการตลาด คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาค้นคว้า รวบรวมคำตอบ และวิเคราะห์ผลเกี่ยวกับพฤติกรรม เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุน และเป็นแนวทางการให้คำแนะนำของเจ้าหน้าที่การตลาดและบริษัทหลักทรัพย์ (โบรกเกอร์) โดยข้อมูลที่ได้อาจถูกเก็บเป็นความลับ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

1. เพศ

- ☐ 1. ชาย ☐ 2. หญิง

2. อายุ

- ☐ 1. 20 – 29 ปี ☐ 2. 30 – 39 ปี
☐ 3. 40 – 49 ปี ☐ 4. 50 – 59 ปี
☐ 5. 60 ปีขึ้นไป

3. สถานภาพสมรส

- ☐ 1. โสด ☐ 2. สมรส / อยู่ด้วยกัน
☐ 3. หย่าร้าง / หม้าย / แยกกันอยู่

4. ระดับการศึกษาสูงสุด

- ☐ 1. ต่ำกว่าปริญญาตรี ☐ 2. ปริญญาตรี
- ☐ 3. สูงกว่าปริญญาตรี

5. อาชีพ

- ☐ 1. ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- ☐ 2. พนักงานบริษัทเอกชน
- ☐ 3. ประกอบธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ
- ☐ 4. เกษียณ/ไม่ได้ทำงาน
- ☐ 5. นักเรียน/นักศึกษา
- ☐ 6. อื่นๆ.....

6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

- ☐ 1. ต่ำกว่า หรือเท่ากับ 20,000 บาท
- ☐ 2. 20,001 – 50,000 บาท
- ☐ 3. 50,001 – 80,000 บาท
- ☐ 4. 80,001 บาทขึ้นไป

7. แหล่งที่มาของเงินทุน

- ☐ 1. เงินออม
- ☐ 2. เงินกู้ยืม

8. ประสบการณ์การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

- ☐ 1. น้อยกว่า 1 ปี
- ☐ 2. ระหว่าง 1 – 2 ปี
- ☐ 3. 3 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการลงทุน ที่มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนในหุ้นสามัญ

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ปัจจัยทางด้านสภาพแวดล้อม	ระดับความสำคัญ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ท่านให้ความสำคัญกับการวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจและการเมือง ต่อไปนี้มากน้อยเพียงใดในการลงทุน					
1. อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจภายในประเทศ (GDP)					
2. การลดอัตราดอกเบี้ยเงินฝากภายในประเทศ และจากธนาคารกลางของสหรัฐฯ (เฟด)					
3. ความผันผวนของดัชนีตลาดหลักทรัพย์ในต่างประเทศ					
4. การเปลี่ยนแปลงนโยบายการเงินหรือการลงทุนของรัฐบาลกับโครงการต่างๆ ภายในประเทศ					
5. เมื่อเกิดสถานการณ์หรือการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง เช่น การปฏิวัติ การก่อจลาจล ฯลฯ					
ท่านให้ความสำคัญกับการวิเคราะห์ภาวะอุตสาหกรรม ต่อไปนี้มากน้อยเพียงใดในการลงทุน					
6. วัฏจักรธุรกิจของอุตสาหกรรม (Business Cycle) ของหุ้นในกลุ่มที่ท่านกำลังพิจารณา เช่น วัฏจักรช่วงระยะรุ่งเรือง					
7. วงจรชีวิตของอุตสาหกรรม (Industry Life Cycle) ของหุ้นในกลุ่มที่ท่านกำลังพิจารณา เช่น วรจรขึ้น เจริญเติบโต					
8. สภาพการแข่งขันในอุตสาหกรรม ของหุ้นในกลุ่มที่ท่านกำลังพิจารณา เช่น อุตสาหกรรมที่มีการแข่งขันสูง					

ปัจจัยทางด้านสภาพแวดล้อม	ระดับความสำคัญ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ท่านให้ความสำคัญกับการวิเคราะห์ภาวะหลักทรัพย์ (ปัจจัยพื้นฐาน) ต่อไปนี้มากน้อยเพียงใดในการลงทุน					
9. อัตราส่วนกำไรต่อส่วนของผู้ถือหุ้น Price-Earnings Ratio (P/E Ratio)					
10. อัตราการจ่ายเงินปันผล (Dividend) ที่ผ่านมา					
11. อัตราส่วนราคาต่อมูลค่าหุ้นตามบัญชี (P/BV)					
12. อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE)					
13. อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ทั้งหมด (ROA)					
14. หุ้นที่มีอัตราส่วนกำไรต่อหุ้น (EPS)					
ท่านให้ความสำคัญกับการวิเคราะห์ทางเทคนิค ต่อไปนี้มากน้อยเพียงใดในการลงทุน					
15. วิเคราะห์เส้นแนวโน้ม (Trend Line) ของเส้นกราฟทางเทคนิคจากเว็บไซต์การซื้อขาย					
16. วิเคราะห์เส้นค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ Moving Average (MA) ของเส้นกราฟทางเทคนิคจากเว็บไซต์การซื้อขาย					
17. วิเคราะห์เส้นค่าเฉลี่ยสะสมเคลื่อนที่ Moving Average Convergence Divergence (MACD) ของเส้นกราฟทางเทคนิคจากเว็บไซต์การซื้อขาย					
18. วิเคราะห์เส้นคาดการณ์แนวโน้ม Relative Strength Index (RSI) ของเส้นกราฟทางเทคนิคจากเว็บไซต์การซื้อขาย					
19. วิเคราะห์เส้นปริมาณการซื้อขายหุ้น (Volume) ของกราฟทางเทคนิคจากเว็บไซต์การซื้อขาย					

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการลงทุนในหุ้นสามัญ ของนักลงทุน

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

พฤติกรรมการลงทุน	ระดับการปฏิบัติ				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
ท่านตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ ด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด					
1. ท่านซื้อหุ้นเมื่อราคาต่ำกว่าพื้นฐาน (under value)					
2. ท่านซื้อหุ้นตามผู้ลงทุนที่เป็นสถาบัน (กองทุน) ทำการ เข้าซื้อหุ้น					
3. ท่านซื้อหุ้นเมื่อมีผู้ลงทุนต่างชาติ ทำการเข้าซื้อหุ้นใน ประเทศ					
4. ท่านซื้อตามบทวิเคราะห์จากบริษัทตัวแทน และ คำแนะนำของเจ้าหน้าที่การตลาด					
5. ท่านซื้อหุ้นตัวนั้นเมื่อมี Volume ซื้อเข้ามาจำนวนมาก					
6. ท่านซื้อหุ้นเมื่อมีการเปิดขาย IPO					
ท่านตัดสินใจขายหุ้นสามัญ ด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด (ต่อ)					
7. ท่านขายเมื่อราคาหุ้นเพิ่มขึ้นเกินมูลค่า (over value)					
8. ท่านขายเมื่อราคาเริ่มลดลงกว่า 5% ของต้นทุน (Cut Loss)					
9. ท่านขายเมื่อมีกำไร มากกว่า 20% ของต้นทุน					
10. ท่านขายหุ้นเมื่อมีผู้ลงทุนสถาบัน (กองทุน) ทำการขาย หุ้นสามัญ					
11. ท่านขายหุ้นเมื่อมีผู้ลงทุนต่างชาติ ทำการขายหุ้นสามัญ					
12. ท่านขายตามบทวิเคราะห์จากบริษัทตัวแทน และ คำแนะนำของเจ้าหน้าที่การตลาด					

13. ท่านตัดสินใจลงทุนในหุ้นสามัญประเภทใดมากที่สุด (เลือกตอบเพียง 1 ข้อ)

- ☐ 1. เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร (AGRO)
- ☐ 2. สินค้าอุปโภคบริโภค (CONSUMP)
- ☐ 3. ธุรกิจการเงิน (FINCIAL)
- ☐ 4. สินค้าอุตสาหกรรม (INDUS)
- ☐ 5. อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง (PROPCON)
- ☐ 6. ทรัพยากร (RESOURC)
- ☐ 7. บริการ (SERVICE)
- ☐ 8. เทคโนโลยี (TECH)

14. ท่านมีวัตถุประสงค์หลักในการลงทุนหุ้นสามัญ เพราะเหตุใดมากที่สุด (เลือกตอบเพียง 1 ข้อ)

- ☐ 1. ส่วนต่างของกำไรจากการลงทุน
- ☐ 2. เงินปันผลที่ได้รับจากการลงทุน
- ☐ 3. การเพิ่มขึ้นของเงินทุน อย่างสม่ำเสมอ
- ☐ 4. สิทธิต่างๆ ที่พึงได้รับจากการลงทุน เช่น สิทธิในการซื้อหุ้นเพิ่มทุน ใบสำคัญแสดงสิทธิ
- ☐ 5. อื่นๆ โปรดระบุ.....

*****ขอขอบคุณสำหรับการตอบแบบสอบถาม*****

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์จากบัณฑิตวิทยาลัย

ภาคผนวก ค

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพของเครื่องมือ

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

รายชื่อ	ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน
1. รองศาสตราจารย์ สุพาดา สิริกุตตา	หัวหน้าภาควิชาบริหารธุรกิจ ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. อาจารย์ ดร.กัลยกิตติ์ กิริติอังกูร	คณาจารย์ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นายเกียรติศักดิ์ พัฒนดำรงเกียรติ
วันเดือนปีเกิด	17 ธันวาคม 2527
สถานที่เกิด	จังหวัดขอนแก่น
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	602/218 ซอยสุขุมวิท 77 ถนนอ่อนนุช แขวงสวนหลวง เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร 10250
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	บริษัทไลน์ฮอลล์ เอ็กเพรส (ประเทศไทย) จำกัด
ตำแหน่งงานปัจจุบัน	ผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายขายและปฏิบัติการระหว่างประเทศ
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2550	บริหารธุรกิจบัณฑิต (บธ.บ.) สาขาการตลาดระหว่างประเทศ จาก มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ)
พ.ศ. 2558	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (บธ.ม.) สาขาวิชาการตลาด จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ